

පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාතාව

අත්තික ප්‍රධාන කරුණු

අග්‍රාණ්ඩුකාරතුමාගෙන් ලන් සන්දේශය [නි. 2657]

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 2658]

පිළිගන්නා ලද කෙටුම්පත් පණත [නි. 2676] :

Port Cargo Corporation (Amendment) Bill

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65 [දහඅටවන වෙන්කළ දිනය]
[නි. 2677] :

ශ්‍රී 88-93 සහ 100 කාරක සභාව විසින් සලකා බලන ලදී.

පරිපූරක මුදල් [නි. 2872]

කල්තැබීමේ යෝජනාව [නි. 2877]

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சாட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகாரபூர்வமான அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

மகாதேசாதிபதியினது செய்தி [ப. 2657]

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 2658]

முதன்முறை மதிப்பிடப்பெற்ற மசோதா [ப. 2676] :

Port (Cargo) Corporation (Amendment) Bill

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65 [ஒதுக்கப்பட்ட பதினெட்டாம் நாள்] [ப. 2677] :

குழுவில் ஆராயப்பெற்றது

தலைப்பு 88-93, 100.

குறைநிரப்பும் தொகை [ப. 2872]

ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை [ப. 2877]

Volume 57
No. 12

Thursday,
3rd September, 1964

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

MESSAGE FROM THE GOVERNOR-GENERAL [Col. 2657]

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 2658]

PORT (CARGO) CORPORATION (AMENDMENT) BILL [Col. 2676] :
Read the First time

APPROPRIATION BILL, 1964-65 [Eighteenth Allotted Day] [Col. 2677] :
Considered in Committee
Heads 88-93 and 100

SUPPLEMENTARY SUPPLY [Col. 2872]

ADJOURNMENT MOTION [Col. 2877]

ଅନ୍ଧା ଶବ୍ଦ

වෘත්තික පිළිතුරු

ဘိဇ္ဇောဇီဝ မာတိန္ဒီ မဇ္ဈိမဝါယ

1964 ජූලි මාසයේ 3 වන බ්‍රහස්පතින්ද

සූ. හා. 10 ව මන්ත්‍රී මණ්ඩලය රැස් විය. කළා
 නායකත්වය [ගරු හිස ප්‍රනාන්දු] මූලාසනාරූප විය.

අග්‍රාණ්ඩුකාර තුමාගෙන් ලත්
සන්දේශය

மகாதேசாதிபதியிடமிருந்து வந்த செய்தி

MESSAGE FROM THE GOVERNOR-GENERAL

කම් නායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

අප්‍රාණිකුකාර උතුමාණන් වහන්සේ
ගෙන් ලැබී තිබෙන සන්දේශයක් මා දැන්
කියවනවා.

“ రజ్జ మొడల,

කොළඹ,

ශ්‍රී ලංකාව,

1964 ဇူလိုင်လ ၂၈

මහත් මයාණනි,

1946 සේ ලංකා (ආණ්ඩුක්‍රම) රාජ්‍යයේ 36(2) වැනි වගන්තිය ප්‍රකාර, පහත සඳහන් ආකාරයට නම් කරන ලද ව්‍යවස්ථා කෙටුම්පත් වලට මහා රාජ්‍යීන් වහන්සේගේ ශ්‍රී නාමයෙන් මම අද දින අනුශූල ව දුන් බව ගෞරව පූර්වකව ඔබට දන්වමි.

“An Act to amend the Inland Revenue Act No. 4 of 1963, and to make special provisions relating to the taxable wealth of charitable institutions within the meaning of the Income Tax Ordinance.”

“An Act to provide for the making of declarations on or before December 31, 1964, of the accumulated profits and income in the possession of persons who have evaded payment of income tax or who have failed to disclose profits and income; to provide for the surrender of such profits and income to the Commissioner of Inland Revenue whenever the Commissioner requires such surrender; to enable the levy of a tax on such profits and income, and to indemnify persons who pay the tax against liability to prosecutions and to pay income tax under the law relating to income tax.”

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

“An Act to provide for the vesting in local authorities of certain houses built on Crown lands; to give power to local authorities to let such houses on terms which will enable the tenants to become owners thereof; to constitute Advisory Boards to give advice to local authorities on housing schemes and other matters; and to provide for matters connected therewith or incidental thereto.”

මේ වගට,

ඔබගේ නිකරු සේ වකු

စစ်ငြိမ်း. ဖောဇဇံ ဇဝ.

சு. ஸா. சுவாமிநாதர்.

තියෝජිත මන්ත්‍රණ සභාවේ ගරු කථානායකතුමා.

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැනවීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

Supplementary Estimates Nos. 40, 41,
42 and 43 of 1963-64.—[ಅರು ಚೈ. ಟಿ.
ಇನ್ನೇನೋ ಕೂರ]

සහ මේසය මත තිබිය හුණුයයි නිශේශ කරන ලදී.

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුර,

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள்

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS

මහවල චන්ද්‍ර නිවාස යෝජනා ක්‍රමය :
පහසුකම්

மகாவலவத்தை வீடமைப்புத் திட்டம் :
சௌகரியங்கள்

MAHAWALA-WATTA HOUSING SCHEME :
AMENITIES

1. ඩී. ඩී. ආර්. විරසේකර මයා. (රත්න පුරය)

(திரு. ம. பீ. ஆர். வீரசேக்கர—இரத்தின
புரி)

(Mr. D. P. R. Weerasekera—Ratnapura)

කම්කරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) මහවල වත්ත නිවාස යෝජනා ක්‍රමය පරීක්ෂා කළ ජාතික නිවාස කොමසාරිස් පහත දැක්වෙන ඉල්ලීම් දෙන බවට පොරොන්දු වූ බව එතුමා දන්නවාද ? (1963.6.18 වැනි දින අංක ඒබී-332 හා 1963.7.29 වැනි දින අංක එම්එස්/එම්ටී/59 දරන ලිපි). (1)

වෘත්ති විලිඳුරු

[ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.]

තදින් වතුර කාන්දුවන එක් එක් ගෙයි
වහලය අළුත්වැඩියා කිරීම සඳහා රුපියල්
200 ක ආධාර මුදලක් දීම; (2) නාන
ළිඳක්; (3) විදුලි එළිය. (ආ) පොරොන්දු
වූ පරිදි එතුමා ඒවා දෙනවාද?

தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) மகாவலவத்தை வீடமைப்புத் திட்டத்தினைப் பார்வையிட்ட தேதிய வீடமைப்பு ஆணையாளர் பின்வரும் விடயங்கள் சம்பந்தமான வேண்டதல்கள் அங்கீகரிக்கப் படுமென (அவரது 18. 6. 63 ஆம் தேதிய எபி/332 ஆம் இலக்கக் கடித மூலமும், 29. 7. 63 ஆம் தேதிய எச்எஸ்/எம்ரி/59 ம் இலக்கக் கடிதமூலமும்) உத்தரவாதமளித்தா ரென்பதை அவர் அறிவாரா? (i) மோசமான நிலையில் ஒழுகும் வீடுகளொவ்வொன்றையும் திருத்துவதற்கு 200 ரூபா வீதம் பணமளித் தல். (ii) குளிப்பதற்குக்கந்த கிணறென்று. (iii) மின் வெளிச்சமளித்தல். (ஆ) வாக் குறுதியளிக்கப்பட்ட பிரகாரம் அவர் இவற்றை வழங்குவாரா?

asked the Minister of Labour and Housing: (a) Is he aware that the Commissioner of National Housing who inspected the Mahawalawatta Housing Scheme promised that the following requests would be granted (Letter AB/332 of 18.6.63 and HS/MT/59 of 29.7.63): (i) Grant of Rs. 200 to repair the roof of each house that leaked badly; (ii) A bathing well; (iii) Electric lighting? (b) Will he grant these as promised?

ගරු එම්. පී. ද සොයිසා සිරිවර්ධන
(කම්කරු හා නිවාස කටයුතු පිළිබඳ
ඇමති)

(கௌரவ எம். பீ. டி. சொய்சா சிறிவர்தன
—தொழில், வீடமைப்பு அமைச்சர்)

(The Hon. M. P. de Zoysa Siriwardena—
Minister of Labour and Housing)

(අ) නැත. මෙම නිවාසවල පියසි අළුත් වැසියා කිරීමට ණය මුදලක් දීම ගත සලකා බැලීමට පොරොන්දුවක් දී ඇති අතර පොදු නාන ලීඳක් හෝ විදුලිය සැපයීමට හෝ ණය මුදලක් දීමට පොරොන්දු වී නැත. (ආ) ඔව්. මෙම නිවාස සඳහා අයවිය යුතු ණය මුදල් අවුරුදු 25 ක කාල සීමාවක් තුළදී ගෙවා නිම කිරීමට බදුකරු එක් එකග නම් ඉඩ දිය හැක.

වෘත්ති පිළිතුරු

කේ. එච්. ජී. ඇල්බට් මයා. (බෙන්තර-
ඇල්ට්ටිය)

(திரு. கே. எச். ஜி. அல்பேட்—பெந்தற-எல்
பிட்டிய)

(Mr. K. H. G. Albert—Bentara-Elpitiya)

මම අතුරු ප්‍රශ්නයක් අහන්න
 තියෙනව. බෙන්තර නිවාස යෝජනා ක්‍රම
 යෙන් ඔය විධියෙ තත්ත්වයක් පවතිනව.
 එහි වහල යනාදිය කඩා වැටෙන්න තරම්
 ආසන්නයි. කොන්ත්‍රාත්කරු එම නිවාස
 සාදා භාර දෙන විට හරියාකාර පරීක්ෂා කර
 භාර නොගැනීමයි, එසේ වත්ට හේතුව.
 වහාම එම නිවාස ප්‍රතිසංස්කරණය කර
 දෙන්න කටයුතු සලස්වනවද කියා මා
 ප්‍රශ්න කරනව. ඒ අයට දන්වා යවා
 තිබෙනව, එම නිවාස ඔවුන්ටම ප්‍රතිසංස්
 කරණය කර ගන්නය කියා. එව්‍යෙ
 පදිංචිව සිටින අය බොහොම දුප්පත්. එම
 නිසා ඔවුන්ටම ඒවා ප්‍රතිසංස්කරණය කර
 ගන්න දෙන්නෙ නැතිව රජය මගින්ම ප්‍රති
 සංස්කරණය කර දෙන්න කටයුතු සලස්
 වනවද ?

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

ඒ පිළිබඳව වහාම විභාගයක් පවත්වා
වැඩ කටයුතු කරන බවට පොරොන්දු
වෙනව.

ජේ. ඩී. විරසේකර මයා. (කොත්මලේ)

(திரு. ஜே. டி. வீரசேக்கர—கொத்மலே)

(Mr. J. D. Weerasekera—Kotmale)

මගේ කොට්ඨාශයෙන් “ ජීන් ” සහ
 “ ඩොන් සයිඩ් ” යනුවෙන් නිවාස යෝජනා
 ක්‍රම දෙකක් තියෙනවා. ඉස්සෙල්ලි
 පොරොන්දු වී තිබෙනවා, ඒ වට විදුලි බලය
 දෙන බවට. නමුත් තවම දී නැහැ. ගරු
 ඇමතිතුමා මේ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා
 මාර්ගයක් ගන්නවාද ?

ගරු ද සොසිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

එක පාරටම උත්තරයක් දෙන්න බැහැ.
ඒ ගැන විභාග කර බලන්නමි.

ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். வீரசேக்கர)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

මෙ ප්‍රකාශනව, 2 වන ප්‍රශ්නය.

විවිධ පිළිතුරු

විවිධ විද්‍යා

ගරු ද සෞඛ්‍ය සිරිවිජ්ඣා

(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ ගරු ආමනිකුමා එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු සැපයීම සඳහා කල් ඉල්ලා එවා තිබෙනවා.

ප්‍රශ්නය මතු දිනකදී ඉදිරිපත් කිරීමට නියෝග කරන ලදී.

රාජ්‍ය වැවිලි සංස්‍රුක්ත මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන
ලිපිකරු එම්. සී. ප්‍රනාන්දු මහතා

திரு. எம். ஸீ. பெர்னாண்டோ, பிரதம எழுது
வினைஞர், அரசாங்க தோட்டக் கூட்டுத்
தாபனம்

MR. M. C. FERNANDO, CHIEF CLERK, STATE
PLANTATIONS CORPORATION

3. එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.
(කලාවාන)

(திரு. எல். டி. எஸ். ஏ. குணசேக்கர—கலவான்)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera—Kala-
wana.)

ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) රාජ්‍ය වැවිලි සංයුක්ත මණ්ඩලයේ ප්‍රධාන ලිපිකරු එම්. සී. ප්‍රනාන්දු මහතා එම සංයුක්ත මණ්ඩලයට පත්කරනු ලැබීමට පෙර වැඩකළේ කොහේද? (ආ) ග්‍රාම සංවර්ධන හා ගෘහ කර්මාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවේ සහකාර පොත් තබන්නෙකු වශයෙන් ඔහු ලැබූ වැටුප කුමක්ද? (ඉ) ඔහු රාජ්‍ය වැවිලි සංයුක්ත මණ්ඩලයට බඳවා ගන්නා ලද්දේ කිනම් ක්‍රමයකටද? ඔහුට දෙන ලද වැටුප කුමක්ද? (ඊ) ඔහුගේ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් මොනවාද? (උ) 1959 දී ප්‍රධාන ලිපිකරුවෙකු පත් කළ අවස්ථාවේදී කළ පරිදි මෙම තනතුර දැන් විමි මගින් ප්‍රසිද්ධ නොකර ඔහු ප්‍රධාන ලිපිකරු වශයෙන් උසස් කරන ලද්දේ මන්ද? (ඌ) දැනට ඔහුට ගෙවනු ලබන වැටුප කුමක්ද?

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) அரசாங்க தோட்டக் கூட்டுத்தாபனத்தில் பிரதம எழுதுவினைஞராகக் கடமையாற்றுகின்ற திரு. எம். ஸீ. பெர்னாண்டோ, இக்கூட்டுத்தாபனத்தில் நியமிக்கப்படுவதற்கு முன்பு எங்கு கடமையாற்றினார்? (ஆ) கிராம அபிவிருத்தி, குடிசைக்

கைத்தொழில் திணைக்களத்தில் உதவிக் கணக் குப் பதிவாளராகக் கடமையாற்றிய பொழுது அவர் பெற்ற சம்பளமெவ்வளவு? (இ) அரசாங்க தோட்டக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு அவர் என்ன அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப் பட்டார்? அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட சம்பளமெவ்வளவு? (ஈ) அவரது கல்வித் தகைமைகள் யாவை? (உ) விளம்பரமூலம் 1959 ஆம் ஆண்டில் பிரதம எழுதுவினைஞர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டதுபோன்று செய்யாது அவர் பிரதம எழுதுவினைஞராகப் பதவியுயர்த்தப்பட்டதேன்? (ஊ) தப் பொழுது அவருக்கு வழங்கப்படுகின்ற சம்பளமெவ்வளவு?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power : (a) Where was Mr. M. C. Fernando, Chief Clerk, State Plantations Corporation, working before he was appointed to the corporation ? (b) What was his salary as an Assistant Book-Keeper in the Department of Rural Development and Cottage Industries ? (c) On what basis was he recruited to the State Plantations Corporation and what was the salary point given to him ? (d) What are his educational qualifications ? (e) Why was he promoted as Chief Clerk without advertising the post as was done when a chief clerk was appointed in 1959 ? (f) What salary is he being paid at present ?

ගරු ද සොසිසා සිටිවර්ධන (ඉබ්මි වාරි මාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමති වෙනුවට)

(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன—காணி,
நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சர் சார்பாக)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena—on behalf of the Minister of Land, Irrigation and Power)

(අ) ග්‍රාම සංවර්ධන හා ගෘහ කිරීමාන්ත
 දෙපාර්තමේන්තුවේ, (ආ) ලංකා රාජ්‍ය
 වැවිලි මණ්ඩලයට බඳවා ගත් පෙර ඔහු
 පොත් තබන්නකු වශයෙන් ග්‍රාම සංවර්ධන
 හා ගෘහ කිරීමාන්ත දෙපාර්තමේන්තුවේ
 සේවය කළ අතර, වසකට රු. 1620—120
 —රු. 3,780 යන වැටුප් පරිමානයේ රු.
 2,940ක පඩියක් ලැබුවේය. (ඉ) 1 වෙනි
 ශ්‍රේණියේ පොත් තබන්නා/ලිපිකරු යන
 තනතුරුවට දැන්වීම් පළ කිරීමෙන් පසුව

සාමාන්‍ය පිළිතුරු

[ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන]

ඔහුට බඳවා ගන්නා ලදී. ද්විතීය නිල ධාරීන්ට අනුකූල වන අංක 374 හා 1957-4-29 දින දරණ භාණ්ඩාගාර චක්‍ර ලේඛනය අනුව මසකට රු. 355ක වැටුපක් ඔහුට ගෙවනු ලැබේ. (ඊ) ඉංග්‍රීසි පාඨශාලා හැර යාමේ විභාග පන්තිය දක්වා ඉගෙනීම ලබා ඇත. (උ) මොහු ඇබැරිතුවට සුදුස්සෙක් යැයි තෝරා ගන්නා ලදී. මණ්ඩලයේ ප්‍රති පත්තිය වූයේ ලිපිකරු සේවයේ ඊළඟම පහළ ශ්‍රේණියේ අය උසස් කිරීමයි. මණ්ඩලයේ කටයුතු ඒ අවස්ථාවේදී සකස් කර ගන්නා ලදින්ද, උසස් කිරීමට සුදුසු නිල ධාරීන් නොසිටි හෙයින්ද, මෙම ඇබැරිතුව සඳහා වසර 1959 දී ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවන ලදී. (උආ) මසකට රු. 465යි.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(ති.රු. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேகர)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

ගරු කථානායකතුමනි, රුපියල් එකසිය ගණනක් මාසෙකට ලැබෙන ලිපිකරු වෙතට දැන් රුපියල් තුන් සිය ගණනක් පඩි ලැබෙනව. ඔක්කොම දීමනා එකතු වුණාම මාසෙකට රුපියල් හත් සිය ගණන කට කිව්වු වෙනව. මුලදී ලැබුණු පඩිය රුපියල් එකසිය ගණනයි. දැන් ඔය තරම් ලැබෙනව. නොයෙක් දෙනා මේ තනතුර ඉල්ලා තිබෙනව. මෙයට වඩා සුදුසුකම් ඒ අයට තිබෙනව. ඉතින් මේ තනතුර එයට ගියෙ කොහොමද?

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி. சாய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

සම්මත ප්‍රතිපත්ති අනුව ඒ පත්වීම කර තිබෙන බවයි පිළිතුරෙන් දැනුම් දී තිබෙන්නේ.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேகர)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

ගරු ඇමතිතුමා ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් කරනවද?

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி. சாய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

මම කරන්නේ නැහැ. ගරු ඇමතිතුමාට දැනුම් දෙන්නම්, ඒ ගැන පරීක්ෂණයක් ඉල්ලන බවට.

සාමාන්‍ය පිළිතුරු

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා. (වැලිමඩ)

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன—வெலிமடை)

(Mr. K. M. P. Rajaratna—Wellimada)

තමුත්තාත්සෙ දැනුම් දුන්නම වැඩක් වෙයිද?

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேகர)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

පාඨශාලා හැර යාමේ විභාගය කියන්නේ එස්. එස්. සී. විභාගයට නේද? ඉතින් මොන හේතුවක් උඩ දුන්නද ජේ. එස්. සී. විතරක් තියෙන කෙනෙකුට?

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(கௌரவ டி. சாய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

මම ඒ කාරණයත් ගරු ඇමතිතුමාට දන්වන්නම්.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேகர)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

එස්. එස්. සී. විභාගයටත් පහළ විභාගයක් නේද පාස් කරල තියෙන්නේ? ජේ. එස්. සී. විභාගයෙන් විතරයි නේද පාස්?

ටී. බී. තෙන්නකෝන් මයා. (අභ්‍යන්තර සහ බාහිර වෙළඳාම හා සැපයීම් කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. டி. பி. தென்னகோன்—உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வியாபார, விநியோக அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. T. B. Tennekoon—Parliamentary Secretary to the Minister of Internal and External Trade and Supply)

අතුරු ප්‍රශ්න හයක් විතර දැන් අහල තියෙනව. හත් වැනි අතුරු ප්‍රශ්නයයි ඔය අහන්නේ.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேகர)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

අපට නොතේරෙන විධියටයි පිළිතුරු සකස් කර තිබෙන්නේ. නියම අර්ථය පහදා නොදෙන විධියටයි ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු සකස් කරල තියෙන්නේ.

වෘත්තික පිළිතුරු

වෘත්තික පිළිතුරු

[ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන]

1963. 9. 1 දින සිට 1964. 3. 31 දින දක්වා එච්. සී. රොස් මහතා මුහුදින් එතර නිවාඩු වක ගිය හෙයින් ඒ මහතා වෙනුවට ආර්. ඇල්. ලැවැට් මහතා සාමාජිකයෙකු වශයෙන් වැඩ කරන ලදී. ආචාර්ය එ. වි. ගොමස් මහතා වෙනුවට ආචාර්ය ඇස්. ඩී. සෙනෙවිරත්න මහතා 1963. 9. 1 දින සිට පත් විය. සී. ද පොන්සේකා මහතා අස්වූ හෙයින් 1964. 1. 1 දින සිට චාල්ස් බාර්ටන් මහතා පත් විය. ඊ. පී. ගුණවර්ධන මහතා මාරු කළ හෙයින් ආර්. ජී. ගොමස් මහතා පත් කරන ලදී.

රිචඩ්ස් මහතා වෙනුවට ආචාර්ය ඇස්. ඩී. සෙනෙවිරත්න මහතා 1963. 9. 1 දින සිට පත් විය. සී. ද පොන්සේකා මහතා අස්වූ හෙයින් 1964. 1. 1 දින සිට චාල්ස් බාර්ටන් මහතා පත් විය. ඊ. පී. ගුණවර්ධන මහතා මාරු කළ හෙයින් ආර්. ජී. ගොමස් මහතා පත් කරන ලදී.

(ආ) එක් එක් අයට ගමන් ගාස්තු වශයෙන් පහත සඳහන් මුදල් ගෙවා තිබේ. පරීක්ෂණ සඳහා වතු වලට යාමද මෙයට ඇතුළත් වේ :

	1961-62	1962-63	1963-64
	රු. ශ.	රු. ශ.	රු. ශ.
එච්. සී. ගුණවර්ධන මහතා ...	4,644 10	4,120 45	3,831 90
ඇල්. සී. විජේසිංහ මහතා ...	4,925 90	6,065 0	9,612 15
එච්. සී. රොස් මහතා ...	—	852 50	420 30
සී. බාර්ටන් මහතා ...	—	—	1,535 95
ආර්. ජේ. ඇස්. බින් මහතා ...	728 40	—	—
සී. ද පොන්සේකා මහතා ...	—	—	—
ආර්. ඇල්. ලැවැට් මහතා ...	—	—	617 0
ආචාර්ය එ. වි. රිචඩ්ස් ...	90 0	—	—
සී. ඊ. එච්. අමරසේකර මහතා ...	—	—	—
ඊ. පී. ගුණවර්ධන මහතා ...	—	—	—
ආර්. ජී. ගොමස් මහතා ...	—	—	—
ආචාර්ය ඇස්. ඩී. සෙනෙවිරත්න ...	—	—	—
මුළු එකතුව ...	10,388 40	11,037 95	16,017 30

(ඉ) 1961. 8. 1 දින සිට 1964. 8. 1 දින දක්වා පහත සඳහන් පරිදි මණ්ඩලයේ රැස්වීම් වලට පැමිණී ඇත :

	දින
එච්. සී. ගුණවර්ධන මහතා ...	52
ඇල්. සී. විජේසිංහ මහතා ...	52
එච්. සී. රොස් මහතා ...	14
සී. බාර්ටන් මහතා ...	16
ආර්. ජේ. ඇස්. බින් මහතා ...	17
ආර්. ඇල්. ලැවැට් මහතා ...	9
ආචාර්ය එ. වි. රිචඩ්ස් ...	11
සී. ඊ. එච්. අමරසේකර මහතා ...	11
සී. ද පොන්සේකා මහතා ...	20
ඊ. පී. ගුණවර්ධන මහතා ...	10
ආර්. ජී. ගොමස් මහතා ...	2
ආචාර්ය ඇස්. ඩී. සෙනෙවිරත්න ...	14

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(කීරු. ගල්. ඩී. ග්‍රෙස්. ආ. ගුණසේකර)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

ගරු කථානායකතුමනි, දී තිබෙන මෙම ගමන් ගාස්තු දෙස බැලූ විට අඩු ගණනේ අවුරුද්දකට පවුල් 25 ක් නඩත්තු කරන්න තිබුණ බව පෙනේ. එක්කෙන කුට රුපියල් 20 දාහකුත්, තවත් කෙන කුට රුපියල් 11 දාහකුත් දී තිබෙනවා.

ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන

(කෙළරාච්ඡා ඩී. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

අවුරුදු 3 කට.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(කීරු. ගල්. ඩී. ග්‍රෙස්. ආ. ගුණසේකර)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

හොඳයි, පැමිණීමේ ගණන් මේ මේ විධි යටය කියා සඳහන් කළා මිස ඒ ඒ අවුරුදු වලට පැමිණීමේ ගණන් වෙන වෙනම

වංචික පිළිතුරු

සඳහන් කෙළේ නැහැ. අවුරුදු 4 ක්, 3 ක් 2 ක්, 1 ක් සහ 6 මාසයක්, ආදී වශයෙන් සමහරුන් සේවය කර තිබෙනවා. නමුත් ඒ අයගේ ගමන් ගාස්තු මෙහි සඳහන් වන්නේ මුළු කාලයටම ගත් ගමන් ගාස්තු වශයෙනුයි. ඒ මිස වෙන් වෙන් වශයෙන් සඳහන් කර නැහැ. බාටන් මහතා මේ ස්ථානයට පත් වුණේ පසුගිය අවුරුද්දේදීයි. 1962—63 අවුරුද්දේදී ඔහු මුදල් ගෙන නැතැයි කීවත් ඔහු පත් වුණේ පසුගිය අවුරුද්දේදීයි. අප ප්‍රශ්නයක් ඇසූ විට ඒ සඳහා පැහැදිලි පිළිතුරු බලා පොරොත්තු වෙනවා. පැහැදිලි නැති උත්තරවලින් අපට වැඩක් නැහැ.

ඩඩ්ලි සේනානායක මයා. (දැදිගම)

(திரு. டட்ளி சேனாயக்க—டெடிகம்)

(Mr. Dudley Senanayake—Dedigama)

ගරු ඇමතිතුමා කී විධියට එක මහත් මයකු අවුරුද්දකට රුපියල් 9,000 ක් ගමන් ගාස්තු වශයෙන් අරගෙන තිබේ නවා. එක අවුරුද්දකට රුපියල් නව දහස් ගණනක් වුණාම මාසයකට රුපියල් 750 ක් පමණ වෙනව. ඒ ගැන පරීක්ෂණ යක් පවත්වන්න ඕනෑ.

ଗରୁ ୧ ଖୋଦିଆ ଖିରିବର୍ତ୍ତନ

(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

ඒ කාරණය මම ගැන ඇමතිතුමාට
දැනම් දෙන්නම්.

සුමනපාල දහනායක මයා. (දෙණියාය)

(திரு. ஸுமனபால தகனாயக்க—தெனியாய)

(Mr. Sumanapala Dahanayake—Deniyaya)

වැවිලි සංයුක්ත මණ්ඩලයට සාමාජිකයන් වශයෙන් පත් කර ගන්නේ වැවිලි කර්මාන්තය ගැන දැනීමක් ඇති අයදු, එසේ නැත්නම් මොන ක්‍රමයක් අනුවද කියා දැන ගන්න කැමතියි.

ଗୁରୁ ଓ ଜ୍ୟୋତିଷୀ ଛବିଚର୍ଚ୍ଚନା

(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

මේ සම්බන්ධව මම හරියට දන්නෙ
තැන. ඇමතිතුමාට මේ ගැන දන්වා ගරු
මිත්‍රීයත්වයට පිළිතුරක් ලැබෙන්න සලස්
වන්නම්.

එළික පිළිතුරු

රාජ්‍ය වැවිලි සංස්කෘත මණ්ඩලය : සභා

පතිගේ පොද්ගලික ලේකම්

அரசாங்க தோட்டக் கூட்டுத்தாபனம்: தலை
வரினது தனிப்பட்ட காரியதரிசி

STATE PLANTATIONS CORPORATION :
PERSONAL SECRETARY TO CHAIRMAN

5. එල්. දී එස්. එම්. ගුණසේකර මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேக்கர)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ
ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය : (අ) රාජ්‍ය
වැවිලි සංස්ථාන මණ්ඩලයේ සභාපතිගේ
පෞද්ගලික ලේකම් වරයා වශයෙන්
සිටියේ කවුද? (ආ) ඈගේ වැටුප
කුමක්ද? (ඉ) ඈට 1962, 1963 සහ 1964දී
ගෙවන ලද වැටුප් වැඩිවීම් මොනවාද?

காணி, நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) அரசாங்க தோட்டக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவரினது தனிப்பட்ட காரியதரிசியாகக் கடமையாற்றியவர் யார்? (ஆ) அவரது சம்பளமெவ்வளவு? (இ) 1962, 1963, 1964 ஆம் ஆண்டுகளில் அவருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள சம்பளவுயர்வுகள் என்ன?

asked the Minister of Land, Irrigation and Power: (a) Who was the Personal Secretary to the Chairman of the State Plantations Corporation? (b) What was her salary? (c) What increments have been paid to her in 1962, 1963 and 1964?

ගරු ද සොසිසා සිරිවර්ධන (ඉබම, වාරි
මාර්ග හා විදුලි බලය පිළිබඳ ඇමති
වෙනුවට)

(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன—காணி,
நீர்ப்பாசன, மின்விசை அமைச்சர் சார்பாக)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena—on behalf of the Minister of Land, Irrigation and Power)

(අ) සභාපතිතුමාට පුද්ගලික ලේකම් කෙනෙකු සිටියේ නැත. (ආ) “අ” අනුව මෙය පැන නොනගී. (ඉ) “අ” අනුව මෙය සිදු නොනොගී.

பாவின பிழிதரு

பாவின பிழிதரு

தேவிபதல ருப நுபுலு காரியாலயன் பிதிபுவிம

தெகிப்பகலவுக்கு உப தபால் நிலையம்

SUB-POST OFFICE FOR DEHIPAHALA

7. கி. பி. டி. டி. வீரசேகர மயா.

(திரு. ம. பி. ஆர். வீரசேகர)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

நுபுலு ஸ விபுலி பணியுல கடுயுது பிழிபுத
அமதினென் அபு பூனய: (அ) தேவிபதல
புனபதயகிதன் ஸுன் கமிகாரிய ஸு
கோபியாயகன் ருபன் நுபுலு பதபுத
நோமுகி லுப புதும டுதநலுட? (அ)
புதும தேவிபதல ருப நுபுலு காரியால
யகன் புதுமத கருதலுட? மைய லு
தெதன்னை கடுபுட?

தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சரைக்
கேட்ட வினா: (அ) தெகிப்பகல, தபால்
நிலைய வசதிகளற்ற, குடிமக்களதிகமாயுள்ள
கிராமச்சபை வட்டாரமென்பதை அவர் அறி
வாரா? (ஆ) தெகிப்பகலவில் உப தபால்
நிலையமொன்றினை அமைப்பதற்கு அவர் அனு
மதியளிப்பாரா? அது எப்பொழுது அமைக்
கப்படும்?

asked the Minister of Posts and
Telecommunications: (a) Is he
aware that Dehipahala is a populated
village committee ward but with no
post office facilities? (b) Will he
approve of a sub-post office for
Dehipahala and when will this be
provided?

டி. பி. டி. பி. வீரசேகர மயா. (நுபுலு ஸ
விபுலி பணியுல கடுயுது பிழிபுத பாரி
மேதன் லு கமிக)

(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா—தபால், தந்திப்
போக்குவரத்து அமைச்சரின் பாராளுமன்றக்
காரியதரிசி)

(Mr. R. S. Perera—Parliamentary
Secretary to the Minister of Posts and
Telecommunications)

(அ) தேவிபதல கோபுசகடு டுதடு
கடுபிடு நுபுலு காரியாலயே நுபுலு கடு
லு விபிதன் லுபுத லுபுத லுபுத, கடுபிடு

லுபுத லுபுதே கோபுசு துபுத லுபுத பூதி
லுபுத கருத கடுபிடு லுபுத கோபுசு
லுபுத லுபுதே ஸுபுத கடுபுதே பூதி
லுபுத பூதி கருத லுபுத. (அ) நுபு.
தேவிபதல லுபுத கடுபுத 2 கடு பூதி
லுபுத ருப நுபுலு காரியாலய பிதி
லுபுத கடுபுத தேவிபதல லுபுத ருப நுபுலு
காரியாலயகன் பிதிபுவிம பூதிபுத நுபு.

கி. பி. டி. டி. வீரசேகர மயா.

(திரு. ம. பி. ஆர். வீரசேகர)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

லுபுத ருப நுபுலு காரியாலயே கடு
தேவிபதல ருப லுபுத 2 கடு கடுபிடு,
கடுதென் புபு. பூதிதே கடுதென்.
லுபுத தேதென் கடுதேதேதே கடுபுத
லுபுத கடுதென் கடுபுத. பூதி டுதே
கடுதேதேதே கடுபுத 14 கடு கடுதேதே
லுபுத கடுதென்டுபுத கடுதே. கடுபுத
கடுபுத கடுதேதேதே. லுபுத லுபுத தேதே
கடுதேதேதே பூதிதே நுபு. பு கடுபு பு
லுபுத லுபுத கடுபுத லுபுத கடுபுத
கடுதேதேதே.

பி. பி. டுரயப்பா மயா. (யுபுத)

(திரு. ஏ. பி. துரையப்பா—யாழ்ப்பாணம்)

(Mr. A. T. Durayappah—Jaffna)

I wish to remind the hon. Parlia-
mentary Secretary to the Ministry of
Posts that there is a "C" grade sub-
post office within the Jaffna Muni-
cipal limits. I am told that within
municipal limits they do not have
"C" grade sub-post offices. May I
request the Hon. Minister through
the hon. Parliamentary Secre-
tary to upgrade this sub-post
office at Gurunagar in the Jaffna
electorate to an "A" grade
sub-post office, because the general
post office has been shifted from its
original site to the bazaar area and
the people in the town have to go
there. If the Hon. Minister could
upgrade the sub-post office at Guru-
nagar to an "A" grade sub-post
office—I am sure this could be done
without any expense to the depart-
ment—he will be satisfying the needs
of the residents of the town. Will
the Hon. Minister kindly take action?

වංචික පිළිතුරු

සිමසහිත ඉන් විපෙක්ඛන්ති ඉන්ඡුරන්ස්

සමාගම : බන්දුප්පි කුරුතෝරු

මහත්මියට ගෙවිය යුතු මුදල්

‘இன்டிப் பென்டன்ற் இன்சூரன்ஸ் கொம்
பெனி (சிலோன்) லிமிடெட்’ - திருமதி
பண்டுவதி குருணேசுவரர் சேர
வேண்டிய கொடுப்பனவுகள்

6. ඒ. එම්. මාකන්-මාකර් මයා. (මඩකල පුව දෙවන මන්ත්‍රි)—ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහ නායක (ගාල්ල) වෙනුවට

(ஜனாப் ஏ. எச். மாக்கன் மாக்கர்—மட்டக்
களப்பு இரண்டாம் அங்கத்தவர்—கலாநிதி
டப்ளியு. தகனயக்க—காவி—சார்பாக)

(Mr. A. H. Macan Markar—Second Batticaloa—On behalf of Dr. W. Dahanayake—Galle)

අහන්නර සහ බාහිර වෙළඳාම හා සැප
 යිම් කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ
 ප්‍රශ්නය: (අ) ගාල්ලේ, මීගල්ලේ බන්දු
 වනි කුරුනේරු මහත්මියගේ, ගෙවෑ සම්
 පූර්ණ කරන ලද අංක එස්/1059 දරණ
 රක්ෂණ ඔප්පුවේ මුදල් ගෙවීමට සීමා
 සහිත ඉන්ඩිපෙන්ඩන්ට් ඉන්ෂුරන්ස්
 සමාගම අපොහොසත්වීම සම්බන්ධයෙන්
 මැදහත් වී ක්‍රියා කිරීමට රක්ෂණ පාලක
 තැන ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ මන්ද? (ආ)
 කුරුනේරු මහත්මියට ලාභියයුතු මුදල්
 ලබාදීමට එතුමා වගබලා ගන්නවාද?

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வர்த்தக, விநியோக அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) காலி, மாகல்லவைச் சேர்ந்த திருமதி பண்டுவதி குருணேசுவரனது, பணம் பெறுவதற்கு முதிர்வுபெற்ற S/1059 ம் இலக்கங்கொண்ட காப்புறுதிப் பத்திரத்திற்குரிய பணத்தை அவருக்கு வழங்கத்தவறிய “இன்டிப் பென் டன்ஸ் இன்சூரன்ஸ் கொம்பனி (கிலோன்) லிமிடெட்” தாபனம் சம்பந்தமாகக் காப் புறுதிக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி தலையிடு வதற்கு மறுத்துள்ளதேன்? (ஆ) திருமதி குருணேசுவரன்குரிய கொடுப்பனவுகள் வழங் கப்படுவதற்கு அவர் வகைசெய்வாரா?

asked the Minister of Internal and External Trade and Supply: (a) Why does the Controller of Insurance

වංචික පිළිතුරු

සිමසහිත ඉන් විපෙක්ඛන්ති ඉන්ඡුරන්ස්

සමාගම : බන්දුප්පි කුරුතෝරු

මහත්මියට ගෙවිය යුතු මුදල්

ගරු කථානයකතුමනි, මමත් අතුරු ප්‍රශ්නයක් අහන්න බලාපොරොත්තු වෙනව. මගේ කොට්ඨාශයේ බෙන්තර තැපැල් කාර්යාලය දැන් අවුරුදු 30 ක කාලයක් තිස්සේ තියෙන්නේ බදු ගෙය කයි. ඒ වගේ ගෙවල් 3 ක් ගන්නට සැහෙන තරම් මුදලක් දැනට බදු වශයෙන් ගෙවා තිබෙනව. ගෙයකුත් කාමරයකයි, මේ පළමු වැනි ශ්‍රේණියේ තැපැල් කන් තෝරුව තියෙන්නේ. මෙම තැපැල් කාර්යාලය සුදුසු ස්ථානයකට—බෙන්තර ප්‍රදේශයේ ප්‍රසිද්ධ ස්ථානයකට—ගෙන යාමට පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කටයුතු කරන වද කියා දැන ගන්න කැමතියි.

INDEPENDENT INSURANCE CO. (CEYLON)
LTD. : PAYMENT DUE TO MRS. BANDU-
WATHIE KURUNERU

6. ඒ. එම්. මාකන්-මාකර් මයා. (මඩකල පුව දෙවන මන්ත්‍රි)—ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහ නායක (ගාල්ල) වෙනුවට

(ஜனாப் ஏ. எச். மாக்கன் மாக்கர்—மட்டக்
களப்பு இரண்டாம் அங்கத்தவர்—கலாநிதி
டப்ளியு. தகனயக்க—காவி—சார்பாக)

(Mr. A. H. Macan Markar—Second Batticaloa—On behalf of Dr. W. Dahanayake—Galle)

අහන්නර සහ බාහිර වෙළඳාම හා සැප
 යිම් කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් ඇසූ
 ප්‍රශ්නය: (අ) ගාල්ලේ, මීගල්ලේ බන්දු
 වනි කුරුනේරු මහත්මියගේ, ගෙවෑ සම්
 පූර්ණ කරන ලද අංක එස්/1059 දරණ
 රක්ෂණ ඔප්පුවේ මුදල් ගෙවීමට සීමා
 සහිත ඉන්ඩිපෙන්ඩන්ට් ඉන්ෂුරන්ස්
 සමාගම අපොහොසත්වීම සම්බන්ධයෙන්
 මැදහත් වී ක්‍රියා කිරීමට රක්ෂණ පාලක
 තැන ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ මන්ද? (ආ)
 කුරුනේරු මහත්මියට ලැබියයුතු මුදල්
 ලබාදීමට එතුමා වගබලා ගන්නවාද?

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வர்த்தக, விநியோக அமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) காலி, மாகல்லவைச் சேர்ந்த திருமதி பண்டுவதி குருணேருவினது, பணம் பெறுவதற்கு முதிர்வுபெற்ற S/1059 ம் இலக்கங்கொண்ட காப்புறுதிப் பத்திரத்திற்குரிய பணத்தை அவருக்கு வழங்கத்தவறிய “இன்டிப் பென் டன்ஸ் இன்சூரன்ஸ் கொம்பனி (கிலோன்) லிமிடெட்” தாபனம் சம்பந்தமாகக் காப் புறுதிக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரி தலையிடு வதற்கு மறுத்துள்ளதேன்? (ஆ) திருமதி குருணேருவுக்குரிய கொடுப்பனவுகள் வழங் கப்படுவதற்கு அவர் வகைசெய்வாரா?

asked the Minister of Internal and External Trade and Supply: (a) Why does the Controller of Insurance

(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா)

(Mr. R. S. Perera)

රත්නපුරේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා, ඒ තාපල්
කන්තෝරුවට තිබෙන දුර සම්බන්ධව
ඉදිරිපත් කළ විස්තර කරුණා කර අමා
ත්‍යාංශයට ඉදිරිපත් කරන ලෙස ඉල්ලා
සිටිනව.

I would request the hon. Member for Jaffna to write into the Ministry giving us all the details about this "C" grade sub-post office.

ද්‍රව්‍යප්පා මයා.

(திரு. துரையப்பா)

(Mr. Durayappah)

I have already done so, but no action has been taken so far.

ආර්. එස්. පෙරේරා මයා.

(திரு. ஆர். எஸ். பெரேரா)

(Mr. R. S. Perera)

බෙන්තර-ඇල්පිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා
ගෙන් ඉල්ලා සිටිනව, කරුණා කර ඒ
විස්තර අමාත්‍යාංශයට ලියා එවන ලෙස.

ඇල්බට් මයා.

(திரு. அல்பேட்)

(Mr. Albert)

දැනටම ලියා තිබෙනවා.

වාචික පිළිතුරු

වාචික පිළිතුරු

[ඒ. එච්. මාකන් මාකර් මයා.]

ඩී. ඩී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

refuse to intervene in regard to the failure of the Independent Insurance Co. (Ceylon) Ltd., to pay up matured policy, Number S|1059, of Mrs. Banduwathie Kuruneru of Magalle, Galle? (b) Will he see that Mrs. Kuruneru gets her dues?

(කොට්ටාව)

(තිரு. ඩී. පී. ආර්. ඉරිඟුරාජන්—කොට්ටාව)

(Mr. D. B. R. Gunawardena—Kottawa)

මෙයට පෙර පණතක් ඉදිරිපත් කරන ලද අවස්ථාවෙහි කරුණු කීපයක් අප පැහැදිලි කර දුන්නා නොවෙයි, හතු පිළිපෙන්නා වාගේ රක්ෂණ සමාගම් පිහිටුවා ගෙන ඒවායේ අධ්‍යක්ෂකවරුන් මහජනතාවගෙන් මුදල් ගසා ගෙන කැවය කියමින්? අද එසේ බැඳුණු උදවිය අනාථ වී සිටිති. අද සියලුම රක්ෂණ සංස්ථාවන් රජයට අරගෙන තිබෙනවා නම් ඒ අන්දමට මුදල් ලබා ගත් උදවියට ආපසු එම මුදල් ලබා ගැනීමට ඉක්මනින් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරනවද?

ටී. ඩී. තෙන්නකෝන් මයා.

ටී. ඩී. තෙන්නකෝන් මයා.

(තිரு. ඩී. පී. ටෙනෙකූන්)

(තිரு. ඩී. පී. ටෙනෙකූන්)

(Mr. T. B. Tennekoon)

(Mr. T. B. Tennekoon)

(අ) රක්ෂණ පාලන පනත සංශෝධනය කරන තුරු සීමාසහිත ඉන්විසෙන්ඩන් වි ඉන්ෂුරන්ස් සමාගමට විරුද්ධව එලදායි කිසිම ක්‍රියා මාර්ගයක් ගැනීමට නුපුළුවන. මෙම සංශෝධන ඉක්මනින් සිදු කිරීමට මිනිසුන් ක්‍රියා කරගෙන යනු ලැබේ. (ආ) පනත සංශෝධනය කළාට පසු, කුරු තෝරා මහත්මියට ඇගේ රක්ෂණ සහ තිකයේ මුදල් ලබා දීම පිණිස හැකි සෑම දෙයක්ම රක්ෂණ පාලක විසින් කරනු ලැබේ. එහෙත් මේ සමාගම බංකොලොත් ලබා තිබුණහොත් සහ, පනත යටතේ කිසිම වත්කමක් සොයාගත නොහැකි වුවහොත්, ආය (මේ සමාගම) තෝරා ගැනීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පාවුව විද දරා ගැනීමට ආයට සිදු වන බව කිවයුතුව ඇත.

ඒ මුදල් මොන ක්‍රමයකින් හෝ ලබා දීමට අප උත්සාහ දරනවා. ඒ පිළිබඳව සංශෝධන පණතක් ඉදිරිපත් කිරීමට අදහස් කරන්නේ, ඒ අයගේ මුදල් ලබා දී ඒ අය ආරක්ෂා කිරීමටයි.

මාකන්-මාකර් මයා.

කෙටුම්පත් පණත් පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மசோதாக்கள்

(ஐராப் மாக்கன் மாக்கர்)

BILLS PRESENTED

(Mr. Macan Markar)

PORT (CARGO) CORPORATION (AMENDMENT) BILL

Where the company is insolvent, is it not possible for the amounts to be recovered from the directors of the particular company? I believe under the Act provision was made that where a company becomes insolvent the directors responsible for the administration of the company should meet the liabilities on insurance policies.

"to amend the Port (Cargo) Corporation Act, No. 13 of 1958

ටී. ඩී. තෙන්නකෝන් මයා.

මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ කටයුතු

(තිரு. ඩී. පී. ටෙනෙකූන්)

சபை அலுவலர்

(Mr. T. B. Tennekoon)

BUSINESS OF THE HOUSE

සෑම අන්දමකම රක්ෂණවලට බැඳී සිටින මහජනතාව බේරා ගැනීමට පුළුවන් වන අන්දමින් ඇමතිතුමා සංශෝධන පණතක් ලැහැස්ති කර ඉතා ඉක්මනින් සභාව ඉදිරියේ තබනවා ඇති. දැනට එය සූදානම් කරගෙන යනවා.

මතු පළ වන යෝජනාව සහායමත විය :

"අංක 24 දරණ සථාවර නියෝගයේ කුමක් සඳහන්ව තිබුණද, න්‍යාය පත්‍රයේ අංක 2 සිට 7 දක්වා ඇති යෝජනා ගැන අද දින ක්‍රියා කළ යුතුය."—[සහායකතුමා වෙනුවට, ගරු ටී. ඩී. ඉලිංගරත්න.]

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත

1964-65

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1964-65

APPROPRIATION BILL, 1964-65

කාරක සභාවෙහිදී සලකා බලන ලදී.—

[ප්‍රශ්නය සැප්තැම්බර් 2]

කයානායකතුමා මූලාසනාදායක විය.

88 වන ශීර්ෂය.—අභ්‍යන්තර හා බාහිර වෙළඳාම සහ සැපයීම් පිළිබඳ අමාත්‍යවරයා

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 2,94,343

1 වන උප ශීර්ෂය.—සේවක සංඛ්‍යා සහ වැටුප්, රු. 1,87,360

தலைப்பு 88.—உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வியாபார விநியோக அமைச்சர்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக் குரிய வேதனமும் பிறப்பிகளும், ரூ. 2,94,343

உப தலைப்பு 1.—ஊழியர் கோப்பும் சம்பளமும் ரூ. 1,87,360

HEAD 88.—MINISTER OF INTERNAL AND EXTERNAL TRADE AND SUPPLY

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 294,343

Sub-head 1.—Cadre and Salaries, 187,360

ඉදිරිපත් කරන ලද සංශෝධනය—[සැප්තැම්බර් 1]—

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of Sub-head 1, item ‘Minister’”

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා. (අවිස්සාවේල්ල)

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன—அவிசாவலை)

(Mr. D. P. R. Gunawardena—Avisawella)

Mr. Chairman, when the House adjourned last evening I was speaking of certain irregularities in the Ceylon Insurance Corporation. The Hon. Minister gave an undertaking to the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) that he has already taken steps, or, that he proposes to take steps,

to set up a committee of inquiry which would go into the state of affairs existing in the Insurance Corporation. I do not want to deal at length with the irregularities I mentioned, but I would ask the Hon. Minister to see that this committee gets down to work and to see that the Insurance Corporation gets a general manager who is competent and who cannot be influenced by corrupt forces.

I am sorry the Hon. Minister had to get rid of a fairly competent officer. I do not know the reasons why he was asked to leave the office he occupied. Mr. Nissanka Wijeratne is a person who has, with satisfaction, performed every task that has been entrusted to him. From what I know of him too—he served as the Deputy Director of Agriculture when I was the Minister of Agriculture—I can say that he is one of the most conscientious, patriotic and hard-working officers. His technical knowledge with regard to insurance may not be very extensive, very deep, but as an administrator, Mr. Nissanka Wijeratne is not open to corrupt influences. I am inclined to believe that what is going on today inside the Insurance Corporation forced Mr. Nissanka Wijeratne out of the office he occupied.

I would ask the Hon. Minister to take steps to clean this place up. Foreign influences are at work; the technical advice given by foreign experts and officers in the corporation who are also foreigners is not in the interests of this country; and I would request the Hon. Minister not merely to set up a committee of two or three officers but to set up a committee with full powers to go into every aspect of the work of the Insurance Corporation, because, if you do not do this right at this stage, this corporation is going to give us a lot of trouble. I do not want to say anything more than that with regard to the Insurance Corporation.

Then, Sir, I was dealing with the C. W. E. I do not know what the policy of the Hon. Minister is with

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මය].

regard to the C. W. E. So far as I am concerned, I do not agree with the Hon. Minister when he sets out to open retail shops throughout the country. I think it is a very unwise step. It is one of the fundamental principles of commerce and trade that you do not compete with your own customers. The C. W. E. has violated that fundamental principle. You sell goods to a person but you do not compete with that person when that person opens a shop in a particular place. That is one of the fundamental principles of commerce and trade.

The C. W. E. sells goods to co-operative establishments, the co-operative societies and unions, but the C. W. E. goes and completes directly with those unions and co-operative societies. That is not a good policy.

I am not asking the Hon. Minister to believe that there is no corruption in the co-operative movement. There is corruption. The Hon. Minister has not taken effective steps to get rid of corruption in the co-operative movement: in the primary societies as well as in the secondary societies and unions. There are 110 multi-purpose co-operative unions and, I believe, 8 co-operative unions. I am not saying that all of them are doing well, that they are managing well, that the managers are not corrupt. I think a good many of them are not run well and some of them are run by corrupt managers and the department is aware that they are corrupt, but the department refuses to take any steps to get rid of these corrupt managers.

දු. සා. 10.30

The Hon. Minister has not placed before this House the necessary amendments to the Co-operative Ordinance which is very out of date. As a matter of fact, clever lawyers can get out almost any corrupt manager from the clutches of the law as they have done in the past. I can mention a number of names

where the department took steps to prosecute them but on purely technical points the people were acquitted in appeal after the Supreme Court had sentenced some of them to four years' rigorous imprisonment. I do not want to mention names, the Hon. Minister is aware of them.

So, one of the most urgent needs of the co-operative movement is to have an effective Co-operative Act. There are loopholes in the present Ordinance and through these loopholes clever lawyers, when they are paid handsome fees, are capable of getting out of the clutches of the law the worst rogue in the co-operative movement. They have done that in the past and they are likely to do it in the future if the Hon. Minister does not take effective steps.

When I was Minister I was preparing the amendment to the Ordinance. I think the draft must be there available in the file. I do not know what progress has been made on it since I left the Ministry in 1959. Every year when the Estimates of this Ministry came up, the Ministry under which the Co-operative Department functions, I have reminded every Minister since 1959 of the necessity and the urgency of amending the Co-operative Ordinance to tighten up the law with regard to the administration of the co-operative societies, to make managers, presidents and other officers, responsible for any irregularities and offences committed in the co-operative societies or in the unions. I have waited for so many years and still the amendment has not been placed before this House. I hope the Hon. Minister will see that that is done.

Then, I spoke of the irregularities in the C. W. E. I do not know whether the Hon. Minister was able to refresh his mind overnight with regard to the statement he made once in this House when he was questioned about certain irregularities in the C. W. E., and how he admitted before this House that out of eight counts a certain person was

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා].

instead of allowing others to profit from the import and distribution of iron and steel? We have so many other corporations that we have set up. The only corporation that is doing it as far as petroleum is concerned, is the Petroleum Corporation.

What is the point? I can understand a large country like India setting up an Import and Export Corporation in order to supervise, in order to advise, in order to draw up a list of priorities for essentials, but what use are things like that for a potty little country like ours, a very small country, from the point of view of business and output? They seem to be setting up corporations. We have already set up specialized corporations, and here, you get the Hon. Minister asking this House to grant him Rs. 2 million for the Department of the Controller of Imports and Exports. Are we getting our money's worth? Why should you spend so much money—Rs. 2 million on the Department of the Controller of Imports and Exports? I think with about Rs. 250,000 and a couple of officers you should be able to do that work.

If you require specialized knowledge you can get it from other corporations. When steel imports are needed, you can get the advice of the Steel and Iron Corporation. When ceramics are to be imported, you can get the advice of the Ceramics Corporation. When leather goods are to be imported, you can get the advice of the Leather Corporation. Similarly, if plywood is to be imported, you can get the advice of the Plywood Corporation. The same applies to cement and various other things. In addition, of course, the C.W.E. is there, which has been importing from a very long time every type of article. What is the point?

The other day the Hon. Minister of Finance (The Hon. Dr. N. M. Perera) wanted to set up an Export Bank, a joint undertaking with the Foreign Exchange Banks. Is there any need? Is not the Bank of Ceylon doing foreign exchange work? Is not the

People's Bank doing foreign exchange work? Is it not possible to amalgamate some of the other existing banking organizations instead of setting up, every time you think of doing something, a corporation? You always think of setting up new organizations by using the existing organizations. Most of them can be streamlined, they can be utilized, they can be amalgamated and can be asked to cope with some of this work. Therefore, I disagree with the Hon. Minister. When the Bill comes I propose to speak on it, and, if necessary, vote against it. We find it extremely difficult to find even the personnel for the number of corporations we already have. Some of them are finding it extremely difficult to find the necessary managerial personnel. We are not working efficiently because we have been unable to find that personnel for our corporations. Here we are pledged for a corporation just to satisfy every Minister. No, Sir, I thought that with the entry of the L.S.S.P. into the Government a little more new thinking was coming in. They have been talking all over the country and all over the world for a number of years, but I must confess that they do not seem to have displayed any talent, any new ideas—

විවියන් ගුණවර්ධන මය. (පළාත් පාලන හා සාමාජික කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திருமதி விவியன் குணவர்தன—உள்ளு ராட்சி, உள்நாட்டு விவகார அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mrs. Vivienne Goonewardene—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs)

Only you have come to display talent.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I will do that if I am there; I did it when I was there.

விசேஷ கௌரவப் பதவி, 1964-65

—காரைக்காலம்

விவியன் குனவர்டென் மீசு.

(திருமதி விவியன் குனவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

Only you have talent and nobody else!

பி. பி. ஈர். குனவர்டென் மீசு.

(திரு. டி. பி. ரு. குனவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

They are corrupt even before they get into office.

விவியன் குனவர்டென் மீசு.

(திருமதி விவியன் குனவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

You are the only incorruptible man in the whole Island.

பி. பி. ஈர். குனவர்டென் மீசு.

(திரு. டி. பி. ரு. குனவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Look at this woman, she ought to be grateful that she at last found a seat as a Parliamentary Secretary at least.

விவியன் குனவர்டென் மீசு.

(திருமதி விவியன் குனவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

Grateful to whom?

பி. பி. ஈர். குனவர்டென் மீசு.

(திரு. டி. பி. ரு. குனவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Grateful to somebody.

விவியன் குனவர்டென் மீசு.

(திருமதி விவியன் குனவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

I am grateful to the L. S. S. P.

பி. பி. ஈர். குனவர்டென் மீசு.

(திரு. டி. பி. ரு. குனவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I do not think you have the capacity to be grateful to anyone.

விவியன் குனவர்டென் மீசு.

(திருமதி விவியன் குனவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

Not to you, anyway!

பி. பி. ஈர். குனவர்டென் மீசு.

(திரு. டி. பி. ரு. குனவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I know that. Not to me—[Interruption]. Please, because I do not tolerate that sort of nonsense. Yes, Sir, I will speak of the talent available in the L. S. S. P. Whether they had contributed anything worthwhile to the work of this Government after the coalition was formed, I have my doubts. But I am ready to wait a few more months to see that. I can tell this House that toddy is not going to solve all the problems, nor their determined opposition to the *poya* days to be made holidays, nor any attempt on their part to introduce stealthily parity. No, those things are not going to satisfy. I am 64 now, till I die I am going to fight against them whether they come from the L. S. S. P. or the S. L. F. P., if that is going to be their policy.

I do not want to make a long speech. The co-operative movement has, I believe, about 14,888 societies today registered under the co-operative Ordinance. Out of these about 4,900 are multi-purpose societies—some of them doing well and others not so well. I want to ask the Hon. Minister what he proposes to do to increase the efficiency of these organizations. The co-operative movement is the only movement you have which is capable of helping you to reduce the cost of living—with the assistance of the small traders, not by eliminating them. I want to ask the Hon. Minister what his policy is with regard to them.

For four years you did not recruit anybody to the Co-operative Department. The auditing of co-operative societies and unions is in hopeless arrears. There are some unions and societies which have not been audited for three or four years. Last year a very large number of officers who were working in these areas were transferred to the Anuradhapura District because the audit work in that area was in arrears. I was in Anuradhapura a few days ago, I asked some of the officers

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මය.]

there as to what the position was and they told me that they were still in arrears.

ප්‍ර. හා. 10.45

We do not have the necessary staff and, with the constant changes that are going on in the department with a large number of senior officers—Deputy Commissioners, Senior Assistant Commissioners and Assistant Commissioners—doing nothing at the head office, the co-operative movement has come to a virtual halt. And the Hon. Minister is satisfied with the work of the department. Why did you stop recruiting officers four years ago? This is a movement that is expanding daily and more and more primary societies and secondary societies are being formed. Some of these societies have to be supervised. It is not only the auditing that is important; the supervision is important too. Unless you supervise the primary societies and the unions it is natural for rogues to get into them and begin to rob the people's money. No. You are not concerned with that.

During my time I separated the Audit Section and the Supervision Section. I wanted to have a separate auditing section as it is never safe to ask a person who supervises a society to do the auditing too because the auditing is done by arrangement so as to cover up all the mistakes, the errors and the robberies; but you have upset all that.

I would ask the Hon. Minister to reorganize the department.

As a matter of fact, largely due to the money given to this country by the Canadian Government, we have been able to put up the School of Co-operation at Polgolla. Go and see it now; it is a deserted place. You do not see any students there today. The principal of the school spends more of his time travelling from Polgolla to Colombo and back. He is a very efficient person but he is not allowed to do his work. His work now appears to be travelling.

Go and see the head office. It is cluttered with Assistant Commissioners doing nothing, one of them a proved rogue who was involved in the Wilpattu affair. The hon. Member for Dambulla knows it. This person has been put in charge of Colombo as an Assistant Commissioner. He is sent to Kalutara and the people say, "Please take him away." They know him. He is sent to Gampaha; the people know him and they say, "Please get him out." And now he is in charge of the Colombo District.

You have to look into these affairs. The Commissioner is a nice person. I know him. He is a very efficient civil servant. He tried to do something when he was appointed Commissioner and even today he is trying his best; but the others who are at headquarters do not allow him to work. That is the situation.

I want to say one word about the C. W. E. and its chairman. I think one of the greatest sins this Government has committed was to have appointed Mr. Deshapriya Senanayake as Chairman of the C. W. E. He is a defeated candidate who has an intention of contesting a seat at the parliamentary elections. No, Sir, the C. W. E. must be free of politics; it must be free of party politics of that type. It is an organization in which everybody must work regardless of his political complexion, and the Hon. Prime Minister had no business to introduce him the other day at Kegalla as the prospective candidate for Dedigama. This is not the way in which things should be done.

Mr. Deshapriya Senanayake is a good journalist. He has a fine appreciation of literature and art. But what does he know of trade and administration? He should have been asked to be the editor of the Government party paper. He would have done a good job, if he shared your views. But he should not have been appointed the head of any organization like the C. W. E. which is today the largest trading organization in the country.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

And you find people like Rajapakse and others as directors. What happens then? There is stinking *karawala*!

It is the same everywhere. How can you remove corruption by doing things like this? And you must now free yourselves from the corruption that the L. S. S. P. has introduced. You will have to guard against that because it is a much more subtle and insidious form of corruption. You have to guard against that.

I think the hon. Leader of the Opposition should be grateful to Mr. Deshapriya Senanayake, because he is solving the unemployment problem in his electorate. Every second or third person in the C. W. E. is from Dedigama, and Mr. Deshapriya Senanayake is now trying to send out as a divisional officer in charge of an area, a person from that area, who is now working in the C. W. E. in Colombo. So far as employment is concerned, the hon. Leader of the Opposition need not complain of the irregular activities of Mr. Deshapriya Senanayake because that is one thing we cannot solve so far as we are concerned in our constituencies. But it is not correct, you cannot run an organization efficiently if you recruit on the basis of jobs being given only to your favoured people coming from particular constituencies, constituencies in which the Chairman of the C. W. E. has a personal interest. You cannot run an organization efficiently like that. I hope the Hon. Minister will look into this matter and see that a more efficient administrator is appointed as chairman of this corporation. In addition to the general manager, the chairman too should understand trade matters, import-export problems and general administration. Without that knowledge it is impossible to run a vast organization like the C. W. E.

I hope the Hon. Minister will give up his idea of opening retail shops of the C. W. E. everywhere. Some time ago a general manager was appointed and the first thing he did was to open a retail shop at Balalla

I am told it was losing from the day it was opened and it had to be abandoned. Now it is closed. That is the way in which a number of organizations carry out their activities. I know in some places the manager has run away with about Rs. 26,000 and nothing has been done. That is the situation. No, Sir, you need people who understand the problems of administration and who have the capacity and integrity also. Without that you cannot run a big organization of that type.

I hope the Hon. Minister will look into the questions I raised with regard to the co-operative movement because it is an important movement; it is a people's movement. It is not a movement which has come from the top, a purely bureaucratic movement. Introduce amendments to the Co-operative Ordinance to get rid of the rogues that are in the co-operative movement today, in the primary societies, secondary societies and unions. Make use for the time being at least of the secondary societies for pumping the wholesale goods into the rural areas and the town areas outside Colombo. We wanted in 1959 to open a number of centres and depots of the C. W. E., a number of points throughout the country, for supplying goods wholesale to the unions, not only to the unions but even to the private trade because, as things stand in this country today, it is not possible to get rid entirely of the private traders.

The Minister of Finance and his Government are not ready to get rid of the exchange banks. First get rid of the foreigners; get rid of the exchange banks, get rid of the foreign agencies, get rid of the trading agencies of the foreigners. Let the Ceylonese traders co-operate with the existing public sector and let the co-operative sector co-operate with the existing public sector to make life a little more worthwhile to the people of this country because, otherwise, you are not going to solve the cost of living. It is going to be a very difficult problem. With the number of controls, with the scarcity

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මය].

of foreign exchange, with the large number of officers to issue permits on priorities, and one thing and another, you are not going to solve the cost of living. Therefore, it is necessary to utilize the private trade for that purpose. Get rid of the foreigners first.

The only bank you nationalized was the Bank of Ceylon owned by the Ceylonese. You have no courage, no guts to take over the exchange banks. You are not ready to put your foot down and take the agency houses and others, but you are trying to throttle what channels of trade there are here in this country in the hands of Ceylonese, and the end will be that there will be no goods at all for the consumer because the C. W. E. and the other State organizations are not capable at this stage—they are inefficiently managed; they do not have the capacity—to meet the demands of the trade.

I would therefore, ask the Hon. Minister, instead of persecuting the Ceylonese trader to give him a little more rope to make some money. You can at least get some more taxes. Clean up the co-operative societies, the primary societies and their unions. Yes. You are always talking of the commanding heights of the public sector, but those commanding heights are in the hands of the private people yet. You have not made up your minds about socialism, you are afraid and you will never make up your minds. Admit the fact that this is a mixed economy. And in a mixed economy the public sector plays an important part, but the commanding heights of the economy are still in the hands of the private trade. Face those facts and try to solve your problems from that point of view and from that outlook—that this mixed economy must go on for some time and it should be in favour of the Ceylonese as against the foreigner whether it be Pakistani Indian or British, or whether it be banking, insurance or trade, or whether it is wholesale trade or retail trade.

That is the only way you can solve the problem of the cost of living to see that the ordinary man in the village, the rural people, the peasant gets his money's worth when he buys an article.

You are in charge of two or three very important departments—the Department of Commerce, the Department of the Controller of Imports and Exports, the Department of Co-operative Development. These are very important departments, and unless you understand their problems approach them from the point of view of attempting to solve them in a realistic manner, you will make the lives of the people of this country unbearable.

I do not want to say anything more. I have any amount of material on the irregularities in these various places. I do not want to tire this House by a recital of these irregularities. I would appeal to the Hon. Minister and the Government to look at this problem from a realistic point of view and come forward with a policy. The Hon. Finance Minister's Budget proposals have no policy with regard to anything. They are just words, words, words, nothing but words. There is nothing you can get hold of. And he wants all of us to forget our misery and our troubles, by giving us toddy. No We are not going to have it.

ප්‍ර. හ. 11

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

ශ්‍රීමත් රසික් පරිච්ඡි මන්ත්‍රීතුමා දැන් මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන් ශ්‍රීමත් රසික් පරිච්ඡි, ඩී.බී. ඊ., මූලාසනාදායක

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

පී. ආර්. රත්නායක මයා. (ප්‍රවාහණ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(திரு. பி. ஆர். ரத்னாயக்க—பேரங்குலவரத்து அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. P. R. Ratnayake—Parliamentary Secretary to the Minister of Communications)

ගරු මූලාසනාරූප මන්ත්‍රීතුමනි, වෙළඳ ඇමතිතුමාගේ වැය ශීඝ්‍ර සම්බන්ධයෙන් මගේ අදහස් මෙම ගරු සභාව ඉදිරියේ තැබීමට අවස්ථාවක් ලැබීම ගැන මා සන්තෝෂ වෙතම. ඊයේ සිට මේ මොහොත දක්වා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රී වරුන්ගේ කථාවලට ඇහුම්කන් දීමේ අවස්ථාව අපට ලැබුණා. එම කථාවලින් වැදගත් විවේචනත් යම් යම් ප්‍රශ්නත් ඉදිරිපත් කළා. නමුත් වැඩක් කරගෙන යන අවස්ථාවේදී, විවේචන කරන තරම් පහසුවෙන් ඒ ප්‍රශ්න විසඳීම කළ නොහැකි බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා ඇති. විදේශික වෙළෙන්දන් අත තිබෙන වෙළඳාම ලංකික කිරීමෙන්ම මේ ප්‍රශ්න විසඳන්න පුළුවන් යන අදහස සමහර මන්ත්‍රීවරුන් ඉදිරිපත් කළා. තවත් අත කින් ගරු ඇමතිතුමාටත් ආණ්ඩුවටත් චෝදනා කළා, විදේශීය වෙළෙන්දන් හා සම්බන්ධ වී අපි කටයුතු කරනවාය කියා. මා කියන්න කැමතියි විදේශික වෙළෙන්දන් සමග හෝ ස්වදේශික වෙළෙන්දන් සමග හෝ රජය යම් සම්බන්ධයක් ඇති කරගෙන තිබෙනවා නම් තිබෙන්නේ ඒ ඒ වෙළඳ කටයුතු පවත්වාගෙන යාම පිළිබඳව නීති රීති අනුව ඇති සම්බන්ධයක් මිසක් වෙනත් කිසිම සම්බන්ධයක් නොවේය කියා. විදේශික ධනපති වෙළෙන්දාගේ මාර්ගයෙන් මේ රටට බඩු ගෙන්වීමෙන් මේ රටේ ජීවන වියදම බස්සන්න පුළුවන්ය කියා අපි විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. ඒ වාගේම විදේශීය ධනපති වෙළෙන්දා අයින් කර ස්වදේශීය ධනපති වෙළෙන්දා මාගියෙන් බඩු ගෙන්වීමෙන් මේ රටේ බඩු මිල අඩු කරන්න පුළුවන්ය කියා අපි විශ්වාස කරන්නේ නැහැ.

සමහර ස්වදේශීය ව්‍යාපාර බුද්ධිමත්ව මුද්‍රාණයෙන් ගසා කැමේ යෙදී සිටින බව අපි දන්නවා. කථා කරන්නේ සිංහල. ආගම බුද්ධාගම. ඒව ඉස්සරහට දමා වෙළඳ කටයුතු කරගෙන යනවා. ඒ නිසා කොයි තරම් ස්වදේශීය වුණත් ඔවුන් කළ කටයුතු පුළුවන් වුවත්, ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී

කාරයන් වශයෙන් හංවඩු ගසන්න සිද්ධ වෙනවා. බුද්ධාගමට අනුව නම් ඔවුන් කරන ක්‍රියාවට කිසිම නිදහසක් නැහැ. ආහාර කොමසාරිස්තුමාට ඔන්තුටක් දීමට පුළුවන් වුණා—මම ස්ථිර ලේකම්තුමාටත් දැන්නට—ආපිළියානේ බොද්ධ වෙළඳ සමිති සංගමයෙන් කරන ලද කරවල වංචා වක් අල්ලා දෙන්න. කරවල ලොරි දෙකක් අල්ලා දුන්න. සමහර විට මේ බොද්ධ සංගමය රා ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් නොයෙකුත් උද්ඝෝෂණ කරන්න පුළුවන්. පෙළපාලි යනත් පුළුවන්. බුද්ධාගමේ මුද්‍රාවෙන් මේ ජාවාරම් කරගෙන යනවා. එම නිසා විදේශීය වෙළෙන්දා ගෙන් අරගෙන ස්වදේශීය වෙළෙන්දාගේ අතට හාර දීමෙනුත් මේ ප්‍රශ්නය විසඳෙනවාය කියා කිසිම විශ්වාසයක් තියන්න බැහැ. මම කියන්නේ නැහැ නීති රීති අනුව දිය යුතු යම් යම් පහසුකම් නොදිය යුතුය කියා. ඒ පහසුකම් දෙන්න ඕනැ. වෙළෙන්දාට පැවරීම සම්බන්ධ ප්‍රශ්නයට වඩා, මේ රටේ පාරිභෝගිකයාට පහසුවෙන් අඩු මිලට බඩු ලබා දෙන්නට පුළුවන් වන්නේ කොහොමද කියන ප්‍රශ්නය ගැනයි අප කල්පනා කළ යුත්තේ. ආණ්ඩුව දැන් මහන්සි ගන්නේ ඒ කාර්යය කිරීමටයි. ගම්බද ජනතාවට නොයෙකුත් අමාරුකම් තිබෙනවා. එකක් දෙකක් නොවෙයි. ඔවුන් සැම අතින්ම ප්‍රශ්නවලට මුහුණ පා සිටිනවා.

ගරු ඇමතිතුමා මහන්සි වී නොයෙක් මාර්ග ඇතිකර තිබෙනවා, ඒ තත්ත්වය මග හැරවීමට. ලංකාවේ තිබෙන සමාජ තත්ත්වයත්, රටේ තිබෙන වෙළෙඳ තත්ත්වයත් ගැන බැලුවොත් ගරු ඇමතිතුමාට චෝදනා කරන්නට පෙර අපේ රටේ ඇති වෙළෙඳ ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද කියා කල්පනා කර බැලිය යුතුයි. සුද්දන් විසින් අපේ රට අල්ලාගන්නා අවස්ථාවේදී අපේ රටේ තිබුණු ප්‍රතිපත්ති, නිදහස ලැබෙන විටත් ඒ විධියටම තිබුණා නම්—විශේෂයෙන්ම භාෂාව, ආගම ආදී ප්‍රශ්න—අපට සමහරුන් කියන විදියට මේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට තිබුණා. නමුත් මේ රටේ ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය අනුව ඒවා ඒ තරම් ලෙහෙසියෙන් විසඳන්නට පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. වේදිකාවන්ට තැග මේ මේ විදියට ක්‍රියා කළ යුතුයයි කියන්නට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[වි. ආ. රත්නසක මය.]

ඇති වන ගැටලු ගැන බලන විට කපා කරන තරම් ලෙහෙසියෙන් ප්‍රශ්න විසඳීම කරන්නට නුපුළුවන් බව පෙනී යනවා ඇති.

ලංකාවට බඩු ගෙන්වීම වැඩි වශයෙන්ම පැවතුනේ විදේශීය වෙළෙන්දා අතේයි. විදේශීය වෙළෙන්දා ඔහුට වුවමනා රටින් ඔහුට වුවමනා බඩු වුවමනා තරම් ගෙන්වීමට පුරුදුව සිටියා. ඔහු ලංකාවට අවශ්‍ය නෙවන දේ පවා ගෙන්වා මෙහි මිනිසුන්ට ඒවා පාවිච්චි කිරීමට පුරුදු කළා. සමහර විට අපට අවශ්‍ය දේ නොගෙන්වා අනවශ්‍ය දේ ගෙන්වා ඒවා මෙහි අලෙවි කළා. ඒ වාගේ වැරදි ප්‍රතිපත්තියක් උඩ මේ රටේ වෙළඳාම පැවති නිසා මේ රටේ මහජනයා පිරිවරින් ගෙන්වූ බඩුවලට පුරුදු වූ අතර අපේ රටේ තිබුණු ඇතැම් වගාවන් පවා විනාශ වී ගියා.

අපි සමුපකාරය දෙස බලමු. සමුපකාර ව්‍යාපාරය පටන්ගත්තේ යුද්ධ කාලයේදී බඩු හිඟයක් ඇති වූ නිසා ගම්බද ප්‍රදේශ වල අවශ්‍ය බඩු බෙදා දීමේ මාර්ගයක් වශයෙනුයි. එසේ තැනිව යම් කිසි වැදගත් ප්‍රතිපත්ති උඩ නොවෙයි. එදා මහජනයාට අවශ්‍ය හාල්, රතුලූනු, මිරිස් ආදී දේ සාධාරණ මිලකට සාධාරණ ක්‍රමයකට බෙදා දීම සඳහායි, සමුපකාර ක්‍රමය පටන්ගත්තේ. විශේෂයෙන්ම අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය ගම්බද ජනතාව අතර බෙදා හැරීමේ මධ්‍යස්ථාන වශයෙනුයි, ඒවා පටන්ගත්තේ. එසේ තැනිව ක්‍රමානුකූල ප්‍රතිපත්තියක් උඩ නොවෙයි. නමුත් 1956 දී ඇති වූ ආණ්ඩු වෙනසත් සමඟම සමුපකාර ව්‍යාපාරයෙහිත් එක්තරා වෙනසක් ඇති වුණා. අවිස්සාවේල්ලේ ගරා මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) එදා සමුපකාරය භාරව සිටි ඇමතිතුමායි. බඩු බෙදා හැරීමට පමණක් නොවෙයි, වෙනත් කටයුතු සඳහාත් සමුපකාරය යෙදවීම සඳහා එතුමා විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති ඇති කළා. ඒ පරිවර්තනය අනුව කලින් තිබුණාට වඩා පළල් විදියට සමුපකාරයේ කටයුතු දැන් කෙරීගෙන යනවා.

දැන් සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය මගින් මේ රටට බඩු ගෙන්වනවා. නමුත් ඊට වැඩි ප්‍රමාණයක් පෞද්ගලික වෙළෙන්දන් මගින් ගෙන්වනවා. මේ දෙවිදියාහිත්

මේ රටට බඩු ගෙන්වීම නිසයි, මා හිතන හැටියට, ප්‍රධාන වශයෙන්ම මේ රටේ වෙළඳ අවුල් ඇති වී තිබෙන්නේ. සමුපකාර ආයතනයන්ගෙන් කළකඩයට බඩු යන්නේත් මේ වෙළෙඳ ප්‍රතිපත්තිය නිසා. ඒ නිසයි අපි රාජ්‍යයා කපාවෙනුත් ප්‍රකාශ කළේ, වෙළඳාම විදේශීය වෙළෙන්දා ගෙන් ගෙන ස්වදේශීය වෙළෙන්දාට දීමෙන් අපේ පරමාර්ථය—පාරිභෝගිකයාට අඩු මිලට ලෙහෙසියෙන් බඩු සැපයීම—මුදුන්පත් කරගැනීමට නොහැකි වන බව. මේ රටේ මහජනයාට අත්‍යවශ්‍ය දේ—හාල්, පිටි, සීනි වැනි අ.හාර ද්‍රව්‍යත්, රෙදි පිළිත්—පෞද්ගලික වෙළෙන්දා මාර්ගයෙන් නොව, ආණ්ඩුවේ වෙළඳ සංස්ථා වක් මගින් මේ රටට ගෙන්වා පාරිභෝගිකයා අතර බෙදා දීම සඳහා වැඩි කල් යන්නට පෙර ගරා ඇමතිතුමා විසින් පණතක් මේ සභාවට ඉදිරිපත් කරනවා ඇති. එතුමාට නොයෙකුත් අවස්ථාවල පහර ගසමින් කොතරම් චෝදනා කළත් එතුමා මේ රටේ යම් යම් වෙනස්කම් ඇති කර තිබෙනවා. ඔය අන්දමේ ඒකාධිකාරී වෙළඳ ව්‍යාපාර තැනි කරන්න නොයෙකුත් විධියේ වෙනස්කම් ඇති කර තිබෙනවා. අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ හැම අංශයකම නොයෙකුත් විධියේ දූෂණ තිබුණු සමාජයක් පිරිසිදු කර වැඩ කරන එක පහසු නැහැ. එවැනි අමාරුකම් නිසාත්, මේ රටේ වෙළඳ ප්‍රතිපත්තියේ වරද නිසාත්, ඒවා පිරිසිදු කිරීම ටිකක් අමාරුයි.

සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකේ පමණක් නොවෙයි, අනික් තැන්වලත් ඔය දුර්වලකම තිබෙනවා. මේ රටේ තිබුණු දූෂණ ව්‍යාපාරය කඩන්නට වෙළඳ ඇමතිතුමා තරම් මහත් සිවු කෙනෙක් තවත් නැත කියා මා කියනවා. පෙට්රල් බෙදා හැරීම රජයට ගන්නා, කරවල ගෙන්වීම රජයට ගන්නා. ඔය ආදි වශයෙන් දූෂණයන්ගෙන් පිරි තිබුණු ව්‍යාපාර හරිගැස්සුවා. සමහර අය උත්සාහ කළේ, “කරවල කැල්ලක් කන්නටවත් නැත” කියා උද්ඝෝෂණයක් පටන්ගෙන වෙළඳ ඇමතිතුමාට පහර ගහන්නයි. පෙට්රල් බෙදා හැරීම නිසා අමෙරිකාව අපට පහර ගැසූ අවස්ථාවේ කවුරුවත් පෙළපාලි ගොස් රැස්වීම් තබා අපට ආධාර කළේ නැහැ. විශේෂයෙන් බුද්ධාගම ගැනත්, සිංහල ජාතිය ගැනත් කැ ගහනවා. නමුත්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත්‍ර, 1964-65

—කාරක සභාව

එවැනි අවස්ථාවල ඔය මොන සංගමයකින් වත් ආධාර දුන්නාය කියා මා නම් දැක්කේ නැහැ. ඒ නිසා ඔවුනි තත්ත්වයක් යටතේ කටයුතු කරන විට අමාරුකම් ඇති වෙනව.

බඩු මිල ඉහළ යාම ආදී අද ඇති වි තිබෙන ප්‍රශ්න නිසා ගම්බද පාරිභෝගිකයා බොහොම පීඩා විඳිනවා. ඒ තත්ත්වය නිසා අපිත් දුක් විඳිනවා. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු වුණත් අපි ඒවා අමතක කර නැහැ. ජීවන වියදම ඉහළ යාම නිසා අපත් පීඩා විඳිනව. අමාරුකම් පිළිබඳව අපිත් දන්නවා. මෙය සිදු වී තිබෙන්නේ විදේශ ගත ධනය අඩුකම නිසා යම් යම් දේවල් සීමා කිරීම නිසයි. විදේශගත මුදල් අඩු වුණද, ඒ කෙසේද, යනාදිය ගැන මම විස්තර කරන්න යන්නේ නැහැ. ඔය ප්‍රශ්නය විසඳීමට අපට ඇත්තේ මාගේ දෙකයි. සමහර අය කියන හැටියට එකක් නම් මේයයි.

ප්‍ර. හා. 11.15

දඹදෙනියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ජී. සේනානායක මයා.) ඊයේ කථාවේදි කිව්වා, වෙළඳ තරඟ ඇති කිරීමෙන් බඩු මිල අඩු කරන්න පුළුවන් වෙනවාය කියා. තවමත් අපේ රටේ වෙළඳ තරඟය තැති වුණේ නැහැ. වෙළඳ තරඟයෙන් පමණක් බඩු මිල අඩු වන්නේ නැහැ. සාමාන්‍ය තොග වෙළෙන්දා ආණ්ඩුව කෙරෙහි මහජන අප්‍රසාදයක් ඇති කිරීමට නොයෙක් විධියේ ව්‍යාපාර ගෙන යනවා. ගම්බදව සිටින බඩු බෙදා හරින පුළු වෙළෙන්දා කෙරෙහි අපේ කිසි අප්‍රසාදයක් නැහැ; ඔවුන් සමග සටනක් නැහැ. අපේ හැප් පිලි ඇති වී තිබෙන්නේ තොග වෙළෙන්දා සමගයි. සාමාන්‍යයෙන් මේ රටට බඩු ගෙන්වන තොග වෙළෙන්දා හිතාමතාම නොයෙකුත් අන්දමේ බඩු හිඟයක් ඇති කර, ජනතාවට පහර ගැසීමේ ව්‍යාපාරයක් ගෙන යනවා. තොග වෙළඳාම සංයුක්ත මණ්ඩලයකට පවරන්නට අපි සූදානම් වන්නේ ඒ නිසයි. එය අපි ලැහැස්ති කර තිබෙනව. රටට ඕනෑවට වඩා හැම වෙළෙන්දෙකුටම බඩු ගෙන්වන්නට ඉඩ දීමෙන් නම්, ජීවන වියදම අඩු කරන්න පුළුවන්. එසේ කළොත් නම් ජීවන වියදම අඩු කරන්නට පුළුවන් බේදි තමුත් තිබෙනවා. ඒ ස්ථානවල නොයෙක් අදහස්

තොග වෙළෙන්දන්ට ඕනෑ හැටියට බඩු ගෙන්වන න අපේ රට වැනි රටකට ඉඩ දෙන්න බැහැ. සල්ලි තිබුණත් ඒක හරි ව්‍යාපාරයක්ය කියා අපි කල්පනා කරන්නේ නැහැ. විදේශ ධනය කොපමණ තිබුණත් මේ රටේ ජීවන වියදම පහළ බස්සන්නය කියා වෙළෙන්දන්ට ඕනෑ තරම් බඩු ගෙන්වා ගොඩ ගසා ගන්නට ඉඩ දීම නියම පිළිවෙළක්ය කියා ආණ්ඩුවෙන් පෞද්ගලික වශයෙන් මාවත් පිළිගන්නේ නැහැ. අපේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය අනුව, අපේ රටේ සංවර්ධන කටයුතු සඳහා විශාල වශයෙන් මිළ මුදල් අවශ්‍ය වී තිබෙනව. ඒ නිසා අනවශ්‍ය බඩු ගෙන්වීම සම්පූර්ණයෙන්ම නවත්වා දමන්න ඕනෑ. ලැබෙන බඩු ටික බෙදා හැරීමත් තනියම ඇමතිතුමාට කරන්නට පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයන් පෞද්ගලික අංශයන් මගින් ඒ ලැබෙන බඩු ටික බෙදා හරිනව. ඒ බඩු ටික හට්ටාකාර බෙදා හැරීමට ඇමතිතුමා කොපමණ උත්සාහ කළත් ගමේ ගොවියාට සාධාරණ මිලට බඩු ලබා දෙන්න බැහැ. නොයෙකුත් වෙළඳ සංවිධාන තිබෙන නිසයි එහෙම වෙන්නේ. අපේ රටේ පමණක් නොවෙයි, ලෝකයේ හැම රටකම වෙළඳ ජාවාරම්කරුවන් ඉන්නව. අවස්ථාවක් ලැබෙන සෑම විටකම යම් යම් මාර්ග වලින් ඔවුන් ධනය උපයා ගන්නව.

මේ බඩු ගෙන්වීම සීමා කිරීම ගැන මගේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. මා ඊට එක ගයි. ඔය නැතිව අනවශ්‍ය දේවල් ගෙන්වීම තතර කරන්නට ඕනෑ. සංවර්ධනය කරන්නට තිබෙන සෑම රටකම එය කළ යුතුව තිබෙන වැඩක්. ඒ නිසා අපි මූලික වශයෙන් කළ යුතුව තිබෙන්නේ මේ ගෙන්වන බඩු නියම ක්‍රමානුකූල වැඩ පිළිවෙලක් අනුව බෙදා හැරීමයි. බඩු හිඟයක් ඇති වන සෑම අවස්ථාවකදීම වෙළෙන්දන් බඩු සහවා මුදල් හම්බ කිරීම පද්ධතියක් නොවෙයි. මේ බඩු බෙදා දෙන්නේ ඇමතිතුමා ගිහින් නොවෙයි. ඇමතිතුමා යම්කිසි ක්‍රමයක් ඇති කර තිබෙනව. සතොසේ වුවත් ඇමතිතුමා ගිහින් නොවෙයි බඩු බෙදන්නේ. යම්කිසි ක්‍රමයක් ඇති කර ඒ බඩු බෙදීම මිනිසන්ට හර දී ඒ ස්ථානවල නොයෙක් අදහස්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[පී. ආර්. රත්නායක මයා.]

දරණ මිනිසුන් ඉන්නව. බඩු හිඟයක් ඇති වූ හැටියෙම ඔවුන් එයින් ප්‍රයෝජන ගන්නව.

සමුපකාර සමිතිවල වුවත් නොයෙක් අදහස් දරණ පුද්ගලයන් ඉන්නව. ඒ උදවිය තමයි මේ බඩු බෙදා හරින්නෙ. පෞද්ගලික කඩේක රුපියල් 5කට විකුණන රෙදි යාරය සතොසේ කඩේක රුපියල් 1.50 ට විකුණනව. වෙළඳාම් දෙකක් පවතින විට ඒක පුද්ගලයක් නොවෙයි. මා මිට කලිනුත් මතක් කළා වගේ සතොසේ රෙදි ගන්න පෝලිමේ ඉන්නව. ශක්තිය තිබෙන මිනිහ පෝලිමේ ඉදගෙන රෙදි අරන් පෞද්ගලික වෙළෙන්දාට දී රුපියල් 10ක් 15 ක් හොයා ගන්නව. එයා ඒක කරන කොට, සමුපකාර කඩේ මැනේජර්ට පුළුවන්කම තිබෙනවා නම් එයන් පස්ස දොරෙන් තවත් රෙදි ටිකක් විකුණා ගන්නව. අපේ සමාජයෙ පවතින්නෙ එවැනි තත්ත්වයක්. ඇමතිතුමාම ගිහින් බෙදනව නම් හරියට බෙදයි, නමුත් බඩු බෙදා හරින්නෙ අන් අයට පැවරුවාට පසුවයි. ඒ නිසයි මේ විධියේ සීමා කිරීමක් ඇති කිරීමේදී අත්‍යවශ්‍ය බඩු ටිකවත් සලාක ක්‍රමයක් අනුව බෙදන්න ලැස්ති වෙන්නය කියා අප මතක් කළේ.

සලාක ක්‍රමයක් ඉතාම අවශ්‍යයි. සලාක ක්‍රමයක් නැතිව මේ ප්‍රශ්නය කඩදාවත් විසදන්න බැහැ. වෙළෙන්දන්ට ඕනෑ තරම් බඩු ගෙන්වන්න ඉඩ දෙන්න බැහැ. පුළුවන් වුණත් ඒක හරි ක්‍රමයක් නොවෙයි. ඒ නිසා මෙවැනි සීමාකිරීම් ඇති කළ හැම රටකම තිබෙන බඩු බෙදා හැරීමේ එකම ක්‍රමය තමයි සලාක ක්‍රමය. සමහර විට ඔන්න දැන් මේ ආණ්ඩුව ඇවිත් අපට කුපන් ගන්න සිද්ධ වුණා කියා ගෝසා වක් ඇති කරයි. නමුත් ඉතාම සාර්ථක ක්‍රමය හැටියට තියෙන්නෙ සලාක ක්‍රමයයි. නමුත් තාන්සේට මතක ඇති, සතොසේ ගෙන්වූ රෙදි ටික ප්‍රමාණවත් වුණේ නැහැ. ඒක ඇත්ත. නමුත් තිබෙන ප්‍රමාණය යාර 4 බැගින් සලාක ක්‍රමයක් අතව බෙදා දුන්න. ඒ නිසා ඒ අවස්ථාවේදී මහජන තාවට විශාල ප්‍රයෝජනයක් අත් වුණා. මගේ ප්‍රදේශයේ සමහර පවල්වලට පොත් 10, 12 තිබෙනව. ඒ උදවිය තමන්

ගේ වැඩිපුර කුපන් විකුණා ඒ මුදලින් තමන්ට වුවමනා රෙදි ප්‍රමාණය ලබා ගත්ත. කුපන් විකිණීම හරිය කියා මා කියන්නෙ නැහැ. නමුත් නැති බැරි උදවියට ඒ විධියට සලාක ක්‍රමයෙන් ප්‍රයෝජන සැලසුණා. නමුත් අර පෝලිම් ක්‍රමය තිබුණා නම් පෝලිමේ ඉදල බඩු ටික ගන්නෙ එක්කෙනෙක්. ඒවා විකුණන්නෙ තව කෙනෙක්. ඒ අවස්ථාවේදී තරමක් හෝ සැනසීමක් ඇති වුණේ මේ සලාක ක්‍රමය ආරම්භ කළ නිසයි. අපි තව දුරටත් බඩු ගෙන්වීම සීමා කරනවා නම් ස්ථිර වශයෙන් හැම දාටම සලාක ක්‍රමයක් ඇති කරන්ට බැරි මන්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරන්ට සතුටුයි. මා මේ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නෙ විවේචනයක් හැටියට නොවෙයි; ගරු ඇමතිතුමාගේ කල්පනාවට භාජන කිරීමටයි.

පසුගිය දවස්වල වෙළෙන්දන් ටිකක් හය වුණු නිසා බඩු ටිකක් එළියට ආව. බඩු සඟවා තිබෙනව නම් ඒවා බලයෙන් ගැනීමටත්, මිළ නියම කරන්ටත් තමන් තාන්සේ විසින් පසුගිය දිනවල පනතක් ගෙන ආව නිසත්, මුදල් ඇමතිතුමා යම් යම් සීමා කිරීම් ඇති කරමින් අමුතු වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන ගිය නිසත්, වෙළෙන්දන් හය වෙලා, පේවිමන්ට එකට රෙදිපිළි ටික දැමීම. ඒ නිසා අපි කල්පනා කරනව, මේක සදාකාලික ලෙස හරි යාවිය කියා. දැන් ඉතින් වැඩේ හරි කියා අපි හිතනව. ඇත්ත වශයෙන්ම දැන් හරි. එහෙත් ඒ විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් යෙදවේ ඔවුන්ට එසේ නොකර කරන්ට වෙන දෙයක් නැති නිසයි. රජය මොනව කරාවදෝ කියා ඔවුන් හය වුණා. එහෙත් නැවතත් අපට මුදල් අමාරු වුණොත්, මොකද වෙන්නෙ? තව දුරටත් බඩු ගෙන්වීම සීමා කරන්ට වුණොත් මොකද වෙන්නෙ? නැවතත් අර පරණ තත්ත්වය ඇති වෙනව. එම නිසා මෙම ක්‍රම ඇති කරන්ට අපි හය වන්ට වුවමනා නැහැ. දැන් හාල් දෙන්නෙ කුපන්වලටයි. කුපන් ක්‍රමය ඇති කළේ අපි නොවෙයි; එක්සත් ජාතික පක්ෂයයි. මොකටද කුපන් ක්‍රමය ඇති කළේ? ඒ ක්‍රමය ඇති කළේ නියම අත්දමට හාල් බෙදා හැරීම කිරීමටයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

ටයර් ගැන කල්පනා කරමු. අද වෙළඳ පොළෙන් ටයර් එකක් ලබා ගත්තට පුළුල් වන්නේද? ටයර්වල මිල වැඩි කළෙන් නැහැ; ටයරුන් තිබෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් අපේ කාර් එකට දමන ටයර් එකක වෙළඳ පොළේ මිල රුපියල් 150යි. ටයර් නැත්තො නැහැ. එහෙත් මම කොමිෂනරියකින් ගන්න ටයර් 2ක්, එකක් රුපියල් 100 ගණනෙනි. මගේ අතේ දැනුත් තිබෙනවා ඒ බිල. පයර්ස්ටෝන් කියන කොමිෂනරියට ටැලිපෝන් කරලා ටයර් දෙකකුත් පියව්ව දෙකකුත් ලබා ගන්න. දෙකටම ගියේ රුපියල් 238 යි. [බාබා කිරිමි] මමත් ගත්තේ බොහොම අමාරුවෙන්; පන්දමක් අල්ලලයි. වෙන මිනිසෙක් මාර්ගයෙන් ටැලිපෝන් කරවලයි මා ඒ ටයර් දෙකයි, පියව්ව දෙකයි ලබා ගත්තේ. මම ඒ මනුෂ්‍යයාට දුන්නේ රුපියල් 100 යි. ඉතුරු මුදල ඔහු අතිනුයි දැමීමේ, පසුව දෙන තුරු.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, බොහොම දෙනෙක් සෝෂා කරමින් ඇමති තුමාට චෝදනා කළා, ඔවු සීමා කිරීම නිසා ඔවු නැතුව ගියාය කියා. එහෙත් ඒ පනත සම්මත කළාට පසු කොහොමද, ඔවු පිට කොටුවට ආවේ? පනත සම්මත වීමත් සමගම පිටකොටුවට රෙදි ආවේ නැව්වලින් අමුතුවෙන් ආව නිසාද? එසේ නැත්නම් විදේශ විනිමය දීම නිසාද? ඒ කිසිම දෙයක් නැතුවයි. නියම විධියේ බෙදා හැරීමේ ක්‍රමයක් නැති නිසයි ඒ තත්ත්වය ඇති වුණේ. වෙළඳුන් ඔවු හංගාගෙන සිටිනවා. මේ ප්‍රශ්න තමුත් තාත්සේට ඉදිරිපත් කරන්නේ තමුත් තාත්සේ මේවා ගැන කල්පනා කර බලන කෙනෙක් නිසයි. රෙදි ප්‍රශ්නයේදී තමුත් තාත්සේ තුළ ඒ විධියේ අදහසක් තිබුණා.

ටයර් බෙදා හැරීම සඳහා පරිමිති ක්‍රමයක් ඇති කරන්නට බොහොම ලෙහෙසියි. ටයර් අවශ්‍ය සෑම කෙනෙකුටම පරිමිති එකක් දුන්නම මේ අන්දමට ටයර් විකිණීම සම්පූර්ණයෙන්ම නවතිනවා. සමහර අයට නම් පුළුවන් තමන්ට ලැබෙන ටයර් වෙන අයට විකුණා ගන්න. එහෙත් බෙදා හැරීම හරියාකාර සැලැස්මක් ඇතිව කරන්නට ඒ අනුව ඉඩ ලැබෙනවා. කවුරු කොයි විධියේ විරුද්ධකම් පාටක්

මිනිසුන්ට අත්‍යවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය වෙනුවෙන් සලාක ක්‍රමයක් ඇති කරන්නට කියා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලනවා. ඉතා අවශ්‍ය දේවල් තිබෙනවා; ඒවා නැතිව මහජනයාට ජීවත්වන්නට පුළුවන්කමක් නැති තරමට අවශ්‍ය දේවල් තිබෙනවා. මා ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ, දැනට හාල් බෙදා හරින්නා වගේ ඒ අත්‍යවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය වෙනුවෙන් සලාක ක්‍රමයක් ඇති කරන්න කියායි. කාටවත් පුළුවන්කමක් නැහැ, හාල් වැඩි මිලට විකුණන්න. සලාක යට ලැබෙන හාල් ප්‍රමාණයත් හාල් සේරුවක මිලත් මහජනයා දන්නවා. සමහර විට ඔවුන්ට පුළුවන් තමන්ගේ පොතට ලැබෙන හාල් ටික විකුණා ගන්න.

දැන් රෙදි සුලභ වී තිබෙනවා කියා පරණ ක්‍රමය අත්හරින්නට එපා. ඒ ක්‍රමය නැතිව හොරකම් වළක්වන්න බැහැ. සලාක ක්‍රමය ඇති කරන්නට පෙර කෙයි තරම් මහන්සි ගන්නත් ස. නො. සෙ. ආයතනවල සිදු වුණු හොරකම් අල්ල ගන්නට බැරි වුණා. පෝලිමේ සිට රෙදි ගෙන ගොස් විකිණීම නවත්වන්නට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ. ඒ වගේම පෝලිමේ සිටි කෙනෙකුට මැනේජර් විකුණන එකත් නවත්වන්නට අපට පුළුවන්කමක් තිබුණේ නැහැ, ඒ කාලයේ. එහෙත් සලාක ක්‍රමය ඇති කිරීමෙන් පසු හොරකම් වළක්වන්න ටිකක් පහසු වුණා. විකුණා තිබෙන රෙදි ප්‍රමාණයට කුපන් පෙන්වන්න ආයතනවල සේවකයන්ට සිදු වුණා.

රට සංවර්ධනය කිරීමේදී පිටරටින් ගෙන්වනු ලබන යම් යම් ද්‍රව්‍ය සීමා කරන්නට සිදු වෙනවා. බොහොමයක් රටවල එසේ කර තිබෙනවා. අපිටත් එහෙම නොකර බැහැ. ද්‍රව්‍ය සීමා කිරීමේදී සලාක ක්‍රමය නැතිව තිබෙන ඔවු හරියාකාර බෙදා හරින්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. මේ සලාක ක්‍රමයෙන් පිටස්තරව එයින් බේරෙන්නට බැහැ. එම නිසා හදිසියේ රෙදි ටිකක් සුලභ වූ පළියට ඒ ගැන සිතා සලාක ක්‍රමය අහෝසි කරන්නට එපා. වෙළෙන්දන් එසේ කළේ භය නිසයි. තව මාස කීපයකින් මොකක් හෝ කරදරයක් ඇති වුණොත්, රෙදි යාරය රුපියල් 5 නොවෙයි; රුපියල්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[පී. ආර්. රත්නසක මයා.]

ඊළඟට සමුපකාර අංශය ගැන බලන විට ඇමතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති අනුවම, අණ්ඩු වේ ප්‍රතිපත්ති අනුවම, කවුරු කොයි විධියට කීවත්, එය සැහෙන දියුණු තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙනවා. යුද්ධ කාලෙදි භාල් වික බෙදා දීම සඳහා පටන් ගත් සමුපකාර ව්‍යාපාරය අද විවිධ අංශවලින් දියුණු වී තිබෙනවා. වලපතේ මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. එම්. හේරත් මයා.) වැඩ බලන ඇමති තුමා—ඒ ගැන සඳහන් කරමින් කීව්ව, සමුපකාර ක්‍රමය විවිධ අංශ වලින් දැන් හුඟක් දුරට දියුණුවට පත් වී තිබෙනවාය කියා. නමුත් ඒ දියුණු තත්ත්වයන් ඇති වන අතරම ඒවායේ බලය අල්ලාගෙන ඉන්න නිලධාරීන් කොපමණ වැරදි කළත් ඒ නිලධාරීන්ට අයිත් කිරීමට සාමාන්‍ය ජනයාට ප්‍රච්චන්කමක් නැහැ. නීති රීති අනුව රැස්වීම් තබන්නෙ නැහැ. විශේෂයෙන් මෙය සිදු වන්නෙ කඩ සමිතිවලයි. සංගම්වල නම් ඒ තරම් දුරට ඒ විධියෙ සිදුවීම් නැහැ. ඒ මොකද? ඒ සංගම්වල කාරක සභා රැස්වීමකට පැමිණෙන අයට රුපියල් 5 ක්ද 10 ක්ද බඩ වශයෙන් ගෙවන නිසා. අන්න ඒ විධියෙ යම් කිසි වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙන්න ඕනැ. සමහර කඩ සමිතිවල අවුරුදු 5 කින් වත් රැස්වීමක් පවත්වා නැහැ. ව්‍යවස්ථාවෙන් නියමයක් තිබෙනවා නම් මාසෙකට හෝ දෙකකට වරක් කාරක සභා රැස්වීම් පවත්වන්න ය කියා, එසේ රැස්වීම් පවත්වන්න ඕනැ. නීත්‍යානුකූලව ඒක කරන්න ඕනැ. එවිට යම් යම් දූෂණ කරන නිලධාරීන් අස් කිරීමට ප්‍රච්චන් වෙනවා. ඒ වාගේම සමුපකාර පරීක්ෂකවරුන්ගේ අඩුකම නිසා වැඩ කටයුතු හුඟක් දුරට අතපසු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා දැනට වඩා නිලධාරීන් අවශ්‍යයි. මම හිතනවා ඒ ප්‍රශ්නය කෙරෙහි ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ල යොමු වී තිබෙනවාය කියා.

මහජනයාට බලය දී තිබෙනවාය කියා ගරු ඇමතිතුමා කොපමණ කීව්වත් නිදඹ්‍රයක් වශයෙන් ඇමතිතුමාගේ කොට්ඨාශය ගැන කල්පනා කර බලන්න. ඒ ගම්වල පෙන්නන් ගිය ආරච්චිලා සහ මුදලාලිලා ඒ සමිතිවලට රිංගාගෙන ඉන්නවා. නමුත් ඔවුන් අයිත් කිරීමට ඒ සාමාජිකයන්ට කොපමණ වුවමනාව තිබුණත් ඉදිරි

යට පැමිණ ඔවුන් අයිත් කිරීමේ ශක්ති යක් ඒ ගම්බද සාමාන්‍ය සාමාජිකයාට නැහැ. සමහර අය මැරෙන තුරුම ඒවායේ සහාපතිකම අල්ලාගෙන ඉන්නවා. ඒ නිසා අවුරුදුපතා නිලධාරීන් වෙනස් වන විධියේ වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කරන්න ඕනැ.

පූ. භා. 11.30

ඊළඟට මගේ ආසනයට බල පාන ප්‍රශ්නයක් ගරු ඇමතිතුමාට මේ අවස්ථාවේ දී ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. මාවතාල්ල කොට්ඨාශය පරණකුරු කෝරළේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමය සහ ගල් බොඩ කෝරළේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමය යන සංගම් දෙක මගිනුයි සේවය වන්නෙ. මාවතාල්ල නගරයට අසු වන්නෙ ගල්බොඩ කෝරළ යයි. පරණකුරු කෝරළේ සමුපකාර සමිති සංගමය තිබෙන්නෙ කැගල්ලෙ. ලඟදි ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශයට මා විසින් කරනු ලැබූ යෝජනාවක් අනුව මේ කෝරළ වෙනස් කළා. පරණ කුරු කෝරළෙන් කඩා මාවතාල්ලෙ ආසනයේ තුන් පළාත පත්තුව කියන කොට්ඨාශය ගල් බොඩ කෝරළයට ඇදුවා. දැන් මාවතාල්ල ප්‍රදේශයටම එකම කෝරළය ගල්බොඩ කෝරළයයි. ගල්බොඩ කෝරළේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමයක් තිබෙනවා. තුන් පළාත කොට්ඨාශය දැන් එකම ගල්බොඩ කෝරළේ වශයෙනුයි තිබෙන්නෙ. එම නිසා ඒ කොටසත් ගල්බොඩ කෝරළේ සමිති සංගමයටම භාර ගන්න ය කියා මා යෝජනා කළ නමුත්, ඒ සම්බන්ධයෙන් දෙපාර්තමේන්තුව විසින් තව මත් කිසිම වැඩ පිළිවෙළක් කර නැහැ. වෙළඳ ඇමතිතුමාටත් ඒ කාරණය ඉදිරිපත් කළා. තුන් පළාත කියන කොට්ඨාශයට හෙම්මාතගම සහ අරණයක කියන නගර දෙකයි අසු වන්නෙ. ඒ පළාතේ අය මාවතාල්ලේ නගරයට පැමිණ ගල් බොඩ කෝරළේ සංගමයත් පසු කරගෙන කැගල්ලේ හැතැප්ම හතක් අටක් ඇතින් පිහිටා තිබෙන පරණකුරු කෝරළේ සමිති සංගමයට යන්න ඕනැ. දැනට තිබෙන තත්ත්වය ඒකයි. ඒ නිසා මෙය බොහෝම සාධාරණ ඉල්ලීමක්. දෙපාර්තමේන්තුව ප්‍රතිපත්තිය හැටියට කියන්නෙ, එය කළ යුත්තෙ එහි සාමාජිකයන්ගෙ කැමැත්ත

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

අනුවය කියයි. මේ ගැන ඡන්දය ගන්න ගිය විට, තුන් පළාතේ කඩ සමීති 10 නම් තිබෙන්නේ මුළු පරණකුරු කෝරළේම සංගම් ඇවිත් එකට විරුද්ධව ඡන්දය දෙනවා. ඡන්ද බලය තිබෙන්නේ මේ පිරිසට පමණක් නොවෙයි. ඡන්දය ලබාගෙන මෙය කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ නිසා මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනවා, තුන් පළාත පත්තුවේ තිබෙන ඒ කොට්ඨාශය ගල්බොඩ කෝරළයට පවරා දෙන්නය කියා. එසේ පැවරීමෙන් සිදු වන පාඩුවක් තිබෙනවා නම් ඒ සියල්ලම භාර ගැනීමට ගල්බොඩ කෝරළේ සංගමය ලැහැස්තියි. සේවකයන් සම්බන්ධ අමාරුවක් ඇති වෙනවා නම් ඒ සේවකයන් භාර ගන්නත්, ලොරි ආදිය වැඩියෙන් තිබෙනවා නම් ඒවා භාරගන්නත් ලැහැස්තියි. ඒ පැවරීම හේතුකොටගෙන සිදු වන සෑම අමාරුවක්ම භාර ගන්න මේ සංගමය ලැහැස්ති නිසත්, කිසිම අමාරුවක් තැනිව මෙය කළ හැකි නිසත්, මේ පිළිබඳව කටයුතු කරන ලෙස ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් හැකි පමණ ඉක්මණින් ක්‍රියා කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. එම කොටස් එකම කෝරළයක් වශයෙන් තමයි, එකම ආදායම් පාලක කොට්ඨාශයක් වශයෙනුයි, තියෙන්නේ.

අනික් කාරණය, එක් ආසනයකට එක සමුපකාර සංගමයක් බැගින්වත් ඇති කරන්නට ඕනෑ. ආසන බෙදා තිබෙන ආකාරයට, කෝරළ යනාදිය පිහිටුවා තිබෙන අන්දමට, පාරිභෝගිකයන්ට බඩු ලබා ගැනීම ඉතා දුෂ්කරයි. නිදර්ශනයක් වශයෙන් පරණකුරු කෝරළය ගැන කියන්න පුළුවනි. එය ආසන ගණනාවකට අයිතියි. බෙලිගල් කෝරළයත් එහෙමයි. දැදිගම ආසනය සහ ගලිගමුව ආසනය කියන ආසන දෙකම අයිති බෙලිගල් කෝරළයටයි. එම නිසා එක ආසනයකට එක සංගමය බැගින් පිහිටෙව්වොත් පහසුයි. ඒ ගැන කල්පනා කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ කළ විට පාරිභෝගිකයාට පහසු වන පරිදි වැඩි වශයෙන් ආහාර වර්ග බෙදා දෙන්න පුළුවනි. කෝරළ වශයෙන් විශාල ප්‍රදේශ බෙදා වෙන් කර තිබීමෙන් බඩු ලබා ගැනීමේදී පාරිභෝගිකයන්ට දුෂ්කරතාවන්ට මුහුණ

වී තිබෙන නිසයි, මා මෙසේ කියන්නේ.

මූලාසනාදාය මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

තව ගරු මන්ත්‍රීන් 12 දෙනෙක් කතා කරන්න සිටිනවා. එම නිසා ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කරුණා කර කතාව කෙටි කළොත් හොඳයි.

පී. ආර්. රත්නායක මයා,

(திரு. பி. ஆர். ரத்னாயக்க)

(Mr. P. R. Ratnayake)

මගේ කතාව දීර්ඝ කරන්න අදහස් කරන්නේ නැහැ. ඊයේ දවසම වාගේ කපා කළ මන්ත්‍රීන් ගණනාවක්ම ගරු ඇමතිතුමාට පහර ගැසුවා. එම නිසයි, මෙතරම් කතා කරන්න අදහස් කළේ.

සාධාරණ ලෙස කරන විවේචනවලට අපි බිය නැහැ. අපි සෑම වේලේම සූදානම්, එවැනි විවේචන භාර ගන්න. නමුත් සමහර අය පහර ගැසුවේ පුද්ගලික වශයෙනුයි. ප්‍රතිපත්ති වශයෙන් නොවෙයි, සමහර අය විවේචන ඉදිරිපත් කළේ. වෙළඳාම කියන එක දැන් බොහෝ දෙනා දේශපාලන ආයුධයක් බවට පත් කරගෙන තිබෙනවා. “වෙළඳාම ලාංකික කිරීම” යන දෙය, දැන් හුඟක් දෙනාට දේශපාලන ආයුධයක් වෙලයි, තියෙන්නේ. වෙළඳාම විදේශිකයන්ගෙන් අරගෙන ලාංකිකයන්ට භාර දීමේ ව්‍යාපාරය දේශපාලන මංකොල්ලයකට හරවගෙන තියෙනවා. අපේ ආණ්ඩුවවත්, අපේ ඇමතිතුමාවත්, විදේශීය වෙළෙන්දන් සමග හෝ සවිදේශීය වෙළෙන්දන් සමග—[බාධා කිරීමක්] කවුරු වුණත් වැරදි වැඩ කරනවා නම් වැරදියි. විශේෂයෙන් මා කියන්නේ පොඩි වෙළෙන්දන් ගැන නොවෙයි; තොග වෙළෙන්දන් ගැනයි. අපේ වෙළඳ සංස්ථාව පිහිටුවුවාට පසු මේ රටේ බඩු එකම මිලකට බෙදා හරිනවා ඇති. රටේ හැම කඩේකම බඩු මිල එකක්ම වෙන්න ඕනෑ බව අපි දන්නවා. දැන් එක තැනක රුපියල් 5 ක බඩුවක් තව තැනක රුපියල් 2 යි. ඒ විධියට කරන එක වැරදියි. අපි වෙළඳ සංස්ථාව පිහිටෙව්වාම හැම තැනම එක මිලකට බඩු විකිණීම පවත්වා ගෙන යනවා. අපි සුළු වෙළෙන්දාට කිසි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[පී. ආර්. රත්නසක මයා.]

තමුත්තාන්සෙලට මතක ඇති, පෙට්‍රල් ව්‍යාපාරය රජයට පවරා ගැනීම. රජයට ගත්තායින් පසුත් පරණ ඡෙඩ්වලින්ම පෙට්‍රල් බෙදා හැරිය. අපි ගත්තේ පෙට්‍රල් ගෙන්වීම සහ වෙළඳාමයි. ඒව බෙදා හැරියේ සුළු වෙළෙන්දයි. එයින් සුළු වෙළෙන්දට පහර වැදුනේ නැහැ. ඒවගේ යි, මෙයත් ක්‍රියාත්මක කරන්නේ. ප්‍රති පත්‍රියක් හැටියට බඩු ගෙන්වීම භාර ගන්නට පසුව ඒ විධියට ක්‍රියා කරනවා. සමුපකාර කඩවලින් විතරක් බඩු බෙදා හැරියට හරියන්නේ නැහැ. මාවතැල්ලේ එක සතොසෙ කඩයක් විතරක් දැමීමාම එතන බඩු මිල අඩු නිසා එතනටම මිනිසුන් රොක් වෙනවා. අපි එසේ වන්ට ඉඩ නොතබා, සෑම සුළු වෙළඳ පොළකින්ම එක මිලකට බඩු බෙදා හැරීමට කටයුතු යොදනවා. සුළු වෙළෙන්දන් මාර්ගයෙනුත්, සමුපකාර කඩ සමිති මාර්ගයෙනුත්, සතොසෙ ව්‍යාපාරය මාර්ගයෙනුත්, ඒ අනුව, එකම මිලකට බඩු බෙදා හරින්න පුළුවන් වෙනවා ඇති. එසේ කළ විට පෝලිම් ගැසීම මෙන්ම නොයෙකුත් දූෂණ ක්‍රියාත් නැති වෙනවා ඇති. ඒකයි, අපේ ප්‍රතිපත්තිය. වෙළෙන්දට පහර ගහන්න අපේ උත්සාහයක් නැහැ. එම නිසා විදේශීය වෙළෙන්දාය, ස්වදේශීය වෙළෙන්දාය යනුවෙන් බෙදාගෙන ඒ මාර්ගයෙන් අපට පහර ගසන්න වුවමනා නැහැ. ඒ දෙගොල්ලම හොරකම් කරනවා නම් ඒ හැමෝම වැරදිකාරයන් හැටියටයි, අපි සලකන්නේ. සිංහල වෙළෙන්ද කොච්චර දානෙ දුන්නත් ඔහු “බිලාක් මාර්කට්” කරනවා නම් බිලාක් මාර්කට් කාරයමයි. එයින් බේරෙන්න උත්සාහ ගන්න වුවමනා නැහැ. බිලාක් මාර්කට් කරල රා පෙළපාලි යනවා කියල—[බාබා කිරීමක්] රට මුළා කරන්න අපි ලැස්ති නැහැ.

සෑම වේලෙම අපේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරන්නේ සුළු වෙළෙන්දගේ පක්ෂයට ලැදිවයි. තොග වෙළෙන්ද සමග අපට මේ ජාවාරම කරන්න බැහැ. ස්වදේශීය තොග වෙළෙන්ද සමග හෝ විදේශීය තොග වෙළෙන්ද සමග හෝ මේ ප්‍රශ්න විසඳන්න බැහැ. ඒක ආණ්ඩුව මාර්ග යෙන් කරන්න ඕනෑ වැඩක්. අර විධියට ක්‍රියා කළාම සුළු වෙළෙන්දගේ මාර්ග

යෙනුත්, සමුපකාර කඩ සමිති මාර්ග යෙනුත්, ස.තො.සෙ. ව්‍යාපාරය මාර්ග යෙනුත් එක මිලකට බඩු බෙදා දෙන්න පුළුවනි. එසේ කරන්නටයි, අපි මහත්සි ගන්නේ. ඒ විධියට වැඩ කරගෙන යන විට යම් යම් අමාරුකම් ඇති වන්න පුළුවනි. එසේ වූ විට විවේචනය කරනවා වගේම ඒ අමාරුකම්වලින් බේරෙන ක්‍රමත් ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අපට උදව් දෙන හැටියට මා ඉල්ලනවා. තමුත්තාන් සෙල එසේ උදව් කළොත් සැහෙන තරම් දුරට මේ ප්‍රශ්න විසඳන්න පුළුවන් වන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

දුරයප්ප මයා.

(ශ්‍රී. ශ්‍රායාප්පා)

(Mr. Durayappah)

I would like to bring to the notice of the Hon. Minister one of two important problems. Before I do that I would like to say that I do not want to embark on an attack on individuals and heads of departments. I have never done it and I shall never do it. I find that most of the speeches are really aimed at individuals in various departments. It is our duty as Members of this House to bring to the notice of the various Ministers the irregularities that are going on in the departments under them. We should not bring in the names of Government officers.

Firstly, I should like to say that the Co-operative Wholesale Establishment is trying to do its best, trying to satisfy all the people of this country, but we should not forget that a vast organization like that cannot be free from any shortcomings. The C. W. E. is so vast that it is bound to have shortcomings of various sorts. But this also should be borne in mind, namely, that the officers of the C. W. E. from the chairman and the board downwards are doing a job. If there is any shortcoming or any irregularity, we should not blame any individual, the chairman, the board or the Hon. Minister for it. It is our duty to point out the shortcomings and the irregularities and see that they are remedied.

விசேஷக் கெடுதலின் பதன, 1964-65

—காரக ஸ்தல

There is a problem, which the Hon. Minister should take immediate action to remedy, in connection with the import of turtles. Turtles were imported all these years without restriction, without any duty or licence. But recently, only a few months back, we found that importers were expected to get a licence; rather, I think there was a total prohibition of imports of turtles. The Hon. Minister will realize that turtle flesh is a delicacy; it is a "Sunday special" in Jaffna. It is not brought here for any other purpose. As you are aware, Mr. Chairman, a lot of our rights and privileges are being denied and if the Hon. Minister does not allow turtles to be imported into this country, we would be deprived of even the choice of our food. I am sure the Department will see that there is no ban on bringing in turtle into this country.

I should take this opportunity of congratulating the Hon. Minister on what he has done for the Jaffna electorate, in particular in regard to the opening of a People's Bank, which subject was then under his Ministry, and the C. W. E. depots at Jaffna, Point Pedro and Chunnakam. I know the opposition which he had to face at one stage against the opening of a People's Bank and a C. W. E. branch. But, today, I do not think anyone has any serious complaint to make even though I have got a few complaints about the management.

I should also thank the Minister for opening up an Insurance Corporation Office in Jaffna. That is really doing yeoman service in the North. The Insurance Corporation is another vast organization like the C. W. E. and you cannot expect an organization like that to be free of shortcomings. As far as I am aware, the board and the officers are doing a real job of work.

It is easy for us to come here and attack officers and individuals, but unless we have a specific case to prove against the officers, I think it is not fair to speak against or attack them even though we have the right to do so on the Floor of this House. As far as I am concerned I like to

refrain from making any personal attack on members of the Public Service.

I do not like to take any more of your time. I would like the Hon. Minister to remedy the question of importing turtles and I hope that the remedy would be given very soon.

பு. ஸ. 11.45

பி. பி. ராமானிசாமி மெ.
(பெர்டிபெர்டி)

(திரு. எஸ். எம். இராசமாணிக்கம்—பட்டி
ருப்பு)

(Mr. S. M. Rasamanickam—Paddi-
ruppu)

rose.

கே. கே. ரத் மெ. (நிகேரெயா)

(திரு. கே. ஹேரத்—நிக்கவரட்டிய)

(Mr. K. Herath—Nikeweratiya)

rose.

பி. பி. குணசேகர மெ. (பிபிலே)

(திரு. டி. எம். குணசேகர—பிபிலே)

(Mr. D. M. Gunasekere—Bibile)

rose:

இலாசமாணிக்கம் மெ.

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

I am sorry, Mr. Speaker has left a list of 14 names as they had been given, and I have to follow the order as they appear here.

ராமானிசாமி மெ.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

How have these names been—
[Interruption].

இலாசமாணிக்கம் மெ.

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

As a matter of fact, we have had a good deal of discussion on this Ministry, and the same thing has been said so many times by so many hon. Members, I think it is high time we put the Estimates of this Ministry to the vote, and I would like the Hon. Minister to reply as early as—[Interruption].

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1964-65

—කුරක සිඟාව

ପି. ଇନ୍ଦିରାଜୀ ଶର୍ମା (ଚିକିତ୍ସକ)

(திரு. வீ. தர்மலிங்கம்—உடுவில்)

(Mr. V. Dharmalingam—Uduvil)

I think we have been wasting a considerable time on the Estimates of this Ministry. There are certain other important Ministries that have to be taken up.

පි. සිවසිනම්පරම් මයා. ව්වනියාව)

(திரு. ரி. சிவசிதம்பரம்—வவுனியா)

(Mr. T. Sivasithamparam—Vavuniya)

There are a number of amendments moved by hon. Members of the Opposition. I think the hon. Members in whose names there are amendments should get the opportunity to speak first, and it is only after that that hon. Members of the Government could speak.

မြို့လောကအားလုံး စိတ်ကောင်း

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

A debate is a debate, and therefore
—[*Interruption*].

ପି. ଛବିକାଶିପରାଣି ଭୟା.

(திரு. ரி. சிவசிதம்பரம்)

(Mr. T. Sivasithamparam)

What I say is that in the first instance the amendments which have been given notice of have to be moved.

මුලාසනාරූප මත්ත්ව

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

The amendment has been moved and we are debating it.

වි. සිවසිනම්පරම් මයා.

(திரு. ரி. சிவசிதம்பரம்)

(Mr. T. Sivasithamparam)

But we who have given notice of amendments should be given the chance to speak first.

ගරු මහාත්මීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Others also should have an opportunity to speak.

3. **ସିଦ୍ଧାନ୍ତପ୍ରତିପତ୍ତି** ଭାଷା.

(திரு. ரி. சிவரத்னம்பரம்)

(Mr. T. Sivaithamparam)

Others will get the chance after those who have given notice of amendments have moved the amendments before the actual Debate starts.

မြို့ပြအသံများ၏ စက်မှု

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Let the hon. Member for Bibile go on now, please.

සියලු දෙනාටම කථා කරන්න පුළුවන්
වන්න, විනාඩි පහකින් දහයකින් මෝත්‍රී
තුමාගෙ කථාව අවසාන කරන්න.

31. එම්. ගුණසේකර මයා.

(திரு. டி. எம். குணசேக்கர)

(Mr. D. M. Gunasekera)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, සමුපකාරය සම්බන්ධව වචන සවලායක් කිය යුතුව තිබෙනව. ඒ සමගම ස. තො. සේගැනත් වචනයක් කියන්න ඕනෑ. සමුපකාර සංගම් සියල්ලම සතොසේ ආයතනය යටතට ගන්නය—එක සංවිධානයක් යටතට ගන්නය—කියා අපි මීට කලින් කියා තිබෙනව. ඒ සම්බන්ධව සොයා බැලීමට ඇමතිතුමා කමිටුවක් පත් කරල, ඒ කමිටුවේ වැඩව අනුව ඇමතිතුමා තීරණයක් කිරීමට බලාපොරොත්තු වුණා, වංචා සහගත ලෙස ගෙන යන සමුපකාර සංගම් රජයට ගෙන සතොසේ ආයතනය යටතේ පාලනය කිරීමට.

මම මේ යෝජනාව ගැන සඳහන් කළේ විශේෂයෙන් බිබිලේ සමුපකාර සංගමය ගැන දන්නා නිසයි. එතුමා බිබිලේ සමුපකාර සංගමය ගැන පරීක්ෂා කළ පසු, එහි දූෂණ, හොරකම් ඉතා නරක විධියට නිබේත බව පිළිගෙන ඒ සමුපකාර සංගමයේ කාරක සභාව සම්පූර්ණයෙන් විසරුවා හැර එම සංගමය සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවේ පාලනය යටතට ගත්ත. ඊට පසු ඒ සංගමයේ වැඩ ඉතා මත් හොඳින් කරගෙන යනව. ඒ ගැන මම ගරු ඇමතිතුමාට ස්තූතිවත්ත වෙනව.

සමීපත කෙටුම්පත් පනත, 1964-65 :

—කාරක සභාව

තවමත් ඒ විධියට හොරකම්, දූෂණ කෙරෙන තවත් සමුපකාර සමිති රාශියක් බිබිලේ කොටියාගයේ තිබෙන බව මම මතක් කරන්න කැමතියි. මැදගම පිට දෙනිය සමුපකාර සමිතිය ගැන මම විශේෂ යෙහි සඳහන් කරන්න කැමතියි. අවිස්සාවෙල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඇමති වශයෙන් වැඩ කළ කාලයේ සමුපකාර සමිති සියල්ලක්ම විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති බවට පත් කළා. නමුත් පිටදෙනිය සමුපකාර සමිතිය තවමත් පරන පිළිවෙළටම දූෂණ සහිතව පවත්වාගෙන යනව. එක් තරු පවුලක නඩත්තුව සඳහායි, මේ පිටදෙනිය සමුපකාර සමිතිය පවත්වාගෙන යන්නේ. ලංකාවේ සමුපකාර සමිති සියල්ලක්ම පාහේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති බවට පත් කර තිබෙද්දීත් පිටදෙනියේ මේ විධියේ සමුපකාර සමිතියක් තිබීම ඇත්තෙන්ම කණගාටුවට කරුණක්. කාරක සභාවේ සභාපති කෙනකු හැටියට සිටිද්දී හොරකම් කළ නිසා සමුපකාර සංගමයෙන් අස් කළ කෙනකු මේ කඩය පවත්වාගෙන යන බව ගරු ඇමතිතුමන් දන්නවා ඇති. ඔහු දැන් මේ පිටදෙනිය සමුපකාර සමිතියේ ලේකම් වශයෙන් කටයුතු කරන නිසා මොන විධියෙන් හෝ එය විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියක් වන්නට ඉඩ නොදී ඒ විධියටම කටයුතු කර ගෙන යනව. මේ සමිතියේ ලේකම් වශයෙන් කටයුතු කරන තැනැත්තටම, මැදගම විවිධ සේවා සමිතියේ මුදල් හොරකම් කිරීමක් නිසා දැනට උස වියේ නඩුවකුත් තියෙනව. ඔහු සමුපකාර සංගමයෙන් අස් කළේ නැවත සමුපකාර සමිතියට නිලයක් දැරීමට සුදුසු නැති පුද්ගලයකු වශයෙන් සලකලයි. එසේ අස් කරල තියෙද්දීත්, ඔහුගේ මුදල් වංචාව ගැන උසාවියේ නඩුවක් තියෙද්දීත් ඔහු මේ පිටදෙනියේ සමුපකාර සමිතියේ ලේකම් වශයෙන් කටයුතු කරනව. මේ සමුපකාර සමිතිය අද පරීක්ෂා කර බැලුවොත් පෙනෙයි, කොයි තරම් වංචාවක් කෙරෙනවද කියා. අසවල් දිනයේ පරීක්ෂණයට එනවය කියා කලින් දැන්වුවේත් කෙසේ හෝ වුවමනා මුදල් ගණන සම්පූර්ණ කරල තියනව.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, සමහර සමිති අවුරුදු 3 ක 4 ක කාලයක් තිස්සේ පරීක්ෂා නොකර තියෙනව. අවුරුදු තුන හතරක කාලයක් තිස්සේ පරීක්ෂා නොකළ,

වැනියා ඉදිරිපත් නොකළ සමුපකාර සමිති මගේ කොටියාගයෙන් තියෙනව. බිබිලේ නන්නපුරුව විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතිය ගැන මම මීට පෙරත් ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කර තියෙනව. ඒ සමිතිය අවුරුදු 3 කින් පමණ වැනියා ඉදිරිපත් කරල නැහැ; පරීක්ෂා කරල නැහැ. පරීක්ෂකවරු ඕනෑ තරම් ඉන්නව.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

මම ගරු මන්ත්‍රීතුමාට දන්නේ විනාඩි 10 යි. කරුණ, කරල කළාව විනාඩි 10 න් අවසාන කරන්න. මේ අමාත්‍යාංශය ගැන සකවණ කරන්න දැන් දවස් එකහමාරක් අරගෙන තියෙනව.

ඩී. එම්. ගුණසේකර මයා.

(திரு. டி. எம். குணசேகர)

(Mr. D. M. Gunasekera)

මගේ වින.ඩි දහය සම්පූර්ණ වුනාම මගේ කළාව නවත්වන්නමි.

ඒ එක්කම ගරු ඇමතිතුමා වෙත එක් ඉල්ලීමක් ඉදිරිපත් කරන්න කැමතියි. සමුපකාර වෙළඳ සංගම් සම්බන්ධයෙන් එතුමා මොන පියවරක් ගන්න බලපොරොත්තු වෙනවද යන්න ගැනයි ඒ ඉල්ලීම මා ඉදිරිපත් කරන්නේ. සමුපකාර වෙළඳ සංගම් සියල්ලක්ම සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. ආයතනය යටතට ගෙන ක්‍රමවත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්නට ගරු ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වෙනවද යන්න දැන ගන්න කැමතියි. ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් විස්තර සහිත ප්‍රකාශයක් කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනව.

සේවකයන් සම්බන්ධයෙන් වචන යක් දෙකක් කළා කරන්න ඕනෑ. සේවකයන් ගැන තීරණයක් අරන් තිබෙනවය කියා මා හිතනව. ස. තො. සේ. ආයතන වල සේවය කරන කම්කරුවන්ගේ වැටුප් සම්බන්ධයෙන් වෙනසක් ඇති බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. එක්තරා දිනයකට කලින් බඳවා ගන්නා ලද අයට මෑතකදී බඳවා ගනු ලැබූ අයට වඩා වෙනස් ක්‍රමයක වැටුප් පරිමාණයක් බල පානව. කලින් බැඳුණ අයට එක් පඩි ක්‍රමයකුත් මෑතකදී බැඳුණ උදවියට ඊට වෙනස් පඩි ක්‍රමයකුත් යනුවෙන් පඩි ක්‍රම දෙකක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත, 1964-65

—කාරක සභාව

[සී. එම්. ගුණසේකර මයා.]

තීබෙන්තෙ මොන කාරණයක් නිසාද ? බැඳුණු දිනය අනුව වෙනස් වැටුප් ක්‍රම තිබිය යුතු නැහැ. ඒ නිසා ස්ථිර වශයෙන් ම ඒ ගැන තීරණයක් ගත යුතුව තීබෙනව. වේතනය හෙවත් පඩිය එකාකාරවම තිබිය යුතුයි. බැඳුණු කාලය ගැන නොසලකා එකම පරිමාණයක් අනුව සාධාරණ අන්දමට වේතන හෙවත් පඩි ගෙවන ලෙස මා ඉල්ලනව. සමහර විට දෙපාර්තමේන්තුව කල්පනා කරනව ඇති, දැන් බඳවා ගන්නෙ වැඩි වශයෙන්ම ඒ ඒ ගම්වලින් ම නිසා රූපියල් එකසිය ගණනක් ලැබුණම ඇති නේද කියල. කලින් බඳවා ගත් අයට වැඩි පඩියක් ගෙවන අතර මෑතක බඳවා ගත් අයට ඊට වඩා අඩුව ගෙවීම අසාධාරණ බව කල්පනා කර ස්ථිරතාවක් ඇතිව ක්‍රියාත්මක කළ හැකි ක්‍රමානුකූල වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර ඒ අනුව හැමෝටම සාධාරණ අන්දමට වැටුප් ගෙවන ලෙස ඉල්ලා සිටින්න කැමතියි.

සමුපකාර සංගම් ගැන මතක් කළ යුතු තවත් විශේෂ කාරණයක් තිබෙනව. මා කලින් සඳහන් කළ පිටදෙනිය සමුපකාර සමිතියෙන්, මැදගම විවිධ සේවා සමුපකාර සමිතියෙන් ඒ දවස්වල හොරකම් කරමින් හිටපු මිනිසුන් තාවතත් එතනට රිංගාගෙන ඉන්නව. ඒ නිසා ඒ මිනිසුන් ඒ තැන්වලින් අස් කරන්න වහාම කටයුතු කරන ලෙස ඉල්ලීමක් කරනව.

රක්ෂණ සංසථාවේ වැඩ පිළිවෙළ ගැනත් එකක් කියන්න තියෙනව. ජූලි මාසේ 7 වැනිදා ලිලියන් පීරිස් බදුල්ලේ ඇස්. ඒ. පීරිස් මහතාගෙ තෝතා නමැති අයට අයිති ලොරියක් බණ්ඩ රවෙලදි හැප්පුණා; පෙර ලීලා තුවාලත් වුණා. එය බඩු පටවන ලොරියක්. රක්ෂණ සහතික අරන් තිබුණේ නැහැ ජූලි 7 වැනිදා ලොරිය පෙරළෙන අවස්ථාව වන විට. එහෙත් ජූලි මාසයේ 8 වැනිදා රක්ෂණ සහතිකයක් ලබාගෙන රුපියල් 30,000 කට අලාභයකුත් ඉල්ලා තිබෙනව. දැනටමත් ඒ මුදල ගෙවා අවසන් කර තිබෙනවද දන්නේ නැහැ. පොලිස් වාර්තාවෙ හැටියට ලොරිය පෙරළනෙ ජූලි 7 වැනිදායි. එදා රක්ෂණ සහතිකයක් තිබුණේ නැහැ. බදුල්ලේ ලිලියන් පීරිස් කියන කෙනෙකුටයි අයිති. දැන් තීක්ෂ්ණ මුදලක් ගන්න ඉල්ලීමක් කර තිබෙනව. ජූලි 7 වැනිදා පෙරළුණ ලොරියට

රක්ෂණ සහතිකයක් ලබා ගත්තේ ජූලි 8 වැනිදා. ඒ නිසා කරුණාකර මේ මුදල ගෙවන්න එපා. වචනික ලෙස බදුල්ලේ රක්ෂණ සංස්ථාවෙන් රක්ෂණ සහතිකයක් ලබා තිබෙන බවයි පෙනෙන්නේ. එහෙම නැත්නම් මගේ හිතේ වංචා සහ ගත අන්දමටයි බදුල්ලේ රක්ෂණ සංස්ථා ව ක්‍රියා කර තිබෙන්නේ. ඒ ගැන වහාම පරීක්ෂණයක් කරවන මෙන් ඉල්ලීමක් කරන්න කැමතියි. මේවාට නොබැඳී සිටි රුද්ධව වැඩ කරන උදවියයි මෙවැනි වැඩ කරන්න ලැස්ති වෙන්නේ. ඒ නිසා වහාම පරීක්ෂණයක් කරන මෙන් ඉල්ලන අතර මා ඉදිරිපත් කළ කරුණු පිළිසම්පකාර සංගම් ගැනත්, රක්ෂණ සංස්ථාවේ වචනික ක්‍රියා ගැනත්—වහාම පරීක්ෂණයක් පවත්වා සෝදිසි කරවන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ වචන සවලාස අවසන් කරනවා.

රාජමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

அக்கிராசனர் அவர்களே, நான் சுருக்கமாகச் சில விஷயங்களைக் கூறி எனது குறிப்புரையை முடிக்க விரும்புகிறேன். நான் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி சம்பந்தமான விஷயங்களை யிட்டுப் பேச விரும்பவில்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களைப் பற்றி மாத்திரம் ஒருசில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் அவிசாவலைப் பிரதிநிதி (திரு. ம. பீ. ஆர். குணவர்தன) அவர்கள் பேசும்பொழுது கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலுள்ள குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறினார். அவர் கூறியவைகளில் பெரும்பாகத்தை நான் ஆதரிக்கின்றேன். 1940 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் ஐக்கிய நாணய சங்கங்களை உடையனவாக இருந்தது. 1940 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் அந்த ஸ்தாபனம் ஐக்கிய பண்டகசாலைகளை ஏற்படுத்தி, அப் பண்டகசாலைகள் மூலம் யுத்த காலத்திலிருந்த உணவு வில்லங்கங்களை நீக்கும் பொருட்டு வழிவகை செய்தது. 1956 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் அந்த ஸ்தாபனம் மீண்டும் விஸ்தரிக்கப்பட்டு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை உள்ளடக்கியதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

இன்று இலங்கையிலே ஏறக்குறைய பதினை யாயிரம் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஏறக்குறைய ஐயாயிரம் பலநோக்

பிசீச்சு கெடுபிசு பிசு, 1964-65

—கூர்வ கிசு

குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இச் சங்கங்கள் விரிவடைந்த காரணத்தினால் அவற்றை நிர்வகிக்கும் ஸ்தாபனங்களும் உத்தியோகத்தார்களும் அதிகரிக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாயிற்று. ஆனால், இந்த ஸ்தாபனம் இவ்வாறு விரிவடைந்திருக்கும் காரணத்தினால் ஊழல்களும் அதிகரிக்கக் கூடும் என்று யாழ்ப்பாணம் பிரதிநிதி (திரு. ஏ. ரி. துரையப்பா) அவர்கள் குறிப்பிட்டார். அதனை நான் ஒத்துக்கொள்கின்றேன். ஆனால், ஊழல்களை அகற்றவேண்டியது எங்கள் முக்கிய கடமையாக அமைய வேண்டும். கனம் அவிசாவலைப் பிரதிநிதி அவர்கள் கூறியது போன்று, கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை நிலையம் உட்பட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அனைத்திலும் இன்று அனேக ஊழல்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளில் முக்கிய கவனம் செலுத்தி கடும நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது அமைச்சர் அவர்களின் கடமை.

முன்னொரு காலத்தில், அதாவது ஏறக்குறைய 1940 ஆம் ஆண்டுக்கு முன், ஐக்கிய ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்த உத்தியோகத்தார்கள் மிகவும் புனிதத் தன்மையுடையவர்களாக இருந்தனர். கைக்கூலி, இன்னும் வேறுவகையான ஊழல்கள் ஐக்கிய ஸ்தாபனங்களில் உட்புகாததால் அவை புனித ஸ்தாபனங்களாக இயங்கி வந்தன. ஆனால், இன்று ஐக்கிய ஸ்தாபனங்களிலும் அவற்றை நிர்வகிக்கும் உத்தியோகத்தார்களுக்குள்ளும், —உத்தியோகத்தார் என்று கூறும்பொழுது எல்லா உத்தியோகத்தாரையும் நான் குறிப்பிட வில்லை—ஊழல்கள் நிறைந்து கிடக்கின்றன. முக்கியமாகப் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில், அதாவது, அரசாங்கத்தின் சார்பில் நெல் வாங்கி விற்பனை செய்யும் சங்கங்களிலும் அச்சங்கங்களை நிர்வகிக்கும் உத்தியோகத்தார்களுக்குள்ளும் அவற்றை மேற்பார்வை செய்யும் உத்தியோகத்தார்களுக்குள்ளும் ஊழல்கள் மிகவும் மலிந்து கிடக்கின்றன.

டிசெம்பர் 12

பொலீஸ் இலாகாவிலும் “எக்ஸைஸ்” (Excise) இலாகாவிலும் இன்று என்னென்ன நிலைமைகள் நிலவி வருகின்றனவோ அந்நிலைமைகள் கூட்டுறவுச் சங்க உத்தியோகத்தார்களுக்குள்ளும் இருந்து வருகின்றன. அவற்றை அகற்ற வேண்டியது கனம் அமைச்சர் அவர்களின் முக்கிய கடமையாகும். இந்நிலைமையை

மாற்றியமைத்தாலையொழிய, முன்பிருந்தது போன்று கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் புனிதத் தன்மையடைய வழி ஏற்படப் போவதில்லை.

மேலும், இவற்றில் இன்றிருக்கும் ஒரு சில குறைகளைப் பற்றிக் கூற விரும்புகின்றேன். முதலாவது, தவணை தப்பிய கடன்களைப் பற்றியதாகும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், ஐக்கிய நாணய சங்கங்கள் இன்னும் ஏனைய வேறு சங்கங்கள் அரசாங்கத்திடம், வங்கி மூலமாகவோ, நேரடியாகவோ, கிருஷிக ஆணையாளரின் மூலமோ கடன்கள் பெறுகின்றன. இக் கடன்களைக் கொடுக்கும் போது மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள உத்தரவாதச் சங்கங்களுக்கு ஒருவகையிலும் மட்டுப்படுத்தப்படாத உத்தரவாதச் சங்கங்களுக்கு பிணையாளரின் நம்பிக்கையோடும் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இந்தக் கடன்கள் உரிய காலத்தில் திருப்பிக்கட்டும் வழிவகைகளுக்கான சட்டம் போதுமானதாக எனக்குத் தோற்றவில்லை. எனவே சங்கங்களில், அங்கத்தவர்களின் தவணை தப்பிய கடன்கள் அதிகரிக்கின்றன. இன்று எத்தனையோ இலட்சக் கணக்கான ரூபா பெறுமதியான வியாபாரங்களை அல்லது விநியோகங்களை இச்சங்கங்கள் செய்யும் போது அவற்றினால் சேரும் பெருந் தொகையான பணம் தவணை தப்பிய கடன்களாக நின்று வருகின்றது. இத்தகைய தவணை தப்பிய கடன்களை அறவிடுவதற்கான சட்டங்களை அரசாங்கம் திருத்தி யமைக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இத்தகைய கடன்களை துரிதமாக அறவிடுவதற்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குரிய சட்ட திட்டங்கள் இல்லாமலிருப்பதனால் இக் கடன்கள் பின்தங்கிக் கிடக்க நேருகின்றன என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். ஆகவே, கௌரவ அமைச்சர் இவ்விஷயத்தை ஆலோசனைக் கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்ததாக, பல கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் பிழையான முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவை கடன்களைப் பிழையான வகையில் விநியோகிக்கின்றன. இத்தகைய சங்கங்களை சீர்கெட்ட நிர்வாகம் காரணமாக கலைக்க நேரிட்டால்—liquidate these societies—பிழையாக நிர்வாகத்தை நடாத்திய நிர்வாக சபையினரையோ தலைவரையோ உத்தியோகத்தார்களையோ தண்டிக்கக்கூடிய வகையில் எந்தச் சட்டதிட்டமும் இல்லாதிருக்கின்ற

விசேஷ கெடுபிசு பண, 1964-65

—கூர் கணை

[உபநிஷத் மன.]

நிர்வகிப்பவரால் மிகவும் சீர்கேடான முறையில் நிர்வாகம் செய்யப்படுவதை நாம் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆகையால், எவ்வெச் சங்கங்கள் பிழையாக நிர்வகிக்கப்படுகின்றனவோ, எவ்வெச் சங்கங்கள் பிழையான முறையில் கடன்களைக் கொடுத்து அவற்றை அறவிட முடியாதிருக்கின்றனவோ அவற்றைக் கலைக்கும் சந்தர்ப்பம் எழும்பொழுது அச்சங்க நிர்வாகக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் அச் சீர்கெட்ட நிர்வாகத்துக்கும், பணத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்ததற்கும் பாத்திரவாளிகளாக வரக் கூடியதாக சட்ட திட்டங்களை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிச் செய்யாதிருந்தால் சங்கங்களை நிர்வகிப்போர் இக்கூட்டுறவுச் சங்கங்களைச் சின்னப்பின்னப்படுத்திவிட்டு அதற்குத் தண்டனையை அனுபவிக்காமல் தப்பி ஓடிவிடுவார்கள். இதனைத்தான் நாம் இன்று காண்கிறோம். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல நிலைக்கு வருவதற்கு இச்சங்கங்களின் நிர்வாகத்திற் காணப்படும் துஷ்பிரயோகங்கள் குறைய வேண்டுமென்பதை நான் இச்சந்தர்ப்பத்திற் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றேன். எனவே, இத்தகைய துஷ்பிரயோகங்களுக்குத் தக்க தண்டனை அளிக்கக்கூடிய முறையில் கூட்டுறவுச் சட்ட திட்டங்களை உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கௌரவ அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இதற்கு உதாரணமாக நான் கூறிவைக்க விரும்புகின்றேன், 1952 ஆம் ஆண்டு எனது பகுதியிலே இருந்த ஒரு விளைபொருள் விற்பனவு உற்பத்திச் சங்கம் கலைக்கப்பட்டது. பல ஆண்டுகளாக பிழையான முறையிலே நடத்தப்பட்டதனால் அரசாங்கத்துக்கு ஏறக்குறைய ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாவைத் திருப்பிக் கொடாத காரணத்துக்காக இச்சங்கத்தைக் கலைக்க நேரிட்டது. இச்சங்கத்தைக் கலைக்க உத்தியோகத்தார்கள் அங்கு சென்ற போது இச்சங்கம் சம்பந்தப்பட்ட தஸ்தாவேஜுகளும் கடன் கொடுத்த விபரங்களும் அங்கு காணப்படாமலிருந்ததைப் பார்க்கக் கூடியதாக இருந்தது. இன்று ஏறக்குறைய 12 ஆண்டுகளாகியும் இச்சங்கத்தின் கலைப்பு இன்னும் முடிவடையவில்லை. இதற்குக் காரணம் அச்சங்கத்தின் தஸ்தாவேஜுகள் இல்லாமலிருப்பதுதான் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

எனவே, இப்படிப் பெருந் தொகையான நிதியைத் துர்விநியோகம் செய்த நிர்வாகிகள் இன்று ஒருவிதமான தண்டனையுமில்லாமல் வெளியேறியிருப்பதைக் காணக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த நிலை நீடித்திருந்தால் நாடு முழுவதிலும் கடனைப் பெற்றவர்கள் அதனை மீண்டும் துரிதமாகத் திருப்பிக் கொடுக்காமல் விடும் சந்தர்ப்பங்களில், அதனை அறவிடுவதற்கான வழிவகைகள் நல்ல நிலைமையில் இல்லாதிருந்தால் சங்கங்கள் நன்றாக நடப்பது கஷ்டமாகத் தானிருக்கும். ஆகவே, இந்த இரண்டு விஷயங்களையும் நிவர்த்தி செய்ய கௌரவ மந்திரி அவர்கள் நடபடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்கிறேன்.

Firstly, it is necessary to amend the Co-operative Ordinance to enable overdue loans to be recovered by the societies speedily and effectively. Non-recovery of loans is one of the reasons why many societies,—almost 3,000,—are working at a loss and finding it difficult to function.

Secondly, effective machinery has to be devised in regard to liquidation of societies so that where necessary a society can be liquidated as quickly as possible. Effective action must also be taken against the mismanagement of societies by fixing at least part of the responsibility for mismanagement on the committee that functions at that point of time.

If these two steps are taken, I am sure the department will be able to show much better work in the administration of these societies.

An equally important matter is corruption that has gradually seeped into the co-operative movement and in the Department which once upon a time was incorruptible. With the Guaranteed Price Scheme, the purchase of paddy and the multifarious trading activities carried on by these societies, co-operative officers also have become corrupt due to their association with the commission of these offences. I hope the Hon. Minister will take notice of these matters and do the needful to correct them, and build up a healthy and incorruptible movement and a service.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

පී. බී. බාලසුරිය මයා. (ගලිගොමුව)

(ති. පී. ඩී. පාලසුරිය—කලිගොමුව)

(Mr. P. B. Balasuriya—Galigomuwa)

ගරු මුලාසනාරූප මන්ත්‍රිතුමනි, අපේ රජය ජීවන වියදම අඩු කිරීම පිළිබඳව සැහෙන උත්සාහයක් දරා තිබෙන බව, අවංකව ප්‍රකාශ කරනවා නම්, ප්‍රකාශ කළ යුතුයි. ලෝකයේ වෙනත් රටවල් සමග සසඳා බැලීමෙන් ලංකාවේ ජීවන වියදම අඩු බව පැහැදිලියි. ලෝකයේ තිබෙන රටවල්, දියුණු රටවල් නොදියුණු රටවල් කියන කොටස් දෙකට වෙන් කර එයින් නොදියුණු රටවල ජීවන තත්ත්වය පරීක්ෂා කර බලුවොත්, මෙන්න මේ විධියේ තත්ත්වයක් ඇති බව පෙනී යනව:

බුරුමයේ ජීවන වියදම 13 යි; කම්බෝ ජයේ 18 යි; ඉන්දියාවේ 31 යි; පකිස්තානයේ 22 යි; පිලිපීනයේ 12 යි; එක්සත් අරාබි ජනරජයේ 7 යි; ඉරානයේ 44 යි; ඉරාකයේ 11 යි; ලංකාවේ 4 යි.

මේ අනුව පෙනී යන කාරණය නම් ලංකාවේ ජීවන වියදම අනිකුත් රටවල් සමග සසඳා බලන කළ ඉතාමත්ම අඩුයි. මම මේ සංඛ්‍යා ලේඛන ඉදිරිපත් කළේ 1955 සිට 1961 දක්වා කාලය තුළ ඒ ඒ රටවල තිබුණු ජීවන අංකය පිළිබඳ එක්සත් ජාතීන්ගේ වාර්ෂික වාර්තාවෙන්. දියුණු රටවල් දෙස බලන විට ජීවන වියදම මේ ආකාරයෙන් දැක්වෙනව: ජපානයේ 14 යි; බ්‍රිතාන්‍යයේ 20 යි; ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයේ 12 යි; ඉතාලියේ 12 යි; ප්‍රංශයේ 36 යි; බටහිර ජර්මනියේ 12 යි. මේ අන්දමට බලාගෙන යන විට අපට පැහැදිලිවම පෙනී යන්නේ, ලංකාවේ ජීවන වියදම තරමක් දුරට අඩු බවයි. අපේ ජීවන වියදම පිළිබඳ අංකය අඩු වුණාට, දැනට තිබෙන ප්‍රමාණය පවා දරා ගැනීමට අපේ ආර්ථික පදනම උඩ ශක්තියක් නැති බව අප දන්නවා. දැනට මේ රටේ වැඩි වී තිබෙන ජීවන වියදම ජනතාවට පීඩාදායක බව පැහැදිලියි.

අපේ රටේ ජීවන අංකය ඉහළ යාමට සැහෙන හේතූන් තිබෙනවා. ඒවා ගැන කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. පළමුවැනි කාරණාව නම් වැඩි වන ජනගහනය. මේ රටේ අවුරුද්දකට තුන් ලක්ෂයකින් පමණ ජනගහනය වැඩි වෙනවා. ශිෂ්‍ය ලෙස වැඩි වන ජනගහනය ජීවන වියදම වැඩි

විමට හේතුවක්. දෙවැනි කාරණාව, ජාත්‍යන්තර වෙළඳ කටයුතු. තුන් වන කාරණාව වෙළඳ ව්‍යාපාරිකයන් අයුතු අන්දමින් ලාභ ලැබීම. හතර වන කාරණාව රටේ සංවර්ධනයට කටයුතු යෙදීම. මෙන්න මේ කාරණා තිසයි, අපේ රටේ ජීවන වියදම වැඩි වෙනවා නම්, වැඩි වෙන්නේ. එම නිසා අප විවේචන කරන කොට කල්පනා කාරි වෙන්න ඕනෑ, මෙම ජීවන වියදම වැඩි විමට හේතුව මේ කාරණා මිස වෙන කිසි කාරණයක් නොවන බව. ලෝකයේ අනිකුත් රටවල් හා සසඳා බලන විට අපේ රටේ ජීවන වියදම තරමක් වැඩි වී තිබෙන බව ඇත්ත. එසේ වුවත්, යට කී කාරණා ගැන කල්පනා කර බලා ආණ්ඩුව තදබල ලෙස විවේචනය කිරීම, ආණ්ඩුවට පහර ගැසීම, නොකළ යුතු බව මේ අවස්ථාවේදී මතක් කර දෙනවා.

සහොසේ ආයතනය ගැනත් වචනයක් සඳහන් කරන්න කැමතියි. අප දන්නවා එක්සත් ජාතික පක්ෂය මේ රටේ පාලනය කරන කාලයේදී සහොසේ ගබඩාව දූෂණයෙන් දූෂිතව පැවතුණු බව නමුත් ඒ අන්දමට දූෂණයෙන් දූෂිතව පැවතුනත්, පාඩුවෙන් පාඩුවට පත් වුණත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව තිබුණ කාලයේදී මේවා තතර කිරීමට කිසිවක් කළේ නැහැ. තමන්ට බලය තිබුණ කාලයේදී, ශක්තිය තිබුණ කාලයේදී, පුළුවන්කමක් තිබුණ කාලයේදී, කිසිවක් කළේ නැහැ; අප්‍රමාණ පාඩු වින්දා. මම ඒකට නිදර්ශන ඉදිරිපත් කරන්නම්.

1953 අවුරුද්දේදී සහොසේ ගබඩාවෙන් සිදු වුණ පාඩුව රු. 47,18,006 යි; 1954 දී සිදු වුණ පාඩුව රුපියල් 18,68,678 යි; 1955 දී සිදු වුණ පාඩුව රුපියල් 18,77,760 යි. එහෙම නම් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට අද ආත්ම ගෞරවයක් ඇතුව කියන්න පුළුවන්ද, සහොසේ ගබඩාව මේ ආණ්ඩුව විසින් දූෂණයෙන් දූෂණයට පත් කර තිබෙනවාය කියා? රෙද්දක් ඇඳගෙන කියන්න පුළුවන්කම තිබෙනවාද? පුළුවන්කමක් නැහැ. වෙන පක්ෂයකට නම් කියන්න පුළුවනි, සමුපකාර තොග ගබඩාවේ පාලනය තොගත් නිසා. නමුත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට නම් කියන්න පුළුවන්කමක් ඇත්තේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුව ගබඩාවේ 1956 දී රුපියල් 1,31,341 ක් ලාභ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[බලසූරිය මයා.]

ලැබුණා. 1958 දී 45,705 ක් ලාභ ලැබුණා. 1960 දී 20,57,668 ක් ලාභ ලැබුණා. 1961 දී 26 ලක්ෂයක් ලාභ ලැබුණා. 1962 දී 28 ලක්ෂයක් ලාභ ලැබුණා. මේ තරම් ලාභ ලැබෙන්නේ දූෂණ නිසාද? එක්සත් ජාතික පක්ෂයට මතක් කරන්න කම තිබේ, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ ආණ්ඩු කාලයේදී ස.තො.සේ. ගබඩාවෙන් ලාභ ලැබුණා මිස අලාභ නොලැබුණු බව.

අ.හා. 12.15

ශ්‍රී ලංකා රක්ෂණ සංස්ථාව ගැනත් වචන දෙක තුනක් කීමට මම අදහස් කර නවා. රක්ෂණ ව්‍යාපාරයෙහි යෙදී සිටි විදේශීය අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් පිටරට යවන ලද ලංකාවේ විශාල ධන සම්භාරය මෙයට සංවර්ධන කටයුතු සඳහා යෙදවීමේ පරම පවිත්‍ර වේතනාවෙන් ලංකාවේ රක්ෂණ කටයුතු ජනසතු කිරීමට දිවංගත එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක ශ්‍රීමතාණන් තුළ පැවති ඉතා උසස් අදහස වැඩි මාන අභ්‍යන්තර හා බාහිර වෙළඳ කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමන් විසින් ක්‍රියාවට නැගීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 1961 දී මේ ගරු සභාවට ගෙනෙන ලද පනතින් ශ්‍රී ලංකා රක්ෂණ සංස්ථාව බිහි වූ බව කවුරුත් දන්නා කාරණයක්.

මේ රක්ෂණ සංස්ථාව ආරම්භ කළේ මේ රටේ මහජනයාගේ ශ්‍රම ශක්තිය උරා බී තර වන දේශීය හා විදේශීය ධනපතියන්ගෙන් අසරණයින් මුදාගෙන එහි ශ්‍රම ශක්තිය දුක් විඳින පොදු මහජනයාගේ යහපත පිණිස රටේ සංවර්ධන කටයුතු සඳහා යෙදවීමටත් ඇත පිටිසර පවා සිටින ඉතා සුළු ආදායමක් ලබන ගැමියන්ට පවා රක්ෂණයෙන් සේවයක් ලබාගැනීම වත්ය. සුළු සුළු අඩුපාඩුකම් ඇතත් ඒ වටිනා අදහස හොඳින් ක්‍රියාත්මක වනු දැක්ම අප කාගේත් සතුටට හේතුවක් වනු නොඅනුමානයි.

මුලදීම ජීවිත රක්ෂණ ව්‍යාපාරයේ ඒකාධිකාරය පමණක් ශ්‍රී ලංකා රක්ෂණ සංස්ථාවට පවරාගත් බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා ඇති. ඒ අවස්ථාවේදී පෞද්ගලික රක්ෂණ සමාගම් හිමියන් එතරම් දැඩි විරෝධයක් දැක්වූයේ නැහැ. එයට හේතු

වූයේ අනෙකුත් රක්ෂණ ව්‍යාපාරවලින් ඔවුන්ට සුපුරුදු පරිදි මහජනයාගේ ශ්‍රමය උරා බීමට අවස්ථාවක් තිබුණ නිසයි. නමුත් ජනසතු කරන ලද ජීවිත රක්ෂණ කටයුතු ක්‍රමවත්ව සාර්ථක අත්දැමින් කරගෙන යාම හේතු කොටගෙන—දක්ෂ ක්‍රියාශීලී නිලධාරී මණ්ඩලයක් සිටි නිසා—අනෙකුත් රක්ෂණ ව්‍යාපාරයන්ගේ තනි අයිතියද දෙවන පණතකින් රක්ෂණ සංස්ථාවට පැවරීමට ගරු ඇමතිතුමා පසුබට වූයේ නැහැ. රක්ෂණ ව්‍යාපාර රක්ෂණ සංස්ථාවට පවරා දීමට විරුද්ධව මේ රටේ ධනපති කොටස්වල හා ප්‍රවත් පන්වල ආධාරය ලබාගත් ඊතියා පෞද්ගලික රක්ෂණ සමාගම් හිමියන් විශාල මහජන මතයක් ඇති කිරීමට නොයෙක් ආකාරයෙන් තැත් කළ නමුත් ඔවුන් කවුරුන්ද යන බව වටහාගත් මේ රටේ බුද්ධිමත් මහජනයා ඒ වැදි බණවලට නොරැවටුනු බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා ඇති. නමුත් එයින් නොනැවතුනු ඊතියා ප්‍රතිගාමී විදේශීය රක්ෂණ සමාගම් හිමියන් රක්ෂණ සංස්ථාව කෙසේ හෝ කඩා කප්පල් කිරීමේ දුෂ්ට වේතනාවෙන් දැන් අළුත් තාලේ ජාවාරමක් ඇති කරගෙන තිබෙන බව මතක් කිරීමට කැමතියි. [බාධා කිරීමක්] කපන්න බැරි අත සිඹින්න වැනි වැඩක් එය. විදේශීය ධන පතියන් රක්ෂණ සමාගම් හිමියන් එකතු කරගෙන, “ඒජන්සි හවුසස්” නමැති ආයතන හා එවැනි ආයතනවල කොටස් කරුවන් රක්ෂණ සංස්ථාවේ නියෝජිත ධුර ලබාගෙන, කොමිස් වශයෙන් විශාල මුදල් සම්භාරයක් ගරා ගැනීමයි අද සිදු වී තිබෙන්නේ. මේ නිසා මේ රටේ දුප්පත් අසරණ නියෝජිතයාට ව්‍යාපාර හිඟමනකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී ඇති අතර, සුදු අධිරාජ්‍යවාදී ධනවැද්දන්ට කොමිස් මුදල් වශයෙන් විශාල මුදලක් ගෙවීමට සිදු වීමෙන්, තවමත් ළපටි අවස්ථාවේ පසු වන මේ ජාතික වස්තුව වූ ශ්‍රී ලංකා රක්ෂණ සංස්ථාවට, විශාල පාඩුවකට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන බව පැහැදිලි කරුණක්.

ඒ නිසා මගේ අදහසේ හැටියට මෙවැනි දේ සිදු වන්නේ රක්ෂණ සංස්ථාව ඇතුළේම ඉන්නා එවැනි ධනපති සමාගම් සමග අත්වැල් බැඳගෙන සිටින උසස්ම නිලධාරීන්ගේ උදව්වෙන් බව අමතක

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

නොකළ යුත්තක්. ඒ හෙයින් එවැනි සමාගම් සමග අත්වැල් බැඳ ගෙන සිටින ඒ ධනපති ලජ්ජා නැති පුද්ගලයින් ඒ සංස්ථාවෙන් ඇද දැමීම පරම යුතුකමක් හැටියට අපේ ඇමතිතුමා කල්පනා කරන්නට ඕනෑය කියා මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනවා. එපමණක් නොවෙයි, මෙය රක්ෂණ මණ්ඩලයේ ලපටි අවස්ථාවයි. මේ ලපටි අවස්ථාවේදී මේ විධියට මේ පිළිල වැනි ධනපති පුද්ගලයින් කීපදෙනා ලාභ, කොමිස් මුදල් ගරා ගන්නට ලැහැස්ති වුණොත්, මේ සංස්ථාව බිඳ වැටෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. එහෙයින් මෙම සංස්ථාව ධනපතියන්ගෙන් ආරක්ෂා කර ගන්නා හැටියට අතිගරු ඇමතිතුමාගෙන් අපි ඉල්ලා සිටිනවා.

මීට වඩා මගේ කථාව දීර්ඝ කරන්න මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මගේ කථාව මෙයින් සමාප්තයි.

රොමානිස් මයා.

(කීරු. රොමානිස්)

(Mr. Romanis)

ගරු මූලාසනාරාජ මන්ත්‍රීතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී වෙළඳ ඇමතිතුමාගේ වෑය ශීර්ෂය යටතේ වචන ස්වල්පයක් කථා කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. මා මෙතෙක් කල් කිසිම අවස්ථාවක පෞද්ගලික වශයෙන් කථා කරලත් නැහැ; කථා කරන්නෙත් නැහැ. නමුත් රටේ සංවර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය එසේ සංවර්ධනය සඳහා තිබෙන ආයතනවල යම් යම් අක්‍රමිකතා, දුර්වලතා, දූෂණ ක්‍රියා අදිය සිදු වෙනවා නම්, මෙවැනි අවස්ථාවක ගරු ඇමතිතුමන්ලාට ඒවා පෙන්වා දීම හැම මන්ත්‍රීවරයෙකුගේම යුතුකමක්. මේ යුතුකම ඉටුකිරීමේදී මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙක් දැන් කරන්නේ එයට පිළිතුරු වශයෙන් ඒ මන්ත්‍රීවරයාගේ හෝ ඔහු අයත් පක්ෂයේ අත්ත මුත්ත කාලේ කළ යම් යම් දේවල් හා ඒවායේ දුර්වලතාවන් කියා පෑමයි. මෙය මේ ගරු සභාවේ තිබෙන දුර්වලතාවක්. මගේ කල්පනාවේ හැටියට අප සාකච්ඡා කළ යුත්තේ යම් පක්ෂයක පසුගිය කාලයේ ඇති වූ සිද්ධීන් නොවෙයි. මේ කාලයේ සිද්ධීන් අතට අපේ අනාගතය සාර්ථක කර ගැනීමටයි අප

සාකච්ඡා කළ යුත්තේ. අපි උත්සාහ ගත යුත්තේ අනාගතයක් තනා ගැනීමටයි. අතීත සිද්ධීන් මතු කිරීමෙන් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නොලැබෙන බව තමුන් තාත්සේලා පිළිගන්නවා ඇති. එවැනි දේවලින් මේවා වහන්නට සූදානම් වෙනවා නම්, එය දුර්වලකමක් බව මම තමුන් තාත්සේට මතක් කරනවා. එම නිසා ඇමති තුමාට පෞද්ගලිකව පහර ගහන්නට මම කිසිම අවස්ථාවක සූදානම් නැහැ. ඒ අනුව අපි පෙන්වා දෙන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ සත්‍ය කරුණුයි. මේවා අපි පෙන්වා දෙන්නේ විශේෂයෙන්ම දුර්වලකම් නැති කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙනුයි. කළින් තමුන් තාත්සේට නොවෙයි මේ අමාත්‍යාංශය භාර දී තිබුණේ. තමුන් දැන් තමුන් තාත්සේට පවරා තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය සම්පූර්ණයෙන්ම දූෂණයෙන් තොර විය යුතු ආයතනයක්. නොයෙකුත් ආයතන අතරින් සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය තමයි මහජනතාවගේ පැවැත්මට, ජීවනයට ඉතාමත් බලපාන්නේ. ඒ නිසා සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ අක්‍රමිකා සිදුවන්නට ඉඩ දෙනවා නම් ඒක වැරදියි. අපි පෞද්ගලිකව කාටවත් දොස් කියන්න වුවමනා නැහැ. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ සිදු වන අක්‍රමිකතා ගරු මන්ත්‍රීන් කීප දෙනෙකුම මේ ගරු සභාවට පෙන්වා දුන්නා. මේවා අපි කියන දේවල් නොවෙයි. ඔබ්බට ජනරාල් වාර්තාවේ අති කාල දීමනා සම්බන්ධව මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"කඩ සාප්පු සහ කාර්යාල සේවකයින් පිළිබඳ සේවා සහ වැටුප් පාලන වාර්තාවේ 1954 රෙගුලාසි මාලාවේ 6 වැනි රෙගුලාසියේ විධිවිධානවලට පටහැණිව, සතියකට පැය 12 කට වඩා වැඩ කාලයකට අතිකාල දීමනා ගෙවා තිබුණු අතර, දිනකට පැය 9 කට වඩා වැඩ කාලයක් සහ සවස 6 න් පසුවත් සේවිකාවන් අතිකාල වැඩ සඳහා යොදවා, ඔවුන්ට ඉහතකී රෙගුලාසි මාලාවේ 2 වන සහ 3 වන රෙගුලාසිවලට පටහැණිව ගෙවීම් කර තිබුණි."

ගරු සභාපතිතුමනි, රැකිරීම්වලට ගණනක් සිටියදී මේ විධියට අතිකාල දීමනා ගෙවීම අපරාධයක්. එහෙම අතිකාල දීමනා ගෙවන්න වුවමනා නැහැ. සේවකයන්ගේ හිඟයක් තිබෙනවා නම් තවත් සේවකයන් බඳවා ගත යුතුයි. තමුන් තාත්සේ හොඳට දන්නවා මේක ඉතාමත්ම

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[රොමානිස් මයා.]

අශෝභන තත්ත්වයක් බව. සවස 6 න් පසු කාන්තාවන් සේවයෙහි තබා ගෙන අතිකාල දීමනා ගෙවා තිබෙනව. සවස 6 න් පසු ඒ කාන්තාවන් මොන සේවයක යොදවා තිබෙනවාද යන්න තමුන් තාන් සේගේ සැලකිල්ලට භාජන විය යුතු කරුණක්.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

උත්සව කාලයෙහි. හුඟක් වැඩ නියෙන කාලවලදී ඒ විධියට වැඩ කරන්නට සිද්ධ වී තිබෙනව. දැන් ඒක නවත්වා තිබෙනව.

රොමානිස් මයා.

(திரு. ரொமானிஸ்)

(Mr. Romanis)

වැඩ වැඩි නම් තවත් සේවකයන් බඳවා ගැනීමයි කරන්නට තිබෙන්නෙ.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

දැන් එය කරගෙන යනව.

රොමානිස් මයා.

(திரு. ரொமானிஸ்)

(Mr. Romanis)

මේවායින් වරිත දූෂණයට කටයුතු යෙදෙන්නෙ නැත කියා තමුන් තාන්සෙ සිතනවාද? අනියම් වේලාවල කාන්තාවන් සේවයෙහි යොදවා ගෙන ඔවුන්ගෙන් ගත්තෙ මොන සේවයක්ද කියා තමුන් තාන්සෙ ටිකක් සිතා බලන්න. මේවා නිසා යම් යම් අවස්ථාවල කාන්තාවන් අනාථ භාවයට පත් වෙන්න පුළුවනි. තමුන් තාන් සේ ඉතාමත් හොඳ චරිතයක් තිබෙන කෙනෙක් නිසා ඒවාට විරුද්ධ බව මා දන්නව. මෙවැනි දුර්වලකම්වලට තමුන් තාන්සේ විරුද්ධ බව මා දන්නව. මේ අශෝභන තත්ත්වයට වහාම ප්‍රතිකර්ම යක් යෙදිය යුතුයි. එය දැන් නවත්වා තිබෙනවාය කියා තමුන් තාන්සේ කියනවා නම් මා බොහොම සන්තෝෂයි.

අ. භා. 12.30

ඒ වගේම ගිනුම් පොත් තබා ගැනීම සම්බන්ධයෙනුත් කපා කරන්නට ඕනෑ. සුළු තේවතුර කඩයක පවා, සුළු එලවලු කඩයක පවා එහි අවශ්‍යතාව අනුව පොත්

හරියාකාර තබාගැනීමේ සිරිතක් තිබෙන බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා ඇති. සමහර විට එක පොතකින් සෑම දෙයකම පිරිමසා ගැනීමට පුළුවන් සුළු ස්ථානත් තිබෙනව. ඒ වගේ තැනක් නොවෙයි, සමුපකාර තොග වෙළඳායනනය. ඒ ආයතනය අතින් ආයතනවලට ආදර්ශ දිය යුතු ආය තනයක්. සමුපකාර තොග වෙළඳායනනය මගින් පාලනය කරන විශාල ශාඛා ආයතන රාශියක් තිබෙනව. ප්‍රධාන ස්ථාන යේම මේ විධියේ දුර්වලකම් තිබෙනව නම්, කොහොමටවත් අපට කියන්නට බැහැ, එහි ගණන් හිලවී පිරිසිදුව තමුන් තාන් සේට සපයන්නට පුළුවන් ශක්තියක් ඒ ආයතනයට තිබෙනව කියා. සුළු වෙළෙන් දන් පවා දිනපතා ගණන් ලියන්නට පාවිච්චි කරන “ඩේලි රිපෝට්ස්” ලියන පොතවත් මේ ස්ථානයේ නැතිලු. මේ කියන්නෙ මම නොවෙයි; ගණන් පරීක්ෂක නිල ධාරීන්. එසේ නම් අපි මේවා පෙන්වා දෙන විට අපේ පරණ ඒව කිය කියා මේවට පිළිතුරු දීම නොවෙයි කරන්නට තිබෙන්නෙ, ඇමතිතුමනි. අපි පෙන්වා දෙන්නට කලින් තමුන් තාන්සේ මේව දකින්නට ඇති. මේව තිබෙන නිසයි, අපට පෙන්වා දෙන්නට සිද්ධ වෙන්නෙ. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ තිබෙන දුර්වලකම් එකින් එක පෙන්වා දෙන්නට ගියොත්, තවත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකු කියා සිටියා මෙන් බොහෝ වේලා වක් ගත වන නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් මා වැඩිදුර කපා කරන්නට අදහස් කරන්නෙ නැහැ.

රීලභ කාරණය, සමුපකාර තොග වෙළඳා යතනයේ ගබඩාවලින් සමුපකාර සමිති සංගම් ආදියට භාතියක් කරන්නට යනවා නම් ඒක ලොකු අපරාධයක් බව මතක් කරන්නට ඕනෑ. රුපියල, දෙක, සත පණහ, ආදි වශයෙන් මහජනතාවගෙන් මුදල් එකතු කර සමුපකාර ආයතන පටන් ගත් බව තමුන් තාන්සේ පිළිගන්නවා ඇති. ඒ බව තමුන් තාන්සේ හොඳ හැටිම දන්නව. ඒ ආයතනවල දුර්වලතා පවතිනවා නම් ඒවා මග හැරවීමට ඒවාට පහර ගැසීම නොවෙයි කළ යුතුව තිබෙන්නෙ. යම් යම් සමුපකාර සමිති, කඩ සමිති, සංගම්. ආදි යේ දුර්වලකම් තිබෙනවා නම් ඒවා තමුන් තාන්සෙගේ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිල ධාරීන්ට පෙන්වා දී, ඔවුන් ලවා අනුශාසනා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

ලබා දී එ් දුර්වලකම් මග හැරවීමටයි, තමුත්තාන්සේ ක්‍රියා කළ යුතුව තිබෙන්නේ. කෙලින්ම හැම දෙයක්ම රජ යට ගැනීම, අද කෝකටත් තෙලය කියන බෙහෙන අඹරන්න වගේ ප්‍රශ්නයක් වෙලයි තිබෙන්නේ.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்தன)

(The Hon. Ilangaratne)

එ් විධියේ යෝජනාවක් නැහැ.

රොමානිස් මයා.

(திரு. ரொமானிஸ்)

(Mr. Romanis)

මා එය පිළිගන්නවා. යෝජනාවක් තැනත් රටේ ප්‍රචාරයක් තිබෙනවා. තමුත්තාන්සේ මට වැඩිය හොඳට මේ ගැන දැන ගත්ට ඕනෑ. ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාත් මේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කළා නේද? මොන හේතු නිසා ඉදිරිපත් වුණාද කියා මා දන්නේ නැහැ. මා කියන්නේ ආරංචියක් තිබෙන බවයි.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

ඇමතිතුමා නැහැ කියනවා නම්, එක හාර ගත්ට ඕනෑ කරුණා කරල.

රොමානිස් මයා.

(திரு. ரொமானிஸ்)

(Mr. Romanis)

මම පිළිගන්නවා. තමුත් කථා කරන්ට සිද්ධ වුණේ එ් හේතුව නිසයි. එ් කරුණත් තමුත්තාන්සේගේ අවධානයට විශේෂයෙන් යොමු කරවනවා.

ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් අපි වෙළෙන්දන්ගේ පන්දම්කාරයන් හැටියට පෙන්වා දුන්න. අපි වෙළෙන් ආරක්ෂා කරන්ට කථා කරනවා යයි කිව්වා. වෙළෙන් දහුත් මේ රටේ මහජනයාගෙන් කොටසක්. මේ රටේ සිංහල වෙළෙන් පිට රටින් ආව අය නොවෙයි. තමුත්තාන්සේ ලාට අපට වගේම ඔවුන්ටත් මේ රටේ අයිතිවාසිකමක් තිබෙනවා. සමාජයේ යම් කිසි කොටසකගේ අයිතිවාසිකම්වලට හානි යක් සිදු වෙනවා නම්, එ් ගැන කථා කිරීම

පක්ෂයක වුවමනාවකට කරන දෙයක් නොවෙයි. මා තමුත්තාන්සේට කියන්නේ නැහැ, කථකඩකාරයන්ට සමාව දෙන්න කියා. තමුත්තාන්සේ කිව්වා කථකඩ කාරයෝ උල තබනවා කියා. කථකඩකාර යන් උල තිබ්බට කමක් නැහැ. තමුත් හැම කෙනෙකම කථා කඩකාරයන් හැටි යට ගණන් ගන්න එපා. එකකෙනෙක් දෙන්නෙක් වැරදි කරන්න පුළුවන්. තමුත්තාන්සේල දන්නවා, මේ සභාවේ මන්ත්‍රීවරු ඇමතිවරු පවා අල්ලස් අර ගෙන වැරදිකාරයන් වුණ බව. එහෙම නම් කොහොමද වෙළෙන්දා පමණක් පිරිසිදු වෙන්නේ? හැම අංශයකම දූෂණ තිබෙනවා නම් අප සටන් කළ යුත්තේ දූෂණයට විරුද්ධවයි. එසේ තැනිව පෞද් ගලික පලි ගැනීමක් වශයෙන් නොවෙයි. සෑම දෙනෙක්ම එක මිම්මෙන් මැනීම නොවෙයි යුතුකම.

මා වෙළෙන්දෙක් වශයෙන් තමුත්තාන් සේට කියන්න කැමතියි, මේ රටේ සිංහල වෙළෙන්දාට ඉන්දියානු වෙළෙන්දාගෙන් විශේෂ බලපෑමක් තිබෙන බව. සිංහල වෙළෙන්දාට හිස ඔසවන්න දෙන්නේ නැහැ. සිංහල වෙළෙන්දෙකුට වෙළඳාමක් යම් ස්ථාවර තත්ත්වයකට පත් කර ගත හැක්කේ විශාල සටනක් කිරීමෙන් පසු වයි. මම එ් සම්බන්ධයෙන් නිලධාරීන්ට චෝදනා කරන්නේ නැහැ. තමුත් ඉන්දියානු වෙළෙන්දාට ආධාර කරන පිරිසක් සෑම දෙපාර්තමේන්තුවකම ඉන්නවා. ජාතික වෙළෙන්දාට සෑම අවහිරයක්ම කරනවා. එකට හේතුව මොකක්ද? සිංහල වෙළෙන්දා සෑම විටම යම් කිසි දේශ පාලන පක්ෂයක් සමග—එක්සත් ජාතික පක්ෂය සමග හෝ වේවා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය සමග හෝ වේවා, වෙනත් පක්ෂයක් සමග හෝ වේවා—සම්බන්ධකමක් ඇති කරගෙනයි ඉන්නේ. එම නිසා ඔවුන් ගෙන් යම් පහාවක් ගත්තත් මොන විධිය කින් හෝ එක එළි වෙනවා. තමුත් ඉන්දියානු වෙළෙන්දා කිසිම දවසක තමුත්තාන් සේලට කියන්නේ නැහැ ඔහු පහාව දුන්නාය කියා. අන්න එ් අවස්ථාවෙන් ඔවුන් ප්‍රයෝජන ගන්නවා. එම නිසා දූෂණවල යෙදෙන අය සෑම අංශයකම ඉන්න බව අපි සිහියේ තබාගන්න ඕනෑ. නිලධාරීන් අතරත්, මන්ත්‍රීවරුන් අතරත්, සමාජයේ තවත් කොටස් අතරත් මේ

[රොමානිස් මයා.]

විධියේ දෝහින් ඉන්නව. එවැනි දෝහින් ගෙන් අයුතු ප්‍රයෝජන ලබා ගැනීමයි මෙතෙක්දී කෙරෙන්නේ.

එපමණක් නොවෙයි, ගරු ඇමතිතුමනි, ආණ්ඩුවේ නීති රීති සකස් වී තිබෙන අන්දම අනුව වෙළෙන්දාට විශාල අවහිර යක් ඇති වී තිබෙනව. වෙළෙන්දකු වශයෙන් මට මුහුණ පාන්නට සිදු වූ එක් කාරණයක් ගරු ඇමතිතුමාට දැනුම් දෙන්න කැමතියි. මගේ පෞද්ගලික කරුණක් නිසා ඇමතිතුමාගෙන් ප්‍රයෝජනයක් ගැනීම පිණිස මෙය ඉදිරිපත් කරනවා නොවෙයි. නමුත් වෙළෙන්දන්ට මේ විධියේ අනන්ත සිද්ධීන්ට මුහුණ පාන්නට සිදු වන නිසයි මෙය ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ලට යොමු කරන්නේ. ඒ පිළිබඳ ලියකියවිලි ඇමතිතුමාට භාර දෙන්න කැමතියි. වරායේ බඩු පැටවීමේදී යම් යම් ද්‍රව්‍යවලට නියමිත මුදලක් රේගුවට ගෙවන්න තිබෙනව. නැවට බඩු පටවන්න ප්‍රථමයෙන් වෙළෙන්දා ඒ මුදල ගෙවන්න ඕනෑ. ඊට පසුවයි බඩු පටවන්න අවසර ලැබෙන්නේ. යම් විධියකින් ඒ බඩු නොගය නියම කර ගත් පරිදි පටවන්නේ නැති වුණත් වරායේ වැඩ කරන තත්ත්වය අනුව බොහෝ දෙනෙකුට නියම අවස්ථාවේදී ඒ බඩු පටවන්න බැරි වෙනව. එසේ පැටවීමට බැරි වීමේ හේතුවෙන් අර කලින් බැන්ද මුදල නැවත ගන්න බැහැ. ඔය නමුත්තාත්සේට දැන් මා ඉදිරිපත් කළ ලැයිස්තුවේ ඒ පිළිබඳ විස්තර තිබෙනව. එම පුද්ගලයට ඒ මුදල ගන්න ලියුම් සිය ගණනක් ලියන්න සිදු වෙනව. ඔය “රිපන්ඩ්” එක ගන්න 1961 සිටම උත්සාහ දරනව. 1961 ගණනක් ගෙවා තිබෙනව. තවම සම්පූර්ණයෙන් ගන්න බැරි වුණා. රුපියල් 40,000 ස් ගණනක් එන්න තියෙනව. සුළු වශයෙන් ව්‍යාපාර පටන් ගන්න සුළු වෙළෙන්දාට අයිති මුදල් ඔය විධියට හිර කර ගෙන සිටින කොට, කොහොමද ඒ අය ව්‍යාපාර පවත්ව ගෙන යන්නේ? දැන්, මා සල්ලි නැතුව ඉන්නව, ආදායම් බදු ගෙවන්න. ආදායම් බදු ගෙවීම මාසයක් පහ වුණොත් දඩ ගහනව. නමුත් ඔය විධියට අවුරුදු 4 ක් තිස්සේ මහජන මුදල් නියාගෙන සිටීමෙන් ආණ්ඩුව කරන්නේ වැරදි වැඩක් නේද?

—කාරක සභාව

මේ මුදල්වලට පොලියක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අපෙන් ආණ්ඩුවට එන්න තියෙන මුදල් ගෙවන්න මාසයක් ප්‍රමාද වුණොත් දඩ ගහනව. නමුත් 1961 සිටම මුදල් තියා ගෙන දෙන්නේ නැතුව ඉන්නව, රජය.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ කතා කරන්නේ මා ගැන නොවෙයි. මෙය මගේ පෞද්ගලික කාරණයක් නොවන නිසයි, මා මෙම කරුණු ඉදිරිපත් කළේ. ප්‍රථමයෙන් කීවාක් මෙන් ඉන්දියානු වෙළෙන්දකුට මෙවැනි දෙයක් වුණා නම් මෙලහකට කොහොම හරි අරගෙන ඉවරයි. අපි අක්‍රමිකතාවලට විරුද්ධව සටන් කරන අය නිසා මා නියම කර තියෙනව කිසිම නිලධාරියකුට ශතයක්වත් දෙන්න එපාය කියා. එම නිසයි, ඔය මුදල් ප්‍රමාද වන්නේ.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

මේක රේගු දෙපාර්තමේන්තුවට යැවූ එකකි.

රොමානිස් මයා.

(திரு. ரொமானிஸ்)

(Mr. Romanis)

මගේ එකක් නොවෙයි කියා නමුත් තාත්සේට නිදහස් වෙන්න බැහැ.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

මා එසේ කීවේ, නිකමට.

රොමානිස් මයා.

(திரு. ரொமானிஸ்)

(Mr. Romanis)

වෙළෙන්දාට තියෙන අඩුපාඩුවක් නිසයි, මෙය ඉදිරිපත් කළේ. ඕක නමුත්තාත් සෙගෙ අමාත්‍යාංශයට අයිති දෙයක්. මා මෙය මගේ පෞද්ගලික දෙයක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කළා නොවෙයි.

නමුත්තාත්සෙල දන්නේ නැහැ, මෙරට විදේශීය විනිමයට සිදු වන්නේ කුමක්ද කියා. වෙළඳාමට ටිකක් සම්බන්ධ වී සිටින නිසා මා නම් ඒ ගැන දන්නව.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඒ. යූ. රොමානිස් මයා.]

අදහස ක්‍රියාත්මක කර මේ රටේ මහජන තාවගේ අවශ්‍යතා පිරිමසා ගැනීමට බලා ගෙන හිටියෙන් ඔවුන්ට තවත් අවුරුදු ගණනාවක් බලා සිටින්න සිද්ධ වෙනවා. මේ තත්ත්වය නිසා අද රටේ මහජනයා මොන තරම් පීඩා විඳිනවාද යන්න තමුන් තාත්සෙලා දන්නවා. ඒ වුණාට කරවල වෙළඳාම ගත්තටත්, පෙට්‍රල් බෙදා හැරීම ගත්තටත් මා තමුන්තාත්සෙට වෝදනා කරන්නේ නැහැ. මා වෝදනා කරන්නේ ඒ ගැන නොවෙයි. ඒවා ගැනීමෙන් තමුන්තාත්සෙලා ඇත්ත වශයෙන්ම බලාපොරොත්තු වුණේත්, මහජනයා බල පොරොත්තු වුණේත්, එවකට තිබුණට වඩා අඩු මිලකට පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය ලබා දෙන්නත් ලබා ගන්නත් හැකි වේය කියලයි. ඒ අදහස සාර්ථක වුණා නම් රජයට විරුද්ධව වෝදනා කරන්න දෙයක් නැහැ. මෙතෙක් කල් ගෙන ගිය ක්‍රියා පිළිවෙළ නිසා මහජනයාට අවශ්‍ය බඩු ටික වැඩි ගණනකින් නොවෙයි යන ගණනින්වත් අඩු කර දෙන්න තමුන්තාත්සෙට පුළුවන් වුණාදැයි මා තමුන්තාත්සෙගෙන් ප්‍රශ්න කරනවා. එදා තිබුණු තත්ත්වයට වඩා හොඳ තත්ත්වයකට ගෙන එන්න පුළුවන් වුණාදැයි මම අහනවා. ඔය වැඩ පිළිවෙළ පටන් ගන්නකොට තිබුණු තත්ත්වය ඊට වඩා සතුටුදායක අතට දැන් හැරිලා තියෙනවාද? කරවල ටික විදේශීය වෙළෙන්දා අතින් අරන් සමුපකාර නොග වෙළඳ ආයතනයට භාර දුන්නට පස්සෙ අප බලාපොරොත්තු වුණේ, මහජනයා බලාපොරොත්තු වුණේ පෙරට වඩා පහසු මිලකට, පෙරට වඩා හොඳ දෙයක් ලබා ගැනීමටයි. එහෙත් අපට සිද්ධවුණේ මොකක්ද? මහජනයාට සිද්ධ වුණේ මොකක්ද? ඉස්සරට වඩා—දෙගුණයකටත් වඩා—මිලකුත් ගෙවලා කුණු කරවල ටිකක් ගන්නයි වුණේ. ඒකයි වුණේ. මම ඒක කියනවා.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

ඒ බොරු. බොහොම පහත් තත්ත්වයට ඇවිල්ලයි ඔය කථා කරන්නේ. ඔබතුමා ඔව්වර හොඳට ඉඳලා බොහොම පහත් තත්ත්වය ආවා.

රොමානිස් මයා.

(திரு. ரொமானிஸ்)

(Mr. Romanis)

නැහැ, ගරු ඇමතිතුමනි, නැහැ. මම පහත් තත්ත්වයට වැටුණේ නැහැ. එහෙම හිතෙනවා නම් ඒ තමුන්තාත්සෙ වැරදි විධියට වටහා ගැනීමක්. මා කියන දේ ගැන ඡන්දදායකයින්ගෙන් අහන්න. කරවල කුණුවෙන්නේ ගබඩා කිරීමේදී සිදු වන වරදින්. සුමානයක් ගබඩාවේ තියෙනකොට කරවල කුණු වෙනවා. මේවා කියන විට මේ ආණ්ඩුවේ උදවියට බොහොම අමාරුයි. එදා වෙළඳුන් කරවල නරක් නොවන විධියට තබා ගන්නා. වේලිව්ව මිටි යටිනුත්, හෙත මිටි උඩිනුත් තබා නරක් නොවන විධියට සකස් කළා. තමුන් දැන් එවැනි සැලකිල්ලක් නැහැ. සේවකයන් වැඩ කරන්නේ ඔවුන්ට වුවමනා විධියටයි. පාලකයන් ඒ ගැන කිසි තැකීමක් නැහැ. සේවකයන් තමන්ට වුවමනා විධියට වැඩ කරන නිසා තමයි, ඇමතිතුමාට මේ විධියේ නරක නමක් ලැබෙන්නේ. මා ගරු ඇමතිතුමාට දොස් කියන්න ලැහැස්ති නැති බව මිලින්නම් කීවා. මට වුවමනා කෙළේ ගරු ඇමතිතුමාට මේ තත්ත්වය පැහැදිලි කර දෙන්නටයි. කරවල ආදිය ගබඩා කිරීමේදී නොසැලකිලි විධියට ක්‍රියා කිරීමත් අක්‍රමවත් විධියට තැන්පත් කරන ලද කරවල එක ගබඩාවක සතිය දෙක එසේම තිබෙන්නට හැරීමත් නිසා කරවල කුණු වී යනවා. ගරු ඇමතිතුමාගේ නිලධාරීන් මේවා ගැන පරීක්ෂා නොකරන්නේ ඇයි?

සමුපකාර නොග වෙළඳ ආයතනයේ තිබෙන මේ අසතුටුදායක තත්ත්වය නැති කරවා ගැනීමට මිසක් පෞද්ගලික වශයෙන් ගරු ඇමතිතුමාට වෝදනා කරන්නට මට වුවමනා නැහැ. සමුපකාර නොග වෙළඳ ආයතනය පිරිසිදු විය යුතු බවයි, මේ රටේ මහජනයාගේ අදහස. එම නිසා දැනට වඩා ක්‍රමවත් විධියට සමුපකාර නොග වෙළඳ ආයතනය සංවිධානය කිරීම ගැන ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරව මිනුත්, මට කථා කරන්නට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රීතුමට ස්තූතිවන්ත වෙමිනුත් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேகர)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයට බලපාන ප්‍රශ්න කීපයක් ගැන අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නටයි, මා බලාපොරොත්තු වන්නේ. මේ රටේ ම යම් යම් භාණ්ඩ නිෂ්පාදනය කිරීමටත්, ලභයට සහ පහසුවට භාණ්ඩ ලබාගැනීමට මහජනයාට අවස්ථාව දීමටත් මේ රජයත් මේ ඇමතිතුමාත් ලොකු උත්සාහයක් ගෙන තිබෙන බව අප දන්නවා. නමුත් නිලධාරීන්ගේ වරද නිසාදෝ එහෙම නැත් නම් තෙත් කාගේ හෝ වරද නිසා දෝ අපේ ප්‍රදේශවල සිටින මහජනයාට නොයෙකුත් හිරිහැර ඇති වන අවස්ථා තිබෙනවා.

කලවාන වැනි නොදියුණු ප්‍රදේශවල ජීවත් වන මහජනයාට ටෝච් බැටරි වුවමනා කරනවා. ඒ ප්‍රදේශවල වැසියන්ට ටෝච් බැටරි අත්‍යවශ්‍ය භාණ්ඩයක්. ඒ ප්‍රදේශයේ මහජනයා ඒවා ලබා ගැනීම සඳහා ස. තො. සේ. ගබඩාවලට ගොස් පෝලිමේ ඉන්නවා. ස. තො. සේ. ගබඩාවල් ළඟ පෝලිමේ ඉන්නේ ඒ ගබඩාවල බඩුවල මිල අතික් තැන්වලට වඩා අඩු නිසයි. නමුත් පෝලිමේ ඉන්න අතරම ඒ මහජනයා රජයටත් මන්ත්‍රිවරුන්ටත් දෝෂාරෝපණය කරනවා. බැටරි පමණක් නොව වෙනත් භාණ්ඩ ලබා ගැනීම සඳහාත් මහජනයාට පෝලිමේ ඉන්නට සිදු වී තිබෙනවා. සෑම ස.තො.සේ. ගබඩාවකටම සාමාන්‍යයෙන් බැටරි පෙට්ටි 4 ක් තැන්තම් 5 ක් යවනවා. කලවාන වගේ නොදියුණු ප්‍රදේශවලටත්—විදුලි බලය නැති ප්‍රදේශවලටත්—ඒ වගේම මහරගම, කොළඹ, නුගේගොඩ වැනි ප්‍රදේශවලටත් දෙන්නෙ එකම පෙට්ටි ගණනයි. එක හා සමානව දීම ගැන එක අතකින් අපි සන්නෝෂ වෙනවා. නමුත් මේ බැටරි අත්‍යවශ්‍ය වන්නෙ නොදියුණු ප්‍රදේශවලටයි. නගරබද ප්‍රදේශවල බැටරි ඒ තරම් වුවමනා කරන මහජනයා ඉන්න වය කියා මම සිතන්නෙ නැහැ. එවැනි ප්‍රදේශවල වැඩිපුර තිබෙන පෙට්ටි තමයි, පෞද්ගලික කඩකාරයන් ස. තො. සේ. ගබඩාවලින් ලබා ගෙන වැඩි මිලට විකුණන්නෙ. ශත 43 ට ගන්න ලක්ෂ පාන බැටරි කැල්ල කළ කඩකාරයන් අද

—කරක සභාව

1.20 ක්, 1.25 ක් දිල ගන්න සිදු වී තිබෙනවා. එසේම ලංකාවේම නිපදවන ලක්ෂ පාන බැටරි මහජනයාට අවශ්‍ය තරම් ලැබෙන්නෙ නැත කියා මහජනයා දෝෂාරෝපණය කරනවා. ස. තො. සේ. ගබඩාවලින්, බැටරි වුවමනා කරන මහජනයා ගෙන් හතරෙන් කෙටිසකටත් ඒ බැටරි බෙදා දෙන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. බැටරි නොලැබෙන අය බැණ බැණ යනවා. නමුත් 1.20 ක් 1.25 ක් දෙන විට පෞද්ගලික කඩයකින් ලක්ෂපාන බැටරි කැල්ලක් ගන්න පුළුවන්කම තියෙනවා. මේකයි ප්‍රශ්නය. බැටරි තැන්තම් තැන කියා අපි පිළිගන්නවා. නමුත් පෞද්ගලික කඩකාරයන්ගෙන් ඒවා වැඩි මිලට ලබා ගන්න පුළුවන්කම තියෙනවා. මෙ දෙපාර්තමේන්තුවෙ මිල පාලක නිලධාරීන් ඉන්නවා. ඔවුන් මොනව කරනවද කියා අපි දන්නෙ නැහැ. බැටරි කැලී 1.20 ට 1.25 ට විකුණන වෙළෙඳුන්ට දඩ ගැසුවාය කියා මම කවදාවත් අහල නැහැ. බැටරි පාලන මිලට ලබා ගන්න බැරිකම නිසා අද මහජනයා කරදර විදිනවා.

මූලාසනාරූප ගරු මන්ත්‍රිතුමනි, අද රෙදි ගන්න වෙලා තියෙන්නෙත් කුපන් ක්‍රමයටයි. කුපන් ක්‍රමයට දෙන්නෙ සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ගෙන්වන රෙදි පමණයි. පෞද්ගලික වෙළෙඳුන් ගෙන්වන රෙදි කුපන් ක්‍රමයට දෙන්නෙ නැහැ. ඒ අයට හිතෙන ගණන්වලට ඒ රෙදි විකුණනවා. සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ගෙන්වන රෙදි පමණක් අඩු මිලට, කුපන් ක්‍රමයට දෙන නිසා ඒ රෙදි ගන්න මිනිස්සු පෝලිමේ ඉන්නවා. පෞද්ගලික කඩකාරයන් ගෙන්වන රෙදිවලට මොනව කරනවද දන්නෙ නැහැ. කරන්නෙ නම් වැඩි මිලට විකිණීමයි. මීට අවුරුදු තුන හතරකට පෙර කුපන් ක්‍රමයක් තැනිව, පෝලිමේ ඉන්නෙ තැනිව, කරදරයක් තැනිව මහජනයාට රෙදි ලබා ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණි. අද කුපන් එකකට දෙන්නෙ රෙදි යාර 3 යි. සරමක් මසා ගන්නොත් බැනි යමක් මසා ගන්න බැහැ. කලිසමක් මසා ගන්නොත් කෝටි එකක් මසා ගන්න බැහැ. කමිසයක් මසා ගන්නොත් කලිසමක් හෝ කෝටි එකක් තැනිවයි, ඉන්න වෙලා තියෙන්නෙ. මේ විධියට රෙදි පාලන ක්‍රමය තිබුණොත් තව ටිකක් කල් ගතවුනොත් මේ ස්ථානයට පවා එන්න

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

[එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.]

එන්නේ කලිසමක් පමණක් ඇදගෙන, එසේ නැත්නම් කෝටි එකක් පමණක් ඇදගෙන, එසේත් නැත්නම් කම්පයක් පමණක් ඇදගෙන යාර තුනෙන් වුවමනා කම් සියල්ලක්ම පිරිමසා ගැනීම අමාරුයි.

මූලාසනාරූප මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

රැස්වීම අ. හා. 2 වන තුරු තාවකාලිකව අත් සිටුවනව.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත් සිටුවන ලදීත්, අ. හා. 2 ව කථානායකතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

ධර්මලිංගම් මයා.

(திரு. தர்மலிங்கம்)

(Mr. Dharmalingam)

I rise to a point of Order. We have been debating for a very long time this particular Ministry. There are very important Ministries other than this to be dealt with. I would, therefore, suggest that we restrict the speeches so that we could take up one by one the Ministries that have not been discussed so far.

සභාපති

(அக்கிராசனர்)

(The Chairman)

To how many minutes shall we restrict a speech?

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

Before we conclude this Ministry it should have been the duty of those responsible to have fixed a certain time limit for each Ministry. I do not think it is fair to curtail the speeches now as we have already gone half way through this Ministry. If we had a specified time schedule for each Ministry then we could have done so. Now that we have gone more than half way through, let us go the whole hog.

—කාරක සභාව

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(திரு. எஸ். டி. எஸ். ஏ. குணசேகர)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

මම කථා කරමින් සිටියේ සභාසේ ශාඛාවන් පිහිටුවීම සම්බන්ධවයි. මන්ත්‍රී වරුන් කෙරෙහි යම්කිසි අප්‍රසාදයක් මහ ජනතාව තුළ තිබුණා නම්, නොයෙකුත් පළාත්වල සභාසේ ශාඛාවන් පිහිටු වීම නිසා එය බොහෝ දුරට මග හැරී ගියාය කියා කියන්නට පුළුවනි. මම දන්නා හැටියට කලවාන කොට්ඨාශයේ තිබෙන අයගම සභාසේ ශාඛාව නිසා, ඒවාගේම කොස්වත්තේ තිබෙන සභාසේ ශාඛාව නිසා, ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාවට විශාල සෙනක් සැලසී තිබෙනව. සභාසේ ශාඛාවන් වගේම සමුපකාර සංගම්වලට අයත් ශාඛාවන් තිබෙනව. සමුපකාර සංගම් 110 ක් ලංකාවේ තිබෙනව. මේ සංගම්වලට අයත් ශාඛාවන් තිබෙන්න ඕනෑ. එසේ වුවත් මෙම සමුපකාර සමිති සංගම්වලට අයත් ශාඛාවල, සභාසේ ශාඛාවල වාගේ ක්‍රමවත් පාලනයක් ඇතුළු වැඩ කටයුතු කෙරෙන්නේ නැහැ. එම නිසා සමුපකාර සංගම්වලට අයත් ශාඛාවල පරිපාලනය හොඳ අන්දමින් කරගෙන යාමට දෙපාර්තමේන්තුව සහයෝගය දෙන්න ඕනෑ, උනන්දුවක් දක්වන්න ඕනෑ. ඒ වාගේම එම ශාඛා හොඳ අන්දමින් පවත්වා ගෙන යාමට නම් අවංක පුද්ගලයන් ඒවායේ සිටින්න ඕනෑ.

සමුපකාර සංගම්වල සහිකයන් උනන් දුවකින් කටයුතු කරනවා නම්, අවංකව කටයුතු කරනවා නම්, ඒවායින් මහ ජනතාවට විශාල සේවයක් ඉටු කරන්නට පුළුවන් වෙනව. සභාසේ ශාඛාවන් ක්‍රමවත් අන්දමින් පාලනය කළත්, සමුපකාර සමිති එක් එක් පුද්ගලයන් ගෙන් පාලනය වන නිසා ඒ අන්දමේ පාලනයක් ඒවායෙහි කරන්නට බැහැ. ඒ කෙසේ වුණත් මේ කොටස් දෙකම ආරක්ෂා කිරීමට උනන්දුවිය යුතු බව මේ අවස්ථාවෙහි මතක් කරනව.

ගරු සභාපතිතුමනි, බොහෝ දුෂ්කර තාවන්ට අද දවසෙ හේතු වී තිබෙන්නේ ආනයන හා අපනයන දෙපාර්තමේන්තුවේ කිසි කලාපයයි. මේ ගැන කියන කොට මම ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා මේ විධියේ වෙනවලින්—ආනයන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සහාය

අපනයන යනුවෙන් — හඳුන්වන්නේ නැතුව මහජනතාවට තේරෙන වචන දෙපාර්තමේන්තු හඳුන්වන විට පාවිච්චි කරන ලෙස. මේ රටේ සිටින ඍම පුර වැසියකුටම තේරුම් ගත හැකි සිංහල භාෂාවේ ලිහිල් වචනයක් යොදන්නට බැරි මොකද කියා මට නම් තේරෙන්නේ නැහැ. අඩු ගණනේ බඩු ගෙන්වීම, පිරවට යැවීම කියාවත් පාවිච්චි කළා නම් හැම දෙනාටම වැටහෙනවා තේද?

ගරු සහාපතිතුමනි, මෙම ආනයන හා අපනයන යනුවෙන් හැඳින්වෙන දෙපාර්තමේන්තුවේ වැඩ ගැනත් වචනයක් කියන්නට කැමතියි. දෙපාර්තමේන්තුව ගැන කථා කරන විට එම දෙපාර්තමේන්තුවේ කෙරෙන වැරදිවලට සම්බන්ධ පුද්ගලයන්ගේ නම්ද සඳහන් නොකරම බැහැ. ඇත්ත වශයෙන් එසේ සඳහන් කිරීමෙන් පුද්ගලයකුට නිග්‍රහ කිරීමට අප බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. මෙම ආනයන අපනයන දෙපාර්තමේන්තුවේ පාලක මහත්මයා, මයිල්වාන නම් කියන මහත්මයෙක්. මේ තැනැත්තාගේ ක්‍රියා කලාපය ගැන, වැඩ කටයුතු ගැන, වහාම පරීක්ෂණයක් කරන ලෙස ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මම ඉල්ලා සිටිනවා. මෙම ජාති ද්‍රෝහී, දේශ ද්‍රෝහී පුද්ගලයා මේ රටේවත් තියා ගන්නේ නැතුව, රටින් පන්නා දමන්නට ඕනෑය කියා මම කියනවා. ඒ මහත්මයා තමයි ආනයන හා අපනයන දෙපාර්තමේන්තුවේ පාලක. මේ පාලක තැනගේ වරද නිසා අද මේ රටේ ලාංකික කර්මාන්තවලට ලොකු හිරිහැරයක් වී තිබෙනවා, ලාංකික කර්මාන්ත කරුවන්ට ලොකු කරදරයක් වී තිබෙනවා. නමුත් මෙම පාලක තැන යටතේ පාලනය වන මෙම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පිටරැකියන්ට, විදේශික යන්ට, විශේෂ වරප්‍රසාද ලැබෙනවා.

මැලිබන් බිස්කට් සමාගමේ අයිතිකාර
හිත්තිඅප්පුහාමි මහත්මයා කෝටි
ගණනක් වියදම් කර ගොඩනැගිලි සාදා
පිටරට පවා බිස්කට් යැවීමට කටයුතු
පිළියෙල කර තිබෙනවා. අපේ නිෂ්පාදන
පිටරට යැවීමෙන් විදේශීය ධනය පවා මේ
රටට ගෙන්වා ගැනීමට පුළුවනි. නමුත්
ඒ මහත්මයාට අවශ්‍ය බඩු ගෙන්වා ගැනීම
සඳහා විදේශීය විනිමය දී තැහැ. ඒ නිසා
ඒ මහත්මයා බයෙන් සිටිනවා. එම

කර්මාන්තය කරගෙන යාමට බැරිවේය කියා. ඒ වාගේම ශ්‍රීමත් සිරිල් ද සොයිසා විසින් විශාල මුදලක් වියදම් කොට සිසිල් නමැති ශීත පෙට්ටි සෑදීමේ කර්මාන්තයක් මේ රටේ ඇති කර තිබෙනවා. ලෝකයේ ඇති හොඳම ශීත පෙට්ටිවලට නොදෙවෙනි තත්ත්වයක ඒවායි, සිසිල් ශීත පෙට්ටි. නමුත් ඒ මහත්මයාටත් විදේශ විනිමය නොලැබීම නිසා බලවත් පහරක් වැදී තිබෙනවා. කමිස කර්මාන්තයත් ඒ තත්ත්වයටමයි, වැටී තිබෙන්නේ. නමුත් රෙකිට් ඇන්ඩ් කෝල්මන්, බාටා, බී.සී.සී., ටෝකර්ස්, සිලෝන් ට්‍රබ්කෝ යන සමාගම් වලට නම් මේ මහත්මයාගෙන් විශේෂ වරප්‍රසාද ලැබී තිබෙනවා. මම මුලින් කී සමාගම සාදන්නේ සපත්තු පොලිෂ් සහ ගෙවල ගාන පොලිෂ් වර්ග පමණයි. ඒවා සුබෝපහෝගී දේවල ගණයට වැටෙන ඒවා. ඒවා අපට අත්‍යවශ්‍ය නැතැයි කියා නිබියදින් ඒ කර්මාන්ත කරගෙන යාම සඳහා මයිල්වාගනම් මහත්මයා විදේශීය විනිමය දෙනවා. නමුත් ඊට වඩා අවශ්‍ය දේ සඳහා ඒ මහත්මයා ලාංකිකයින්ට විදේශීය විනිමය දෙන්නේ නැහැ. ජැපර්ජියාට, සෙන්ට් ඇන්තනි ස්ටෝර්ස් අයිතිකරු වන ඥානම්ට, කුන්ඩන්මාල්ස්ට්ට, හයිඩ්‍රාමනිලාට සහ වෙනත් වෙට්ටි යාර්ලාට නම් ඒ මහත්මයාගෙන් විශේෂ වරප්‍රසාද ලැබෙනවා. මොකක්ද, මීට හේතුව?

පී. ජී. බී. කෙනමන් මයා. (මැද කොළඹ දෙවන මන්ත්‍රී)

(திரு. பி. ஜி. பி. கெனமன்—கொழும்பு
மத்தி இரண்டாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. P. G. B. Keuneman—Second Colombo Central)

මෙහිපාල සේනානායක මහත්මයා
ගෙන් අහන්න.

එල්. දී එස්. ඒ. ගුණසේකර මයෝ.

(திரு. எல். டி. எஸ். ஏ. குணசேக்கர)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

ඒ ඇමතිතුමා මෙහි ඇත්තේ නැහැ.
ඒ දෙපාර්තමේන්තුව පාලනය වන්නේ
ඒ ඇමතිතුමා යටතේ නොවෙයි.

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

ඇමතිතුමාගේ අවසරය නැතිව දෙන්න

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

සභාපති

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

Before the hon. Member proceeds further, may I say that, as pointed out by the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman), it is for the hon. Member to make these inquiries of the Hon. Minister responsible for policy. Public servants are carrying out the policy laid down by the Minister.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

In any case, it is not under this Ministry.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

If the hon. Member has any responsible for policy. Public dishonest, then he can make that charge and substantiate it, but on the question of policy his questions must be addressed to the Hon. Minister whose responsibility it is.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(திரு. எல். டி. எஸ். ஏ. குணசேக்கரா)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

මේ පිළිබඳව වහාම පරීක්ෂණයක් පවත්වන්නාය කියා මම ඉල්ලා සිටිනවා. මේ පිළිබඳව වගකිවයුත්තේ ඒ ඇමති තුමා නම් එතුමා මේ පිළිබඳව පරීක්ෂා කර බලනවා ඇතැයි මම විශ්වාස කරනවා. රට ගැන කිසිම හැඟීමක් නැති මයිල්වාගනම් මහත්මයාට විරුඬව මා කපා කරන්නේ ඒ මහත්මයා දෙමළ ජාතිකයකු නිසා නොවෙයි. ජාති ආගම් හේදයක් අපේ ඇත්තේ නැහැ.

ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. B. R. Gunawardena)

තමුත්තාත්සෙලාගේ පාර්ලිමේන්තු කණ්ඩායමේ රැස්වීමේදී ඇමතිතුමාට විරුද්ධව යෝජනාවක් ගෙනෙන්න තර කද?

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(திரு. எல். டி. எஸ். ஏ. குணசேக்கரா)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

මේ මහත්මයාගෙන් ඒපඩරල් එකේ අයට විශේෂ වරප්‍රසාද නිබේනව. එමෙන් ම ලංකාවේ සිටින මලයාලි, ඉන්දියානු, ආදී විදේශීය අයටත් විශේෂ වරප්‍රසාද නිබේනවා. ඒ මහත්මයා මෙනතට පැමිණියේ වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සිටලයි. ඒ මහත්මයා ඔය තැනට ආවේ වරාය සංයුක්ත මණ්ඩලයත් කාබාසිනියා කරලා එය නැති වන තැනට වැඩ කරලයි.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

මන්ත්‍රීතුමා මොනවත් දන්නේ නැහැ. වරාය දැක්කද?

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(திரு. எல். டி. எஸ். ஏ. குணசேக்கரா)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

ඔව්. මම ගිහින් තියෙනව. දැන් ඒ මහත්මයා එතන නැහැ.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

විවේචනය කරනවා නම් ඇත්ත කියන්න. බොරු කියන්න එපා.

එල්. ද එස්. ඒ. ගුණසේකර මයා.

(திரு. எல். டி. எஸ். ஏ. குணசேக்கரா)

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

තව කාරණයක් මතක් කරන්න තිබෙනව. අද පිට රටින් බඩු ගෙන්වීම ක්වෝටා ක්‍රමයක් අනුව කරගෙන යනව. ඒ අනුව 1958, 1959, 1960 යන අවුරුදු තුනේ බඩු ගෙන්වූ ක්‍රමය අනුව මෙපමණ ප්‍රමාණයක් ගෙන්වන්න පුළුවන්ය කියා ඒ අයට බෙදා දුන්නා. මෙයින් ප්‍රයෝජනය ලැබෙන්නේ විදේශිකයින්ටයි. විශේෂයෙන් කියනවා නම් ජැපර්ජි වැනි අයට විශේෂ වරප්‍රසාද ලැබෙනවා. මේ රටට උළු ගෙන්වූ අවස්ථාවේදී එසේ උළු ගෙන්වූ අය 19 දෙනෙක් හිටියා. ලාංකිකයකුට 6,000 ක් ලැබෙන විට ජැපර්ජිලාට 4,75,000ක් ලැබුණා. ක්වෝටා එක ගොස්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

තීබෙන්තේ ඔය විධියටයි. ඒ නිසා ඔය “කටෝටා සිස්ටම්” නැති කර හැම දෙයක්ම ලාංකිකයින් සතු කරන්න ඕනැ ය කියා ගරු ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටි තවා.

අ. හා. 2.15

මොන දේ කළත් අපට වුවමනා කරන්නේ කරදරයක් නැතිව පෝලිම්වල නොසිට මේ රටේ මහජනයාට බඩු ගන්නට සැලැස්වීමයි. අපි අන්න ඒ සේවයයි බලාපොරොත්තු වන්නෙ. විදේශීය ධනය අඩුකම නිසා මහජනයාට හුඟක් දුරට කරදර විදින්නට සිදු වී තිබෙන බව අපි පිළිගන්නවා. නමුත් මහජනයා එය පිළිගන්නෙ නැහැ. ඔවුන් එසේ නොපිළිගන්න අතරම, සමහර අයට විශේෂ වර ප්‍රසාද දීම නිසා ලක්ෂ ගණන් හම්බ කර ගන්න ඔවුන්ට පුළුවන්කම ලැබෙනවා. නිදර්ශනයක් වශයෙන් කරුණක් පෙන්වන්නම්. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය ප්ලාසා ටින් මාලු ගෙන්වනවා. ඒ දවස් වල මානික්කම් කියා තවත් මහත්මයෙකුටත් ටින් මාලු ගෙන්වන්නට අවසර දීලා තිබුණා. ප්ලාසා කියන ටින් මාලු ජපානයේ සහෝදරයින් දෙදෙනකු විසින් එකම කොම්පැනියේ හඳුනා මාලු වර්ගයක්. නමුත් හොඳ ප්ලාසා මානික්කම් ප්ලාසා ටින් මාලුය කියා අඩු මිලට මෙහාට එව්වා. මේ නිසා සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ප්ලාසා ටින් මාලු තරක් වුණා. ඒවායේ ටින්වල උඩින් මළකඩ බැඳුනා. අන්නී මේදී මානික්කම් ප්ලාසා ගෙන්වන්නට එපාය කියා ටික දවසකට තතර කළා. ඉන් පසු සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ටින් මාලු ටික විකුණා ගන්නා. නැවත වරක් මොකක්ද කළේ? ඊට පසු නැවත වරක් මානික්කම් ප්ලාසා ටින් මලු පෙට්ටි 29,000 ක් ගෙන්වන්නට ඉඩ දුන්නා. මේ ක්‍රමය උඩ එක විටම නිකම් ඉඳලා ලක්ෂ 8ක පමණ ලාභයක් ගන්නට ම නික්කම්ලාට පුළුවන් වුණා. මේවා නැති කරන්න ඕනැ. මා මීට වඩා මේ සම්බන්ධයෙන් කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නෙ නැහැ.

ඇමතිතුමා වෙහෙසවෙන්නෙ මේ රටේ ජනතාවගේ ගුහ සිද්ධිය සඳහායි. නමුත් අදක්ෂ පාලකයන්ගේ වැරදි නිසා

එතුමාගේ මහත්සියෙන් වැඩක් නැහැ. අදක්ෂ නිලධාරීන් කරන දේවලට වෝදනා කරන්නෙන් ගරු ඇමතිතුමාටයි. ඒ නිසා මේ කරුණු සම්බන්ධව වහාම පරීක්ෂා කළ යුතුයි. ඒ සමගම අර පාලක මහත්මයා ගැනත් විභාගයක් පවත්වන මෙන් ඉල්ලා සිටිමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (වත්තල)

(ති. ශ්‍ර. 12. සෙල්ටන් ඉයාසිඤ්ඤා—වත්තල)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Wattala)

Mr. Chairman, I want to make a few general remarks. Much has been said about the quotas allowed to various traders. I have been a very harsh critic of the Hon. Minister, but I do not think we can blame him for the present practice in issuing quotas. There is the principle of Ceylonese trade. We do not know how the Ceylonese trader has been brought about—that is not a subject for this Minister. If a person is categorized as a Ceylonese trader, he is entitled to his quota. The origin of the Ceylonese trader is a matter for discussion under another Ministry.

කෙනමන් මයා.

(ති. ශ්‍ර. කෙනමන්)

(Mr. Keuneman)

Especially those that the U. N. P. Government made Ceylonese.

ජයසිංහ මයා.

(ති. ශ්‍ර. ඉයාසිඤ්ඤා)

(Mr. Jayasinghe)

Quite right. Under the U. N. P. Government a number of people were made distinguished citizens and they became Ceylonese, but that is another matter.

However, once they are categorized as Ceylonese, the Hon. Minister has to allocate quotas to them. The only trouble in regard to the allocation of these quotas—this is something that has been brought to the notice of the Hon. Minister time and again—is the inordinate delay in giving these

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ජයසිංහ මයා.]

quotas. The Hon. Minister is now allocating, for this year, about 40 per cent. of the import quotas of 1961-62. This has created a tremendous shortage in the market. We glibly talk about increasing prices, fewer articles, hoarding and so forth. The fact is that when the system of price control was originally imposed, you immediately cut down by 20 per cent. Then you allocated quotas. Last year, again, you effected a further cut. I am sorry to say that the quotas for the first half of 1964 were issued, in some instances, only two months ago, and in other instances they have not been issued at all. You have cut down imports drastically and you do not issue quotas early for the little that is to come in during that particular year. You will denude the market of each and every one of those articles.

I want to ask the Hon. Minister another question. I addressed this question to the Hon. Minister of Finance, who said that it is one that comes within the purview of this Minister. Who is the authority that decides priorities? Is it the Minister of Trade, the Minister of Finance, or the Minister of Industries? When we ask the question of the Hon. Minister of Finance, he says, "I have only got a supervisory body". I think that is an incorrect statement. The controlling authority in regard to imports now appears to be the Minister of Finance. I find that in some instances the Minister of Finance is allocating priorities irrespective of the recommendations of both the Minister of Trade and the Minister of Industries.

On this question of quotas and so-called priorities I want to bring two matters to the notice of the Hon. Minister. One is the question of fishing nets. Is the Hon. Minister aware that quotas for 1963 have, in some instances, still not been issued? This is a very serious state of affairs because this is an industry that is carried on one hundred per cent. by Ceylonese. I made representations about this earlier to the

Hon. Minister of Industries, but still nothing satisfactory has been done. Here again the question of those traders whom you want to call Ceylonese by registration and Ceylonese by descent comes in. As far as I am concerned this is all wrong. If a person is made a citizen of this country then he is a citizen on an equal footing with the natural-born citizens of this country. The problem of distinguished and undistinguished citizens does not arise. If you bring a person into the country, give him citizenship rights and call him a citizen, he is a citizen of Ceylon. After that you cannot go and call him a second class or third class citizen. Either you give him citizenship or you do not.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

He is a super class citizen.

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

I earnestly request the Hon. Minister to go into the question I raised.

There is another matter which affects my electorate. In my electorate we have large-scale poultry breeding and poultry farming. But you find that quotas have not been issued to these poultry breeders for so vital a poultry food as maize by the Hon. Minister.

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Start a flour mill and you will get it.

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

A report was called for from the Oils and Fats Corporation! I have also discussed this matter with this corporation and suggested that they should take over all the imports of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

poultry food into the Island so that the requirements of the poultry food people could be met, but still no decision has been taken. In the meantime, we are running short of stock. About 8 months ago the price of poultry food reached a fantastic figure. The price of a cwt. of poultry food was between Rs. 22 and Rs. 23. I commend this also to the Hon. Minister.

I will try to be as brief as possible. I want to bring to the notice of the Hon. Minister certain sad shortcomings in one of the Departments which, to a certain extent, comes under his purview. I refer to the question of Customs Returns. It is not directly under him, therefore, we cannot lay any blame at his door. The Hon. Minister of Finance dissociates himself with it, while the Minister of Trade and Commerce is not prepared to assume any responsibility. To whom then can we go? The 1960-61 Administration Report was out only in 1963. How do you expect us to take part in a discussion of the Votes of the Ministry of Trade and Commerce without even trade figures being made available to us?

කෙනමන් මයා.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

How can a Minister evolve a trade policy?

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

Quite right, how can a Minister evolve a trade policy? What is wrong with this department? Mr. Chairman, the loss of perishable goods according to the Administration Report of 1960-61 is fantastic—some 16,000 bags of potatoes, if I remember right. That is the figure for one item only. We cannot argue these matters or place these facts before the Hon. Minister because the relative figures are not before us.

Speaking broadly on the subject, I want to ask the Hon. Minister—much has been said about the C. W. E., I

do not want to go over that ground again—why do you want, when you find a department like the C. W. E. not functioning, shall I say, efficiently—whatever circumstances they may be faced with—to add to their burden? You are trying to give them the sole monopoly to import onions, potatoes, chillies and even lentils. In addition to that you also want them to take over cement imports, all tinned foods, tinned fish, and almost 75 per cent. of textile imports. How is this department to function? Have you the personnel for it?

Look at what happened to cement! You said you would import your quota of cement. Last year too I raised this same question on the Floor of the House. The Hon. Minister of Agriculture, Food and Fisheries under whom co-operatives came last year, said, “I will see that cement is imported.” Leave alone importing cement into the country, we find that neither the Minister nor the C. W. E. is able to transport cement from Trincomalee to Colombo. I want to ask the Hon. Minister to wait until this department is able to carry the burdens already imposed on it and not to be so foolhardy as to place additional burdens on it because it is the public who are being hard hit. In addition to the scarcities—artificial scarcities created by the C. W. E.—the prices of these articles are fantastic.

On the last occasion the Hon. Minister told us that he was taking a trade delegation to various countries. On his return we expected him to give us even in brief some idea of his achievements by these trips abroad. Are we to take it that there have been no spectacular achievements or that the achievements have still not been fully realized as we have not heard one word on this subject from the Hon. Minister? We wished you well when you went abroad and we hoped that you would be able to negotiate bi-lateral trade agreements—particularly with India—with a view to narrowing trade deficits. We brought to your notice

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ජයසිංහ මයා.]

that the trade deficit with India was Rs. 230 million and with Japan about Rs. 300 million. We have a trade deficit with Cuba too. We asked you what you were doing about these matters but so far we have heard nothing. I hope the Hon. Minister will be able to tell us something about these matters because we may be able to discuss these matters more fully when the Supplementary Estimate that follows is considered.

අ. හා. 2.30

I want to make a suggestion with regard to the import policy of the Hon. Minister. The difficulty facing this country at the moment is the question of foreign exchange. Has the Hon. Minister attempted to have negotiations with those countries with which we have adverse trade balances for a programme of servicing import bills? Have you explored that possibility? Have you tried to find out whether countries like India and Japan with whom we have enormous adverse trade balances are prepared to give us extended terms of credit for our imports? I am suggesting this because, six or seven months ago when a similar difficulty arose with regard to the rural electrification scheme, I was able to speak to the Electrical Department and the manufacturers in Japan to allow us imports on extended terms of credit. It will be well worth your while to pursue this matter because it will relieve some of the burdens cast on the people.

That is about all that I wish to bring to your notice at the moment. I hope that I will have some sort of reply.

කෙනෙත් මයා.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Before the Hon. Minister replies there are a few questions that I should like to put to him to which I hope I will have an answer.

The first question is this. From when will the system of Open General Licence be abolished? You

will recall that the Hon. Minister of Finance stated in his Budget speech that all items will now be brought under licence and there will in future be no imports under Open General Licence as that system had been abused. But as far as I am aware this O. G. L. system is still being continued. I am reliably informed that a number of persons are placing various orders on the basis of that continuance. So, will the Hon. Minister please give us some information as to when this system of Open General Licence will cease?

Yesterday the Hon. Minister stated that he had appointed a committee to go into the working of the Ceylon Insurance Corporation. May I ask him to request that committee to make, in addition to some of the things I mentioned, a close examination of the general insurance trade that has been recently negotiated. I do not want to speak a great deal about them and take the time of the House—about some of the technical subjects—but I think if the Hon. Minister will scrutinize with some care the reinsurance that has been negotiated, he will find the need to take steps to save some of the money going abroad from this country to other countries.

There has been a great deal of talk about the C. W. E., and a number of hon. Members have asked for the appointment of a Select Committee to go into the question of the work of the C. W. E. As far as our party is concerned, we were signatories to that original Motion and our party stands by it. We would like to have a categorical statement from the Minister as to whether he intends to agree to this proposal.

Unfortunately, when we talk of trade malpractices, there is a tendency for the Members of the U. N. P. to concentrate on the malpractices in the public sector trade only. There is quite a lot of it, I agree. But I want to ask the Hon. Minister to give another assurance to this House—in addition to the Select Committee to go into the affairs of the C.W.E., to

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත්‍ර, 1964-65

—කුරක සභාව

put that to right ; I want him to agree to the appointment of a commission to go into the question of monopolist, restrictive and unfair practices in the private trade. I have often spoken on this question and given a lot of details and, therefore, I do not want to repeat all that again. Every day we come across a large number of examples of restrictive and unfair practices in the private trade—to put it very bluntly : hoarding, profiteering, swindling, which go on, for some inexplicable reason, unchecked.

We cannot expect the newspapers to speak about private traders because they are the biggest advertisers in the newspapers. Many hon. Members of this House do not speak about these matters because they feel they are not a part of the public sector, and therefore it does not matter ; some of them believe that the private trade is for swindling and profiteering, that it is following the laws of nature and, therefore, there is no need to interfere with the laws of nature ! But, Sir, a good deal of profiteering and price-rigging which lead to the suffering of people in the country in the matter of purchases comes from this type of monopoly, particularly of importers and wholesalers I have referred to.

I will give one example. In the course of my Budget speech I mentioned the racket that existed in the milk goods trade. The Hon. Minister will find, if he looks into the figures—I am not going to mention them again—that the price of condensed milk has been steadily increasing as a result of the monopoly agreements between two or three firms. In fact, if he studies how these prices were fixed, he will see that at one time a Dutch firm tried to break the milk trade monopoly and brought down prices to a certain point until the two sets of importers came to an agreement, and ever since then the prices have started to rise. Month by month I can quote the figures to the Hon. Minister.

Does the Hon. Minister know that in an attempt to meet this situation the C. W. E. imported a certain brand functions.

of condensed milk from, I believe, Czechoslovakia ? It was put out for sale at 45 cents per tin as compared to about 95 cents per tin of the brands sold by the private importers. The entire stock was bought up by the importers. They not only bought up the stock but also kept it for six months.

Now, everybody knows that when condensed milk, of whatever brand, is kept for a period of six months it not only turns brown but becomes rather like treacle. And after it had been kept for six months, it was brought out and dumped into the shops, and anybody who bought it for the first time would not buy a tin of that type of condensed milk again. The question is how the C. W. E. was able to sell the whole stock to the importers.

Will the Hon. Minister explain why so many goods, for which the C. W. E. is the sole importer, are to be found in private shops ? I do not know why elementary precautions are not taken. Take, for example, textiles imported by the C. W. E. Surely it is the simplest thing to have a small C. W. E. stamp on every three yards of textiles. Then any private trader who is found with textiles bearing the C. W. E. stamp will have to explain how he came by those textiles. This is done in India and in a number of other countries. As I was saying, the most elementary precautions are not taken.

All of us have had the experience of going into private shops and finding there goods for which the C. W. E. is the sole importer but which are not available in the co-operative stores.

I have given examples of soap put on the market by Lever Brothers, a very popular brand, the ex-factory cost of production of which is about 14½ to 15 cents per cake, with a distributor's retail commission of one or two cents, but being sold at 30 to 40 cents per cake. And price fixing is one of the Hon. Minister's

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෙනමන් මය.]

That is why I think it is absolutely necessary for the Government not only to implement its policy and have a fixed price for every article but to have some public commission through which monopolist, restrictive and unfair practices by private importers, manufacturers and wholesalers can be brought to light; and you will find that the racketeering there is far worse than what is going on in the C. W. E. The C. W. E. are amateurs; these are the professionals.

I see the hon. Member for Homa-gama (Mr. Gamani Jayasuriya) nodding at me. Perhaps he knows something about these matters.

Therefore, I say that if we are going to have a clean-up, let us have a clean-up of the entire trade, public sector and private sector.

I am not talking of the small boutique-keepers. One might say they are the most exploited: they are abused by the consumer and exploited by the wholesaler. One has really to be more sorry for them than be angry with them. But this type of monopolist, restrictive and unfair practices, which are going on under your very nose, should be stopped, and it is absolutely necessary that we get to know more about them.

I want to ask the Hon. Minister a question which I asked before, to which I have not received an answer. What is the Hon. Minister going to do about the racketeering in infant and invalid foods? I pointed out that anything can be imported into this country provided it is described as infant or invalid food. Apple sauce and any other type of goods, except liquor, can be imported provided you have a label saying it is invalid or infant food and provided, in the case of invalid food, you have a little chart saying how many times a day you must take it. Utterly useless things are being imported. Stocks have been built up. I think this whole racket must be gone into and stopped.

Those are the main points I wanted to raise. I do not want to elaborate on them but I would like

my hon. Friend to give me an answer on the questions which I have raised.

The last point, I am very sorry that the hon. Member for Kalawana (Mr. L. de S. A. Gunasekera) who rarely speaks in the House, should have broken that good habit in the speech he made today. I am not an importer or exporter and that is why I have hardly anything to do with the Import and Export Control Department. I have nothing personal with them but I think the whole line of attack was thoroughly unfair and thoroughly uncalled for. I am very sorry, if there are some disgruntled manufacturers or other persons, that they should brief quite uninformed Members to come and make utterly reckless remarks. They are quite uncalled for.

අ. හ. 2.45

ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

It is a difficult job for the Import Controller.

කෙනමන් මය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I know it is an extremely difficult job and I must say Mr. Mylvaganam has acted extremely creditably and in my experience he has been an exceptionally honest officer. I think it is very wrong that just because he is a member of the Tamil community he should be attacked in this way and all sorts of imputations made against him that he is a federalist and a helper of the Malayalees. On the contrary, I found that probably if anybody had to speak against him it would be the Tamil traders and the Tamil monopolists. I am very sorry those remarks were made because I think it is very necessary to understand that a good deal of the troubles that now arise cannot be attributed to one particular individual or to one particular officer or even to one particular Minister. Some of them arise out of an objective situation,

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

namely, the very serious foreign exchange situation that the country is faced with.

There is a talk that our Minister of Finance is trying to raise another loan from the I. M. F. when he goes to Japan. But I do not know whether we have paid back the loan Mr. Felix Dias Bandaranaike negotiated to buttress our foreign exchange position in 1962. But anyway the situation is quite critical and we will probably very soon have to make a choice, if the situation does not improve, as to whether we are going to use our foreign exchange to import food or to import raw materials and machinery because it may be that we will not be in a position to import both. I think it is necessary for some hon. Members to understand the seriousness of the situation and not try to treat this matter light-heartedly.

Secondly, as the hon. Member for Wattala (Mr. Jayasinghe), who also makes an exception and makes excellent points when he makes statements as opposed to his political statements because he speaks with some knowledge of the questions of economy and finance, correctly pointed out, a good deal arises from the thorough mess up as to the relative authorities of the three Ministers. After all the entire speech of the hon. Member for Kalawana was trying to lay at the door of the Import and Export Controller and the Ministry of Internal and External Trade and Supply something for which the blame must lie with the Minister of Rural and Industrial Development because really the Minister of Rural and Industrial Development must give the sanction first and then only the Import and Export Controller comes in. Last year when the present Hon. Minister of Internal and External Trade and Supply was Minister of Finance, he put forward in his Budget the theory of a Foreign Exchange Budget. I would like to ask him this question : Is there a Foreign Exchange Budget? Are we really planning or distributing our priorities in such a way that

we do have a Foreign Exchange Budget? We think a Foreign Exchange Budget consists largely of saying, "Well! We will not allow more than a certain amount of foreign exchange to be spent for a certain activity." That is not a Foreign Exchange Budget. Its purpose is, how to utilize foreign exchange also for development purposes and for other works. Certain overlapping of authority is such that the man who eventually does issue a permit or refuses a permit is the man who gets into trouble. This is why some greater co-ordination not only of departmental activities but also of the entire policy in relation to imports, exports, and foreign exchange conservation needs to be worked out. Those are the main points that I want to make.

3. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා. (නුවරඑළිය)

(ශ්‍රී. බිබියම් පෙරාණ්ණදො—බ්‍රාහ්මණය)

(Mr. T. William Fernando—Nuwara Eliya)

ගරු සභාපතිතුමනි, අපගේ අභ්‍යන්තර සහ බාහිර වෙළඳාම හා සැපයීම් කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමාගේ වැය ශීඝ්‍රී යටතේ විශාල විවේචනයක් කරන්නට යෙදුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ ගැන කල්පනා කර බලන විට, පල දරණ ගහට අපි කොල්ලො වශයෙන් ගල් ගහනව වගෙයි. දවල් කාලයට කොල්ලො ගල් ගහන අතර රු කාලයේ වවුලො ලගින්න එනව. ඒ වගේ අපේ ඇමතිතුමාටත් දෙපාර්තමේන්තුවත් බල විවේචන රාශියක් එල්ල වුණා. රටට සේවයක් කළ, වැදගත් ජාතික සංස්ථා කීපයක්ම බිහි කළ එතුමා විවේචනවලට ලක්වීම පුදුමයක් නොවෙයි. ඒ නිසා ධනේශ්වර පන්නියට තරමක වේදනාවක් ඇති වුණා. ඒ වගේම ධනේශ්වර පන්නියට පිකක් කරදර ඇති වුණා. ඒකාධිකාර කීපයක්ම බිඳ වැටුණා. ඒ නිසයි එතුමා විවේචන කළේ. නමුත් දුප්පත් සාමාන්‍ය ජනතාව අද එතුමාට ප්‍රශංසා කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමා මුදල් ඇමති ධුරයේ කටයුතු කරන කාලයේ දී එතුමා කෙරෙහි මහජනයා තුළ නිබුණ භක්තිය හා ආදරය එකඟවින් පෙන්නුවා. මා වැඩියෙන් ඒ ගැන වර්ණනා කරනවා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.]

නොවෙයි. විවේචන ඇති වුණේ යම් දෙයක් කළ නිසයි. නොයෙකුත් දුර්වලකම් පවතින සමාජයක, දුර්වලකම් තිබෙන පිරිස් මැදි කරගෙන කරන සෑම ව්‍යාපාරයකම යම් යම් දුර්වලකම් ඇති වෙන්න පුළුවන්. අපි කියන්නේ නැහැ සියයට සියයක්ම මේ ව්‍යාපාර සාර්ථකය කියා. නමුත් එක දතක් තරක නිසා සම්පූර්ණ දත් ඇත්දම ගළ වන සිරිතක් අප තුළ නැහැ. ලෝකයේ කොයිම රටක වුවත්, කොයිම දෙපාර්ත මේත්තුවක්වත් සියයට සියයක්ම අංග සම්පූර්ණ නැති බව අප පිළිගන්න ඕනැ.

ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමා මහජන සුභසිද්ධිය සඳහා මේ රටේ තිබුණු ඒකාධිකාර බිඳ දමා, පෙට්රල්, රක්ෂණ ආදී ව්‍යාපාර රජයේ සංස්ථා බවට පරිවර්තනය කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම එවැනි සේවයක් කළ එතුමාට ඊයේ කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රී තුමා (ඩී. බී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) එතුමාගේ වේගවත් කථාවේදී එක්තරා දෙයක් කිව්ව. කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වැනි බුද්ධිමත්, මේ සභා ගර්භය තුළ මෙපමණ කාලයක් හුන්, පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය රකින්න පුළුවන්, ජ්‍යෙෂ්ඨ මන්ත්‍රීවරයෙක් ඊයේ මොකක්ද කිව්වේ? ඇත්ත වශයෙන්ම මා ඒ ගැන කතාහැටු වෙනවා. මේ පාර්ලිමේන්තු වරප්‍රසාදවලට මුවා විශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට පවා නිග්‍රහ වන අන්දමටයි එතුමා කථා කළේ. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තිබුණු නඩුවක් ගැන කථා කළ කොට්ටාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා “ලාභ” කියන වචනය “අලාභ” යනුවෙන් උසාවියේ දී වෙනස් වූ බව ප්‍රකාශ කළා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නඩු තීන්දු ගැන චෝදනා මුඛයෙන් කථා කළා. ලෝකය පවා අගය කරන අපේ රටේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට නිග්‍රහ වන ආකාරයට මහ අවිචාර භාෂාව කින් එතුමා කථා කෙළේ වෙන කියන්නට දෙයක් නැති නිසා වන්නට ඇති. ඇතැම් දේශපාලකයන් වපල විධියට කථා කරන්නේ කියන්නට දෙයක් නැති වූ විටයි. කියන්නට දෙයක් නැති වන විට පෞද්ගලික කරුණු ඇද ගෙන වපල විධියට කථා කරනවා. එසේ කථා කරන දේවල් පුවත්පත්වල පළ වූ විට ඊළඟ මානවරණයේදී ඒවා ප්‍රයෝජනවත් වෙනවායයි ඒ අය සලකනවා ඇති බව තිබුණු

පලියට ඇට නැති දිව ඒ මේ පැත්තට හරවමින් අහුන කතා කියන විට ඒවා හැන්සාඩ් වාර්තාවෙන් පළ වෙනවා. අතාගන පරම්පරවට කියවන්නට තිබෙන හැන්සාඩ් වාර්තාවෙහි එවැනි බහුබූත පළ වන විධියට කථා කිරීමෙන් වන සේවය කුමක්ද? හැන්සාඩ් වාර්තාව ඔය විධියේ බහුබූතවලින් පිරුණේත් අනාගතයේදී එය කියවීමට උනන්දුවක් නැති වන්නට පුළුවනි. හැන්සාඩ් වාර්තාවෙහි පළ වීම සඳහා මේ ගරු සභාවෙහිදී අවිචාර භාෂාව කථා කිරීම තරකයි. එම නිසා මින් පසුවත් ඒ ගැන කල්පනා කර බලා මා වැනි නවක මන්ත්‍රීවරුන්ට, මා වැනි කම්කරු පන්තියෙන් පැමිණි මන්ත්‍රීවරුන්ට ආදර්ශයක් වන විධියට කථා කරන හැටියටත්, ඒ වගේම ආදර්ශයක් ලැබෙන හැටියට පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය රකින ලෙසටත් මා ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය රැකගෙන ඕනැ තරම් විවේචනය කරන්න පුළුවනි.

ඊළඟට සමුපකාරය ගැන යමක් කියන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය බොහෝ දුරට විවේචනයට භාජන වුණා. මේ රටේ ජනතාවට වටිනා සේවයක් කිරීමට සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයට පුළුවනි. ගත වූ කාලයේදී මහජනයාගේ ඉල්ලීම පිට, මහජන මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ඉල්ලීම පිට, ඒ ඒ ප්‍රදේශවල සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛා කීපයක් පිහිටුවා තිබෙනවා. එසේ පිහිටුවීම ජනතාවගේ ජීවන අංකය පහත හෙලීමට ආධාර වන බව මතක් කරන්නට කැමතියි. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය ඒ විධියට ශාඛා ආරම්භ කෙළේ මහජනතාවගේ යහපත සලකා ගෙනයි. නුවරඑළියෙහිත් සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛාවක් පිහිටුවා තිබෙනවා. ඒ මගින් ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාවට සැලසෙන සේවය විශාලයි. නුවරඑළිය ප්‍රදේශයේ ජීවත් වන ජනතාව පමණක් නොව, ලංකාවේ දස අතින් විවේකය හා විනෝදය තකා නුවරඑළියට පැමිණෙන අයටද ඒ ස්ථානයෙන් ලොකු සේවයක් සැලසී තිබෙනවා. නුවරඑළියට එන ධනෝග්වර පන්තියේ උදවියටද එයින් ලොකු සේවයක් සැලසී තිබෙනවා. සමහර විට ගරු සභාපතිතුමාටද ඒ වෙළඳ සැලෙන් විවේචනා කළහොත් සැලසෙන්නට ඇති. සාධාරණ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

පරිදි බඩු බෙදා හැරීමට ඒ වෙළඳ ස්ථානය ලොකු ආධාරයක් වී තිබෙනවා. මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ තලවාකැලේ, කඳ පොල, පට්ටිපොල, වටගොඩ, කොටපොල, ආගරපනත, ඩයගම යන ස්ථාන සඳහා ද සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛා පිහිටුවන ලෙස මා ඉල්ලා තිබෙනවා. ඉල්ලා ඇති පරිදි ඒ ස්ථානවල ඒ ශාඛා පිහිටු වුවහොත් ඒ ප්‍රදේශ වාසීන්ට සැලසෙන සේවය ඉතාමත්ම විශාලයි. ඒ ප්‍රදේශ වාසීන්ගේ ජීවන වියදම පහත බැසීමට එය උපකාරයක් වෙනවා. මහජන මන්ත්‍රී වරුන්ගේ සහ මහජනතාවගේ ඉල්ලීම අනුව, ශාඛා පිහිටු වීම සඳහා දැනට ලැයිස්තුවක් සකස් කර තිබෙනවා. එක මන්ත්‍රී කොට්ඨාශයකට යටත් පිරිසෙයින් ශාඛා 5 ක්වත් ලැබුණොත් ලොකු සහනයක් සැලසෙනවා. ගරු ඇමතිතුමා ඒ ගැන ක්‍රියා කරනවා ඇති.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා. (මොරටුව)

(ති. ශ්‍රී. මොරිල් පෙරිනාන්දෝ—මොරටුව
ශාඛ)

(Mr. Meryl Fernando—Moratuwa)

සමහර කොට්ඨාශවලට එක ශාඛාවක් වත් නැහැ.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.

(ති. ශ්‍රී. බිලියම් පෙරිනාන්දෝ)

(Mr. William Fernando)

ඉල්ලන්නට ඕනැ.

මෙරිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(ති. ශ්‍රී. මොරිල් පෙරිනාන්දෝ)

(Mr. Meryl Fernando)

ඉල්ලන තියෙනවා. නමුත් හම්බ වෙලා නැහැ.

විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.

(ති. ශ්‍රී. බිලියම් පෙරිනාන්දෝ)

(Mr. William Fernando)

ඒ විධියට සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ශාඛා පිහිටුවන අතර සමුපකාරය රැක ගැනීමටත් ක්‍රියා කරන්න ඕනැ. සමහර සමුපකාර සමිතිවලට තරක ග්‍රහයන් ලබා තිබෙන බව නම් අප පිළිගන්න ඕනැ. රෙජිස්ටර් අංකය පමණක් තිබෙන සමුපකාරත් සමහර ප්‍රදේශවල තිබෙනවා. සමහර සමුපකාර සමිතිවල සභාපති වීම සඳහා හෝ ඒවායේ බලය ඇත්තා

ගැනීම සඳහා ඇතැම් පුද්ගලයන් තමන්ගේ අතින් කොටස් මුදල් බඳල නියෝජිතයන් ගෙන්වාගෙන කාරක සභා පත් කරගෙන, සමිති විනාශ කරන බව මට කියන්නට පුළුවන්. සමහර හොඳින් කුමන්ත්‍රණ මගින් ඒ විධියේ කටයුතු කරනවා.

එවැනි ස්ථානවලින් පොදු ජනතාවට ඇත්ත වශයෙන්ම සේවයක් සිදු වන්නේ නැහැ. එසේ නම් ඒ සඳහා අපි කුමක් කළ යුතුදැයි මේ අවස්ථාවේදී කල්පනා කර බලන්නට ඕනැ. එවැනි සමුපකාරවල සාමාජික සංඛ්‍යාව වැඩි කරන්නට ඕනැ. සමුපකාර ව්‍යාපාරයේ පමණක් තොව සෑම තැනකම වගේ වංචනික කටයුතු සිදුවන බව අපට පෙනී යනවා. එයින් වැටහෙන්නේ, අද මිනිසා බොහෝ දුර පිරිහී තිබෙන බවයි. මේ සමාජය නියම අන්දමට හැඩ ගස්වා ගැනීමට නම් පාසැලෙන් මේ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කළ යුතුයි. වේලුණු ඉරටයක් තමන්ට යැමේදී කැඩෙනවා. ළපටි ඉරටයක් ඕනැ විධියට හැඩ දමා නමා ගන්නට පුළුවන්. සමුපකාර ව්‍යාපාරය ඒ අන්දමට පළල් වශයෙන් දියුණු කිරීමට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවේ සහාය ලබාගෙන කටයුතු කරන්නට ඕනැ. මේ ව්‍යාපාරය පාසැලෙන් ආරම්භ කළ යුතුයි.

අද සමහර පාසැල්වල කුඩා ළමයින්ගේ කුඩා සමුපකාර පොත් වෙළඳ සැල් තිබෙනවා. අද ඒවා හරිහැටි කරගෙන යන්නට බැහැ. සමහර පාසැල්වල තිබෙන එවැනි වෙළඳ සැල් ආදිය හරියාකාර ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මා මෙම යෝජනාව ඉදිරිපත් කරනවා. අද ලංකාවේ පාසැල්වලට යන 24,00,000ක් පමණ වන ළමයින් අතරින් මසකට රුපියල බැගින් එකතු කරන්නට පුළුවන් කම තිබෙනවා නම් මසකට රුපියල් 24,00,000ක් ලැබෙනවා. අවුරුද්දකට රුපියල් 2,88,00,000ක් ලැබෙනවා. ඔවුන්ට මේ ව්‍යාපාරය හිමි කර දෙන්න. ඔවුන් බාලයන් නිසා ඔවුන් වැඩෙන තුරු ඒ ව්‍යාපාරය පාලනය කරන්නට දැනට තිබෙන සංස්ථා මෙන් සංස්ථාවක් පිහිටුවන්න. එසේ කරනවා නම් අපට පුළුවන් තොග වෙළඳායන්තය මගින් බඩු ගෙන්වන අතර ඒ බඩු බෙදා හැරීම ළමා සංවිධානය තමානි සමුපකාරවලින් කරන්න. මේ අන්දමට කටයුතු කරනවා නම් විශාල මුදලක් උපයා

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[විලියම් ප්‍රකාන්ද මයා.]

ගත්ට පුළුවන් බව මතක් කරන්ට කැමතියි. ඒ ක්‍රමය සකස් කළොත් අද පාසැල්වල ඉගෙනීම ලබන 24,00,000ක් පමණ වන ඒ ශිෂ්‍ය-ශිෂ්‍යාවන් පිරිස පාසැලින් පිට වෙන්නේ සමුපකාරයේ සාමාජිකයන් හැටියටයි.

අ. හා. 3

අවුරුදු පතා ලමයින් ලක්ෂ දෙක-තුනක් පාසැල්වලට අළුතින් ඇතුළත් වෙනවා. ඒ සෑම ලමයෙක්ම පාසැලෙන් අස්වෙන්නේ සමුපකාරයේ සාමාජිකයෙක් වශයෙන් නිසා ඉතා කෙටි කාලයකදී මුළු මහත් ලංකාවේ ජනතාවම සමුපකාරය වටා රොක් වෙනවා ඇති. එමෙන්ම එම ව්‍යාපාරයෙන් ලැබෙන ලාභයද සාධාරණ ලෙස බෙදී යනවා ඇති. එවිට පාරිභෝගිකයා මෙන්ම ව්‍යාපාරිකයාත්, එහි සේවය කරන්නාත් සමුපකාරය රැක ගැනීමට කුඩා විශේෂ සිටම කටයුතු කිරීමට අවබෝධයක් ලබනවා. මා මීට ඉහතදී, පසුගිය මාසයේ 10 වෙනිදත්, 11 වෙනිදත් හැන්සාඩ් පිටපත් දෙකට මේ ලමා සංවිධානයේ සැලැස්ම අතුළත් කර තිබෙනවා. පසුගිය 27 වැනිදත් ඒ පිළිබඳව මා මතක් කළ කරුණු හැන්සාඩ් වාර්තාවේ පළ වී තිබෙනවා. එයින් ඒ කරුණු බලන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ කරුණු නැවතත් මේ අවස්ථාවේ මතක් කර නිල ධාරිත්වයේ කාලය අපතේ හරින්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. ඒ වගේම මේ ගරු සභාවේ කාලය අපතේ හරින්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ඒ පිට පත් ලබාගෙන පරීක්ෂා කර බලා වැඩ පිළි වෙළක් සකස් කළොත් ජාතික සංවර්ධන යක් එයින් ඇති වෙනවා. විදේශිකයන් ගෙන් රට බේර ගන්න පුළුවන් වන්නේ එසේ කළ විටයි. වෙළඳාම පිළිබඳ ඒකාධිකාරය නැති කර අපේ දරුවන්ට රැකී රක්ෂා සුලබ කර තබන්න හැකි වන්නේ එසේ කළ විටයි. මේ ක්‍රමය නිසා රටේ වෙළඳාමත් දියුණු වෙනවා; කෘෂිකර්මයත් දියුණු වෙනවා; කර්මාන්තත් දියුණු වෙනවා.

වර්ෂයක් පාසා දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් කෝටි 35ක් පමණ වැය වන බව පෙනෙනවා. ඒ විධියට කෝටි ගණනින් මහජන මුදල් වියදම් කර අධ්‍යාපනය දීමේ ප්‍රතිඵලය වශයෙන් අද දහස් ගණන් ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් බිහි වී සිටිනවා. අධ්‍යා

පනය සඳහා එතරම් මුදලක් වැය කරන්නේ උගත් පක්ෂයෙන් රටට වැඩක් කර ගැනීමටයි. නමුත් අද දහස් ගණනින් මන්ත්‍රීවරුන් ලඟට පැමිණෙනවා, රක්ෂා ලබා ගැනීමට උදව් දෙන්නය කියමින්. තව ටික කලක් යන විට විශ්ව විද්‍යාලීය උපාධිධරයෝ මේ විධියට රක්ෂා සොයා ගෙන ඒවි. මේවැනි ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කළාම, එවැනි ප්‍රශ්න හුඟක් දුරට විසඳෙනවා. පාසැල්දීම ලමා සංවිධානයේ සාමාජිකයෙක් වෙන්න පුළුවනි. තමන්ගේ මරණය දක්වාම ඒ සාමාජිකත්වය රැක ගෙන කොටස් ප්‍රමාණය වැඩි කර ගන්න පුළුවනි. මසකට රුපියල බැගින් තැන්පත් කළොත් රුපියල් 10ක් පමණ එකතු වන විට කොටසක් ලබා ගන්න වෙනවා. ඔය විධියට විශාල මුදල් හිමි අය හැටියට පාසැලින් පිට වන්න පුළුවනි. එම ව්‍යාපාරයේම රැකීරක්ෂා ලබා ගන්නත් පුළුවන් වෙනවා ඇති. රක්ෂාව ලැබෙන අතරම වර්ෂයක් පාසා ලාබයක්ද ලැබෙනවා. ඒ අනුව අපේ රටට සමුපකාර ව්‍යාපාර අංශයෙන් ලෝකයටම ආදර්ශයක් දෙන්න පුළුවනි. යම්කිසි සරු තැනක වී ඇට 5ක් රෝපණය කළොත් අපට වී කරල් 5ක් ලබා ගන්න පුළුවනි. ඒ වී කරල් 5 කුඹුරක වැපුරුවොත් එමගින් ලැබෙන අස්වැන්න අතින් කඩන්න බැරි තරමයි. ඔය විධියට ක්‍රමක්‍රමයෙන් වී මළ වී ගෝනි බවට පෙරළී වී ගෝනි වී ගබඩා බවට පෙරළෙනවා. ඇඟිලිවලින් ඇල්ලූ වී ඇට 5කිනුයි එම තත්ත්වය ආවේ. ඒ විධියට රුපියලක මුදලත් සුළු කොට සලකන්න වුවමනා නැහැ. ඒ මුදල විශාලත්වයට පැමිණෙනවා. එසේ විශාල වීමෙන් දරුවන්ගේ අතාගනය රක්ෂණය වෙනවා; අර්ථ සිද්ධියක් ඇති වෙනවා. රක්ෂණ සංස්ථාවක් වශයෙනුත් මෙය දියුණු කරන්න පුළුවනි.

අද මේ රටේ ගුරුවරුන් 95,000 ක් පමණ සිටිනවා. ලමුන් නිසයි, ඒ අය රැකෙන්නේ. ගුරුවරුන් නිසයි, ලමුන් හැදෙන්නේ. ඒ ගුරුවරුන් කැමති වන්නේ නැහැ, ලමුන් අතරම වෙනවා දකින්න. ගුරුවරුන්ටත් පුළුවනි, මසකට රුපියල බැගින්වත් ලමා සංවිධානයේ තැන්පත් කරන්න. ලබන වර්ෂය වන විට ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව ලක්ෂය පති න්වා ඇති. එසේ නම් මාස්පතා ගුරුවරුන්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ගෙන් ලක්ෂය බැගින් ලබා ගන්න පුළු
වනි. එවැනි මුදල් ආරක්ෂණ කටයුතු
සඳහා තබා ගන්න පුළුවනි. අතරමගදී
යම් දරුවකු වෙනුවෙන් වියදමක් කරන්න
වුවමනා වුණේත් ඒ මුදල් ප්‍රයෝජනයට
ගන්න පුළුවනි. ඔය ආකාරයට මෙම ව්‍යාපාරය
රක්ෂණ ව්‍යාපාරයක් බවට පත්
කරන්න පුළුවනි. එසේ ක්‍රියා කිරීමෙන්
ලිමසින්ගේ අනාගතය සුරක්ෂිත වෙනව.

මේ රටේ වෙළඳාම විදේශිකයන් අතේ
පවතින තුරු අපට ස්වාධීනත්වයක්
ලැබෙන්නේ නැහැ. සෑම රටකම වාගේ
ධනය සූරා කන්නේ විදේශීය වෙළෙන්
දොයි. වෙළඳ ව්‍යාපාර මගින් තම ධනය
තර කරගෙන, එම ධන බලය යොදා තමන්
ගේ ඒකාධිකාරය පතුරුව ගන්නව, ඒ
වෙළෙන්දන්. සෑම කරුණක්ම දැන් විස්
තර කරන්න වේලාවක් නැහැ. මෙම
කරුණු අඩංගු හැන්සාඩ් වාර්තා කියවන
හැටියට ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මා ඉල්ලා
සිටිනවා. මේ කටයුතු වෙනුවෙන් කර දී
සිටින නිලධාරී මහත්වරුන් මෙම
හැන්සාඩ් වාර්තා කියවා බලා මේ ලිමා
සංවිධානයේ සැලැස්ම ක්‍රියාත්මක කළොත්
ලිමසින්ගේ සුබ සිද්ධිය කොතරම් දුරට
සාර්ථක වේවිද ?

ලමුන් කුඩා කල සිටම සමුපකාර ක්‍රමය
ට අනුව හැඩ ගැසීම අනාගතයේ සමුප
කාර ව්‍යාපාරය රැක ගැනීමටත් ඉවහල්
වෙනව. කපටිකම්, දූෂණ ක්‍රියා සියල්ලක්
ම දන්නා වැඩිවිව අය අද සමුපකාරය
හඳුන්න ගියාම ඔවුන්ගේ දරදඩුකම නිසා
හැම තැනම සූරාකෑම් සිදු වෙනව. ඇමති
වරුන් අපහාසයට ලක් වෙනව. ගරු
ඇමතිතුමා මේ කටයුතු වෙනුවෙන්
මෙනෙක් ගත් උත්සාහය ගැන මා එතු
මාට ප්‍රශංසා කරනව. එතුමා නිසා සෑම
අතින්ම වැඩ කෙරී තිබෙනව. එතුමට
එල්ල කල විවේචන ගැන මා කණගාටු
වෙනව. තමා එතුමාට නිදහසක් ලැබී
නැහැ. මිට පෙර එතුමා කම්කරු ඇමති
වරයා වශයෙන් කටයුතු කළා. එතුමා එදත්
මහ කරදර ගෙඩකට මැදිවෙලයි, කටයතු
කළේ. දේශපාලන ජීවිතයේදී උසාවිවලි
නුත්, සමාජයේ සෑම තැනකින්ම මේ වනවිට

තරම් බැට කෑ තවත් ඇමතිවරයෙක් මේ
ඇමතිවරු අතර නැහැ. නොයෙක් විධියේ
කටුක ජීවිතයක් ගත කරමින්, නොයෙක්
බාධක මධ්‍යයේ එතුමා සමාජවාදී ගමන
යනව. තවම එතුමා වැටුණේ නැහැ. ඒ
නිසා මම එතුමා ගැන ආඩම්බර වෙනව.
එතුමාට දීර්ඝායු ප්‍රාර්ථනා කරනව.

මා කරුණු ඉදිරිපත් කළේ කම්කරුවකු
වශයෙන් වේදනාත්මක හැඟීමක් උඩයි.
සාමාන්‍ය දුප්පත් දරුවන් ගැන කල්පනා
කර බලන විට අපට පේනව ලක්ෂ
සංඛ්‍යාත ලිමා පිරිසක් අද පාසල් වටා
රොක් වි සිටින බව. ඔවුන්ගේ අනාගතය
ගැන අපි කල්පනා කරන්න ඕනැ.
ඔවුන්ට මේ රටේ අනාගතයක් රැක
තැබීම අපේ යුතුකමක්. ඒ සඳහා අවශ්‍ය
විධිවිධාන සැලැස්වීමට වුවමනා කරන
සංවිධාන තමුන්නාන්සේගේ භාරයේ
තිබෙනව. රක්ෂණ සංස්ථාව තිබෙන්නේ
ඇමතිතුමා යටතේ. ඒ වාගේම සමුපකාරය
තිබෙන්නේ ඇමතිතුමා යටතේ. වෙළඳ
ඒකාධිකාරය කැඩීමේ බලය තිබෙන්නේ
ඇමතිතුමා අතේ. තොග වෙළඳ ආයතන
යෙන් බඩු ගෙන්වීම පටන්ගත් විට ලිමා
සංවිධානය මගින් සෑම ප්‍රදේශයකම කුඩා
වෙළඳ සැල් ආරම්භ කර රැකිරික්ෂා නැති
ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට රක්ෂා
දෙන්න පුළුවන් වෙනව. ඉන්දියානු
වෙළෙන්දා සමග තරඟයට ඒ වෙළඳාම
කරන විට ඉන්දියානු වෙළෙන්දාට ඒ
වෙළඳාම කරන්න බැරි වී ඔහු එය අත්
හැර දමා පැන යනවා ඇති. ඒ අනුව යම්
කිසි වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කරන්නේ
නැතිව, සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. ශාඛා විවෘත කිරී
මෙන් පමණක් ඒ ප්‍රශ්නය විසඳන්න
බැහැ. එම නිසා අර විධියේ වැඩ පිළි
වෙලක් ඇති කළොත් සමුපකාරය දියුණු
වෙන අතර වෙළඳ ඒකාධිකාරය බිඳෙනවා
ඇති. ඒ වගේම තොග වෙළඳ ආයතනය
විසින් තොග වශයෙන් ගෙනෙන බඩු
නියම විධියට පාරිභෝගිකයාට බෙදා
දීම පිණිස ලිමා වෙළඳ සැල්වලට භාර
දෙන්න පුළුවනි. මගේ චචන ස්වල්පයට
ඇහුම්කන් දීම ගැන ස්තූතිවන්න
වෙනව. මේ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක
වුනොත්, සමාජයේ සෑම තැනකින්ම මේ වනවිට

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

(Mr. Chairman, following the hon. Member for Nuwara Eliya, I wish to bring to the notice of the Hon. Minister the classic example of how the costs of certain articles of agricultural use—and the cost of living—have been brought down by handing over the trade to the C.W.E.!

You know that during the recent by-election at Nikaweratiya, the people of that electorate complained to the Ministers that they were not in a position to buy mamoties bearing a particular trade mark, namely "Crocodile brand", as the price of these mamoties was in the region of Rs. 18 to Rs. 20. The reply they gave at that time was that the firm which imported these mamoties, Brown & Co., were the agents of the United National Party and therefore they were restricting the issue of these mamoties.

The first thing I did when I entered this honourable House was to request the Hon. Minister to take over Brown & Co. and give over the issue of these mamoties to the C.W.E. He did not take over Brown & Co. But I am very thankful to him for giving over the issue of these mamoties to the C.W.E.

But what happened? The cultivator who was able to buy these mamoties at Rs. 16 or Rs. 17 or Rs. 18 had to pay Rs. 58.70. He had to pay that amount for the same mamoty. You will be surprised to know the reason.

For the cultivator to purchase that mamoty from the C.W.E. he had to be a member of the union, and to be a member of the union he had to pay Rs. 50. The cost of the mamoty was Rs. 8, but the final cost to the villager was Rs. 58.70. Those are the things that the Hon. Minister should look into.

In our areas the C.W.E. branches are situated in the most central places but as the rural people have to travel large distances they are of very little use. The people of the rural areas have hardly any access to these places. As such it is the duty of the Hon. Minister to see that the rural peasantry of this country have a chance of making use of the C.W.E. or any other Government-sponsored institution. The benefits of Government-sponsored corporations today accrue more to the capitalist classes than to the rural masses. It is up to the Government which says it supports the rural masses to see that they derive the benefits of its activities.

As far as the consumers are concerned, they are most anxious to have the essentials of life at reasonable prices. For instance, we have the example of agents for bicycle tyres. A bicycle tyre is by no means a luxury. But what really happens? The agent for bicycle tyres at Nikaweratiya, very unfortunately, is the secretary of the S.L.F.P. there. The bicycle tyres come to his shop and within a few hours they are sold out. And what is most surprising is that on the following day one can buy bicycle tyres in the adjoining shop without standing in a queue. The agent sells the bicycle tyre for Rs. 6 or Rs. 7 but the adjoining shop sells it for Rs. 12 or Rs. 14.

අ. ආ. 3.15

A bicycle is not a luxury; it is absolutely essential for the rural folk. I appeal to the Hon. Minister to eliminate such corrupt practices and give a chance to the people to buy the products of this country. If sufficient bicycle tyres cannot be produced locally to meet the demand then it is the duty of the Hon. Minister to see that such articles which are important and essential to the life of the villager are even imported, and to see that there is no scarcity and that the prices are brought down. There is a scarcity because there are restrictions, and when there is a scarcity prices rise and there springs up a blackmarket.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පත්‍ර, 1964-65

—කරක සභාව

By no stretch of the imagination can you say that the bicycle tyre is a luxury. So why do you not allow the import of tyres? If you cannot allow the import of bicycle tyres then please see that a sufficient number of tyres are manufactured locally and that they are made available to the people of this country.

Mr. Chairman, as I promised, I do not want to exceed the time that you have given me. But before I sit down I wish to inform the Hon. Minister that when machinery and equipment are imported the plans have to be forwarded to inexperienced officers who know very little of such machinery and equipment; they do not even know how much the particular machinery and equipment is going to cost. I know of one particular instance where a very junior officer, when he was asked to pass an estimate for the production of cases, came to me and said, "What are cases?". This is the type of officer who is expected to prune expenditure and advise you on how much machinery is going to cost. Certain officers have received Rs. 20,000 to Rs. 30,000 for passing estimates, depending on the value of the equipment imported. If you want to conserve foreign exchange then you must get competent people to inspect the machinery that is imported. You must stop these rackets.

There are various other rackets in foreign exchange. How is it that you can buy any amount of pound sterling in the blackmarket? When the official rate is Rs. 13 to Rs. 14 for a pound, in the blackmarket it is about Rs. 40. This is because there are exchange restrictions and trade restrictions. These racketeers find loopholes to send money out of the country. Please see that you close these loopholes.

With regard to people who have made millions by corrupt practices, I say, do not take one-third from them and let them go free, but take their

money and punish them for their corrupt practices because their corrupt practices are to the detriment of our economy.

There is one other matter. I have made complaints to the department concerned about corrupt officials and mismanagement in the office. I know of certain corrupt officials and also of corrupt societies. I do not want to name them. Will the Hon. Minister give me an assurance that if I place these facts before him he will see that the allegations are inquired into within six months or within a reasonable time?

ශ්‍රී ලංකා

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

I will certainly do that.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

I am thankful to the Hon. Minister for having given me that assurance, because as you know most of the representations we made yesterday fell on deaf ears.

Whatever may be said it must be admitted that the co-operative movement is a movement of the people. We cannot say the same of the C. W. E. I would appeal to the Hon. Minister to see that the co-operative movement receives more attention from him than the C. W. E. and that he will do everything in his power to eliminate corruption in this way.

ඇල්බට් මයා.

(திரு. அல்பேட்)

(Mr. Albert)

ශ්‍රී සභාපතිතුමනි වචන දෙක තුනක් කථා කිරීමට ඉඩ ලබා දීම ගැන ස්තූතියි. ඒ වාගේම මම මිනිත්තු දෙක තුනකට වඩා කථා කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ. මෙම ශීඝ්‍රය යටතේ කථා කළ සෑම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම වාගේ එක්තරා තර්කයක් ගෙනාවා. එය සම්පූර්ණ තොග වෙළඳාමයෙන් පැනනය පිළිබඳවයි. ඒ ගැන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඇල්බට් මයා.]

නොයෙක් අන්දමේ මත ප්‍රකාශ කළා. නමුත් මම එක් කරුණක් සඳහන් කරන්න කැමතියි. සමහර ගරු මන්ත්‍රී වරුන් ප්‍රකාශ කළා, මහජනයාට බඩුවලට ගෙවන්නට සිදු වී ඇති මිල ගණන් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය මගින් විසඳුවේ නැත කියා, තවත් මන්ත්‍රීවරු කොටසක් ප්‍රශ්න කළා, විවිධ සේවා සමුපකාර කඩ සමිති තිබෙන පළාත්වල සතොසෙ ගබඩා විවෘත කරන්නේ ඇයි කියා. මගේ කොට්ඨාශයේ සමුපකාර කඩ සමිති තිබෙන ස්ථානවල සතොසෙ ගබඩා විවෘත කළා. එයින් එක්තරා හොඳ සේවයක් සැලසුණු බව මම කියන්න කැමතියි. සාමාන්‍ය මහජනතාවට ඉතාමත් ලාබෙට බඩු ටික ගැනීමට අවස්ථාව සැලසුණා. ඒ ගබඩා විවෘත කරන්න කලින් විවිධ සේවා සමුපකාර මගින් වැඩි මිලට විකුණන්නට යෙදුණු බඩුවල මිල, සතොසෙ ගබඩා විවෘත කළාට පසු ඒවායෙ පවතින මිලටත් වඩා අඩු වුණා. සතොසෙ ගබඩා දෙතට වඩා ලාබෙට දෙන්න පටන් ගත්ත.

එපමණක්ම නොවෙයි. ඒ ගබඩා පිහිටු වීම හේතුකොටගෙන සාමාන්‍ය ගම්බද දරු වන්ට වෙළඳාම පිළිබඳ දැනීමක් හා පළ පුරුද්දක් ලබා ගැනීමේ අවස්ථාවක්ද සැලසුණු බව මම ප්‍රකාශ කරන්න කැමතියි. වෙළඳ අංශය අතින් කිසියම් විධියේ අධ්‍යාපනයක් සාමාන්‍ය ගම්බද දරුවන්ට ලබා ගැනීමට ස්ථාන කලින් තිබුණේ නැහැ. වෙළඳ විෂයයක් වශයෙන් පිටිසරබදව තිබුණේ ටයිප් ගැසීම ඉගෙන ගැනීම පමණයි. නමුත් සතොසෙ ගබඩා විවෘත කළාට පසු ගමේ ගොඩේ උදවියට වෙළඳාම පිළිබඳව යම් කිසි හැඟීමක් සහ දැනීමක් ඇති වුණා වාගේම රටේ තත්ත්වය පිළිබඳ අවබෝධයකුත් ලබා ගැනීමේ අවස්ථාව සැලසුණා. ඒ නිසා මම වෙළඳ ඇමතිතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, තවත් පුළුල්වත් තරම් සතොසෙ ශාඛා ගම් ප්‍රදේශවල විවෘත කරන්න කියා. අපේ ප්‍රදේශය විශාල ප්‍රදේශයක්. තවත් ගබඩා හතක් අටක් පමණ විවෘත කිරීම අවශ්‍යව තිබෙනවා. එම නිසා හැකි පමණ ඉක්මනින් ඒ අවශ්‍යතාවන් සම්පූර්ණ කරන ලෙස ගරු ඇමති තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

ගරු සභාපතිතුමනි, වැලිමඩ සිට බෙන්තර-ඇල්පිටිය දක්වා මන්ත්‍රීවරුන් විශාල සංඛ්‍යාවක් මගේ වැය ශීඝ්‍රය යටතේ විවේචන ඉදිරිපත් කිරීම ගැන මම ඉතාමත් සන්තෝෂ වෙනවා.

එයින් අපේ ප්‍රතිපත්ති පැහැදිලි කිරීමටත්, ඒ වගේම අපේ අඩුලුහුඩුකම් සම්පූර්ණ කර ගැනීමටත් අවස්ථාව ලැබීම එක්තරා අතකින් අපේ වාසනාවක් හැටියට අපට සලකන්න පුළුවනි. නොයෙක් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් නොයෙක් දේ වල් කියන්න යෙදුණා. වැලි මඩවලින් ගහන්නත් යෙදුණා. රළු බස් වලින් විවේචනත් කළා. පහත් පහරවලින්, රළු බස් වලින්, තද ලෙස ඇතැම් විට අප විවේචනයට ලක් කළා. එහෙත් මේ අවස්ථාවේ ඒවා සම්බන්ධයෙන් යමක් සඳහන් කරන්න යන්නේ නැහැ මම. කොටින්ම ඒ ගැන මට කියන්න තිබෙන්නේ මෙපමණයි. වැලිමඩවලින් නම් කවදාවත් මා මඩ කරන්න බැහැ. තද පහරවලින් කවදාවත් මා මිටි කරන්නත් බැහැ. ඒ වගේම රළු බස්වලින් කිසිම කෙනෙකුට කිසිම විටක මා අඟිපිට කරන්නත් බැහැ. ඒ නිසා මා ඒවා ගණන් ගත්තේත් නැහැ. එපමණයි ඒ ගැන සඳහන් කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ.

දඹදෙණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ජී. සේනානායක මයා) වන මගේ මිත්‍ර, හිටපු වෙළඳ ඇමතිතුමා විසින් මගේ අතීතය කියන්න යෙදුණා. මගේ යටගියාව ගැන දීර්ඝ විස්තරයක් කරමින් එතුමා නොයෙක් දේ ප්‍රකාශ කළා. මා ඇමතිවරයකු වශයෙන් අත ගහපු හැම දෙයක්ම විනාශ භාවයට පත් වුණාය යනුවෙන් එතුමා කියා සිටියා. මා අත ගහපු හැම එකකින්ම එතුමා මෙන් හිතන අයට නම් තදබල ලෙස පහර වැදුණු බවත්, එතුමා මෙන් හිතන අය නම් විනාශ භාවයට පත් වුණු බවත් කියන්න කැමතියි. ධනවාදී, රදල වාදී, වැඩවසම්වාදී, අධිරාජ්‍යවාදීන්ට නම් මා ගහපු හැම ඇණයකින්ම වුණේ ඒ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

උදවියගෙ මිනි පෙට්ටිය වැහෙන්න පටන් ගත් එකයි. ඒ විධියෙ අත්තිකාර යුගයක් ඒ උදවියට හිමි වුණාට මොකද, එයින් විශාල ආලෝකයක් පැහෙන ජනතාවට නම් ලැබුණු බව මා කියන්නෙ අතිශයෝක්තියකින් නම් නොවෙයි.

මා කමිකරු ඇමතිවරයා වශයෙන් කට යුතු කළ කාලය තුළ වැඩ වර්ජන 305 ක් තිබුණා. එයින් අඩු ගණනේ ප්‍රශ්න භය සිය ගණනක් විසඳුණු බවයි කියන්න තිබෙන්නෙ. එපමණක් නොව එයින් අපට නීත්‍යානුකූලව කමිකරු විප්ලවයක් ඇති කරන්නත් පුළුවන් වුණා. ඒ අමාත්‍යාංශය භාරව ඉන්න කාලයේදී කරන්න පුළුවන් වූ දේ ගැන කවුරුත් දන්නව. සේවක අර්ථසාධක අරමුදල පිහිටුවීමත් සිදු වුණෙ ඒ කාලයේදී බව කාටත් මතක ඇති. ඔය ආදි වශයෙන් ඒ අමාත්‍යාංශයේ සිටිද්දී යම් යම් වැදගත් වැඩ කටයුතු ගණනාවක්ම කරන්න පුළුවන් වුණා.

නිවාස අංශය ගැන බලවත් ඒ කාලයේදී කරන්න පුළුවන් වුණු දේ සඳහන් කරන්න පුළුවනි. කෝට්ටියෙන් නිවාස තැනීම සඳහා ලක්ෂ ගණනින් මුදල් දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් තිබුණු නමුත් එය වෙනස් කර සාමාන්‍ය ජනතාවට තමන්ගෙම වාසය සඳහා ගෙයක් දොරක් හදා ගන්න ඉඩ ලැබෙන අන්දමට ණය පහසුකම් ලබා දෙන්න පුළුවන් වුණා. ඒ වගේම මා ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිවරයා වශයෙන් කටයුතු කළ කාල සීමාව ඇතුළතදී ග්‍රාම සේවක සේවා ක්‍රමයක් ඇති කිරීම සම්බන්ධයෙන් වැඩ කරන්නත් පුළුවන් කම ලැබුණා. ආහාර ඇමතිවරයා වශයෙන් රක්ෂණ සංස්ථාව, පෙට්ටල් සංස්ථාව, මහ ජන බැංකුව වැනි ආයතන පිහිටුවන්න පුළුවන් වුණා පමණක් නොව, කරවල ආදි වෙනත් දේවල් ජනතාවට වුවමනා පරිද්දෙන් සංවිධානය කිරීමටත් අපට පුළුවන් වුණා. මේ ආදි වශයෙන් සලකා බලන විට විදේශීය හා දේශීය ධනපතියන්ට අළු රු යුගයක් උදා වූ බව ඇත්ත. එහෙත් දේශීය වශයෙන් බලන විට පැහෙන ජනතාවට විශාල බලාපොරොත්තු වක් ඇති වන යුගයකට අත්තිවාරමක් දමන්න පුළුවන්වීම ගැන මධ්‍යස්ථ හිතන කෙනෙකුට කිසි සේත් කනගාටු වෙන්න

වත්, විරුද්ධ වෙන්නවත් පුළුවන්කමක් නැති බව කියන්න පුළුවනි. ඒ සම්බන්ධයෙන් එපමණයි කියන්නෙ.

නොයෙක් ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දෙන්න තිබෙනව. එයින් සමහර ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දීමේදී උපයෝගී කර ගන්න වාර්තා මා වෙත ලැබී තිබෙන්නෙ ඉංග්‍රීසියෙන් නිසා ඒවා පමණක් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් කියන්න අදහස් කරනව. පළමුවෙන්ම ලාංකික කිරීම සම්බන්ධයෙන් වාර්තාවක් ඉංග්‍රීසියෙන් ලැබී තිබෙන නිසා ඉංග්‍රීසියෙන් කියවන්න බලාපොරොත්තු වෙනව.

In April 1963 I appointed a special committee to examine the problems of Ceylonization of trade and to bring in new entrants to the import trade. There had been no satisfactory progress in the Ceylonization of trade when the original scheme was introduced in 1963. A complete change in the scheme was therefore necessary. The special committee's report was submitted to the Cabinet in July-August last year and a decision was taken in July this year. Nevertheless, rapid progress has been achieved in this field in the interim period. The textile import trade covering an annual import bill of Rs. 175 million has been Ceylonized with effect from January 1964. About 145 non-Ceylonese importers lost their import quotas for 1964. All small-scale Ceylonese importers with imports totalling less than one lakh of rupees were given a quota for 1964 to the extent of one hundred per cent. of their past imports. In addition, imports monopolized by non-Ceylonese, for example, cement, writing and printing paper and canned fish, have since been withdrawn from the private trade and passed on to the Government. A new scheme of registration of Ceylonese importers has now been announced within three weeks of Government approval. Under this scheme only firms employing one hundred per cent. Ceylonese and private firms with one hundred per cent. Ceylon capital can register themselves as Ceylonese.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කුරක සභාව

[ගරු ඉලංගරත්න]

Progressively, in gradual stages, the entire Island's import trade will be transferred to Ceylonese hands.

අ. හා. 3.30

With regard to new entrants, the problem has been carefully examined by the special committee appointed by me in April last year. It should be admitted that the scope of new entrants in the import trade is very limited in view of the gradual reduction of foreign exchange available for imports. New investments should therefore be diverted to planned development of national industries. It is, however, proposed to accommodate Ceylonese new entrants to the import trade after the new Ceylonization scheme is introduced in January 1965 when the State Trading Corporation is established. The commodities which may be transferred to the public sector will have to be decided upon during the course of the next few months. Nevertheless the import trade in food and drugs amounting to over Rs. 250 million remained open to new entrants between 1962 and August 1964. A list of importers who commenced business during this period is now being prepared by the Import Control Department. Import trade in non-Ceylonese hands will be gradually transferred to nationals or to the State's trading organization that is proposed. In this switch-over every attempt will be made to accommodate as many *bona fide* applications from Ceylonese new entrants to the import trade. The switch-over will be carried out without causing any serious dislocation in the economy.

As regards import quotas, there is some misunderstanding among hon. Members regarding the basis on which import quotas are released to the trade. It is incorrect to say that only importers who had imported goods during 1960 were given quotas. Since many quotas were introduced in July 1962 for textiles and in September 1962 for other items, importers were permitted to select

any one of the three complete years preceding the year of control, namely, any one of the years 1959, 1960 or 1961. Any other form was not practicable. This scheme was not unfair to the importer especially in the textile trade. The department did not arbitrarily select 1960 as the basic period as alleged by the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) and the hon. Member for Galle (Dr. W. Dahanayake).

With regard to outstanding orders, the position is this. Import licences were given to importers who had outstanding orders placed with foreign suppliers for imports under Open General Licence. Such outstanding orders had to be supported by documentary proof, letters of credit, contract documents, etc. Licences for several million rupees were given on this basis. The case of Messrs. Manickam and Son was not an exception to this rule. They were one of the biggest importers of tinned fish during 1962 when this item was under Open General Licence. The outstanding order with their supplies was confirmed by letters of credit or contracts. The supplies were ready for shipment with goods labelled with the local importer's trade name. Other importers of tinned fish who had similar outstanding orders were also granted licences. Messrs. Manickams were not granted a quota for 1964 since they had obtained a licence for their outstanding order to the value of approximately Rs. 1.6 million. There is nothing irregular whatsoever in the issue of a licence to this firm.

රිලීම් වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ජාපී ජිප්ලට් මාළු ඇල්ලීමේ දැල් පිළිබඳව, යම් අවසරයක් දීම පිළිබඳව, චෝදනාවක් මගේ සහෝදර මුදල් ඇමතිතුමාට විරුද්ධව ඉදිරිපත් කළා. ඒ සම්බන්ධ විස්තරය මෙහෙමයි.

In regard to importation of fishing nets by Jafferjee International, the main consideration was that there was going to be a saving in foreign exchange if they were allowed to switch over to Japan the licence

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

which they already had to import from sources which were not reserved for Ceylonese. Fishing nets from Japan cost about 40 per cent. to 50 per cent. less than those from other sources such as the U. K. There was, thus, a saving of about Rs. 350,000 in switching over to Japan the licence which Jafferjees already had obtained to purchase from elsewhere.

ජැපර්ජීස් සමාගමට ඒ අයගේ ඉල්ලීම උඩ, නිත්‍යනුකූලව අවසර පත්‍රයක් දී තිබුණ, ලාංකික නොවන කලාපයෙන් ඒවා ගෙන්වා ගැනීමට. ලාංකික නොවන කලාපයෙන් ගෙන්වා ගැනීමට ඒ අවසර පත්‍රය පාවිච්චි කළා නම්, ජපානයෙන් ගෙන්වනවට වඩා රුපියල් 3,50,000 ක විදේශ විනිමය වියදම් වෙනව. ඒ නිසා ජාතියක් වශයෙන් අපේ විදේශ විනිමය රැක ගැනීම පිණිස ඒ රටින් ඒවා ගෙන්වනවට වෙනුවට ජපානයෙන් ගෙන්වන්නට අවසර දුන්න. ඒ ගැන යම් කිසි චෝදනාවක් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට විරුද්ධව නැගුවා නම් එය අශෝභන, අයථා, අයුක්තිසහගත චෝදනාවක් බව ප්‍රකාශ කරන්නට සතුටුයි.

ඊළඟට වෙළඳ සංස්ථාව ගැන සඳහන් කරන්නට යෙදුණා. රාජ්‍යයෙන් කලාවේදීන් ඒ වගේම ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කලාවේදීන් ඒ ගැන සඳහන් කරන්නට යෙදුණා. රජය වශයෙන් අප ඒ සම්බන්ධව තීරණයක් ගෙන තියෙනව, මෙන්න මේ විධියේ සැලැස්මක් අනුව වැඩ කිරීමට. ඒ සඳහා දැන් නීති සම්පාදනය කරගෙන යනව. ඒ නීති අනුමත කළ පසු සංස්ථාව ඇති කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙනව. සංස්ථාව කොටස් 4 කින් යුක්ත වෙනව. වෙළඳාම හා බෙදා හැරීම පිළිබඳ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තියට අනුකූල කරවීම සඳහා වග බලා ගැනීම පිණිස අදාළ ඇමතිවරුන් විමසා ඔවුන් මගින් ආනයන-අපනයන හා බෙදා හැරීමේ යෙදී ඇති සියළුම දෙපාර්තමේන්තු හා සංයුක්ත මණ්ඩලවලට අවශ්‍ය විට අභ්‍යන්තර සහ බාහිර වෙළඳාම හා සැපයීම් කටයුතු පිළිබඳ ඇමති විසින් නියෝගයක් කිරීම සඳහාත්, ඉහත සඳහන් යෝජනා අනුව රාජ්‍ය වෙළඳ සංස්ථාවක් පිහිටවීම පිණිස පණත් කෙටුම්පතක් සකස් කිරීම සඳහාත්, සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයේ ආනයන-අපනයන අයය

අනිකුත් සංයුක්ත මණ්ඩලයන්ට පැවරීමට හැකි වීම පිණිස ස.තො.සේ. පණත සංශෝධනය කිරීමට කෙටුම්පත් පණතක් සකස් කිරීම සඳහාත්, මේ සංදේශයේ යෝජනා කර ඇති පරිදි 1950හේ අංක 33 දරණ ඉඩම් භුක්තිය අත් කර ගැනීමේ පණත සංශෝධනය කිරීම පිණිස කෙටුම්පත් පණතක් සකස් කිරීම සඳහාත් දැන් නීති සම්පාදනය කරගෙන යනව.

මෙයින් අදහස් කරන්නේ සංයුක්ත මණ්ඩලය කොටස් 4 කින් යුක්ත කරන්නයි. අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීව වගේ අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ සියළුම භාණ්ඩ එකම ආයතනයක් මගින් ආනයනය කිරීමට. දැනට සංයුක්ත මණ්ඩල රාශියක් තියෙනව, සිමෙන්ති සංයුක්ත මණ්ඩලය, කඩදාසි සංයුක්ත මණ්ඩලය, බනිජ තෙල් සංයුක්ත මණ්ඩලය, පිහන් සංයුක්ත මණ්ඩලය ආදී වශයෙන්. අපි පුළුවන් තරම් විරිය කරනව, මේ සංයුක්ත මණ්ඩල මගින් ඒවා ගෙන්වීමට. ගෙනැවිත් හැකි නම් ඒ අය ලවා බෙදා හැරීමට. යම් කිසි විධියකින් බැරි වුණොත් තමයි, අපි අපේ සංස්ථාව සකස් කරගෙන ඒවාට ආධාර දෙන්නට අදහස් කරන්නේ. සංස්ථාව පිළිබඳ පළමු වැනි පියවර නම් බඩු ගෙන ඒම සහ බෙදා හැරීම හා නිපදවීම සම්බන්ධව රජයේ යම් කිසි දෙපාර්තමේන්තු හෝ සංස්ථාවන් තිබෙනව නම් ඒ සංස්ථාවන් ඒකාබද්ධ කරලා දෙපාර්තමේන්තු මගින් එක්තරා පිළිවෙලකට වැඩ සිමා කර සංවිධානය කිරීමයි. දෙවැනි පියවර බඩු ගෙන ඒමට නැත්නම් ආනයන කිරීම සඳහා සංස්ථාවක් පිහිටවීමයි. මෙම සංස්ථාව මගින් මෙරටට අවශ්‍ය බඩු ගෙන්වීම කරනව. ඊළඟ පියවර බඩු බෙදා හැරීමේ සංස්ථාවක් පිහිටවීමයි. අනික් සංස්ථාව නම් බඩු පිටරට යැවීමේ සංස්ථාවයි. මෙවැනි සංස්ථා හතරක් පිහිටුවන් මම අදහස් කරන්නේ නැහැ බඩු ගෙන ඒම, බෙදා හැරීම සහ පිටරට යැවීම ආදී කටයුතු සම්පූර්ණ වශයෙන්ම එක පාරටම අතට ගැනීමට. මම කලින් කීවා වාගේ බඩු ගෙන ඒම, බෙදා හැරීම, පිට රට යැවීම, දැන් තිබෙන සංස්ථා වලින් කරන්නට පුළුවනි. දැනට, මෙම සංස්ථා ශක්තිමත් කර, ඒකාබද්ධ කර වැඩ කටයුතු කරගෙන යාමට වැඩ පිළිවෙල සකස් කරගෙන යනව.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ගරු ඉලංගරත්න]

අනික් කාරණය : දැනට සතොසේ ආනයන ශාඛාව මගින් කරගෙන යන මෙරටට බඩු ගෙන්වීම ආදී කටයුතු තවත් ශක්තිමත්කර එයම සංස්ථාවක් බවට පත් කරන්නට පුළුවනි. එසේ වුණත් හැම බඩුවක්ම ආනයන කිරීමට අප බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. මන්ද? අප කවුරුත් කලින් පාඩම් ඉගෙන ගෙන තිබෙනවා. බැරි බර උසුලන්නට ගිහින් අප අමාරුවේ වැටෙනවා. කරවල ගෙන්වීමේ ව්‍යාපාරය ගැන බැලුවත්, පෙට්රල් සංස්ථාව ගැන බැලුවත් ඒවා නියම අන්දමට ශක්තිමත් නොකර කරන්නට යාම නිසා දුෂ්කර තාවයන්ට මුහුණ දෙන්නට සිදුවූ බව පැහැදිලි වෙනවා. මෙම ප්‍රශ්නයේදීත් කියන්නට තිබෙන්නේ, නියම අන්දමට ශක්තිමත් කරගෙන වැඩ කටයුතු ගෙන ගියේ නැත්නම් අප අමාරුවට පත් වෙන බවයි. පොතේ තිබෙන අන්දමටම සංස්ථා වත් ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැහැ. මම අදහස් කරන්නේ, වැයම් කරන්නේ, පුළු වත් තරම් මෙම ප්‍රශ්න විසඳන්නටයි. පෞද්ගලික ආයතනවල ක්‍රියා කලාපය විදේශ විනිමය කෙරෙහි බලපාන නිසාත්, එම ආයතන මාර්ගයෙන් නැතිව යන විදේශ විනිමය පුළුවන් තරම් ආරක්‍ෂා කර ගත යුතු නිසාත් අප ක්‍රමවත්ව සංවිධානය වෙන්නට ඕනෑ. එම නිසා යම් යම් අපතේ යැවීම් තිබෙනවා නම්, යම් යම් දුර්වලකම් තිබෙනවා නම්, යම් යම් අකටයුතුකම් තිබෙනවා නම්, ඒවා සොයා බලා, ඒ අංශ ආණ්ඩුවේ සංස්ථාව අතට ගෙන කටයුතු කරන අතර අනිකුත් ඒවා පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ට සාධාරණ මිලට ගෙන සාධාරණ අන්දමට බෙදා හැරීමට හැකි නම් ඉඩ දීමට අප ලැහැස්තියි.

ඒ වගේම අප අතට නොගන්නා යම්කිසි භාණ්ඩ තිබෙනවා නම්, ඒවා හැකි තාක් ලාංකික කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ලාංකික කිරීම, වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීවරයා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) කීවා වාගේ වහාම, එහෙම නැත්නම් එක පැත් පහරින්න, හෙට උදෑසන සිටම, කරන්නට පුළුවන් කටයුත්තක් නොවෙයි. ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරයා නම් ඒ අන්දමට වහාම, හෙට උදෑසන සිටම, බඩු බෙදා හරින්නට කටයුතු කරන්නට ඕනෑය කියනවා. නමුත් බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අප මතක් කරන්න ඕනෑ විවේචනය කරන එක බොහොම ලෙහෙසියි, කරන්නට ගියාම විවේචන කරන තරම් ඒ කටයුතු ලෙහෙසි නැති බව. විවේචනය එක දෙයක්, කිරීම තවත් දෙයක්. විවේචනය කරන උදවියට පවා, මේ පැත්තට ආවාම පෙනී යනවා ඇති, ක්‍රියා කිරීම කොතරම් බරපතල කටයුත්තක්ද කියා. එම නිසා අප විරිය කරන්නේත්, උත්සාහ කරන්නේත් චෝදනා නොලැබෙන අන්දමට කටයුතු කිරීමට මෙන්ම මහජනතාවට කිසිම බරක් නොපැටවෙන අන්දමට කටයුතු කිරීමටයි. අපට වුවමනා කරන්නේ පුළුවන් තරම් මෙරටට ගැලපෙන අන්දමට විදේශීය විනිමය යොදා මෙරටට වුවමනා කරන බඩු ගෙන්වා පාරිභෝගිකයාට ලබා දීමටයි. එම ද්‍රව්‍ය සාධාරණ අන්දමට බෙදා හැරීම කෙරෙනවා නම් සංස්ථාවක් ඇති කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය උඩ පමණක් ක්‍රියා කරගෙන ගිහින් ඒවාට බාධා කරන්නට කැමති නැහැ. එම නිසා අපට අවශ්‍ය බඩු සංස්ථාව මගින් මෙරටට ගෙන්වා බෙදා දීමට කටයුතු කරන අතර එතරම් අවශ්‍ය නැති බඩු, ඒ වාගේම අපේ සංස්ථාව යටතට නොගන්නා බඩු ගෙන්වීම හැකි තරම් දුරට ලාංකික කිරීමට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, බඩු බෙදා හැරීම සතොසේ මගින් මෙන්ම තවත් සංස්ථා මගින්ත් බොහෝ දුරට කෙරෙනවා. ඒ අන්දමට ඉදිරියටත් කරගෙන යන්නට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ සඳහා, බඩු බෙදා හැරීම සඳහා, අප ආයතන හතරක් උපයෝගී කර ගන්නවා. එක් ආයතනයක් නම් ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තුවයි. අප කවුරුත් දන්නවා, දැනට ආහාර ද්‍රව්‍ය බෙදා හැරීම ආණ්ඩුවේ දෙපාර්තමේන්තු මගින් කෙරෙන බව. ඒ වාගේම රජයේ ගබඩා මගින් බෙදා දෙනවා. අන්න ඒ අන්දමට, රජයේ දෙපාර්තමේන්තු බඩු බෙදා හැරීම සඳහා උපයෝගී කර ගැනීම පළමුවන කාරණය යි. දෙවැනි කාරණාව: රජයේ වෙළඳ සංස්ථාවක් පිහිටුවායින් පසු එහි ශාඛා හැකි තරම් පිහිටුවා බඩු බෙදා හැරීමට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අ. භා. 3.45

ඒ අතරතුර සමුපකාර සංගම් හා කඩ සමිති මාර්ගයෙන් හැකි තරම් ඒ කාර්යය ඉටු කිරීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙතවා. අවසාන වශයෙන් පෞද්ගලික සුළු වෙළෙන්දා සම්පූර්ණ සහයෝගය හා ආධාර දී ඒ අයත් හවුල් කරගෙන කට යුතු කිරීමට අපි විරිය කරනවා. මේ මාර්ග හතරෙහියි, අපි බඩු බෙදා හැරීමට අදහස් කරන්නේ. සුළු වෙළෙන්දාට බොහොම අමාරුකම්වලට මුහුණ පාන්නට සිදුවී ඇති බැව් අපි දන්නවා. සමහරුන්ට සැහෙන පමණ මුදල් ඇත්තේ නැහැ. එවැනි අයට බැංකුවෙන් ණය ගැනීමට පුළුවන් වන විධියට ආධාර දීමට අපි බලාපොරොත්තු වෙතවා. වෙළඳ මන්ත්‍රණ මණ්ඩල කියා සුළු වෙළෙන්දා ගසා කන තැනුත් තිබේ නවා. ඒ අය අවසරපත්‍ර ගෙනගොස් සුළු වෙළෙන්දාට හරියට බඩු බෙදා දෙන්නේ නැහැ. සුළු වෙළෙන්දන්ගෙන් ගාස්තු අය කර ඔවුන් මුලා කරනවා. හොඳ සංගම් තිබෙනවා නම් ඒවාත් ආධාර කරගෙන, කෙලින්ම සුළු වෙළෙන්දාට සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයෙන් හා සංගම් මාර්ගයෙන් බඩු බෙදා දීමේ වැඩපිළිවෙලක් සකස් කරගෙන යනවා.

බඩු පිටරට යැවීම සම්බන්ධයෙන් කියන්නට තිබෙන්නේ සියලුම දේ පිට රට හැරීම වහාම රජයට ගැනීමට අදහස් කරන්නේ නැති බවයි. දැනට බඩු පිටරට යැවීමට සංස්ථා දෙකක් තිබෙනවා. එකක් තමයි, “කොමෝඩිටි පර්ට්ස්” කියන දෙපාර්තමේන්තුව. අනික සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයයි. මේ දෙකෙන් සියලුම බඩු පිටරට යැවීමට ශක්තියක් නැහැ. ද්‍රව්‍ය මිලට ගන්නා දෙපාර්තමේන්තුව රබර් හා පොල් තෙල් පිටරට අරිනවා. සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයෙන් සැහෙන තරම් තේ පිටරට අරිනවා. නමුත් සම්පූර්ණයෙන්ම තේ වෙළඳාම කරගෙන යාමට එහි පහසුකම් හුඟක් අඩුයි. අවශ්‍ය ගබඩා ඇත්තේ නැහැ. වුවමනා තරම් නිල ධාරීන් ඇත්තේ නැහැ. ඒ නිසා අපට නොයෙකුත් චෝදනාවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වෙනවා.

මුලදී සමුපකාර කටයුතු භාර ඇමති වශයෙන් සිටි කාලයේදී මම අදහස් කළා, ගිවිසුම් ඇති කරගෙන තිබෙන සමාජවාදී රටවල් සමඟ කරන වෙළඳාම සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය මගින් කිරීමට. නමුත් ගබඩා හා නිලධාරීන් හිඟකම වැනි අවහිරකම් තිබුණු නිසා සම්පූර්ණ වෙළඳාම සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය මගින් කිරීමට බැරි වුණා. ඒ නිසයි, අනික් ආයතනත්—ඒ. එස්. ජෝන්ස්, ජැපර්ජි වැනි සමාගම්—සම්බන්ධ කරගැනීමට සිදු වුයේ. එහි විපාකයක් වශයෙන් තමයි, මට නොයෙකුත් චෝදනා එල්ල වුයේ. සමහරු කීව්වා, මගේ මැතිවරණ නඩුවේ පෙරක දෝරුවන්ගේ ගාස්තු ඒ සමාගම්වලින් ගෙව්වාය කියා. ඒ වාගේ චෝදනා ඔය පැත්තෙන් පමණක් නොවෙයි, මේ පැත්තෙන්ත් ආවා. සංයුක්ත මණ්ඩලය කින් බඩු පිටරට යැවීම කළ යුතු නම්, එහි පදනමක් හැටියටයි, මා ඒ ආයතන පාවිච්චි කළේ. ඊට පසු සමහර අය එය අත්හැර දැමීමා. නැවතත් අපට ඒ මාර්ග යට බැසීමට සිදු වී තිබෙනවා. සංයුක්ත මණ්ඩලයකින් බඩු පිටරට යැවීම කළ යුතු නම් එය මේ අමාරුකම් මධ්‍යයේම පටන් ගන්නේ නැතිව සර්ව සම්පූර්ණ වුවාට පසු කරන්නට ගියොත් කවදාවත් එය නොකෙරෙන්න පුළුවනි.

මම සේවක අර්ථ සාධක අරමුදල ආරම්භ කිරීමට යන අවස්ථාවේදී නොයෙකුත් පණ්ඩිතයින් මට කීව්වා, පළමු වෙන්ම තව්ට් 5ක ගොඩනැගිල්ලක් සාදන්න ය කියා. පිටරටින් විශේෂඥයින් ගෙන් වන්න ය කීව්වා. ඒ විදියට කිරීමට සිටියා නම් තව අවුරුදු 10 කින් වත් එය ඉටු කරන්නට ලැබෙන එකක් නැහැ. ඒ නිසා අමාරුකම් මධ්‍යයේම ඒවා කිරීමෙන් තමයි, යම් කිසි ආරම්භයක්වත් ඇති කළ හැක්කේ. හැබැයි, එහෙම කරන කොට මට නොයෙකුත් ගල්, මුල්, මඩ ආදිය ගහනවා. ශක්තිමත් මදිය, දුර්වලකම් තිබෙනවාය, සම්පූර්ණ නැත කියා කියනවා. මඩ ගැසීම්, ගල් ගැසීම්වලට බයේ වැඩ කරන්නට ගියොත් කවදාවත් මේ රටේ සමාජවාදයක් ඇති කරන්නට බැහැ, විප්ලවයකින් තොරව. විප්ලවය කින් මේ ලංකාවේ සමාජවාදයක් ඇති කිරීමක් ගැන මට නම් හිතන්නටවත් බැහැ. ඒ මේ කෙරෙන්නේ, කටින් පමණයි. ඒ

[ගරු ඉලංගරත්න]

නිසා සමාජවාදයක් ඇති කිරීමට මේ විදි
යේ පියවර ගැනීමට සිදු වෙනවා. සියලුම
දේ සියයට සියයක්ම සම්පූර්ණ කරගෙන
කටයුතු කරන්නට සිටින්නේ නැතිව මේ
විදියට කරගෙන යාමට අපි අදහස් කළේ
කවදාවත් සර්ව සම්පූර්ණ විදියට මේවා
කරන්නට නොලැබෙන නිසයි. ඒ වෙළඳ
සංස්ථාවලින් අපි බලාපොරොත්තුවන්නේ
ඕකයි.

රජයේ සමුපකාර ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද,
ස. තො. සේ ශාඛා විවෘත කිරීමේ ප්‍රති
පත්තිය කුමක්ද කියා මගෙන් අසා
සිටියා. රටේ ජනතාව තුළ වැරදි කල්පනා
වක් තිබෙනවා මා සමුපකාර සංගම්
සියල්ලම රාජසන්නක කරනවාය කියා.
කලින් අවස්ථාවේ මා වෙළඳ ඇමති
වශයෙන් සිටියදී ජීවන වියදම පහත
දැමීමට කමිටුවක් පත් කළා. ඒ කමිටුව
වාර්තා කළා සමුපකාර සංගම් සියල්ලම
රජය අතට ගන්නාය කියා. නමුත් එය
කරන්නට මා අදහස් කළේ නැහැ. 1960
ජූලි මාසයේදී මේ රජය බලයට පැමිණියාට
පසුව නොයෙකුත් ප්‍රචාර නිසා මට බයක්
තිබුණා, වෙළඳාමත් හවුල් කර ගෙන
රජය කඩාකප්පල් කරන්නට යනවාය
කියා. පෞද්ගලික වෙළෙන්දන් සහ
සමුපකාර සමිති හවුල් වෙලයි රජය කඩා
කප්පල් කරන්න යනවාය කියා ප්‍රචාරයක්
තිබුණේ. හුඟක් සමුපකාර සංගම්වල
නිලතල ආදිය ලබා ගෙන හිටියෙන් අපේ
රජයේ සමාජවාදී ප්‍රතිපත්තිවලට විරුද්ධ
අයයි. ඒ නිසා ඔය විධියේ සමුපකාර සංගම්
හා ධනපති පෞද්ගලික ව්‍යාපාරත් හවුල්
වී මේ රජයට තැත්තම් රටට පහර ගැසීමේ
කටයුත්ත කරනවා ඇත කියා මා බයෙන්
සිටිය. වෙළඳ ඇමති වශයෙන් එයට ඉඩ
දී නිශ්ශබ්ද වන්න මට පුළුවන්කමක්
තිබුණේ නැහැ. ස. තො. සේ. ශාඛා රටේ
හැම තැනම විවෘත කර බඩු බෙදා හැරීමට
වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළේ ඒ නිසයි. ඒ
වැඩ පිළිවෙළත් රාවය හා පරිසරයත්
හිතට අරගෙන ඒ කමිටුව වාර්තා කළා
මේ සමුපකාර සංගම් රජය අතට
ගත්තොත් හොඳයි කියා. නමුත් මා
හිතා බැලුවා. එවිට කාරණා කීපයක් හෙළි
වුණා. එකක් නම් මේකයි. මහජනයා
මගින්ම මහජන ප්‍රශ්න විසදීම ප්‍රජා
තන්ත්‍රවාදී වය යුතුය කියා මා සිළි

ගන්නවා. මොන විධියේ සමාජවාදී
ක්‍රමයක් රටේ ඇති වුණත්, ඒකාධිපතිත්
වයක් එක්කෙනෙකුගේ හෝ දෙත්
තෙකුගේ තැත්තම් නැති අයගේ නමින්
ඇති කර, මහජනයා අතකොළ බවට පත්
වෙනවාට මා කැමති නැහැ. මගේ අදහස
සම්පූර්ණයෙන් ශුන්‍යයක් ඇති කර, අව
බෝධයක් ඇති කර, මහජනයා මගින්ම
මහජන ප්‍රශ්න විසදවීමටයි. මගේ සමාජ
වාදයේ මූලික ප්‍රතිපත්තිය එයයි. එම නිසා
සමුපකාර සංගම්වලට ඉඩ දී මහජනයා
මගින්ම මේවා ඉටු කිරීම වඩා හොඳයි කියා
මා කල්පනා කළා. එම නිසා සමුපකාර
සංගම්වල ප්‍රධානීන් සමග සාකච්ඡා කර
මුහුණෙන් පළිගන්න නාසය කපන්න
එපාය කියා, ඒ අය ප්‍රතිසංවිධානය කිරීමට
මට පුළුවන්කම ලැබුණා. අපේ බඩු මිටිටු
ආදිය යථා විධියට බෙදා හැරීමට ඒ අය
උදෙසාගිමත් කර ගන්නට පුළුවන් වුණා.

තවත් එකක් තිබෙනවා. ඒ සියලුම
සමුපකාර සංගම් අපි රජය අතට ගන්නා
නම්, ඒවායේ සිටින සේවකයින් සියලු
දෙනාම රජයේ සේවකයින් වෙනව.
රජයේ සේවකයින් නොවුවත් ඒ අය
සම්පූර්ණයෙන්ම වෘත්තීය සමිතිවලට
බැඳී වෘත්තීය වන්නට තිබුණ. ගරු
සභාපතිතුමනි, මා උගුරට හොරා බෙහෙත්
කන කෙනෙක් නොවෙයි. ඒ විධියට වුණා
නම්, ඒ අය බැඳෙන්නේ රජයට විරුද්ධ
වෘත්තීය සංගම්වලටයි. රජයට විරුද්ධ
වෘත්තීය සංගම්වලට බැඳී ඒ ඒ ශාඛාවල
සිටින අය යම්කිසි විධියකින් මේ රටට
ආදරයක් නැති දේශප්‍රේමිකයන්ක් නැති
නායකත්වයක් යටතේ වැඩ වර්ජනය
කිරීමට පියවරක් ගන්නවා නම්—

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා. (බුලත්
සිංහල)

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி—புலத்திங்
ஹா)

(Mr. Edmund Samarakkody—Bulath-
sinhala)

ඒ කවුද ?

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்தன)

(The Hon. Ilangaratne)

මේ රටේ පහළ වී සිටිනවාය කියා මා කියන්නේ නැහැ. යම්කිසි දවසක භාෂා ප්‍රේමී නොවන, දේශප්‍රේමී නොවන යම් කිසි තායකයකු ඇති වුණොත්—

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

එහෙනම් තැනි කෙනෙක් ගැන කථා කර වැඩක් නැහැ.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்தன)

(The Hon. Ilangaratne)

සමහර විට තැනි දේ ඇති වෙනවා; ඇති දේ තැනි වෙනවා. එහෙම අවස්ථා වකදී මේ රටට බොහොම හානි වන විධි යට එ් ව්‍යාපාර තුළට වී සටන ගෙන යන්න ප්‍රච්චන්කම තිබෙනවා. එ් නිසා මා එ් ගැනත් කල්පනා කළා. තමුත්තත් සේලාන් ටෙනාට ඇවිත් රජයක පාලනය ගෙන යන දවසක නම් අපට එවැනි බයක් ඇති වන්නේ නැහැ.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

කවදවත් එක වෙන්නේ නැහැ.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்தன)

(The Hon. Ilangaratne)

බොහොම ලගදී එක සිදු වෙනවාට සැක යක් නැහැ. එහෙම තැත්තම් මේවාට ඉඩක් නැහැ. එ් නිසා මේ කාරණය කියන්න කැමතියි. සමුපකාර සංගම් රජ යට ගන්නා බවක් මා ප්‍රකාශ කර නැහැ. හැබැයි, යම්කිසි සංගමයක් තම යුතුකම් හරියාකාර කරන්නේ නැත්නම්, එසේම අයථා වැඩවල යෙදෙනවා නම් තිබෙනවා නම් අනිකුත් සේවකයන්ට

ආණ්ඩුවේ සේවකයන්ගෙන් යුක්ත මණ්ඩලයක් සදා එය ශක්තිමත් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. දැනටමත් සමහර සංගම් සම්බන්ධයෙන් එසේ කර ගෙන ගොස් තිබෙනවා. හරියාකාර පාලනය නොකරන, සිය යුතුකම් නිසි පරිදි ඉටු නොකරන සමුපකාර සංගම් තිබෙනවා නම් රජයේ සේවකයන් තුන් හතර දෙනකු යොදවා ඒවායේ පාලනය හර දී කටයුතු කරගෙන යන්න සලස්සනවා. නමුත් එසේත් කළ නොහැකි තත්ත්වය කට යම්කිසි සංගමයක් වැඩ කර ගෙන යනවා නම්, බලතල යොදවා ඒ සමුපකාර සංගමය විසුරුවා හරිනවා. මේ විධියට කට යුතු කරගෙන යනවා මිස සමුපකාර සංගම් සම්පූර්ණයෙන්ම ජනසතු කරන්නට මා කැමති නැහැ. ඒ නිසා දැනට ඒ පිළිබඳ රජයේ ප්‍රතිපත්තිය ඒකයි.

සමුපකාර සංගම් සහ කඩ සමිති තිබෙන අතර ස.තො.සේ ශාඛා විවෘත කරන්නේ මක්නිසා දැයි ප්‍රශ්න කරන්නට යෙදුණා. බඩු බෙදා හැරීම සාර්ථක අත්දැමින් නොකරතැයි මුලදී සමුපකාර සංගම් ගැන කළ කිටීමක් තිබුණා. එහෙයින් බඩු මිල ඉහළ යෑම නැවැත්වීම සඳහාත්, සාධාරණ මිලක් ඇති කිරීම සඳහාත් පෞද්ගලික කළුකඩ කාරයන්ට පහර ගැසීම සඳහාත් සමුපකාර සංගම් මෙන්ම තෙග වෙළෙඳ ආයතනයේ ශබ්දා නිබ්ම අවශ්‍ය බව පෙනී ගියා. සමුපකාර සංගම් තිබුණට තොග වෙළෙඳ ආයතනයේ ශාඛා තිබීමද වැඩියක් නැති බව පෙනී ගියා. පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයකුට තමන් කැමති පළාත කට ගොස් වෙළෙඳ සැලක් විවෘත කරන්නට ප්‍රච්චන් නම් ස.තො.සේ ශාඛාවක් තිබීමෙන්ද පැඩුවක් වන්නේ නැහැ. තොග වෙළෙඳ ආයතනයේ ශාඛාවලින් විශාල සේවයක් සිදු වන බව ගරු මන්ත්‍රී වරුන් සියලු දෙනාම දන්නවා ඇති.

සමුපකාර තොග වෙළෙඳ ආයතනයේ සභාපතිතුමාට දේශපාලන අයිතිවාසිකම් තිබෙනවා නම් අනිකුත් සේවකයන්ට

விசாரணை கமிட்டி, 1964-65

—காரணம் காட்டுவது

[சுருட்டிப்படிப்பது]

එසේ දේශපාලන අයිතිවාසිකම් තුන්තේ මක්නිසා දැයි විරුද්ධ පරීක්ෂණයක් නොකරනු ලබන බව පෙනේ. මා දන්නා පරිදියට සංයුක්ත මණ්ඩලවල නිල බලයක් තැනීම අධ්‍යක්ෂවරයාට දේශපාලන කටයුතුවල යෙදීමට තහනමක් නැත.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා. (දකුණු කොළඹ පළමුවන මன்ற)

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—கொழும்புத் தெற்கு முதலாம் அங்கத்தவர்)

(Mr. J. R. Jayewardene—First Colombo South)

සමුපකාර තොග වෙළෙඳ ආයතනයේ සභාපතිව නිල බලයක් තිබෙනවා.

ශ්‍රී ලංකා

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

ඔහුට නිල බලයක් නැත. ඔහු අණවු සේවකයෙක් නොවෙයි. [බාධා කිරීමක්] ආහාර පිළිබඳ අධ්‍යක්ෂවරයකු සහ සමුපකාර කෙ මසාරිස්වරයකු සිටිනත් ඔවුන්ට නම් දේශපාලන කටයුතුවල යෙදෙන්නට බැහැ. පාලන නීතිරීති වලින් ඔවුන්ට අවහිරකම් තිබෙනවා. නමුත් පාලන නීති රීතිවලින් අවහිර කම් තැනීම අයට දේශ පාලන කටයුතුවල යෙදෙන්න පුළුවනි.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා,

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

ලංගම සභාපතිවන් දේශපාලන කටයුතු කරන්න පුළුවන්ද? වෙනත් සංයුක්ත මණ්ඩලවල සිටින අධ්‍යක්ෂවරයාට දේශ පාලන කටයුතුවල යෙදෙන්න පුළුවන්ද?

ශ්‍රී ලංකා

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

නමුත් සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකේ අයට දේශ පාලන කටයුතුවල යෙදෙන්න තහනමක් නැත. [බාධා කිරීමක්]

ඩබ්ලිව්. ඊ. එකේ අනිකුත් සේවකයන් ටත් දේශපාලන වැඩවල යෙදෙන්න පුළුවනි.

එඩ්මන්ඩ් සමරක්කොඩි මයා.

(திரு. எட்மன் சமரக்கொடி)

(Mr. Edmund Samarakkody)

අනික් ආමතුවරුන් භාරයේ තිබෙන සංයුක්ත මණ්ඩලවල සේවකයන්ටත් ඒ විධියට දේශපාලන වැඩවල යෙදෙන්න පුළුවන්ද? සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකේ ප්‍රතිපත්තිය අනික් තැන්වල තැන්තෙ මොකද?

ශ්‍රී ලංකා

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

ඒ ගැන කැබිනට් තීරණයක් ගන්නවා ඇති. කෙසේ වෙතත් සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකේ අයට නම් දැනටත් දේශපාලන වැඩවල යෙදෙන්න පුළුවනි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ පාලනය පැවති කාලයේදීත් එසේ පුළුවනි කම තිබුණා. [බාධා කිරීමක්] සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකේ අධ්‍යක්ෂවරයාට වශයෙන් එදා සිටි අය මැතිවරණ තරඟ වලට ඉදිරිපත් වෙලා පැරදුණාට පස්සෙ නැවතත් සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. එකටම ආවා. [බාධා කිරීමක්].

1962-63 වර්ෂයේ ඔක්ටෝබර් මාසයේදී ගැනද ප්‍රශ්න කරන්නට යෙදුණා. 1962-63 ඔක්ටෝබර් ජනරාල් වාණියෙයි ඒවා තියෙන්නෙ. මේ කාලය තුළ දී මේ අංශය භාරව සිටි ආමතුවරුන් මාත් ඒ වගකීම බාර ගන්න ඕනා. නමුත් බෙදීමක් කරන්න මා අදහස් කරන්නෙ නැහැ. ඒ කියන ඒවා ඇත්ත. ඒ තත්ත්වය ගැන අපිත් බොහොම අසන්නෝෂයි. නමුත් ගණකාධිකාරීන් කීප දෙනෙක්ම ඉන්නවා. වෙනකක් තබා තියෝජ්‍ය සභාපතිතුමාත් වරලත් ගණකාධිකාරීවරයෙක්. තවත් ඒ වගේ වරලත් ගණකාධිකාරීවරයෙක් ඉන්නවා. ඒ වගේම තවත් අංශයක තවත් ගණකාධිකාරීන් දෙතුන් දෙනෙක් සිටි

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

නව. මා පත් කළ අය නොවෙයි මේ අය. බොහෝ කාලයක සිට මේ අය ඉන්නවා. නමුත් දුර්වලකම් තිබෙනවා. මට කරන්න තිබෙන්නේ, මේවා සම්බන්ධ නිදහසට කරුණු පෙන්වන්නටය, මීට වඩා ඒ සංස්ථාව දියුණු කරන්න වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරන්නාය කියා නියෝග කිරීම පමණයි. ඒ වාණිව මට එවනවා ඇති. ඒ විධියට ඒක සංශෝධනය කිරීමට වැඩ කරගෙන යනවා.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා. (හක්මන)

(திரு. ரோய் ராஜபக்சு—ஹக்மணை)

(Mr. Roy Rajapakse—Hakmana)

නිදහසට කරුණු අසා යවා ලබෙන පිළිතුරු අපටත් දැනගන්නට ඕනැ.

අ. හා. 4

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

මා විශේෂයෙන් ම තමුත්තාන්සේට ඒවා ගැන දන්වන්නම්. එකම සංස්ථාවකටත් රහස් කඩද සි මා ලග ඇත්තේ නැහැ. ඒ වාගේම ඒවා රහස් වශයෙන් තබා ගන්නත් ඉඩ දෙන්නේ නැහැ.

සතොසේ පාඩු ගැන සඳහන් කළා. සතොසේ පටන් ගත්දා සිටම පාඩු විදගෙන අවුත් එය ලාභවලට හැරවුයේ 1956 දී බව මා කියන්නට සතුටයි. එපමණ කාලයක් තිස්සේ පාඩු විදගෙන ආවා. කීප වතා වික්ම කියා තිබෙන නිසා මා දැන් ඒවා ගැන කියන්නේ නැහැ. මම වරදක් කියන්නේ නැහැ. ඒ කාලයේ තිබුණු ප්‍රතිපත්ති වල හැටියට ආණ්ඩුවට හුඟක් උදව් කළේ පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්. ඒ නිසා බඩු හුඟක් දුරට රජය මගින් පාලනය කළේත් පෞද්ගලික අංශයෙන් ලබෙන ශක්තිය නැති වේදෝයි යන හයක් තිබුණා. ඒ නිසා ආණ්ඩුවත් පෞද්ගලික අංශයත් හවුලෙයි එව් කළේ. හුඟක් වාසි වෙන ඒව පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන් කරගෙන

ගියා. වැඩි වාසියක් නොලැබෙන එව සතොසේ මගින් කරගෙන ගියා. ඒ ප්‍රතිපත්ති අනුව සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය දිගටම පාඩු විදගෙන ගියා. 1959 වන විට නැවතත් පාඩු වුණා. ඒ මගේ හිත මිත්‍ර දඹදෙණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආර්. ජී. සේනානායක මයා.) වෙළඳ ඇමතිව සිටි කාලයෙයි. අපට බොහොම චෝදනා කරනවා අලාභ, දූෂණ ඇති වෙන වාය කියා. 1951 දී සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනයෙන් රුපියල් 6 ලක්ෂයක ලභයක් තිබුණා. 1952 දී රුපියල් 49 ලක්ෂයක් පාඩුයි. 1953 දී රුපියල් 47 ලක්ෂයක් පාඩුයි. 1954 දී රුපියල් 18 ලක්ෂයක් පාඩුයි. 1955 දී රුපියල් 18 ලක්ෂයක් පාඩුයි. නමුත් 1956 දී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ—මහජන එක්සත් පෙරමුණේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණාට පසුව රුපියල් ලක්ෂයක් ලාබයි. 1957 දී රුපියල් 9 ලක්ෂයක් ලාබයි. 1958 දී අපේ ආණ්ඩුව අඩපණ වන විට රුපියල් 45,000 ක් ලාබයි. 1959 දී අපේ දඹදෙණියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා වෙළඳ ඇමතිව සිටි කාලෙ, රුපියල් 3 ලක්ෂ 86 දහක් පාඩුයි. ඊට පසු නැවතත් 1960 දී රුපියල් 20 ලක්ෂයක් ලාබයි. 1961 දී රුපියල් 26 ලක්ෂයක් ලාබයි. මෙන්න මේ විධියයි සතොසෙ වර්තාව.

ඊළඟට සමුපකාර තොග වෙළඳ ආයතනය සම්බන්ධයෙන් විවාදයක් තැබුවොත් හොඳය කියා බොහෝ ගරු මන්ත්‍රීන් කියා සිටියා. තමුත්තාන්සේට මතක ඇති, ඒ සම්බන්ධයෙන් යෝජනා දෙකක් ඉදිරිපත් කර තිබුණා. මටත් මතකයි. ඒවාගේම අද ආත්තවය අනුවත් සංස්ථාවත් කීපයක් ගැනම විභාග කර බැලිය යුතුය කියාත් ඉල්ලා සිටියා. මේවා කල් පතාවට අරගෙන, 1964 මාර්තු මස 21 වැනිදා කැබිනට් මණ්ඩලය, සෑම නීතිගත සංස්ථාවකම පහත සඳහන් කරුණු ගැන පරීක්ෂා කර වාර්තා කිරීමට ත්‍රිපුද්ගල කමිටුවක් පත් කිරීමට තීරණය කළා.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ගරු ඉලංගරත්න]

(අ) නීතිගත සංස්ථාවට ලැබෙන මුදල් හා අනිකුත් වත්පොහොසත්කම්වල ප්‍රමාණයට නීති ගත සංස්ථාව විසින් මහජනයා සඳහා සැහෙන තරම් කාර්යක්ෂම සහ ප්‍රමාණවත් ක්‍රියාවන් සපයා පවත්වාගෙන යාය් තිබේ ද;

(ආ) දැනට පවත්නා පරිපාලන සංවිධාන හා ක්‍රම දෝෂීන් තොරද, කාර්යක්ෂමද;

(ඇ) ගණන් තැබීමේ නිසි ක්‍රමයක් ඇති කොට පවත්වාගෙන යාය් තිබේද;

(ඈ) අරමුදල් වියදම් කිරීමේදී යම් වැළැක්විය හැකි තාක්ෂණයක් හෝ පමණට වැඩි වියදම් වීමක් සිදුවී තිබේද;

(ඉ) නීතිගත සංස්ථාවේ කළමනාකාරිත්වය හා පාලනය පිළිබඳව හැකි ඉහළම කාර්යක්ෂමතාවය හා එහි වත්පොහොසත්කම්වලින් උසස්ම ප්‍රයෝජනය ලබාගැනීමේ කාර්යය සඳහා අනුගමනය කළ යුතු ක්‍රියා මාර්ග—

ඔය ආදී වශයෙන් තීරණය කරගෙන ක්‍රියාවේ යොදාගෙන යනව.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු නායකතුමා මගේ ඡන්ද පෙත්සම ගැන මතක් කළා. මා උන්නාහේට පිළිතුරු දුන්න කියා මා හිතනවා. උන්නාහේ කියන්නට යෙදුණා, මගේ පෙත්සම අස් කර ගන්නවා නම් උන්නාහේගෙ පෙත්සමත් අස්කර ගන්නවා යයි යෝජනාවක් ඉදිරිපත් වුණාය කියා. මා කියන්නට කැමතියි, ඒ විධියේ කිසිම යෝජනාවක් මා ඉදිරිපත් කළේ නැති බව. ඒ වගේම එතුමා කියන්නට යෙදුණා, ජැප්පර්ප් කියන තැනැත්තෙක් ඒ විධියේ යෝජනාවක් කළාය කියා. ඊට මගේ කිසිම සම්බන්ධයක් නැහැ. මටත් එවැනි යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා එක් සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයෙක්. මා කියන්නේ නැහැ, ඒ යෝජනාව කළේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාගේ අනුමැතිය උඬය කියා. සමහරවිට එහාට හිත වත් අයත්, මෙහාට හිතවත් අයත් නොයෙක් යෝජනා කරනවා. ඒ එකකට වත් මගේ සම්බන්ධකමක් තිබුණේ නැහැ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාට විරුද්ධ ඡන්ද පෙත්සමක් ඉදිරිපත් කරවන්නට මා

අබමල් රේණුවක තරම්වත් සම්බන්ධ වුණේ නැහැ. මා සම්බන්ධ වූ එකම ඡන්ද පෙත්සම මගේ ඡන්ද පෙත්සම පමණයි. උන්නාහේ නම් ඒ පැමිණිලිකාර පක්ෂයට හැකිතරම් උදව් කළා. ඒ බව එතුමා පිළිගත්ත. මා කියන්නට කැමතියි, එතුමාගේ ඡන්ද පෙත්සම ගැනවත්, මේ ඡන්ද පෙත්සම දෙක සම්බන්ධ කරන 'එග්‍රිමන්ට්' එකකටවත් මගේ කිසිම සම්බන්ධකමක් නොතිබුණු බව.

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ராய் ராஜபக்ச)

(Mr. Roy Rajapakse)

ඔබතුමා ජයගත්තනේ.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

ඒකටත් නොයෙක් දේවල් කියනවා.

බඩු ආනයන අවසර පත්‍ර දෙන දෙපාර්තමේන්තු සම්බන්ධයෙන් නොයෙක් වෝදනා අහන්ට ලැබුණා. මා කලවානේ මන්ත්‍රීතුමාට කියන්නට කැමතියි, මයිල්වාග නම් මහත්මයාට විරුද්ධව එතුමා ඉදිරිපත් කළ වෝදනා ඉතාම අසාධාරණ, අයුක්ති සහගත වෝදනා බව. එතුමා කරන්නේ ඉතා අමාරු කටයුත්තක්. මැද කොළඹ දෙවෙනි ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා වගේ ඇමතිවරු තුන්—හතර දෙනකුගේ සම්බන්ධකමක් ඇතිව යළිකිසි තීරණයක් ගත්තාම මයිල්වාගනම් මහත්මයාට කරන්නට තිබෙන්නේ යන්ත්‍රයක් මෙන් එය ක්‍රියාවේ යොදන්නට කටයුතු යෙදීමයි. විදේශ විනිමය ගැන මෙන්න මේ කොටස මහත්මයා කරන්නට යයි කිව්වාම, එසේ නැත්නම් මේ විදේශ විනිමය අසුවල් දේවල් ආනයනය කරන්නට යොදවන්න කිව්වාම ඊට අවසර පත්‍ර දීමයි, එතුමා කරන්නේ. ඒ සම්බන්ධයෙන් එතුමාට අවවාද දෙන ආනයන අපනයන කාරක සභාවක් තිබෙනවා. ඒ කාරකසභාවේ තිබේ

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

බාටින් සාකච්ඡා පැවැත්වීමෙන් පසු, ප්‍රති පත්ති අනුකූලව නියෝග දුන්නාම එතුමා ඒවා ක්‍රියාත්මක කරනවා. ඒ දෙපාර්තමේන්තුවේ අඩුපාඩු හුඟක් තිබෙනවා. නිල බාටින් හිඟකම, උපකරණ අඩුකම ආදිය අඩුපාඩු එහි පවතිනවා. ඒ අඩුපාඩු සම්පූර්ණ කිරීමට අපි දැනට ක්‍රියා කරගෙන යන නිසා වැඩිකල් නොගොස් ඒවා මග හැරී යනවා ඇති.

රෙදිපිළි ආදියේ වියදම ගැන තවත් ප්‍රශ්නයක් පැන නැගුණි. සී. අයි. එෆ්. ප්‍රයිස් එක සම්බන්ධයෙන් මට වාණී ලැබී තිබෙන්නේ මේ අන්දමටයි :

“Although the c.i.f. price is Re. 1 per yard, the landed cost, after payment of duty, etc., is nearly over Re. 1.50 per yard, in some cases even Rs. 2. There is no price control in textiles now.”

ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

The C. W. E. is making 50 per cent. profit. The import price is Re. 1.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

සුදු රෙදි සම්බන්ධව එහෙම තිබුණි. අයුතු ලාභයක් ගැනීම කලින් කෙරුණි. දැන් ඒ මිල අඩු කර තිබෙනවා. වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.) කීව පුත්‍ර, අල සහ මිලිස් යනාදිය සම්බන්ධව. ඒ සම්බන්ධව වාර්තාව ලැබී තිබෙන්නේ ඉංග්‍රීසියෙන්. මා එය දැන් කිය වනවා. සමා චන්ත්‍ර, ඉංග්‍රීසියෙන් කියවන විට. මෙන්ත්‍ර, එම වාර්තාව :

“At an Import Policy Committee meeting held on 14th August, 1964, it was decided that the C. W. E. should take over on a monopoly basis the import of onions, potatoes and chillies by 1st November, 1964. In pursuance of this decision, an assessment was made of the requisite storage. It was found that we would require about 375,000 sq. ft. of storage space for stocking potatoes

onions and chillies. Every effort was made to find this store space. All that we were able to get was a store at Skinners Road in extent 36,000 sq. ft. In the circumstances, we were left with two alternatives, either acquisition of private stores or building new stores. Usually, acquisition proceedings take several months, and as such, we cannot get the machinery ready before 1st November, 1964. Furthermore, if we are to acquire, we will have to acquire a large number of privately owned go-downs scattered all over. From an administrative angle such an arrangement would be unwieldy. It is desirable to have one or more large stores so that the management would be easy. The other alternative is to build the requisite store houses. This again would entail acquisition of bare land for building. It is for this reason the C. W. E. wants a deferment of the target laid by 6 months, rather than 3 months. It was also for this reason that the C. W. E. suggested that legislation for requisitioning of land and buildings be expedited. In the meantime, the C. W. E. is progressively increasing its share of imports with a view to complete take-over on a monopoly basis. No definite target base can be fixed in view of this uncertainty regarding storage.”

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

අතුරු ප්‍රශ්නයක් අහන්න තිබෙනවා. තමුන් තාත්සේ ඒකට උත්තර දෙනව නම් මා කැමතියි. ආනයන ප්‍රතිපත්ති කාරක සභාව, සතොසේ මගින් මේ ද්‍රව්‍ය තනි කරම ගෙන්ව ගන්න ඕනෑ කියන තීරණය ගන්න විට ගබඩා ප්‍රශ්නය ගැනත් සොයා බැලුව නේද? ගබඩා ප්‍රශ්නයක් තැනි බව දැනගෙන නේද, දින නියමයක් කළේ? 1964 නොවැම්බර් මස 1 වනදා කියන දිනය නියම කළේ, ඒ අනුව නේද? දැන් ඔය විධියට කියන්නේ, බෝරා කාර සින්නේ, සින්නේ කාරයින්ගේ මලුවලට අසු වෙලා නිසයි. බෝරා කාරයින්ට එහෙම අසු වෙලා ඔවුන්ගේ කීම අනුවයි, කතා කරන්නේ. කෝටි අටක වෙළඳාම රජය අතට ගන්න යන එක—

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

වැලිමඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මේ පිළිබඳව ඊයේ කීව. මේ සාකච්ඡාවට සතොසෙ සහභිදීන් මහත්මයාත් සහභාගි වෙලා තියෙනව. ඒ සම්බන්ධ දැනුමක් මට ඇති වුණේ ඊයේයි. ඒ සම්බන්ධ ප්‍රශ්නය මතු වුණාම එම ලියකියවිලි ගෙන්වා පරීක්ෂා කර බැලුව. ඒ වෙලාවේ එකග වෙලා තියෙනව. මේක නොවැම්බර් 1 වනදා ගන්න ප්‍රථමන් වෙයි කියා. [බාධා කිරීමක්] නමුත් සංයුක්ත මණ්ඩලය සමග සාකච්ඡා කළාට පසු, ගණන් හිලවු බලන්න යන විට ඒ අයට පෙනී ගොස් තිබෙනව මෙපමණ ගබඩා වුවමනාය කියා. ඒව ගැනීමට දැනට නිල බලයක් නැහැ. Requisition power එකක් දැනට නැහැ. වාර්තා අනුව කියන්න තියෙන්නේ, ඒව අරන් සාධාරණ විධියට කටයුතු කර ගෙන යාමට සී.ඩබ්ලිව්.ඊ. එකට ශක්තියක් නොමැති බවයි. ගන්න කී පලියට ගන්න ගියොත් වෙන්නේ මොකද? බඩු ගබඩා කිරීමට තැත් නැතිකම නිසා ඒව බෙදා හැරීම අත්තරුවේ වැටෙනවා. ඒ වගේම ආනයන කටයුතුත් අත්තරුවේ වැටෙනව. එම නිසයි, ඔය තීරණය අරගෙන තියෙන්නේ. මේ ගැන තව දුරටත් විභාග කර බලනව. ප්‍රථමන් ඉක්මනින් ඒව කරන්න විරිය කරනව, සාර්ථක ලෙස.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

මට තව ප්‍රශ්නයක් අහන්න තියෙනව. ගරු ඇමතිතුමා කීව, මේ ලාංකික කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය සම්පූර්ණයෙන්ම භාර දී තිබෙන්නේ නිලධාරීන්ටය කියා. නොවැම්බර් 1 වනදා සිට තනිකරම සතොසෙන් බඩු ගෙනවන අවස්ථාවේදී ඒ සඳහා අවශ්‍ය කරන ගබඩා සැහෙන ප්‍රමාණයට නැති වුණොත් කවදාවත් එය හරියාකාර කර ගෙන යන්න බැරි වන බව අපි දන්නව. ගබඩා සැහෙන ප්‍රමාණයට නැතුව බඩු ගෙනාවාම කරදර සිදු වන බව අපි දන්නව. එතකොට දහ දොළොස් දෙනෙකු ගෙන් සමත්විත මේ ආනයන ප්‍රතිපත්ති කාරක සභාවේ සාමාජික මහත්වරු ඔය ප්‍රශ්නය ගැන බලන්නේ නැතිව මේ

විධියේ තීරණයක් ගන්න තරම් මෝඩ පිරිසක්ද? ඇමතිතුමාගේ පිළිතුරේ හැටියට ඒ පිරිස රාජකාරිය ගැන නොදන්න පිරිසක්. නැහැ, ඒ අය මේ ගැන හොඳ හැටි බලා තිබෙනව. නොවැම්බර් මාසේ 1 වෙනිදා සිට සියලුම ද්‍රව්‍ය සතොසෙ මගින් ලංකාවට ගෙනාවත් බෙදා හැරීමට අවශ්‍ය ගබඩා ලංකාවේ තිබෙන බව දැනගෙනයි ඒ තීරණය කර තිබෙන්නේ.

අ.හා. 4.15

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

මට ලැබී තිබෙන වාර්තාවල හැටියට ගබඩා කර තබන්න ඉඩක් නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එසේ ඉඩ නැති වුණේ තමන් තාත්සේ ඇමතිකම භාරගෙන සහභිදීන් මහතා සාමාන්‍යාධිකාරී ධුරයට පත් වුණාට පසු වයි.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

සම්පූර්ණ අසත්‍යයක්.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එහෙම නම් සාමාන්‍යාධිකාරී තනතුරට ඒ මහතා පත් වන තුරුම ඔය ගබඩා ප්‍රශ්නයක් මතු වුණේ නැත්තේ ඇයි?

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

මෙය සහභිදීන් මහතා පෞද්ගලිකව ගත් තීරණයක් නොවෙයි. ඊයේ ඔය ප්‍රශ්නය මතු කරන තුරු මම මේ ගැන යම් තම්මක් දන්නේ නැහැ. හැබැයි මට කියන්න ප්‍රථමන්, හැකි පමණ තක්මතින් ඒ කාර්යය කරනවාය කියා; නමුත් කවදා ගන්නවාද, කවදා බෙදා හරිනවාද කියන්න බැහැ නමුත් මොන මොන අඩුපාඩු තිබෙන

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

වද දන්නේ නැහැ. සතොසේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය සාකච්ඡා කර මේ විධියේ නිගමනය කට බැස තිබෙනවා. මම සහබිඳීන් මහතා සමග සාකච්ඡා කරනවා නමුත් ඊයේ මේ ගැන ප්‍රශ්න කරන තුරුම මා කිසිවක් දැනගෙන සිටියේ නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කි. රු. කේ. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

එතකොට මේක කරන්න බැරිය කියන්නේ සතොසේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයද?

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

මගේ අදහස එහෙමයි.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කි. රු. කේ. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

සතොසේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය කොහොමද ඒව දන්නේ? ඒ අය කරන්නේ දේශපාලන වැඩ. වෙළඳ කටයුතු ගැනවත් ගබඩා කිරීම ගැනවත් ඒ අය දන්නේ නැහැ.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

වැලිමඩ මන්ත්‍රීතුමාට ප්‍රච්චන්ද ගබඩා වර්ග අඩි 3,75,000ක් අපට සොයා දෙන්න?

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කි. රු. කේ. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

කරුණා කර ඔබ්බින් අස් වී අපට භාර දෙන්න. මාස 6ක් ඇතුළත අපි ඒක කරන්නම්. අපි ඔය බෝරා කාරයින්ටයි ඉන්දියානු කාරයින්ටයි යට වී කපා කරන්නේ නැහැ.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

වැලිවලටත් මඩවලටත් මා හය වන්නේ නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(කි. රු. කේ. எம். பீ. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

බය වෙන්න ඕනෑ නැහැ. ඉන්දියානු කාරයන් කරන වැඩට අපි බයයි. අපි දන්නවා අපට සිදු වී තිබෙන විපත.

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

සභාපතිතුමනි, මේවා ලාංකික කිරීමෙන් පසුව ශක්තිමත් ලෙස බෙදා හැරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් අපි ඇති කරන්න ඕනෑ. එවැනි වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර ගත් විහාම අපි ඒ කායඝීය කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. එසේ අපට හරියාකාර බෙදා හැරීමේ කටයුතු කරන්න බැරි වුණොත්, අනික් අතට අපට පහර ගහයි. සියලු දෙයක්ම සංස්ථාවට ගන්නාය, නමුත් හරියට බෙදා හරින්නේ නැත, කියා.

තවත් ප්‍රශ්නයක් පැන නැගී තිබෙනවා, යම් යම් නිෂ්පාදන හරියට බෙදා දෙන්නේ නැත කියා. ඒ නිෂ්පාදන රජය සතු කර ගැනීමට අපට බලතල දැනට නැහැ. ගිනිපෙට්ටි සහ ටයර් පියුබ් ආදිය අපට දෙන්නාය කියා අපි ඉල්ලා සිටිය. නමුත් ඒ අය ඒවා දෙන්න කැමති නැහැ. ඒ නිසා ඒ නිෂ්පාදන බලෙන් අරගෙන බෙදා හැරීමට දැන් තිනි සම්පාදනය කරගෙන යනවා.

තවත් ප්‍රශ්නයක් මතු කළා. “ෆ්ලයිං ස්ක්වොඩ්” එක අඩපණ වී තිබෙනවාය කියා. එසේ අඩපණ වීමක් නැහැ. එය පි තවත් ශක්තිමත් කර තිබෙනවා. ගාල්ලේ වරාය සම්බන්ධයෙන් ගාල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක) දීර්ඝ විවේචනයක් කරන්න යෙදුණ. අදක්ෂ විධියට එහි පාලන කටයුතු ගෙන ගිය නිලධාරීන් ඒ සභාවලින් අස් කර ඊට වඩා කායඝීයම නිලධාරීන් ඒ සභාවලට පත් කිරීමට අපි කටයුතු කරගෙන යනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, රක්ෂණ සංස්ථාව පිළිබඳව ම දුන් පිළිතුර ගැන අවිස්සා වේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.) කිව්වා. මා දුන් පිළිතුර ඇත්ත. හැත්සාඩ් වාර්තාවේ අඩංගු වේලා තියෙන එය සම්පූර්ණයෙන් ඇත්තක් ම.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ගරු ඉලංගරත්න]

හිතන්නේ ඒ සම්බන්ධයෙන් වැඩි විස්තරයක් කරන්න වුවමනා කරන්නේ නැහැ කියලයි. ඒ සංස්ථාව ගැන කළ විවේචනවලට මා ඊයේ පිළිතුරු දුන්නා. කමිටු පත් කිරීම සම්බන්ධයෙන්, මීට වඩා ක්‍රියාත්මක වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කිරීම සම්බන්ධයෙන්, ඉදිරිපත් කළ කරුණුවලට පිළිතුරු ලබෙන්න ඇති. යම් කිසි නිලධාරී පිරිසක් මොන විධියටද ඉහළ දැමීමේ කියන ප්‍රශ්නය අවිස්සා වේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා පැන නැගුවා. ඒ ගැන මම කරුණු සොයා බැලුවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් දැන්වීම් ප්‍රසිද්ධ කර, ඉල්ලුම් පත්‍ර කැඳවා, නිලධාරීන්ගෙන් සමත්වී කමිටුවක් පත් කර, ඒ අයගේ මාර්ග යෙහුයි පත්වීම් කර තිබෙන්නේ. සාමාන්‍යාධිකාරී, අතිරේක ප්‍රධාන ගණකාධිකාරී, නියෝජ්‍ය සාමාන්‍යාධිකාරී, දෙවැනි ගණකාධිකාරී සහ සහකාර කළමනාකාරයා අය ඒ කමිටුවට අයිතියි. ඒ නිසා ඒවා යථා විධියට කෙරෙන්නට ඇතැයි මා හිතනවා. යථායෝග්‍ය පරිදි කරුණු සොයා බලා ඒ පත්වීම් දෙන්න ඇති බවට මගේ හිතේ තම් කිසිම අනුමානයක් නැහැ.

ගුණරත්න නැමැත්තා සම්බන්ධයෙන් කියන්න කැමතියි. විභාගය කර තිබෙන්නේ 1962 මැයි මාසේ 15 වැනිදා. ඒ සම්බන්ධයෙන් වාර්තාවක් තිබෙනවා ඉංග්‍රීසියෙන්. එය කියවන්න කැමතියි.

"The first inquiry was held on 16.5.62. The recommendations of the General Manager were that Mr. Gunaratne's salary be reduced by one increment and that he be surcharged a sum of Rs. 900 spent on advertising Maxim shirts and also surcharge the difference in the discount allowed to Messrs. Hentley Garments, Ltd. The Board accepted the General Manager's recommendations in regard to the reduction of salary and surcharge and further decided to transfer the Manager out of the Textile Department. It was further decided to forward the inquiry file to the Hon. Minister along with the Board's recommendation.

The Board was informed on 6.7.62 by the Permanent Secretary that the Hon. Minister considered the punishment inadequate and that the matter should be reconsidered by the Board.

On 6.7.62 the Board appointed a sub-committee of Mr. S. Samaratunga, Mr. R. L. Arnolda and Mr. T. E. Gooneratne to examine the files and make a recommendation to the Board. The sub-committee

made a recommendation on 18.1.63 and this was placed before the Board on 1.2.63. The final decision of the Board was :

- That the punishment by way of reduction of salary should be increased from one increment to three increments.
- That the surcharge recommended earlier should stand.
- That Mr. Gunaratne be transferred out of the Textile Department.
- That he should not be placed in charge of any other department for a period of five years.
- That this work should be closely supervised over the next five years.

The Hon. Minister's concurrence was conveyed to the Board on 16.2.63."

That is when I was not in the Ministry.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

What is the position that he holds today ?

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

He has not been promoted. I checked the matter up.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

Is he not the head of a division now ?

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

I do not think so. This is the latest report. I got it this morning.

ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். குணவர்தன)

(Mr. D. P. R. Gunawardena)

I do not know whether it was stayed last night !

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

ගරු ඉලංගරත්න

(கௌரவ இலங்கரத்ன)

(The Hon. Ilangaratne)

With regard to licensing, I would like to inform the House that all items except food and drugs have been brought under licence control. Last month we brought further items such as milk foods, infants' and invalids' foods under licence also. Chillies, potatoes and onions will be brought under licence control when the C. W. E. proposal is implemented. Balance O. G. L. items will then be only currys, tinned foods and drugs, which will be brought under control as soon as we get the staff and so on.

විදේශීය වෙළඳාම සම්බන්ධයෙන් වත්තල ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ජෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.) කීවිවා. 1960 සිට 1963 දක්වා අඩු වෙලා තියෙනවා, ඉන්දියාවත් ජපන් රටත් සමග තිබෙන වෙළඳ පරතරය. 1960 දී ඉන්දියාවත් සමග තිබුණු වෙළඳ පරතරය කෝටි 23 යි. 1961 දී කෝටි 16යි, 1962 දී කෝටි 9යි, 1963 දී කෝටි 9යි. ජපානයත් සමග තිබුණු වෙළඳ පරතරය 1960 දී කෝටි 10 යි. 1961 දී කෝටි 11 යි, 1962 දී කෝටි 14 යි, 1963 දී කෝටි 6 ට බැහැල තියෙනවා. මා හිතන්නේ දැන් හැම එකකටම වාගේ පිළිතුරු දුන්නාය කියලයි. මට ඇහුම්කන් දීම ගැනත් කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම ගැනත් සභාවට මා ස්තූති වන්න වෙනවා.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்ன)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

ගරු සභාපතිතුමනි, අප ඉදිරිපත් කළ චෝදනාවලට ගරු ඇමතිතුමා දුන් පිළිතුරින් අපට සැහිමකට පත් වීමට පුළුවන් කමක් නැහැ. ලාංකික කිරීමේ ප්‍රතිපත්තිය මොකක්දැයි ඊයේ අපි පැහැදිලි වශයෙන් ඇහුවා. මෙපමණ දවසක් මහජනයා මුළු කිරීමට එක එක තැන්වලදී එක එක දේ වල් කිව්වා හා සමානවම අදත් ගරු ඇමතිතුමා මේ ප්‍රශ්නය නිරාකරණය කිරීම පිණිස වැඩ පිළිවෙළක් යොදා නැති බවට මේ අවස්ථාවේදීත් කරුණු කියන්න යෙදුණා. ඒ වගේම අතිරේක ආහාර ද්‍රව්‍ය

පිළිබඳ ප්‍රශ්නය අපි පැහැදිලි ලෙස චෝදනා වක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කළා. අද මේ මොහොතේ ඇමතිතුමා කළ පිළිතුරු කථා වෙන් පැහැදිලි වෙනවා, ඒ ඇමතිතුමාට ඒ ප්‍රතිපත්තිය පිළිබඳව සොයා බලා වාණි කිරීමට පත් කළ මේ ගරු සභාවේ කාරක සභාව, කරුණු හොඳින් සොයා බලා කළ තීරණය උල්ලංඝනය කරමින්, මේ ආණ්ඩුවත්, ඇමතිවරයන් සිත්බි බෝරා වෙළෙඳුන් ගේ අතට අසු වී ඒ අය රැකීමට වැඩ පිළි වෙළක් ගෙන යන බව. ඒ නිසා මේ අභ්‍යන්තරික හා බාහිර වෙළඳාම භාර ඇමතිවරයාගේ ප්‍රතිපත්තිය ගැන—වැඩ පිළිවෙළ ගැන—අපට කිසිසේත් සතුටකට පත් වන්නට බැරි බව මේ අවස්ථාවේදී අපි ප්‍රකාශ කරනවා. මේ ආණ්ඩුවත්, මේ ඇමතිවරයන් මේ රටේ බඩු මිළ ඉහළ යාමට වැරදි කාරයා හැටියට, මේ රටේ පාරම්පරික වෙළෙන්දා—විශේෂයෙන් සිංහල වෙළෙන්දා—හංවඩු ගසන බවත්, එතැනින් තවතින් නෙ නැතිව ඒ වෙළෙන්දා කළු කඩකාරයකු හැටියට හඳුන්වමින් ශල්‍ය කමියක් කර සමාජයෙන් ඉවත් කළ යුතු සමාජ පිළිකා වක් වශයෙන් පෙන්වන බවත් අපි චෝදනාවක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කළා.

මේ ආණ්ඩුව පාරම්පරික සිංහල වෙළඳ පෙළාත්තිය විනාශ කර දැමීමේ වැඩ පිළි වෙළක් ගෙන යන බවට අමාත්‍යාංශය පිළිබඳ සාකච්ඡාව ආරම්භ කළ අවස්ථාවේ දීම අපි චෝදනාවක් ඉදිරිපත් කළා. නමුත් ඇමතිතුමාගේ පිළිතුරු කථාවේදී ඒ සම්බන්ධව කිසිම දෙයක් ප්‍රකාශ කළේ නැහැ. නමුත් ඇමතිතුමාත්, වෙනත් ඇමතිවරුත් කථා පවත්වන විට නැගූ අතුරු ප්‍රශ්න යනාදි දේවලින් අප එල්ල කළ චෝදනාව සියයට සියයක්ම ඔප්පු වී තිබෙන බව මේ අවස්ථාවේදී අපට ප්‍රකාශ කරන්න පුළුවන්. මේ හවුල් ආණ්ඩුවේ වෙළඳ ප්‍රතිපත්තිය—බාහිර හා අභ්‍යන්තර වෙළඳාම භාරව සිටින ඇමතිවරයා ගෙන යන ප්‍රතිපත්තිය—මේ රටේ විනාශයට හේතු වන, මේ රටේ ජනතාවගේ විනාශයට හේතු වන එකක්. ඒ නිසා මේ ආණ්ඩුව ගෙන යන මේ ප්‍රතිපත්තිය ගැන අපේ තද බල විරෝධය ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

අ. භා. 4.30

අවිස්සාවේල්ලේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා රක්ෂණ සංස්ථාවේ නියෝජිතයන් සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කළා. අද මොකක්ද කරල නියෙන්නෙ? රක්ෂණ සංස්ථාව රජයට ගත් ව්‍යාපාරයක් හැටියට උදත් ඇනුවත් එහි වාසිය ලබා දී තිබෙන්නේ— ඒ රක්ෂණ ව්‍යාපාරය මගින් විශාල වශයෙන් කොමිස් මුදල් ලබා ගැනීමට අවස්ථාව සලසා දී තිබෙන්නෙ සුදු කොමි පැති කාරයන්ටයි. රක්ෂණ සමාගම් විදේශිකයන්ට තිබුණු කාලයෙදි වගේම ඒ සුදු කොමිපැති කාරයන්ට අදත් රුපියල් ලක්ෂ ගණන්, කෝටි ගණන් කොමිස් වශයෙන් ලබා ගැනීමට ඉඩ දී තිබෙනව. විදේශීය වෙළඳ සමාගම්වලට, ලොකු ධන වතුන්ට, රජයේ උසස් සේවකයන්ගේ අඹුවන්ට විශාල ධනස්කන්ධයක් මේ මාගී යෙන් ලබා ගන්න ඉඩ සලසා දී තිබෙනව.

ගරු සභාපතිතුමනි, අපේ ගම්බද ප්‍රදේශ වල ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් ඉතා විශාල ගණනක් සිටිනව. අඩු ගණනේ ඒ අය මේ රක්ෂණ සංස්ථාවේ නියෝජිතයන් හැටියට පත් කළා නම් ඔවුන්ට ඒ මගින් සැහෙන මුදලක් ලබා ගන්න පුළුවන්කම ලැබෙනව. කොමිපැතිවලට හෝ සල්ෆි කාරයන්ට හෝ උසස් නිලධාරීන්ගේ අඹුවන්ට හෝ මේ රක්ෂණ සංස්ථාවේ නියෝජිතකම් දී මෙහි ප්‍රයෝජනය ඔවුන්ට ලබා දීමට නොවෙයි මේ රක්ෂණ සංස්ථාව ඇති කළේ. ඒ අයට දුන් නියෝජිතකම් වෙනස් කරල ඒ ඒ ජන්දයක කොට්ඨාශයට නියෝජිතයන් යම් කිසි ගණනක් ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන්ගෙන් පත් කළා නම් ඔවුන්ට ඒ මගින් අවුරුදු පතා සැහෙන ආදායමක් ලබා ගන්න පුළුවන්කම තිබුණ. පස්සර මන්ත්‍රීතුමාත් කුණ්ඩසාලේ මන්ත්‍රීතුමාත් මේ ගරු සභාවේ සිටිනව. ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කොට්ඨාශවල තේ ස්ටෝරු තිබෙනව. ගින්නෙන් හා හොරකමින් විය හැකි අත තුරු සදහා ඒවා රක්ෂණය කරන්න ඕනෑ, රක්ෂණ සමාගම මගින්. දන් මේවා රක්ෂණය කරන්න ගිහින් කොමිස් මුදල් ලබා ගන්නෙ කවිද? ඔය ඕනෑම වත්තක් ගැන සොයා බැලුවොත් පෙනෙයි, අද කොමිස් මුදල ගන්නෙ සුදු කොමිපැති කාරයන් බව. ඒ අයටයි ඇමතිවරයා ඉඩ දී තිබෙන්නෙ. තමුත්තාත්පෙනෙ කොට්ඨා

ශය ගෙන බැලුවත් ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන් සිය ගණනක් සොයා ගන්න පුළුවන් වේවි. ඒ උදවියට නියෝජිතයන් හැටියට පත් වීම් දී කොමිපැති කාරයන්ට දී තිබුණ නියෝජිත තනතුරු අවලංගු කළා නම්, ලොකු මිනිසුන්ගෙ නෝතලාට දී තිබුණ තනතුරු අවලංගු කළා නම්. අර දුප්පත් ළමයින්ට සැහෙන ආදායමක්—අවුරුද්ද කට රුපියල් දස දහසක පමණ ආදායමක්—ඔය ක්‍රමයෙන් ලබාගන්න තිබුණා නො වේද? එපමණක් නොවෙයි, මේ රටේ සිටි සාමාන්‍ය නියෝජිතවරු සමාගම් සංස්ථාවට පවරා ගත් දින සිටම ඉල්ලා සිටියා, නියෝජිතයන් වශයෙන් පත්කර ගෙන සිටි ලොකු කොමිපැති කාරයන් එයින් ඉවත් කරන්නටය කියා; ඒ අය නියෝජිතයන් වශයෙන් සිටීම නවත්වා දමන්නටය කියා. නමුත් මේ ඇමතිවරයාට කවදා වත් ඒක වෙනස් කරන්නට බැරි වුණා; ඉදිරියටවත් වෙනස් කරන්නෙ නැහැ. ඇමතිතුමාගේ සමාජවාදය අනුව එක පැත්තකින් ජාපර්ජිලාවත්, සිත්දු කාරයන් වත්, බෝරා කාරයන්වත් තර කරන අතර අනික් පැත්තෙන්—රක්ෂණ සමාගම් ආණ්ඩුවට ගත්තත්—සුදු කොමිපැති කාරයන් තර කරනව.

ඊයේ පෙරේදා, ඉන්ෂුවරන්ස් සංස්ථාවේ අධ්‍යක්ෂකවරයකු වශයෙන් සිටි ජයන්ත කාලේගම මහත්තයා එයින් අස්වුණේ මොන කාරණයක් නිසාද කියා දන්නවද? ඒ මහත්මයා අස් වුණේ, මේ ඒජන්ත ක්‍රමය නවත්වන ලෙස ඇමතිවරයාගෙන් ඉල්ලා සිටීම නිසා ඇති වූ මතභේදයක් උඩ බට තමුත්තාත්පෙ පිළිගන්නවද?

ගරු ඉලංගරත්න
(கௌரவ இலங்கரத்தன)
(The Hon. Ilangaratne)
නැහැ.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.
(திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்தன)
(Mr. K. M. P. Rajaratna)
තැත්තෙ මොකද? මම හොඳින් දන්න නිසයි කියන්නෙ.

ගරු ඉලංගරත්න
(கௌரவ இலங்கரத்தன)
(The Hon. Ilangaratne)
මතභේදයක් උඩ නොවෙයි.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[සමන්විත දහනායක මයා.]

සඳහා පණත් කෙටුම්පත් ඉදිරිපත් කරන වාය කියා රාජාසන කථාවෙහි සඳහන්වුණා. ඒ පිළිබඳව ඇමතිවරයා ගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ මොකක්ද කියා දැන ගන්න කමිනිසි.

ගරු ඉලංගරත්න

(කෙළරව මුලාංකරත්න)

(The Hon. Ilangaratne)

නීති සම්පාදනය කිරීමට අප කමිටුවක් පත් කර ඒ ගැන ක්‍රියා කරගෙන යනව.

ප්‍රශ්නය—එනම්:

“That the Vote be reduced by Rs. 10 in respect of sub-head 1, item ‘Minister.’”

—විමසන ලදී.

කට්ටුවල අනුව “විද්‍යා” මන්ත්‍රීත්වය පසු බව සහතික වීයින් ප්‍රකාශ කරන ලදී.

කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.

(තිරු. කේ. ං. පී. රාජරත්න)

(Mr. K. M. P. Rajaratna)

බෙදන්න.

කාරක සභාව 48 වන ස්ථාවර නියෝගය යටතේ—පත්‍ර 8; විද්‍යාව 32; යනුවෙන්—බෙදුණේ ය.

“88 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 2,94,343 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

88 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිබ්බන්ධනයක් නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 51,250

වාක්‍රුප් පණත මුල. 2.—පරිපාලනායුතු සේවකයන්ගේ—මිණිවැටුණු සේවකයන්, රු. 51,250

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 51,250

“88 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 51,250 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

88 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිබ්බන්ධනයක් නියෝග කරන ලදී.

3 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—මුලධන වියදම, රු. 16,500

වාක්‍රුප් පණත මුල. 3.—පරිපාලනායුතු සේවකයන්ගේ—මුද්‍රාකරණ පොරොන්දු සේවකයන්, රු. 16,500

Vote No. 3.—Administration charges—Capital expenditure, Rs. 16,500

“88 වන ශීර්ෂයේ 3 වන සම්මතය සඳහා රු. 16,500 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

88 වන ශීර්ෂයේ 3 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිබ්බන්ධනයක් නියෝග කරන ලදී.

89 වන ශීර්ෂය.—වණිජ දෙපාර්තමේන්තුව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා, රු. 7,03,525

තලවැටු 89.—වාර්තාකරු ක්‍රිකේට් ක්‍රීඩකයන්

වාක්‍රුප් පණත මුල. 1.—පරිපාලනායුතු සේවකයන්ගේ—මුද්‍රාකරණ පොරොන්දු සේවකයන්, රු. 7,03,525

HEAD 89.—DEPARTMENT OF COMMERCE

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 703,525

“89 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 7,03,525 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

89 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය උප ලේඛනයෙහි කොටසක් හැටියට නිබ්බන්ධනයක් නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 3,17,060

වාක්‍රුප් පණත මුල. 2.—පරිපාලනායුතු සේවකයන්ගේ—මිණිවැටුණු සේවකයන්, රු. 3,17,060

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 317,060

“89 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 3,17,060 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

விசேஷ கெடுதலைப் பண்ண, 1964-65

—காரக கலாவி

89 வன ஸீயேகி 2 வன ஸமீதைய ருப லேன யேகி கெடுதலை ஸுபியடு கிளிய ஸுதுகி கிளியேக கரந ரு.

90 வன ஸீயேகி—ஸமீதே ரேயீயீயூர் டேயூரீயேதேன்து

1 வன ஸமீதைய.—காரீய மனீயல லேயுட் லேகி பகிநகி ஸக டிநிநுந் டீமநா, ரு. 4,20,852

தலைப்பு 90.—கொம்பனிப் பதிவாளர் திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறப்புகளும், ரு. 4,20,852

HEAD 90.—DEPARTMENT OF REGISTRAR OF COMPANIES

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 420,852

“90 வன ஸீயேகி 1 வன ஸமீதைய ஸடகா ரு. 4,20,852 க மடல ருப லேனயடு டுதுலன் கடு ஸுது” யந பூநிய விமகந ருடன், ஸகாஸமீதே வி.

90 வன ஸீயேகி 1 வன ஸமீதைய ருப லேன யேகி கெடுதலை ஸுபியடு கிளிய ஸுதுகி கிளியேக கரந ரு.

2 வன ஸமீதைய.—பாருந ஸகீது— பூநரூவரீயந விடது, ரு. 62,648

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு கள்—மீண்டுலருஞ் செலவு, ரு. 62,648

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 62,648

“90 வன ஸீயேகி 2 வன ஸமீதைய ஸடகா ரு. 62,648 க மடல ருப லேனயடு டுதுலன் கடு ஸுது” யந பூநிய விமகந ருடன், ஸகாஸமீதே வி.

90 வன ஸீயேகி 2 வன ஸமீதைய ருப லேன யேகி கெடுதலை ஸுபியடு கிளிய ஸுதுகி கிளியேக கரந ரு.

91 வன ஸீயேகி.—டாநயந ஸக டபநயந பாருந டேயூரீயேதேன்து

1 வன ஸமீதைய.—காரீய மனீயல லேயுட் லேகி பகிநகி ஸக டிநிநுந் டீமநா, ரு. 16,02,300

தலைப்பு 91.—இறக்குமதி ஏற்றுமதிக் கட்டுப் பாட்டாளர் திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறப்புகளும், ரு. 16,02,300

HEAD 91.—DEPARTMENT OF CONTROLLER OF IMPORTS AND EXPORTS

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 1,602,300

“91 வன ஸீயேகி 1 வன ஸமீதைய ஸடகா ரு. 16,02,300 க மடல ருப லேனயடு டுதுலன் கடு ஸுது” யந பூநிய விமகந ருடன், ஸகாஸமீதே வி.

91 வன ஸீயேகி 1 வன ஸமீதைய ருப லேன யேகி கெடுதலை ஸுபியடு கிளிய ஸுதுகி கிளியேக கரந ரு.

2 வன ஸமீதைய.—பாருந ஸகீது— பூநரூவரீயந விடது, ரு. 3,97,700

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவு கள்—மீண்டுலருஞ் செலவு, ரு. 3,97,700

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 397,700

“91 வன ஸீயேகி 2 வன ஸமீதைய ஸடகா ரு. 3,97,700 க மடல ருப லேனயடு டுதுலன் கடு ஸுது” யந பூநிய விமகந ருடன், ஸகாஸமீதே வி.

91 வன ஸீயேகி 2 வன ஸமீதைய ருப லேன யேகி கெடுதலை ஸுபியடு கிளிய ஸுதுகி கிளியேக கரந ரு.

92 வன ஸீயேகி.—வேலு நூவி ஸமீதையேதேன்து

1 வன ஸமீதைய.—காரீய மனீயல லேயுட் லேகி பகிநகி ஸக டிநிநுந் டீமநா, ரு. 95,036

தலைப்பு 92.—வணிகக் கப்பல் திணைக்களம் வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறப்புகளும், ரு. 95,036

HEAD 92.—DEPARTMENT OF MERCHANT SHIPPING

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 95,036

“92 வன ஸீயேகி 1 வன ஸமீதைய ஸடகா ரு. 95,036 க மடல ருப லேனயடு டுதுலன் கடு ஸுது” யந பூநிய விமகந ருடன், ஸகாஸமீதே வி.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

92 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—

පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 4,351

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 4,351

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 4,351

“92 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 4,351 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

92 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

93 වන ශීර්ෂය.—සමූපකාර සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව

1 වන සම්මතය.—කාර්ය මණ්ඩල පෞද්ගලික පඩිනඩි සහ අනිකුත් දීමනා රු. 78,71,344

தலைப்பு 93.—கூட்டுறவு அபிவிருத்தித் திணைக்களம்

வாக்குப்பணம் இல. 1.—பணியாளரின் ஆளுக்குரிய வேதனமும் பிறப்புகளும், ரூ. 78,71,344

HEAD 93.—DEPARTMENT OF CO-OPERATIVE DEVELOPMENT

Vote No. 1.—Personal emoluments and other allowances of staff, Rs. 7,871,344

“93 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය සඳහා රු. 78,71,344 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

93 වන ශීර්ෂයේ 1 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

2 වන සම්මතය.—පාලන ගාස්තු—

පුනරාවර්තන වියදම්, රු. 14,88,656

வாக்குப் பணம் இல. 2.—பரிபாலனச் செலவுகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு, ரூ. 14,88,656

Vote No. 2.—Administration charges—Recurrent expenditure, Rs. 1,488,656

“93 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය සඳහා රු. 14,88,656 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

93 වන ශීර්ෂයේ 2 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

4 වන සම්මතය.—දෙපාර්තමේන්තුව

විසින් සපයන සේවා—පුනරාවර්තන වියදම රු. 5,000

வாக்குப் பணம் இல. 4.—திணைக்களத்தால் அளிக்கப்படும் சேவைகள்—மீண்டுவருஞ் செலவு ரூ. 5,000

Vote No. 4.—Services provided by the Department—Recurrent expenditure, Rs. 5,000

“93 වන ශීර්ෂයේ 4 වන සම්මතය සඳහා රු. 5,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය” යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

93 වන ශීර්ෂයේ 4 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.

7 වන සම්මතය.—ආර්ථික සංවර්ධනය—මූලධන වියදම, රු. 40,000

வாக்குப்பணம் இல. 7.—பொருளாதார அபிவிருத்தி ஆக்கப்பொருட் செலவு, ரூ. 40,000

Vote No. 7.—Economic Development—Capital expenditure. Rs. 40,000

“93 වන ශීර්ෂයේ 7 වන සම්මතය සඳහා රු. 40,000 ක මුදල උප ලේඛනයට ඇතුළත් කළ යුතුය”, යන ප්‍රශ්නය විමසන ලදීත්, සහසම්මත විය.

93 වන ශීර්ෂයේ 7 වන සම්මතය උප ලේඛන යෙහි කොටසක් හැටියට තිබිය යුතු යයි නියෝග කරන ලදී.

සභාපතිතුමා

(அக்கிராசனார்)

(The Chairman)

The Sitting is suspended for half an hour. We will resume at 5.7 P.M.

රැස්වීම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීත්, අ. හ. 5.7 ට කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති තැන්පත් අයි. ඒ. කාදර් මහතාගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කේ. එම්. පී. රාජරත්න මයා.]

වශයෙන් මත්පැන් වර්ග ගණනාවක්ම ගල්මය කර්මාන්ත ශාලාවේ සෑදීමටත් මේ රජය වැඩ ආරම්භ කර තිබෙනවා. මා හිතන හැටියට ගල්මය මත්පැන් සෑදීම ආරම්භ කර දැනට අවුරුදු 2 ක් 3 ක් පමණ වෙනව. මේ අයවැය ලේඛනයෙන් රා මැදීමට පොල් ගස් සම්බන්ධයෙන් දෙන අවසරයත්, අරක්කු තැබෑරුම් ඕනෑම තැනක විවෘත කිරීමට දෙන අවසරයත් ඇති කර ගත්තේ ඒ අතරයි.

සුරා ඕනෑ නම්, නෑත්තම් සුරා සැලකේ වැසීමට ඕනෑ නම්, ඒ සඳහා එක්තරා ක්‍රමයක් ඔය අතරතුර තිබුණා. මොකක්ද ඒ ක්‍රමය? මහජන ඡන්දයක් විමසීමයි. පළාත් පාලන ආයතනයක යම්කිසි තැනක තැබෑරුමක් තිබෙනවා නම්, මහජන ඡන්දයක් විමසා අරක්කු තැබෑරුම් ඕනෑ තැනකියා මහජනයා කියනවා නම්, රජය ඒ සුරා පොල වැසුව. දැන් මින් ඉදිරියට රජය අනුගමනය කරන පිළිවෙත කුමක්ද කියා අපි දැනගන්න කැමතියි. රා මැදීමට පෙල් ගසකට දෙන අවසරය උඩ මහජන ඡන්දයකින් සුරා සැල් විවෘත කිරීම නතර කිරීමට සුරාසැල් වැසීමට, තිබුණු වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාවට පරිවර්තනය කරන්න ප්‍රච්චන්ය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. ඒ වගේම ස්වදේශ කටයුතු භාර ගරු ඇමතිතුමා විසින් ඕනෑම තැනක අරක්කු තැබෑරුමක් විවෘත කිරීමට අවසර දීමෙන් කර තිබෙන්නේ ඒ ප්‍රතිපත්ති උල්ලංඝනය කිරීමකුයි. මේ ප්‍රතිපත්තිය ගැන වැඩියමක් කියන්න මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මේ කාරක සභා විවාදයේ දී විශේෂයෙන්ම ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ගේ වැය ශීර්ෂය යටතේ සුරා ප්‍රශ්නය උඩ අපේ අදහස් අපි පැහැදිලි කර දුන්නා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, සුරාව තහනම් කරන්න ඕනෑය කියන එක අපි අද පමණක් නොවෙයි, මෙතනට පැමිණි දින සිටම කියන එකක්. එයේ තහනම් කරන්න ප්‍රච්චන්.

කිරීම පිළිබඳව වැදගත් යෝජනා කීපයක් සමස්ත ලංකා බෞද්ධ සම්මේලනය මගින් දැනට අවුරුදු ගණනාවකට කලින් ආණ්ඩුවට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ යෝජනා ඉදිරිපත් කළේ තහනම් කිරීම ක්‍රමානුකූලව කරන්නයි. සුරා පානයට පුරුදු වූ කෙනෙකුට එක වරම එය නවත්වන්න ප්‍රච්චන්ද බැරිද කියා මතබේදයක් තිබෙනවා. එය සැලකිය යුතු ප්‍රශ්නයක්. නමුත් සුරා පානයට යම් කෙනෙක් පුරුදු වී සිටියත් සුරා පානයට පුරුදු නැති බල පරම්පරාව ආරක්ෂා කිරීම අප කාගේත් යුතු කමක් බව අපි කවුරුත් අවිවාදයෙන් පිළිගත යුතුයි. එසේ නම් සුරාවට පුරුදු වී සිටින අය සම්බන්ධවයි, ඉතා වැදගත් යෝජනා කීපයක් අවුරුදු 4 කට 5 කට උඩදී බෞද්ධ සම්මේලනය මගින් රජයට ඉදිරිපත් කර තිබුණේ. ඒවා ගැන අණ්ඩුව කිසිම පියවරක් ගත්තේ නැහැ. පසුගිය අවුරුදු දෙක තුනේ සුරා ප්‍රතිපත්තිය කුමක්ද කියා විස්තර කිරීමට මේ ගරු සභාවේ විශේෂ කාරක සභාවක් පත් කළේ ඒවා ගැන කිසිම පියවරක් නොගෙනයි. ඒ කාරක සභාවත් මේ අවුරුද්දේ නැහැ. අද සුරා තහනම් කිරීමට හෝ සුරා අඩු කිරීමට රජය වැඩ පිළිවෙළක් ගත්තේ නැති බවට එයත් සාක්ෂියක්.

අද විදේශවලින් එන සුරා තහනම් කරන්න බැරි ඇයි? රා ගැන කථා කරන විට රා අවසරයට විරුද්ධ අයට නැඟ චෝදනාව මොකක්ද? එනම්, මේ ධන පතියා බොන සුරාව නවත්වන්නේ නැත්තේ ඇයි කියන එකයි. අපි එය හැම අවස්ථාවකදීම ඉල්ලා සිටියා. එක කාරණයක් ගැන මෙයට අවුරුදු දෙකකට පමණ උඩදී මම මේ ගරු සභාවෙහි විශාල ප්‍රශ්නයකුත් නැඟුවා. එංගලන්තයෙන් ලංකාවට එවන විස්කි බොන්න ලංකාවේ විනිමය මුදල් යොදා ස්කොට්ලන්තයෙන් වතුර ගෙන්වන්න අවසර දී තිබුණා. මා ඒ අවස්ථාවේදී ප්‍රශ්න කළා මොකක්ද මේකේ තේරුම කියා. මේක ලජ්ජා නැති වැඩක්, අපට ස්කොට්ලන්තයේ වතුර වුවමනා නැත, අපේ වතුර හොඳය කියා මා කිව්ව. ඇත්ත වශයෙන්ම රටට කිසිසේත් විපත්තියක් නොවන හැටියට මේක

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

සුරා නිපදවා ආණ්ඩුවක් ආදායම ලබා ගන්නවා නම් ඒ ආණ්ඩුවට සන්නෝෂ වෙන්න පුළුවන්ය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. අපි සුරාවෙන් ආදායම ලබා ගන්න වාය කියා ආණ්ඩුවට සන්නෝෂ වෙන්න බැහැ. මනුෂ්‍යයා ක්‍රමානුකූලව විනාශ කරන මත්පැන්වලින් ආදායම ලබා ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවා නම්, ඒක තර්කයක් හැටියට ගෙන මත්පැන් සුලභ කිරීමට කටයුතු කරනවා නම්, එය ප්‍රඥාගෝචර වැඩක්ය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. සුරා වෙන් කෝටි 6 ක පමණ ආදායමක් ලබා ගන්නව. ඒ කෝටි 6 නැති වුණත් ආණ්ඩුවට පාඩුවක් නැහැ. විදේශීන් මේ රට සුරා කන ක්‍රම තතර කරනවා නම් කෝටි 6 වෙනුවට කොටි 600 ක් සොයා ගැනීමේ මාර්ග තිබෙනව. ඒ නිසා මේ සුරා ප්‍රතිපත්තිය වෙනස් කරන ලෙස අපි ඉල්ලා සිටිනව. මේ සුරා ප්‍රතිපත්තිවලට අපේ තදබල විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරනව. අරක්කු, ජීන්, බ්‍රැන්ඩ්, විස්කි, රා ආදී ඕනෑම දෙයක් ආණ්ඩුව නිෂ්පාදනය කර බදු අය කිරීම ගැන අපි සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධයි. අපි ඒ අවස්ථාවේදී මේ සුරා ප්‍රතිපත්තියට විරුද්ධව ඡන්දය දෙන බවත් ප්‍රකාශ කරනවා.

රිළඟට දැන් මේ රුපියල් 15 ක් අය කර ගස් මදින්න පුළුවන්ය කියනව. ඒ සමගම ස්වදේශ කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශය කියනව ලංකාවේ සිටින ගස් මදින්නත් ගේ සංඛ්‍යාව ප්‍රමාණවත් නැත, ඒ නිසා දකුණු ඉන්දියාවෙන් ගස් මදින්නත් ගෙන්වා ගන්න වුවමනාය කියා. මට තේරෙන්නේ නැහැ මේකෙ සම්බන්ධකම මොකක්ද කියා. රා අවසරය දෙන්න යෝජනා කිරීමෙන් මේ රටේ ඕනෑතරම් ගස් මදින්නත් සිටින බව පිළිගන්නව. ඒ අතරම කියනව අරක්කු නිෂ්පාදනය කරන්ට වුවමනා රා ප්‍රමාණය මදින්න දැනට සිටින ගස් මදින්නත් සංඛ්‍යාව ප්‍රමාණවත් නැත කියා. ඒ නිසා අරක්කු කර්මාන්තය දියුණු කරන්න නම් ඉන්දියාවෙන් ගස් මදින්නත් ගෙන්වා ගන්න ඕනැලු. මේ පත්‍රවල තිබෙන කරුණු ඇත්තද නැත්තද කියා මා දැන්ගන්නට සතුටුයි. මොකක්ද මේකට හේතුව? අපි සම්පූර්ණයෙන්ම මේකට විරුද්ධයි. කසිප්පු ව්‍යාපාරය දරුණු ව්‍යාපාරයක් බව සත්‍යයයි කියනව. ගැමි කොමිසම කිය

අපි දන්නව. නමුත් අවංකව, සෘජුව, අල්ලසට හා දූෂණයට යට නොවී වැඩ කරනවා නම් කසිප්පු ව්‍යාපාරය මර්දනය කරන්න පුළුවන්. පොලීසියත්, සුරා බදු දෙපාර්තමේන්තුවේ සුරා මර්දන අංශයත් හරියට වැඩ කරනව නම් හොර මත්පැන් උවදුර නැති කරන්ට පුළුවන්. නමුත් පොලීසියවත් ඒ දෙපාර්තමේන්තුවත් හරියට වැඩ කරන්නේ නැහැ. ඒ නිසා කසිප්පු උවදුර මර්දනය කරන්ට නම් මේ දෙපාර්තමේන්තු හරියාකාර සකස් කිරීමයි ආණ්ඩුව කළයුතුව තිබෙන්නේ.

අතීක් කාරණය උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාව සම්බන්ධවයි. උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාව අද විහිළුවක් වී තිබෙනව. උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාවට වෙන් කර තිබෙන්නේ ඉතා සළ මදලක්. ඒ සළ මදලෙන් උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාවේ වැඩ ගෙන යන්න බැහැ. උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාවේ යෝජනා සම්පාදනය කළේ 1952 දීයි. අද 1964. ජනගහණය වැඩි වී තිබෙනව. ඒ නිසා 1952 යෝජනා 1964 ක්‍රියාවේ යොදවන්නේ ඇයි? අළුත් යෝජනා එකක්වත් පිළිගෙන නැහැ. ඒ නිසා 1952 යෝජනා 1964 ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැති බව මා මතක් කරන්ට කැමතියි. ඒ වගේම උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාවට පමාණවත් ලෙස මදල් දී නැහැ. ඉතා සළ මදලකයි දී තිබෙන්නේ. ඒ මදලෙන් වැඩ කටයුතු කරන්න ඉතා අපහසුයි.

උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාවේ නිලධාරී මහත්මයා, මදුරුව මහත්මයා, අවංකව ලොකු උත්සාහයක් දරනව, ඒ වැඩ පිළිවෙළ ගෙන යන්න. එහෙත් මුදල් නැති කම නිසා පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ මුදල් ප්‍රමාණය වැඩි කරන්ට ඕනැ. අපට මේ නිසා හරි ඇබ්ද්දියක් සිදු වී තිබෙනව. යම්කිසි දෙපාර්තමේන්තුවකින් වැඩක් කරවා ගැනීමට දිස්ත්‍රික්ක සම්බන්ධතා කාරක සභා රැස්වීමට හෝ අමාත්‍යාංශයකට ගියාම මොකක්ද කියන්නේ? විශේෂයෙන් උඩරට කොට්ඨාශවලට උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාව තිබෙන නිසා මේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ඒක කරන්ට බැරිය, උඩරට ගැමි කොමිෂන් කාර්යාලයට ය, උඩරට ගැමි කොමිෂන් කාර්යාලයට යයි කියනව. ගැමි කොමිසම කිය

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කුරක සභාව

[කෝ. එම්. පී. රාජරත්න මය්.]

තව, සල්ලි නැහැ කියා. එතකොට උඩ
රට ගැමි කොමිසම යටතේ ඒ ප්‍රදේශවලට
සිදු වී තිබෙන්නේ, මධ්‍යම හා උතුරු පළාතට
සිදුවී තිබෙන්නේ කුමක්ද? උඩරට ගැමි
කොමිසමෙන් වැඩ කෙරෙන්නෙන් නැහැ;
අනික් දෙපාර්තමේන්තුවලින් වැඩ
කෙරෙන්නෙන් නැහැ. උඩරට ගැමි
කොමිෂන් සභාව වැඩ කරනව නම් හරියා
කාර වැඩ කරන්නට ඕනෑ. ප්‍රධාන වශයෙන්
ඊට වැඩියෙන් මුදල් වෙන් කරන්නට ඕනෑ.
දෙවනව ඒ කොමිසම හදන කාලයේ
යෝජනා දැනට නොගැලපෙන නිසා තව
අවුරුදු 10 ක් ඉදිරියට කල්පනා කර බලා
අලුත් යෝජනා හදන්න ඕනෑ. එවිටයි, මේ
පළාත් නියමාකාරයට දියුණුවට පත්
කරන්නට පුළුවන් වෙන්නේ.

තුන් වෙනුව උඩරට ගැමි කොමිසම පාර
වල් සම්බන්ධව ඇති කර තිබෙන වැඩ
පිළිවෙල වෙනස් කරන්ට ඕනැ. ඒ කටයුතු
අද භාර වී තිබෙන්නේ රජයේ වැඩ
දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉන්ජිනේරු මහත්
භයකුටයි. ඒ ඉන්ජිනේරු මහත්මයා
පාලනය වෙන්නේ රජයේ වැඩ දෙපාර්ත
මේන්තුවෙනුයි. උඩරට ගැමි කොමිෂන්
සභාවේ නිලධාරියාට ඒ මහත්මයා ගැන
කිසිම වගකීමක් නැහැ. ඒ ඉන්ජිනේරු
මහත්මයා කොයිතරම් හොඳට වැඩ කළත්
දෙදෙනකුට ඒ නිලධාරියා වගකියන්ට
ඕනැ. ස්වදේශ කටයුතු භාර ඇමතිතුමාට
වගකියන්ට ඕනැ, උඩරට ගැමි කොමිෂන්
නිලධාරියා මාර්ගයෙන් ; අනික් පැත්තෙන්
රජයේ වැඩ පිළිබඳ ඇමතිතුමාට වග
කියන්ටත් ඕනැ. රජයේ වැඩ දෙපාර්ත
මේන්තුව මාර්ගයෙන්. ඒ නිසා දෙපැත්
තට කඩ අදිනවා, පාලමක් හෝ පාරක්
හදන්ට යාමේදි. මෙහෙත් උඩරට ගැමි
කොමිෂන් සභාවේ සභාපති අනුමත කර
නව පාර හෝ පාලම හදන්ටය කියා.
එහෙත් ඒකෙ ඇස්තමේන්තු ආදිය හදා
නැවත රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවට
යවන්ට ඕනැ, අනුමත කරවාගන්න. එම
නිසා දවසින් කරන්ට පුළුවන් වැඩකට
මාසයක් ගත වෙනව. වැඩේ හරියට
කෙරෙන්නේ නැහැ. කොතරම් දක්ෂ නිල
ධාරියෙක් හිටියත් හොඳින් කටයුතු
කෙරෙන්නේ නැහැ.

අද ඉන්නව, දක්ෂ නිලධාරී මහත්ම
යෙක්. නමුත් ඒ මහත්මයාට එතැන දිගට
ම ඉන්ට බැහැ. උසස්වීමක් ලැබුණාම ඒ
ස්ථානයෙන් යන්ට ඕනෑ. ඊට පසු එතැනට
එන්නෙ ආධුනිකයෙක්. ඒ උසස් තනතුර
එතුමාට දීල තවත්වා ගන්නෙ තැනව ඔහු
මාරු කිරීමෙන් තැවතත් වැඩ කඩාකප්
පල් වෙනව. ලත් තැන ලොප් වෙනව. උඩ
රට ගැමි කොමිෂන් සභාවක් තිබෙනව
නම් හරියාකාර වැඩ කටයතු කරන්ට
ඕනෑ. මට මතකයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය
බලයේ සිටිද්දී උඩරට ගැමි කොමිෂන්
යෝජනා අතව වැඩ කළේ නැහැ කියා
ආණ්ඩුවට නිතරම චෝදනා එල්ල කළ
බව. ඒක ඇත්ත. ඒ නිසා තමයි, ඒ
මහත්වරුන් 1956 දි කරදරයේ වැටුණේ.
ඒ අන්දමට චෝදනා කරනවත් සමගම
වැඩක් කරන්ට ඕනෑ. ඒ නිර්දේශ කියා
වට පත් කරන්ට ඕනෑ. මේ කොමිසම
යටතේ යම්කිසි කොටසක් පියණ කළයතු
නම් ඒ පදේශය පියණ කිරීමට කටයතු
කරන්ට ඕනෑ බව මේ අවස්ථාවේදී මතක්
කරන්ට කැමතියි. ඉල්ලීමක් තිබෙනව,
පාලනයක් ගෙනයන, අමත පළාත්
මේ උඩරට ගැමි කොමිෂන් සභාවට ඇතුළත්
කරන්ට කියා. මා හිතනව, ඒක
සාධාරණ ඉල්ලීමක්ය කියා. ඒකටත්
ස්වදේශ කටයතු භාර අමාත්‍යාංශයේ
ඇමතිතුමා ඇහළිකන් දී ඒ කාරණයත්
පළවත් තරම් ඉක්මනින් ඉටු කරන්ට
කියා කරන ලෙස ඉල්ලමින් මගේ වචන
ස්වල්පය මෙයින් සමාප්ත කරනව.

කෙනමත් මය.

(திரு. கெனமன்)

(Mr. Keuneman)

Mr. Chairman, there are four matters that I would like to refer to in connection with the Votes of this Ministry. The first is a matter to which I have already adverted but which I should like to mention again owing to the rather serious situation that is developing concerning it.

The hon. Parliamentary Secretary would be aware that I have been repeatedly stressing the need for the greatest speed in introducing an amendment to the Rent Restriction Act to prohibit tenants being evicted

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

by persons who purchase houses on the grounds that the purchased house is needed by such person for his own occupation or for the occupation of a relation. It is absolutely essential that speedy action be taken on this matter as otherwise the house property tax that was announced by the Hon. Minister of Finance may well suffer the same fate as the Paddy Lands Act.

අ. ආ. 5.30

The Paddy Lands Act, you will remember, was an Act that was introduced for the purpose of granting security of tenure to *ande goviyas* but owing to weaknesses in administration nearly 20,000 or more *ande goviyas* were thrown out of their fields by the landlords and had to wait several years to have their tenancy rights restored.

The house property tax which contemplates a penal tax of 10 per cent. on the total value of property in excess of one house and one lakh worth of house property, naturally, has led to persons who are thus affected putting their excess or surplus house property on the market and this is particularly so in places like Colombo Central and particularly so amongst slum owners. The other hon. Members of Colombo Central would be aware—and I think the hon. Fair Parliamentary Secretary is herself aware—of a number of so-called tenement gardens now coming on to the market. This happened at Wolfendhal Street; I have had cases at Maligawatte and I also had a case—I was there—at Maradana. All over the place a number of these owners are, first of all, informing the tenants that if they like they can buy the houses, otherwise they intend to sell them. In certain cases auction sales have already been announced.

Under the Rent Restriction Act, as it stands at this moment, a tenant, however long he has stayed in the house, can be evicted if that house is sold to another person and the other person claims that he wants the house

for his own occupation or for the occupation of his family. Some time ago we made a major agitation in this House. I spoke several times on this matter myself and the Government introduced a two-year ban on that type of eviction. But, unfortunately, Mr. Mahanama Samaraweera, who was the Minister in charge at that time, under pressure from landlord interests, conceded to those pressures and this two-year protection was withdrawn. In the result there has been a large number of evictions in the City of Colombo. Now we do not want this to happen again. As the law stands at the moment, it is still possible for a person who purchases a house to file an action against the tenant and if he can complete that action before the new legislation is introduced, then the tenant is going to find great trouble in coming back, if he can come back at all. That is why speed is the essence of this problem. I am very glad, after these matters were raised by us, to see an announcement in the papers by the Ministry of Local Government as well as the Ministry of Finance that the Government intends amending the Rent Restriction Act by a Bill to take away the possibility of this class of action for eviction that I referred to and that they intend to make the application of this matter retrospective as from 1963.

විවියන් ගූනවර්ධන මිය.

(திருமதி விவியன் குணவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

From 1962.

කේනමන් මිය.

(திரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

Maybe from 1962. It is no good closing the stable door after the horse has bolted. It is very essential that this law should be introduced and passed at once.

Of course, there may be certain sensible landlords who realize that if such retrospective legislation as envisaged comes in, there is no point in proceeding with evictions. But a

[කෙතෙක් මො.]

number of them advised by their lawyers are now rushing into courts trying to secure these evictions as early as possible, and I feel it is the bounden duty of the Government to prevent that situation.

Just imagine ! suppose Mr. A. buys a house. He proceeds against the tenant on the grounds that he or his family requires the house. The tenant is evicted under the present law. He goes roaming the streets looking for another place to stay. The Bill is introduced subsequently ; after which the tenant will have to go and make another application, and then a whole long process will take place after which the tenant will be reinstated as a new tenant of the new owner.

Why do you want these processes to develop in this abnormal way ? It is going to develop in this abnormal way unless the Government very soon, urgently, this month if possible, introduces this legislation. I am glad that the landlords are noting that this action is coming, because, if anybody undertakes this type of activity he does so at his own risk. I am very concerned about this matter. Otherwise, the tenants, particularly in some properties, face a very serious and difficult situation.

I would like the hon. Fair Parliamentary Secretary to give me this assurance that the Bill to amend the Rent Restriction Act which will remove the existing provision whereby an owner can evict his tenant on the grounds that the house is needed for his own occupation or the occupation of his family will be introduced this month, if possible. I hope the Government will be in a position through the hon. Fair Parliamentary Secretary to give us that assurance. I want to insist on that.

I know that there are many forces, unfortunately in the Ministry too, who seem to be more worried about private landlords than the poor tenants. I know that there is a lot of pressure from the other side, as

well as from some people on this side, against this proposal. But I insist in the light of the House Property Tax, which is going to come into effect from April next year, it is absolutely essential that this should be done, and I ask that it be done promptly.

The second matter concerns the Trolley Bus Service of the Colombo Municipal Council. I have seen a letter from the Chairman of the Local Government Service Commission to the Colombo Municipal Passenger Transport Employees' Union, which is one of the three trade unions of the trolley bus employees. The number of the letter is S/1/9 (2) and is dated 11th August, 1964. This union, I think, in consultation with the other two unions had submitted certain demands—I believe eight demands—which had no financial implications, apparently, for the consideration of the Hon. Minister of Local Government and Home Affairs, and they had been informed by the Chairman of the Local Government Service Commission that the Municipal Commissioner, Colombo, had requested the L. G. S. C. not to make any new amendments or fill vacancies until the Colombo Municipal Council has finalized all arrangements regarding the handing over of the trolley bus service to the C. T. B. Since then nobody knows what the position is, and there has been a great deal of unrest among the employees of this service.

Could the hon. Parliamentary Secretary please tell us, whether the Government intends taking over the Colombo Municipal Council trolley bus service and incorporating it with the C. T. B. or running it in any other way ? Or, is it going to be the responsibility of the Colombo Municipal Council to continue this service ? If it is the intention of the Government to take over the service, I ask that the future of the employees of the Passenger Transport Department, nearly 1,000 of them, should be adequately safeguarded and that they should not in any way be losers as a result of this transaction. Whatever

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කුරක සභාව

benefits they have enjoyed hitherto should be carried over into the new service.

But, if it is the intention of the Government not to take over this service, then I think that should be clearly stated because, otherwise, it looks as though the administration of the Colombo Municipal Council is using this unsettled position to refuse to deal with legitimate demands put up by its employees on the grounds that the Government is contemplating some future change. So, we would like a clear and categorical statement of what the position is. Are you taking over the Colombo Municipal Council passenger transport service and, if so, will you give the guarantee that all the employees will be taken over with their full existing rights and privileges? If you are not intending to take it over will you say so, so that the employees can deal with the Municipal Council in the matter of the demands that they have put forward?

In fact, the hon. Members of the United National Party might be interested to know that their own trade unions in the Municipal Council have been protesting against its action. In fact, the president went on hunger strike and caused some embarrassment to the U. N. P. administration. It has become a very serious matter for 1,000 employees, a large number of whom live in my constituency. So I want some clarification of that position.

The third point is this. Recently, we passed another amendment to the Parliamentary Elections Order in Council. That was as a result of a Report of a Select Committee, of which I was a member, and which was unanimously adopted by the Select Committee and also unanimously approved by this House. I want the hon. Parliamentary Secretary to give us an assurance that these new changes will be incorporated into the law relating to local government elections before the next round of local government elections becomes due at the end of this year.

We had a very bad experience last time. Parliament was far ahead of local government in the matter of electoral reform largely because one of the biggest obstacles or hindrances to local government was Mr. Mahanama Samaraweera who was the Minister of Local Government. Let us be quite frank about it. Nothing happened under him. He seemed to be very interested in other matters but not in the development of local government democracy. He could not administer his own personal life. So I do not know how he could administer local bodies. Be that as it may, we had the unfortunate situation that parliamentary elections used to take place under one law which was far in advance of the law under which local government elections took place. The use of flags was banned for parliamentary elections but allowed for local government elections. The use of transport was allowed sometimes in local government elections but not allowed in parliamentary elections.

Now, the ordinary voter is thoroughly confused by all this. He cannot see why certain things which are illegal in the parliamentary elections are perfectly legal in local government elections and the reason is that these two laws do not keep in step as far as these elections are concerned. I think the amendments that have been brought in to the Parliamentary Elections Act recently are very reasonable and good ones, amendments that can help to democratize the electoral system. I therefore ask, in fact I demand, that the Government should give a clear assurance that before the next round of local government elections at the end of this year, the local government election law will be brought into line with the parliamentary election law, with all these new features introduced.

අ. සා. 5.45

The last point, as mentioned by the hon. Member who preceded me, deals with the subject of toddy. I do not think there is anything disgraceful in drinking toddy, but it would be rather

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[කෙනෙත් මයා.]

out of step to come to a final decision on it. I am not going into the ethics of drinking toddy, and the merits or demerits that one can acquire by refraining from drinking toddy or talking about refraining from drinking toddy, but I would like to deal with some practical questions.

I want to express my very strong opposition and the very strong opposition of our party to the proposal to bring down about a thousand toddy tappers from India. This has been very strongly condemned by the Toddy Workers' Union of the Ceylon Federation of Trade Unions. We are in a curious situation. The Government is being hoist with its own petard regarding its contradictory policies in this matter. If you are having trouble on the toddy situation, one of its principal architects is the present Minister of Agriculture who was formerly Minister of Finance. He will recall that when he introduced the visa tax, both the hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe) and I repeatedly warned him that the Government would lose more money from this tax in the end, and that there would be further consequences which will have to be taken into consideration. I pointed out on that occasion that toddy tappers who are here on visas are also here on specific permits from the Commissioner of Excise. I even produced copies of such permits. Now, the Commissioner of Excise could issue a permit to a person who is a non-Ceylonese to engage in the tapping of toddy, or to a renter to hire such a person, only if he is satisfied that there is no Ceylonese able to perform that task. Otherwise the Commissioner of Excise has absolutely no business to issue such a permit.

There were 500 to 700 or more such persons, maybe a thousand, and the Government imposed a tax of Rs. 400 a year, practically the total savings for a year from their profession. I pointed out to the Minister at the time that policy was introduced that this would necessarily mean that a large number of these people would

pack up and go home. These are skilled workers; toddy tapping is a skilled occupation. It is not an occupation that anybody can engage in especially if you want to do it on a profession basis. And what we said has turned out to be true because a large number of the skilled tappers packed up and went home. If it was the policy of the Government to send these people home because it wanted to stop the tapping of trees, because it had suddenly become enthusiastic about prohibition, because it thought the people were drinking more toddy and arrack, then it is another matter.

What happened as a result of the large number of skilled tappers having to go back? Government revenue from excise and the production of arrack began to go down. We would have had a serious situation when the Government would not even have had arrack to sell if the Gal Oya molasses arrack did not come into the market. At one time the Government had to sell the Rs. 12 arrack for Rs. 8 because they did not have sufficient production of the Rs. 8 arrack. To get this measly Rs. 400 from 1,000-odd people, I think, the Government must have lost several millions of potential revenue.

Having followed a policy aimed at driving tappers out of the country, who were skilled and who had been in Ceylon, now the Government wants to bring down 1,000 tappers from India. We have several times been hammering away at the Government asking for a training scheme for Ceylonese tappers. The Government had done nothing about it. I met the former Minister of Labour personally and demanded it.

Speeches are being made about Dutugemunu's army drinking toddy before they marched into battle. Did they also go looking for tappers to India?

You cannot get tappers because proper wages are not paid, particularly in the Kalutara District. In Ja-ela, Wattala and Chilaw areas where the workers are unionized

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

toddy wages are not bad. But I charge the Government with not making any serious attempt whatever to train Ceylonese toddy tappers. I even told the former Minister, if he could not get people from the Kalutara District and the Western Province, at least, to get people from the North. They are experienced at least in palmyrah tapping; they are also Ceylonese. But this whole matter was left entirely and utterly neglected. I saw an amazing statement by the Minister: "What am I to do? Nobody comes forward to take up the job." Who will take up the job unless you organize the training of these people? According to the Central Bank there were 469,000 people without employment in Ceylon in 1963. Over 3½ lakhs of them were under 25 years of age. Does the Hon. Minister try to tell me that out of 469,000 people he cannot find 1,000 people for toddy tapping?

Why are you not getting tappers in the Kalutara District? It is because some of the distilleries are paying miserable wages. If you insist on the higher level of wages that have been imposed in the Wattala, Ja-ela and Chilaw Districts you will get many more people to tap toddy. I demand that this scheme be abandoned, that you do not go ahead with importing 1,000 persons or even one extra person unless you want people from India to teach you toddy tapping.

There are two things to be done. First, exempt from the visa tax toddy tappers who have got licences from the Commissioner of Excise. Otherwise, even the 500 or 600 of these people who are still left will also go in the course of the year. Secondly, start your training scheme at once and you will find that you can get the necessary personnel.

The entire policy of Government on this matter is thoroughly disheartening. On the one hand, the Government introduces Bills for the so-called regulation of employment in which they fix quotas of Ceylonese who should be employed, and in this way try to insist legally on the

Ceylonization of various trades. On the other hand, they turn round and say that it is necessary to get 1,000 tappers from India to tap trees. If they cannot find 1,000 people to tap trees on a professional basis as toddy tappers, who is going to tap these trees on the Rs. 15 licences? Are you going to get people from India to do that work also?

The whole thing is ill-conceived, wrong and retrogressive, and we ask that it be withdrawn. We must oppose this most strongly. It is thoroughly unnecessary and can only redound to the detriment of the people of this country.

Now that I am on the subject of toddy, I should like to say something else. I do not suppose the hon. Parliamentary Secretary has any personal knowledge of these matters. While you are making toddy more freely available, can you not put a stop to some of the muck that is being sold as toddy? People are talking about *kasippu*. I am surprised that people do not talk about what is sold as toddy in our taverns. I have spoken to some of these toddy workers and they have told me of their experiences of what some of these renters do. They mix lime and various other substances, which I cannot mention on the Floor of the House, into the toddy, and it is this devil's brew that is sold in certain taverns in Colombo. The hon. Member for Wattala (Mr. Jayasinghe) knows this very well. Part of the mixing takes place in his constituency. He can speak with greater knowledge than I. This is a matter of fact and evidence can be produced to prove it.

I think some of the prejudices against toddy tapping, even toddy drinking, arise entirely from the thoroughly insanitary and objectionable ways in which these toddy taverns are run. If they were clean, if people were given decent glasses to drink out of, if they do not have to drink on the pavement, if they do not have to behave like animals in order to have a drink, then there will not be this social stigma. I can understand persons with strong religious

[කෙනමත් මය.]

beliefs feeling that people should not drink. I can understand even people who do drink feeling that other people should not drink. I am myself a very hard smoker, but I am also firmly convinced that nobody else should smoke, because I am very concerned with the health of other people.

At the same time, I think there should be some regulations brought centrally and not merely left to the local councils, to decide on what is a suitable place for a tavern. There must be suitable surroundings where people can sit and be served like human beings, not treated like animals. The hon. Parliamentary Secretary once represented Colombo North and she knows the Kotahena tavern. I also represented it in the Municipal Council for a long time. She now represents another constituency in which a similar tavern is found. People are treated worse than animals in the zoo. Even animals in the zoo are treated decently. It is like the dog pound or worse than the municipal dog pound. The place is wrong; the situation is wrong; all that they seem to be concerned with is pleasing a particular renter and helping him to make as much money as possible. I ask that these be checked.

අ. ආ. 6

Over all, excise policy is a big question. Many people have to decide that, instead of a sub-committee.

ජයසිංහ මය.

(තිரு. ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Jayasinghe)

Government policy.

කෙනමත් මය.

(තිரு. கௌமன்)

(Mr. Keuneman)

I do not know what the Government policy is. All I know is, I am reliably informed, that all the members of the sub-committee—I was never a member of the sub-committee—including the United

National Party, appeared to agree at least on one question and that is, that tapping of toddy on permits, of course, is not a bad idea. That is the information I received. I speak subject to correction. I do not know why any member of the Communist Party was not included in this sub-committee.

Where the whole aspect of this question is involved, I must say, Sir, that there is a lot of talk about *kasippu*. Some of what is sold for Government arrack is not much different from *kasippu*. I cannot claim to be an expert on this matter. I have to go by secondhand information from others. But I am reliably informed that as far as *kasippu* is concerned, the word is used to cover two separate things. One is what is strictly called "pot arrack", and the other is the "devil's brew" which is made out of anything from formalin to cement and cockroaches. I am not talking of the second class of drink. As far as I can see the difference between pot arrack and the black arrack sold by the Government is a matter of 29 days, that is all—it is a matter of 29 days maturity. I do not think that can make much difference. If you do not want drink to be deleterious to people, all that you have to do is to see that at least they get a clean and decent drink which they can consume under reasonable standards of sanitation. That is an aspect of the matter which has also to be considered.

I am very glad the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna) and others are doing much propaganda in the country, persuading people not to drink. They have my full support in that venture. I think the more people they can persuade not to drink the better. But, so long as the Government follows the policy of selling liquor and having virtually a liquor monopoly, it is also incumbent on the Government to see that a certain policy is imposed on the people. That is one of the matters on which I would like some clarification, if not from the Parliamentary Secretary, at least from some other

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

Member of the Government who might have more practical experience of some of these questions, perhaps the Acting Minister of Finance.

I do not want to take up any more time. I am very grateful to you for giving me this opportunity to speak.

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.

(කි. ෬. ඩී. ආර්. වීරසේකර)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා වැඩි වේලාවක් ගන්නෙ නැහැ. ප්‍රථමයෙන් ම මට කතා කරන්න නියෙන්නෙ, රත්න පුර පළාත් ආණ්ඩු සභාව ගැනයි. රත්න පුර පළාත් ආණ්ඩු සභාව විතර අදක්ෂ පාලනයක් ගෙනයන, දූෂිත පළාත් ආණ්ඩු සභාවක් තවත් නැත කියා මට කිසි සැකයක් නැතුව කියන්න පුළුවනි. ඊට විරුද්ධව තර්ක කරන්න කාටවත් බැහැ. මේ සම්බන්ධයෙන් එම පළාත් ආණ්ඩු සභාවේදීම යෝජනාවක් සම්මත වී තිබෙනවා. සභාපතිතුමා පමණක් ඊට විරුද්ධව හෝ පක්ෂව ඡන්දය පාවිච්චි නොකර හිටිය. නමුත් එතුමාගේ කණ්ඩායමත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ කණ්ඩායමත්, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයේ කණ්ඩායමත්, මහජන එක්සත් පෙරමුණේ කණ්ඩායමත්, ලංකා සමසමාජ පක්ෂයේ කණ්ඩායමත් එම යෝජනාවට පක්ෂව ඡන්දය දී එකඟඡන්දයෙන් සම්මත කර ගත්ත. එම යෝජනාව නම්, “රත්නපුර පළාත් ආණ්ඩු සභාව තුළ තිබෙන නාස්තිය, දූෂණ ක්‍රියා සහ පශ්‍යා ගැනීම යනාදිය ගැන විභාගයක් පැවැත්විය යුතුය” යන්නයි.

මෙම යෝජනාව කොළඹ කායාලයට ආවා. ඊට පසු අල්ලස් කොමසාරිස්තුමාට මේ ගැන කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නය කියා කොළඹින් දන්වා යවා තිබෙනවා. ඔය කාරණය ඊයේ පෙරේද දැනගත්තට පසුව තමයි මා දන්නෙ, පළාත් ආණ්ඩු සභාවල අදක්ෂ පාලන කටයුතු ගැන විභාග කිරීමට බලයක් අල්ලස් කොමසාරිස්තුමාට තිබෙන බව. පළාත් ආණ්ඩු සභාව අදක්ෂ පාලනය සහ නාස්තිය ගැන විභාගයක් පැවැත්විය යුතුය කියා එම පළාත් ආණ්ඩු සභාවේදීම යෝජනාවක් සම්මත කර ගෙන ඒ සඳහා විභාග

යක් ඉල්ලා සිටි විට එහි සභාපති ආරක්ෂා කර ගනිමින්, එම තත්ත්වය වසා දැමීමේ අදහසින් නිලධාරී මහත්වරු කළේ, ඒ ගැන පරීක්ෂා කරන්න කොමිසමක් පත් නොකර අඩු වශයෙන් ඒ ගැන විභාගයක්වත් නොකර අර අන්දමට පිළිතුරු එවීමයි. මේ සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂා කරන්න කොමිසමක් ඉල්ලීමේ බලාපොරොත්තුවක් තිබෙන නිසා තව විස්තර ටිකක් ඉදිරිපත් කරන්න මා අදහස් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, පළාත් ආණ්ඩු සභා ශාලාව සෑදීමේදී රුපියල් 47,000 ක වංචාවක් සිදු වුණාය යන්න වාර්තා ගත වී තිබෙනවා. පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම් තුමියත් ඒ ගැන දන්නවා ඇති: දෙපාර්තමේන්තුවත් ඒ ගැන දන්නවා ඇති. පළාත් පාලන කොමසාරිස්තුමන් ඒ ගැන දන්නවා ඇති. එවැනි වංචාවක් තිබෙනවා කියා චෝදනාවක් ඉදිරිපත් කර විභාගයක් ඉල්ලා තිබුණ. නමුත් අද වන තුරු ඒ සම්බන්ධයෙන් විභාගයක් පැවැත්තුවේ නැහැ. නගර සභා ශාලාව සෑදීමේ කටයුතුවලදී රුපියල් 47,000 කට තට්ටු කළා විතරක් නොවෙයි, එහි පුටු, මේස යනාදිය සෑදීමේදීත් ලොකු වංචාවක් සිදු වුණාය කියා ඔබ්ටර් ජනරාල්තුමාට ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් වී තිබෙනවා. ඒ ගැනත් අද වන තුරු විභාගයක් පවත්වා නැහැ.

ඊයේ පෙරේද, ඒ කියන්නෙ මාස දෙකක් තුළදී පමණ, මෙම නගර සභාවේ ලොරි සහ කම්කරුවන් පාවිච්චිකර “රෙස්ට් හවුස්” එක ලඟින් දිනකට පස් ලොරි 30 ක් 40 ක් විතර ඇදගෙන යනවා මා දුටුවා. මා ඒ සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂා කර බැලුවාම මට දැනගන්න ලැබුණා, නගර සභාවේ මස් කඩේ භාර ගෙන තිබෙන “බුවර්” මහත්මයාගේ ගෙපොලක පස් කපා අදින්න අර නගර සභාවේ ලොරි සහ කම්කරුවන් යෙදවූ බව. ඒ ගැන ප්‍රශ්න කළාම අසුවල් පාරට පස් දෙන්න වුවමනා නිසා පස් ඇද්දය කියනවා. එතනදීත් වැදගත් ප්‍රශ්නයක් මතු වුණා. කොයි පාර සාදන්නද පස් ඇද්දෙ? සභාපතිතුමාගේ ගෙදරට යන පාර පළල් කිරීම සඳහායි, පස් ඇද්දෙ. මාස දෙකක්

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.]

පමණ ඒ කටයුත්ත කළා. අර බුවර් මහත්මයාට දහස් ගණනක් ලාබයි. නමුත් බදු ගෙවන අයට එයින් විශාල පාඩුවක් සිදු වුණා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා අද ඉදිරිපත් කරන්නේ බරපතල චෝදනා පමණයි. චෝදනා 28 ක් ඉදිරිපත් වී තිබෙනවා. සැනපුමක් පමණ දිග ප්‍රමාණයකට තැබිය හැකි පයිප්ප වගයක් තිබුණ, පරණ වතුර ටැංකියට ජලය ගෙන ගිය. ඒ පයිප්ප රහත් වෙලා කියා චෝදනාවක් ඉදිරිපත් වුණා. මම ගිහින් කුලීකාරයෝ දමා ඒ ගැන පරීක්ෂා කර බැලුව. එතනදී මටත් දකින්නට ලැබුණා පයිප්ප රහත් වෙලා බව. ඒ ගැන විභාගයක් පැවැත්තුවේ නැහැ. විභාගයක් නොපැවැත්වීම ගැන මා කනගාටු වෙනවා.

මෙම ප්‍රශ්න පැනතැගුණු වෙලාවේ එම පළාත් ආණ්ඩු සභාවේ සභාපතිතුමාගේ මැතිනිය පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමිය හමු වී අමුලික පටිපල බොරුවක් කියා තිබෙනවා. රත්නපුර පළාත් ආණ්ඩු සභාවේ සභාපතිතුමා කෙරෙහි විශ්වාසය පළ කෙරෙන යෝජනාවක් රත්නපුර පළාත් ආණ්ඩු සභාවෙන් සම්මත කර තිබෙන වය කියා එතුමිය සමගත් කියා සිටියා. මා සදහන් කළ යෝජනාව සම්මත කළේ ගිය සුමානෙදිසි. එහෙත් පළාත් පාලන හා ස්වදේශ කටයුතු පිළිබඳ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමිය හම්බ වෙන්න ආවේ මිට සුමාන දෙක තුනකට ඉස්සර වෙලයි. මේ යෝජනාව සම්මත කර ගන්න පුළුවන් වේය යන බලාපොරොත්තුව ඇතිවයි එදා සභාපතිතුමා රැස්වීමට නම් ආවේ. එහෙත් එදා එය සම්මත කර ගන්න බැරි වුණා. ඊයේ පෙරේදා පළාත් ආණ්ඩු සභාව විසු රුවා හැරියාට පස්සෙ, අබේරත්න මහත්මයා තමාගේ පිරිස හැටියට ඉන්න පස් දෙනාට පමණක් සීමා කරගෙන, තමාගේ කණ්ඩායම පමණක් ඉතිරි වුණාට පස්සෙ, තමා කෙරෙහි විශ්වාසය තිබෙන බවට යෝජනාවක් ගෙනාවාය කියනවා. ප්‍රශ්නය මතු වී ආවාට පස්සෙ පමණයි අබේරත්න මහත්මයා කෙරෙහි විශ්වාසයක් තිබෙන බවට යෝජනාවක් සම්මත කර ගන්න හදන්නේ. ඊට ඉස්සර වෙලා ඒකච්ඡන්ද යෙහුයි ඒ මහත්මයාට විරුද්ධව එතුමා යටතේ දූෂිත පාලනයක් තිබෙනවාය.

නාස්තිකාරී පාලනයක් තිබෙනවාය, අදකෂ පාලනයක් තිබෙනවාය, ඒ නිසා ඒ සම්බන්ධයෙන් පරීක්ෂා කර බැලීම සඳහා කොමිෂන් සභාවක් හෝ කොමිටියක් හෝ ඕනෑම කියා ගෙන ආ යෝජනාව සම්මත කළේ.

ඊයේ පෙරේදා ඇති වූ ඒ සිද්ධියට බහින්න පෙර තවත් කාරණයක් ගැන මතක් කරන්න තිබෙනවා. රත්නපුරයේ “රෙන්ට් කන්ට්‍රෝල් බෝඩ්” එක ගැනයි යමක් කියන්නේ. ඒ බෝඩ් එකේ සභාපතිතුමා පත් කළේ 1960 දීයි. ඊට පස්සෙ දැන ගන්න ලැබුණා, ඒ සභාපතිතුමාට විරුද්ධව නොයෙක් නොයෙක් චෝදනා නගරයේ තිබුණු බව. චෝදනා තිබුණය කියන්නේ පහාට අරන් ගෙවල් අයිතිකාර සිත්ගෙ පැත්ත අරන් කටයුතු කරන බවට චෝදනා ඉදිරිපත් වුණු නිසයි. එපමණක් නොවෙයි, මටත් පෙන්සමක් ලැබුණා, මා රත්නපුරයෙන් ඇත් වී සිටි කාලයේදී. ඒ නිසා ඒ ගැන හරියට දන්නේ නැහැ. ඒ මහත්මයා සමුපකාර සමිතියක භාණ්ඩාගාරික වශයෙන් සිටි කාලයේදී රුපියල් 1,925.20 ක මුදලක් වංචා කිරීම නිසා එම සමිතියෙහුත් තෙරපන්නට යෙදුණු බවටයි ඒ පෙන්සමේ සදහන් වෙලා තිබුණේ. ඒ ගැන කරුණු දැන ගැනීමට සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවට ලියමනක් යැව්වා. ඊට පිළිතුරක් ලැබුණා. ඒ පිළිතුර මා ළඟ තිබෙනවා. රත්නපුරයේ ගෙවල් කුලී පාලක මණ්ඩලයේ සභාපති වන ජයමාන්න මහත්මයා මාදමිපේ සමුපකාර සමිතියේ භාණ්ඩාගාරික හැටියට කටයුතු කරද්දී එම සමිතියෙන් රුපියල් 1,925.20 ක මුදලක් වංචා කිරීම නිසා එයින් තෙරපූ බවත් එය සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුව අනුමත කරන බවත් පැහැදිලියි. ඒ මහත්මයාගේ තෙරපීම සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුව අනුමත කරනවා. මේක පුදුමයක් නොවෙයි. රත්නපුරයේ ගෙවල් අයිතිකාරයින්ගෙන් පහාට අරගෙන කටයුතු කරන බවට, ජාවාරම් කරනවාය කියන අදහස පිළිගන්න සිදු වී තිබෙන බවට, පෙන්සම් ලැබීම පුදුමයක් නොවෙයි එතකොට. මම ඉල්ලීමක් කළා, කරුණා කරල මෙවැනි ප්‍රශ්න පැන නැග තිබෙන නිසා අපේ තමන් බේරෙන්න, රත්නපුරයේ බදු ගෙවන්නන්ගේ අයිතිවාසිකම් ආදියත් ආරක්ෂා වෙන්න, මෙයාට එතනින් අයිත් කර වෙන කෙනකු

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

ඒ ටෙනුවට පත් කරන ලෙස. ගරු ඇමති තුමා එ අනුව ඔහු අස් කරන ලෙස නියම කළා. ඒ ටෙනුවට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ලේකම්වරයෙක් වන සී. බී. ද සිල්වා මහත්මයා පත් කරනු ලැබුවා, සභාපති වශයෙන. ඒ පත්කිරීම ගැන මගේ විරුද්ධත්වයක් නැහැ. සී. බී. ද සිල්වා මහත්මයා ඒ පක්ෂයට ලැදිව වැඩ කරන මහත්මයෙක්. උන්නාහෙට විරුද්ධව කිසිම චෝදනාවක් නැහැ. ඒ වුණට ඊට පස්සෙ මොකක්ද වුණේ? ජයමාන්ත මහත්මයා නැවත වතාවක් කොළඹට ගොස් කවුරුත් නමුත් හම්බ වෙලා එක සුමානයක් ඇතුළතදී සී. බී. ද සිල්වා මහත්මයාගේ පත්වීම අවලංගු කර නැවතත් එතනට පත් වුණා. මම ප්‍රශ්නයක් අහනවා. ගරු ඇමතිවරයා හෝ ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරිය හෝ පළාත් පාලන කොමසාරිස්තුමා හෝ හම්බ වෙලා අසුවලා අයින් කර මාව පත් කරන්න කියලා ඉල්ලීමක් කළොත්, ඒ ඉල්ලීම අනුව පත්වීමක් දෙනවාද? එකයි මා අහන්නෙ. ගරු ඇමතිතුමා විසින්ම අත්සන් කරන ලද ලියුම්වල “ඒපාටෝ ස්ටැට්” කොපි මා ලග තියෙනවා. මා ලග ඒ ලියුම්වල පිටපත් නැහැ. මුල් ලියුම් නැහැ. “ඒපාටෝ ස්ටැට්” කොපි තියෙනවා ඒ දෙන්නා සම්බන්ධයෙන්ම. පත්වීම් කරල සුමානයයි.

ඊයෙ පෙරේදා මෙහි වුණු සිද්ධිය ගැනත් සදහන් කරන්න ඕනැ. තමුත්තාත්සෙ දන්නවා, රත්නපුර පළාත් ආණ්ඩු සභාව ගැන මෙනෙක් මා දක්වා තිබෙන උනන්දුව. එම පළාත් ආණ්ඩු සභාවේ වංචනික ක්‍රියාවන් ගැන, දූෂිත පාලනය ගැන, අදක්ෂ පාලනය ගැන, ප්‍රශ්න 28 ක් තමුත්තාත්සෙ වෙත මේ ලඟදී මා විසින් ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණු බව තමුත්තාත්සෙ දන්නවා. මා විසින් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන ලද ඒ ප්‍රශ්න දවසකට තුන බැගින් හෝ දෙක බැගින් හෝ රැස්වීම් පැවැත්වෙන දිනවලදී දැන් අහගෙන යනවා. ඒ ප්‍රශ්න මාලාව ඉදිරිපත් කළාට පස්සෙන් මට චෝදනා ලැබෙනවා. පළාත් පාලන කොමසාරිස්තුමා එකට ඇඟිලි ගහලා, පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරිය වෙත පෙන්ස මක් ඉදිරිපත් කළ අයගේ නම පවා සභාපතිට දන්නය කියනවා. එක හරි වෙන්න පුළුවනි, එහෙම තැත්තම් වැරදි වෙන්නත් පුළුවනි. මේ සම්බන්ධයෙන් විශ්වාස කට

යුතු මාගියකින් ඒ චෝදනා ලැබුණු නිසා හිතේ තිබෙන චෝදනාව උඩයි මේ කාරණය මේ ගරු සභාවේදී පළාත් පාලන උප ඇමතිතුමිය වෙත ඉදිරිපත් කළේ. ඒ මොකද? මගේ කොට්ඨාශයේ නගර සභාව ගැන කොපමණ චෝදනා ඉදිරිපත් කළත්, කොපමණ විභාග ඉල්ලුවත්, එවැයින් කිසි පලක් වන්නෙ නැහැ. සභාපතිතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය අසා දවස් දෙක තුනකට පස්සෙ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට පමණක් සීමා වී තිබෙන ලොබියට මහතත් නිල මහතා පැමිණ මට තර්ජනය කර තරක පිළිවෙලට කථා කළාය කියා මම කථා නායකතුමාට කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ඒ අනුව දැන් විභාගයක් පවත්වාගෙන යනවා. අද මීට වඩා උග්‍ර ප්‍රශ්නයක් පැන නැගී තිබෙනවා. ඒ විභාගයේදී හෝ විභාගයට පෙර හෝ මහතන නිල මහතා තමාගේ වැරද්ද පිළිගෙන අපි සාමදාන වෙමුයි කියා සමාවක් ඉල්ලුවා නම් මේ තත්ත්වයෙන් බේරෙන්න තිබුණ. නමුත්—

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அக்கிராசனார்)

(The Deputy-Chairman of Committees)

Order, please! The matter is being inquired into by the Hon. Speaker, so you should not refer to it till the inquiry is over.

අ. හා. 6.15

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා.

(திரு. டி. பி. ஆர். வீரசேகர)

(Mr. D. P. R. Weerasekera)

ඒ ගැන කතාහවුයි. ඒ ප්‍රශ්නය පැන නැගීම උචිත නොවන බව මා දැන සිටියෙ නැහැ. කෙසේ වෙතත් මා කියන්නෙ මේ පමණයි. මේ සම්බන්ධයෙන් සම්පූර්ණ විභාගයක් පැවැත්විය යුතුයි. මෙය පෞද්ගලික ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි. මෙය මේ ගරු සභාවේ සියලුම මන්ත්‍රීවරුන් පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. ප්‍රශ්න අසන්නත්, විවේචනය කරන්නත් මන්ත්‍රීවරුන්ට ඉඩ තිබෙන්න ඕනැ. අපට ප්‍රශ්න මතු කිරීමට ඇති අයිතිවාසිකම් ගැන කුමන නිලධාරියකු වුවද ප්‍රශ්න කරනවා නම්, තර්ජනය කරනවා නම්, එය මේ ගරු සභාවට කරන අගෞරවයක්. අධ්‍යාපන උප ඇමති මහර මන්ත්‍රී තුමාට (එස්. කේ. සූරියාරච්චි මයා.)

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[ඩී. පී. ආර්. විරසේකර මයා.]

ගැහැප්ම හත අටකට ඇතදී ගල් ගෙඩිය
කින් ගැසීම වරප්‍රසාද ප්‍රශ්නයක් වශයෙන්
ඉදිරිපත් කළා නම්, මේ ගොඩනැගිල්ල
ඇතුළතම සිදු වුණ සිද්ධිය මොන තරම්
බරපතල විධියේ වරප්‍රසාද කඩකිරීමක්ද?
අප කොයි පක්ෂයේ වුණත්, ආණ්ඩු
පක්ෂයේ වේවා, විරුද්ධ පක්ෂයේ වේවා,
කොයි පක්ෂයේ වුණත්, ඒ කාටත් මෙය
බල පාන ප්‍රශ්නයක් නිසා මේ ගැන සම්
පූර්ණ විභාගයක් පවත්වා වැරදිකරා බව
ඔප්පු වුණොත් තදින්ම ඒ ගැන ක්‍රියා කළ
යුතු බව මම මේ අවස්ථාවෙදි කියා සිටිනව.

මා ඉදිරිපත් කළ කරුණු අනුව නගර සභාවේ දූෂණ සම්බන්ධයෙන් විභාග කිරීමටද කොමිටියක් පත් කිරීමට උප ඇමතිතුමිය ක්‍රියා කරනවා ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙමින් මගේ වචන සවලංගු අවසාන කරනවා.

3. බර්මි.ගම් මයා.

(திரு. வீ. தர்மலிங்கம்)

(Mr. V. Dharmalingam)

கௌரவ தலைவர் அவர்களே! நான் இந்த அரசாங்கத்தின் மீது ஒரு மிகமுக்கியமான குற்றச்சாட்டைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தற்பொழுது ஆட்சியில் இருக்கின்ற சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் அரசாங்கமென்றாலுஞ் சரி அல்லது அதற்கு முன்பிருந்த காலஞ்சென்ற பிரதமர் திரு. எஸ். டபிள்யு. ஆர். டி. பண்டாரநாயக்காவின் அரசாங்கமென்றாலுஞ் சரி உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் விடயத்தில் மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையுடன் நடந்து வந்திருக்கின்றன. உள்ளூராட்சி மன்றங்களது ஒத்துழைப்பையும் ஆலோசனைகளையும் பெற்று நாம் இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கலாம். ஆனால் இந்தக் கடமையிலிருந்து நாம் தவறிவிட்டோமென்று அரசாங்கத்திற்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். உலகத்தில் இன்று அதிகம் முன்னேறிய எத்தனையோ நாடுகள் இருக்கின்றன. அந்த நாடுகள் எல்லாம் தமது நாட்டிலுள்ள உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் ஒத்துழைப்புடன்தான் தமது முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக இங்கிலாந்து நாட்டிலே கல்வி நிர்வாகத்தை உள்ளூராட்சி மன்றங்களிடந்தான் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். குடிசைக் கைத்தொழில்களையெல்

லாம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் கையிற்
தான் பல நாடுகள் ஒப்படைத்து இருக்கின்
றன. இப்படியாக எந்தெந்தத் துறைகளில்
உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் ஒத்துழைப்பைப்
பெற முடியுமோ அந்தந்தத் துறைகளில் எல்
லாம் ஒத்துழைப்பைப் பல நாடுகள் பெற்றி
ருக்கின்றன. ஆனால் எமது அரசாங்கம் இந்த
நாட்டிலே என்ன செய்திருக்கிறது? அரசாங்கத்தின் ஒரு அங்கமே உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் என்று கருதாமல் எமது நாட்டிலுள்ள அரசாங்கங்கள் நடந்து வந்திருக்கின்றன. சுமார் 407 கிராம சபைகள் இந்த நாட்டில் உள்ளன. இவற்றை விட 45 பட்டின சபைகள் இருக்கின்றன. இந்த நாட்டிலுள்ள நகர சபைகளின் எண்ணிக்கை 36 எனலாம். இவைகள் எல்லாவற்றையும் தவிர ஏழு அல்லது எட்டு மாநகர சபைகளும் எமது நாட்டில் உண்டு. ஆனால் இந்தச் சபைகளை எந்த விதத்திலும் அரசாங்கம் நாட்டு முன்னேற்றத்திற்காக உபயோகித்தது இல்லை. இந்தச் சபைகளது ஆலோசனைகளை எப்பொழுதாவது கேட்டதும் இல்லை.

சமீபத்தில் இப்பாராளுமன்றத்தில் தமது வரவு செலவுத்திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்க முன்பு நிதியமைச்சர் நாட்டிலுள்ள தொழிற் சங்கங்கள் எல்லாவற்றையும் கலந்து ஆலோசித்தார். ஆனால் எமது நாட்டிலுள்ள உள்ளூராட்சி மன்றங்களையும் இது விடயத்தில் கலந்து ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கௌரவ நிதியமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாமற் போனது வருந்தத்தக்கதாகும். பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற்றால்தான் நாடு முன்னேற்றம் அடைய முடியுமென்று அரசாங்கம் அடிக்கடி கூறிவருகிறது. பொது மக்களுடைய ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டுமென்றால் இந்த நாட்டிலுள்ள உள்ளூராட்சி மன்றங்களது ஒத்துழைப்பை அரசாங்கம் முதலில் பெற வேண்டும். உண்மையான ஜனநாயக மன்றங்களாகவுள்ள இந்த உள்ளூராட்சிச் சபைகளது ஒத்துழைப்பைப் பெறாமல் அரசாங்கம் பொது மக்களது ஒத்துழைப்பைப் பெற வேண்டுமென்று கூறுவது பசப்பு வார்த்தையாகும். உள்ளூராட்சி மன்றங்களைப் பலப்படுத்தாமல், அவைகளை நல்ல வழியில் செல்ல விடாமல் அரசாங்கம் தனது செல்வாக்கை வளர்க்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன்தான் இயங்கிவருகின்றதென்பதை மிகுந்த விசனத்துடன் இச்சபையிலே கூற

விசேஷ கமிஷன் பணம், 1964-65

—கூடுதல் பணம்

வேண்டியவர்களுக்கு இருக்கிறேன். நான் முன்பு கூறியது போல நாட்டு முன்னேற்றத்திற்கு அரசாங்கம் பல வழிகளில் உள்ளூராட்சிச் சபைகளது ஒத்துழைப்பைக் கோரலாம் இந்த அரசாங்கம் இந்த மன்றங்களுக்கு என்ன பொறுப்பைக் கொடுத்திருக்கிறது Elementary Health Services and minor road repairs அதாவது ஆரம்ப சுகாதார வேலைகளையும் சிறு சிறு தெருக்களைத் திருத்தும் வேலைகளையுந்தான் இந்தச் சபைகளுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது. வேறு பொறுப்பு வாய்ந்த வேலைகள் எதுவும் இந்தச் சபைகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த நாட்டிலுள்ள 99 சதவிகிதமான உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கும் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கும் பொறுப்பு இந்த Elementary Health Services தான். உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்குப் பொறுப்பான வேலைகளைக் கொடுப்பதன் மூலந்தான் அரசாங்கம் நாட்டின் முன்னேற்றத்தைக் காண முடியும். உதாரணமாக, இலங்கையிலேயுள்ள மிகவும் நெருக்கடியான பிரச்சனை வீடில்லாப் பிரச்சனையாகும், அதாவது மக்கள் வசிப்பதற்கு வீடில்லாமல் கஷ்டப்படும் பிரச்சனை. இப்பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் ஒத்துழைப்புக் கிடைக்குமானால், அரசாங்கம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களைத் தன்னுடைய ஏஜண்டுகளாகப் பாவித்துக் கடமையாற்றும்மேயானால், இப் பிரச்சனையைச் சுலபமாகவும், திருப்திகரமாகவும் தீர்க்க முடியும். இது சம்பந்தமாக நான் சொக்கிக் கொமிஷன் (Choksy Commission) அறிக்கையில் காணப்படும் சில வார்த்தைகளை வாசித்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

“The fact cannot be denied that local authorities would be able to render considerable assistance not only in regard to planning of schemes, but also in supplying that element of local knowledge and experience which is so essential to the emergence of a scheme which exactly fits the local need to a nicety”.

இப்படியான வசதிகள் இருந்தும் கூட அரசாங்கம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களை இது சம்பந்தமான பிரச்சனைகளில் கலந்தாலோசிப்பதில்லை. அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பையும், சேவையையும் கேட்பதுமில்லை. உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தங்களுடைய சொந்த ஹோதாவில் செய்வதற்கும் அதிகாரம் வழங்குவது

மில்லை. வீடமைப்புத் திட்ட விஷயத்தில் மாத்திரம் அரசாங்கம் இப்படி நடக்கவில்லை மற்றைய விஷயங்களிலும் இந்த மாதிரியாகவே நடந்து வருகின்றது. வீடமைப்புத் திட்ட விஷயத்தில் மாத்திரமல்ல இன்னும் எத்தனையோ விஷயங்களில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் சேவையை அரசாங்கத்தினால் பெற இயலும்.

அரசாங்கம் தன்னுடைய பத்தாண்டு அபிவிருத்தித் திட்டத்திலே குடிசைக் கைத் தொழில்களை வளர்க்க வேண்டும்; அவற்றின் மூலம் நம்முடைய அபிவிருத்தியைக் காண வேண்டும் என்று கூறியிருக்கின்றது. இதனை வளர்ப்பதற்கு உள்ளூராட்சி மன்றங்களை விட சிறந்த ஸ்தாபனம் வேறு என்ன இருக்கின்றன என்று கேட்க விரும்புகின்றேன். ஒரு கிராமத்தில் என்ன குடிசைக் கைத்தொழில் நடைபெறுகின்றது, அங்கு எந்தக் குடிசைக் கைத்தொழிலை வளர்க்க முடியும், அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்பதையெல்லாம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களினாலேயே அறிய முடியும். கொழும்பிலிருக்கும் அரசாங்கத்தினால் சுன்னாகத்தில் குடிசைக் கைத்தொழிலை எந்த விதத்தில் வளர்ப்பது என்று தீர்மானிக்க முடியாது. சுன்னாகம் பட்டினசபையினரால் தான் அவ்விஷயத்தைப் பற்றித் தீர்மானிக்க முடியும். அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள நகரசபையினரால், பட்டினசபையினரால், கிராமச்சபையினரால் தான் இவற்றையெல்லாம் திறமையாகச் செய்ய இயலும் என்பதை அரசாங்கம் முதலில் உணர வேண்டும். இதன் மூலமே நம்முடைய நாட்டின் முன்னேற்றத்தையும் காண முடியும்.

அடுத்ததாக, மின்சார விநியோகம் பற்றியும் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகின்றேன். மின்சாரம் விநியோகிக்கும் பொறுப்பை அரசாங்கம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களிடமே ஒப்படைத்து விட வேண்டும். இப்பொழுது சில இடங்களில் அவ்விதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்விஷயத்தில் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு ஊக்கமளித்து எந்தெந்த உள்ளூராட்சி மன்றங்களினால் மின்சார விநியோகம் செய்ய முடியுமோ அந்தந்த உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் மின்சார விநியோகம் செய்வதற்கு வசதியாகத் தேவையான இயந்திர வகைகளை வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் போதிய அளவு கடனுதவி செய்ய வேண்

விசேஷக் கமிட்டி உண்மை, 1964-65

—காரைக்காலம்

[பேர்தேர்தல் உண்மை]

மும். சொக்கிக் கொமிஷன் அறிக்கையில் இது சம்பந்தமாகக் கூறப்பட்டிருப்பதை உங்களுக்கு வாசித்துக் காட்டுகிறேன்.

“Direct supply of power by the Government even where the local authority is a licensee is a violation of the right.”

அதாவது, உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் இதற்காக லைசென்ஸ் பெற்றிருந்தால் அவற்றின் மின்சார விநியோகத்தில் அரசாங்கம் தலையிட்டு அம் மன்றங்களின் எல்லைக்குள்ளிருக்கும் மக்களுக்கோ அல்லது ஸ்தாபனங்களுக்கோ மின்சார விநியோகம் செய்வது அவற்றின் உரிமைகளைப் பிடுங்குவது போலிருக்கும். இது சம்பந்தமாக ஒன்று கூற விரும்புகின்றேன். யாழ்ப்பாணத்தில் கொக்குவில் கிராமச் சங்க எல்லைக்குள் இருக்கும் யாழ்ப்பாண மாநகரசபையினது Water pump ஒன்றிற்குக் கொக்குவில் கிராமச் சங்கத்தை மின்சார விநியோகம் செய்ய விடாமல் அரசாங்கம் தலையிட்டு தானே மின்சாரம் வழங்குகின்றது. நியாயமாக அதற்கு மின்சார விநியோகம் செய்வது கொக்குவில் கிராமசபையாகவே இருக்க வேண்டும். அதை அவ்விதம் செய்ய விடாமல் அரசாங்கம் தலையிட்டிருப்பது விசனிக்கத்தக்கதாகும். உடுவில் கிராமசபை எல்லைக்குள் லொசஞ்சர்கள் (இனிப்புக்கள்) செய்யும் கம்பனி ஒன்றிருக்கின்றது. அதிலும் அரசாங்கம் தலையிட்டு தானே நேரடியாக மின்சாரத்தை விநியோகிக்கின்றது. நியாயமாக அந்தக் கம்பனிக்கு மின்சார விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பை உடுவில் கிராமச்சபைக்கே விட்டிருக்க வேண்டும். இது மாத்திரமல்ல. இன்னும் எத்தனையோ இடங்களில் அரசாங்கம் அனாதையாகத் தலையிட்டிருக்கின்றது. இப்படிச் செய்வது உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் உரிமைகளைப் பிடுங்குவதுபோல இருக்கின்றது. ஆகையால் இனிமேலாவது அரசாங்கம் தான் விநியோகம் செய்த உரிமைகளை அந்தந்த நகர, பட்டின, கிராம சபைகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். இனிமேல் ஒரு உள்ளூராட்சி மன்றத்தின் எல்லைக்குள் யாராவது மின்சாரம் கேட்டால் அரசாங்கம் அதில் தலையிடாமல் அந்த உள்ளூராட்சி மன்றத்திடமே மின்சார விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பை விட்டுவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன்.

நீர்கொழும்பிலே நடந்த சம்பவமொன்றை நான் உங்களுக்கு ஞாபகப் படுத்த விரும்புகின்றேன். 1954 ஆம் ஆண்டு நீர்கொழும்பு மாநகர சபை மின்சார விநியோகத்தைத் தாங்களே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டது. அதற்கு அரசாங்கம் மறுத்து, “நீங்கள் கொடுக்க முடியாது; நாங்கள்தான் கொடுக்க வேண்டும்” என்று கூறிவிட்டது. இது விஷயத்தில் தீர்வுகாண்பதற்கு மத்தியஸ்தத்துக்குச் சென்ற போது, மத்தியஸ்தருடைய தீர்ப்பிலே அரசாங்கம் கொடுக்க உரிமை இருக்கிறதென்று கூறப்பட்டது. இதனைச் சாட்டாக வைத்துக் கொண்டு, இன்று எத்தனையோ உள்ளூராட்சிச் சபைகளுக்கு மின்சாரம் விநியோகிக்கும் உரிமை இருந்தும், அரசாங்கம் தான் அதனைச் செய்து வருகின்றது. இது மிகவும் நியாயமற்ற செய்கை என்பதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். அரசாங்கம் உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு மின்சாரம் விநியோகிக்க மின்சார விநியோகச் சட்டத்திலே உரிமை இருந்தால் அதனை மாற்றியமைத்து அரசாங்கம் இவ்விடயத்தில் தலையிடாமல் இதனை உள்ளூராட்சி மன்றங்களே செய்யக் கூடிய வசதியை அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதனை அரசாங்கம் கொள்கை ரீதியாக ஏற்க வேண்டுமென்பதை நான் இங்கு வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன்.

இன்று இங்கே உள்ளூராட்சி மன்றங்களைப் பற்றிப் பேசும்போது எனக்கு “கேற்றோ” சொன்ன ஒரு வார்த்தைதான் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. பணத்தைப் பற்றி அவர் சொன்னார்:

“Money, to whom the world is servant
The Goddess of mortal affairs.”

பணம் இல்லாதவன் பிணம். அதுபோலத் தான் இன்று உள்ளூராட்சி மன்றங்களும் இருக்கின்றன. பண வசதி இருந்தால் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் தமக்குள் எத்தனையோ கஷ்டங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ளும். இந்நிலையிலுள்ள உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் பண வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் இந்த இடத்தில் வற்புறுத்துகிறேன். சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

விசேஷ கமிஷன் பணம், 1964-65

—கூடுதல் பணம்

சொக்கி கமிஷன் இவ்விஷயம் சம்பந்தமாகத் தீர்க்க ஆராய்ந்து எத்தனையோ சிபாரிசுகளைச் செய்திருக்கின்றது. ஆனால் அரசாங்கம் அச்சிபாரிசுகளில் எதனையும் அமல் நடத்தாமல், இவ்விஷயத்தில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருத்தத்துக்குரியதாகும். இச்சந்தர்ப்பத்திலே நான் இங்கு சொக்கி கமிஷன் செய்த சிபாரிசுகள் சிலவற்றை உங்களுடைய கவனத்துக்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன்.

சொக்கி கமிஷன் செய்த முக்கியமான சிபாரிசுகளில் ஒன்று உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் அவற்றின் வருவாயைக் கூட்டிக்கொள்ள வசதியளிக்க வேண்டுமென்பதாகும். எங்கெங்கே உள்ளூராட்சிச் சபைகள் போக்குவரத்து சேவைகளை அளித்து அதனால் வருவாய் பெற முடியுமோ அங்கங்கெல்லாம் அவ்வசதியைச் செய்து கொள்ள—பஸ் சேவையோ, ட்ரோலி பஸ் சேவையோ நடத்த அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்பது அவர்களுடைய சிபாரிசுகளில் ஒன்று. இவ்வொழுங்கின் மூலம் உள்ளூராட்சிச் சபைகள் பணம் சேகரிக்கக் கூடியனவாக இருக்குமென்று இக்கமிஷன் கூறியது. ஆனால் இத்தகைய சேவைகளை அளிக்க முடியாத நிலையிலிருக்கும் சிறிய கிராமச் சபைகள், உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் வாடகைக்கார் (ரக்ஸி) சேவையளிப்பதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து உதவியளிக்க வேண்டும்.

1924 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் மத்தியிலே ஒரு கிளர்ச்சி இருந்து வந்தது; அதாவது, தங்களுடைய எல்லைக்குள் நடக்கும் காணிப் பதிவுகளில் உள்ள முத்திரை வரியை அரசாங்கம் எடுக்காமல்—the refund of stamp duties on all land transactions in a local area—அதனை உள்ளூராட்சிச் சபைகளுக்கு அரசாங்கம் திருப்பித் தர வேண்டுமென்று. இதன் மூலம் தங்களுடைய வருவாயை அதிகரித்துக் கொள்ளலாமென்று இவ்வுள்ளூராட்சி மன்றங்கள் எதிர்பார்த்தன. அது மாத்திரமல்ல சொக்கி கமிஷன் வேறு ஒரு சிபாரிசும் செய்தது. உள்ளூராட்சி மன்ற எல்லைக்குள் விற்பனையாகும் பெற்றோலினாலும் இம்மன்றங்கள் ஒரு வருவாயைப் பெறக் கூடிய வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பது இச்சிபா

ரிசு. தங்களுடைய எல்லைக்குள் விற்பனையாகும் ஒவ்வொரு கலன் பெற்றோலுக்கும் ஐந்து சதம் வரி விதிப்பதற்கு அரசாங்கம் சட்டம் உண்டாக்க வேண்டுமென்பது இந்தச் சிபாரிசு. இதன் மூலமும் உள்ளூராட்சிச் சபைகளின் வருவாயைக் கூடச் செய்யலாமென்று சொக்கி கமிஷன் எதிர்பார்த்தது. இந்த வருவாய்களைக் கொண்டு உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் எல்லைக்குள்ளிருக்கின்ற சிறு தெருக்களைத் திருத்தலாம், அவ்வித வேலைகளுக்காக இவ்வருவாய் மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்று 'சொக்ஸி' கமிஷன் கூறியது.

ஏ. ஓ. 6.30

இன்று மோட்டார்க் கார் லைசன்ஸ் பணம் மத்திய அரசாங்கத்தினால் அறவிடப்படுகின்றது. சில உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்கு இப்பணத்தில் ஒரு பகுதி திருப்பிக் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஆனால், நான் கூற விரும்புகின்றேன், இந்த மோட்டார்க் கார் லைசன்ஸ்களை உள்ளூராட்சி மன்றங்கள் வழங்க வேண்டும்; அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயை அம்மன்றங்களுக்கு உரியதாகக் வேண்டும். மோட்டார்க் கார்களோ, லொறிகளோ அதிகம் பாவிப்பது அவ்வப் பகுதியிலுள்ள ஒழுங்கைகளையும் தெருக்களையும் தாம். கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள அத்தெருக்களையும் ஒழுங்கைகளையும் பழுதடையச் செய்வதும் இம் மோட்டார்க் கார்களும் லொறிகளும் தாம். எனவே, அந்த ஒழுங்கைகளையும் தெருக்களையும் திருத்துவதற்கு மோட்டார் வாகன லைசன்ஸின் மூலம் அறவிடப்படும் வரி மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும். எனவே, மோட்டார்க் கார் லைசன்ஸ் கட்டணத்தையோ, அல்லது வேறெந்த வாகனத்தின் லைசன்ஸ் கட்டணத்தையோ அறவிடும் உரிமையை உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் வழி செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்ததாக, இந்த உள்ளூராட்சி மன்றங்களின் வருவாயைக் கூட்டுவதற்கான இன்னுமொரு வழிவகை இருக்கின்றது. இன்று எங்கு பார்த்தாலும் மரவரியைப் பற்றிக் கதைக்கின்றார்கள். எங்களைப் பொறுத்தவரையிலே நாம் மரவரியை வரவேற்கின்றோம். இந்த மரவரி வட பகுதியிலே எத்தனையோ ஆண்டுகளாக இருந்து வருகின்றது. அதனால் கெடுதல் ஏதும் எங்கள் பகுதியில் நடந்துவிடவில்லை. நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்

பெரீசன கெடுபென் பணை, 1964-65

—கூரக பணை

[பெரீசன கெடுபென் பணை]

கொள்வது என்னவென்றால், இந்த மர வரியி லிருந்து வருகின்ற வருவாயை உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென் பதே. அம்மன்றங்களின் வருவாயில் ஒரு பகு தியாக இந்த மர வரி இருக்க வேண்டும். இன்று இந்த மரவரியின் காரணமாக ஏதாவது தவறு நடக்கின்றதென்றால் அது “எக்ஸைஸ் டிபார்ட்மென்ட்” (Excise Department) இன் தவறினால் தான் என் பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். எனவே, இந்த வரி அறவிடும் பொறுப்பை உள்ளூராட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுத்தால் கட்டாயம் மரவரிமுறையை சிறப்பாக, மிகவும் திறமையாக நடாத்தலாம். நான் அதிகநேரம் பேச விரும்பவில்லை. எங்கள் குறைபாடுகளை நான் உங்களுக்கு எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றேன். இவற்றை உங்கள் கவ னத்திற் கொண்டு அதற்கான பரிகாரத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறி எனது குறிப் புரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

சுரே ரசிக் ஃரேதி (பெரீசன கெடுபென் பணை)

(சேர் ராஸிக் ஃரீத்—கொழும்பு மத்தி முத லாம் அங்கத்தவர்)

(Sir Razik Fareed—First Colombo Central)

I have been waiting for two days to speak on these important subjects that come under the Ministry of Home Affairs.

First and foremost I should like to say how thankful we should be that the Department of Mosques and Muslim Charitable Trusts is having a Commissioner who is doing yeoman service. The Government is spending only Rs. 67,000 on this department while millions and millions are spent on other departments connected with other religions. The Muslims have a big grouse because of this. I do hope that the Hon. Minister of Home Affairs and Local Government will see that more money is allocated to this department.

As my good Friend the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) said, there is a great shortage of houses especially in Colombo Central. Thousands and

thousands of houses are owned by a few landlords, specially slum dwellings. I am very happy to see—as I said during the Budget Debate—that the Hon. Minister of Finance has made these landlords come down to mother earth. They are now adver tising and doing their very best to sell these houses which they are un able to keep unless they pay a penal tax. Even parents who have not been very willing to transfer houses are—I understand—now gifting to their children both minors and majors their house properties.

However, unfortunately, the Min istry of Defence and External Affairs is standing in the way of these trans fers. I might be called to order if I proceed further on this subject because it does not come under the purview of this Ministry. However I do hope that the Hon. Minister and his hon. Parliamentary Secretary will have a close chat with the Minister of Defence and External Affairs and see that some way is found whereby these properties can be transferred easily specially where Ceylon Moors are con cerned. I understand that in the Kandyan areas there are over 10,000 such properties which have not been transferred.

Now I will come to the question of “dowry property”. I personally feel that if house property is given as dowry and that property is tenanted by somebody, at least three months notice must be given to the tenants to vacate the house for occupation by the bride and bridegroom. I feel that this is a good suggestion although my hon. Friend the Second Member for Colombo Central said that tenants should not be ousted. In special cases where a person owns just one house and wants to get into occupation of it, he or she must be given possession of the house by the tenants in about three months’ time.

Some sort of encouragement must be given to people to build their own houses. Unless people are tempted to build their own houses, I can

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

assure you that Government will never be able to cope with the housing problem.

The other matter about which I am very much upset is the setting up of district councils in the Kandyan areas and in the Northern and Eastern Provinces. I know it is going to create a great deal of trouble. I remember that on the last occasion the All-Ceylon Moors' Association went before the Delimitation Commission, and the commissioners accepted in principle the suggestions made in regard to delimitation. However, when it came to Moor areas these were just divided into four. The result was that the Moors in the Kandyan areas were not able to send even two Members to represent them in Parliament.

I hope, Sir, that when these district councils come into being, steps will be taken to see that the Moor areas are not divided in such a way as to prevent them from having adequate and proper representation.

I am happy that the Bill to ban racing was not presented to the House this morning. I hope that the Bill to ban racing will be completely withdrawn and that horse-racing will be allowed to continue.

As we are all aware, unemployment is rife in the country today, and if racing is banned the problem of unemployment would be aggravated. I know that in Colombo Central alone there are over 15,000 people who are employed by book-makers, in different capacities.

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(තිரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Is that legal or illegal?

ශ්‍රීමත් රසික් ෆරේඩ්

(சேர் ராஸிக் பரீத்)

(Sir Razik Fareed)

What happened some time ago when the Government took over Millers—

ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මයා.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Rice millers?

ශ්‍රීමත් රසික් ෆරේඩ්

(சேர் ராஸிக் பரீத்)

(Sir Razik Fareed)

—Millers building. What was the result. 112 families were thrown on the streets. All those people who had been employed by that firm found no alternative employment. Further, when Millers Bambalapitiya branch had to close down about another 50 people lost their jobs.

Now, if the Government bans horse-racing, about 50,000 people will lose their jobs. It would create further unemployment. I, therefore, hope that the Cabinet will consider the matter again and permit horse-racing to be continued for another four years at least. They can give the Ceylon Turf Club a lease of life for four years, and the Turf Club can shift to some other place like Ekala where with a hundred or two hundred acres they will be able to continue horse-racing, although the course may not be up to the same standard as the present race-course. The Ceylon Turf Club is supposed to have one of the best courses in the East. We will never be able to get to that position, but still there will be the possibility of having a race course and also giving employment to those people who will otherwise be unemployed. Now, this is the time when the Treasury needs funds and still more funds, and if the Government, the Cabinet will only think of legalizing book-makers—we have calculated the amount we can derive from it—we can get not less than Rs. 52 million. The C. T. C. has been able to give about Rs. 10 million in the past. The C. G. R. used to get about Rs. 100,000 from the C. T. C., and the Municipal Council received about Rs. 120,000.

விசேஷம் கெடுபிசம் பன்ன, 1964-65

—காரக சபாவி

டி. டி. 6.45

சே. டி. பி. பி. பி. பி. பி.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

The C. T. B.

சிறீமத் ரசிக் பரிதி

(சேர் ராஸிக் பரிதி)

(Sir Razik Fareed)

Yes, the C. T. B. too. All this money will be lost now, just because some mad *mullas* think that racing is gambling—this is gambling in a small way, there is not the slightest doubt—from a religious point of view. Although some of these mad *mullas* think that racing is a vice they do not realize that drinking is the greater vice. Should the Government accept that position it will lose Rs. 192 million from Excise. I really cannot understand that and that is why I call them mad *mullas*.

சே. டி. பி. பி. பி. பி. பி.

(திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(Mr. J. R. Jayewardene)

Where are they?

சிறீமத் ரசிக் பரிதி

(சேர் ராஸிக் பரிதி)

(Sir Razik Fareed)

I wonder. Then there is the new industries that can be started: the breeding of our own horses as is done in India and Pakistan. We can get Arab ponies from Iraq in exchange for our tea.

சே. டி. பி. பி. பி. பி. பி.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

Why not nationalize horses? Get Delft ponies and race them.

சிறீமத் ரசிக் பரிதி

(சேர் ராஸிக் பரிதி)

(Sir Razik Fareed)

I am very happy about Delft ponies. The C. T. C. has been racing for the last five days with ponies bred in Ceylon also. Last Saturday they had not less than three races and there were 33 ponies. Youngsters

were riding these horses and it was a delight to watch them.—[Interruption]. I do not want to reply to those questions because I might hurt them. As I said before, if the C. T. C. is given a new lease of life for about four years I am sure that they will be able to get a course constructed not very far off from Colombo. The Hon. Minister of Land, Irrigation and Power is very near to me and I hope he will be able to give the C. T. C. about 200 acres somewhere in Ekala.

செ. டி. பி. பி. பி. பி. பி.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Are you against the tree tax system?

சிறீமத் ரசிக் பரிதி

(சேர் ராஸிக் பரிதி)

(Sir Razik Fareed)

Some of us might like it and some of us may not like it.—[Interruption]. They collected about Rs. 192 million.

செ. டி. பி. பி. பி. பி. பி.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Are you advocating the tree tax system?

சிறீமத் ரசிக் பரிதி

(சேர் ராஸிக் பரிதி)

(Sir Razik Fareed)

You are now trying to score a point. I am not going to argue. This is the House of Representatives and we have to maintain a high standard in our Debates. I have sat here for the last 29 years and I want to maintain that high standard with which I started 29 years ago. I do not think I have anything more to add but I do hope that the Cabinet Ministers will take into their heads to see that four years' time is given where racing is concerned.

செ. டி. பி. பி. பி. பி. பி.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Mr. Chairman, I endorse the sentiments expressed by the hon. Member for Uduvil (Mr. Dharmalingam) about the administration of

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

local government in this country. He raised a very pertinent point when he said that local government institutions in this country are being given step-motherly treatment. As he very well pointed out, these institutions can be made not only to contribute their best but to be complementary to the central government in this country and perform a very great task for this country. I do not want to go into those aspects of the question that he has already dealt with but I wish to point to one or two other features on which the Local Government Department can concentrate its attention in the future.

There are about 450 village committees in this Island and quite a large number of these village committees are over 25 years old. The delimitations of these village committees have been done so long ago as 20 or 25 years that it is time the Government undertook to delimit these village committee areas on an all Island basis. There has been a shift of population, growth of population and new colonization areas have come into these village committee areas. I believe about 90-odd village committees have been so delimited during the last year and some village committees have been raised to the status of town councils. We are left with almost about 350 village committees still to be dealt with and I hope the Local Government Department will concentrate its attention to delimit these village committees in the current year.

I would also like to point out that in these village committee areas, new townships have grown up and it has become necessary to upgrade portions of these village committees into town councils so as to render the facilities that are necessary in keeping with the growth of these towns. I hope that matter too will be taken up during the current year.

Coming to more specific problems, I would like to raise a matter with which I have been greatly concerned for the last ten years. I am happy

that the hon. Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and Home Affairs is present in the House. I have discussed this matter with her. I hope she will deal with the situation in the manner it deserves.

Round about the year 1954, when I first represented the Paddiruppu electorate as a Member of this House I felt the need to inaugurate a water scheme for three villages in my electorate, namely, Thuranneelavanai, Chenaikudiiruppu and Naipattimunai. As a preliminary to a discussion on a substantive Motion that I placed before this House, I took the then Minister of Local Government, Dr. C. W. W. Kannangara, round these villages. In fact he was shocked and perturbed at the situation in which the people of these three villages lived without adequate drinking water for nearly eight months of the year. The wells go dry during the dry seasons of the year so as to give the appearance of godowns in which paddy is stored.

I pointed out to Dr. Kannangara the pathetic situation of the people and when he came back he agreed to inaugurate a water scheme for these three villages. Just at that time the Motion that I had placed before this House came up for discussion. I would like to read parts of it because this becomes relevant in the context of events that have followed, and I should acquaint the Minister, the Parliamentary Secretary and the officers concerned with the circumstances, the conditions and the context in which the Motion was unanimously adopted by this House. I am reading from HANSARD, Volume 16, 1953-54, column 1803. This is the Motion that I placed before the House:

"That this House is of opinion that steps should be taken to provide an adequate pipe-borne water supply to Thuranneelavanai, Naipattimunai and Chenaikudi."

I proceeded to speak and I said this:

"I am not moving this Motion as a measure of social development, as a Motion moved by one of my colleagues just a little while ago was characterized

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[රාසමානික්කම් මයා.]

by the hon. Member for Vavuniya. I am demanding a fundamental right for a certain section of the people who are suffering in my constituency due to the lack of pure drinking water. In an age when we speak of fundamental human rights and of various kinds of freedom it is unthinkable that a section of the people should suffer without one of the more elementary needs for the sustenance of life, namely pure drinking water. In economics we say that air, sunshine and water are free goods endowed by nature but this freedom of obtaining these free goods is denied to quite a large number of people due to various reasons.

If one delves into the records in the Batticaloa Kachcheri and petitions presented by the people of these villages to ancient Government Agents during the colonial days when the Government Agents were the rulers of the Provinces, one could see the tale of woe related by these people. What happened later? With the inauguration of the Donoughmore Constitution Ministers of State started visiting constituencies and representations were made to them about the pathetic plight of some of these people due to lack of pure drinking water. They made pious promises that were never fulfilled. I am told that the present Leader of the Opposition, when he was Minister of Local Government, was presented with a number of petitions and that he made an attempt to investigate the schemes required to supply pipe-borne water to these villages; estimates were framed but due to some reason or other the schemes did not materialize.

Mr. C. P. de Silva: Because of the P. W. D.—[OFFICIAL REPORT; 6th January, 1964; Vol. 16, cs. 1803-4.]

Then I went on to describe the condition of the people in these villages. I would read just one more paragraph:

"The people of Thuraneelavanai are very backward and I do maintain that their backwardness is really due to the lack of drinking water. This is a village that has a population of nearly 6,000 people most of whom are cultivators. For four months of the year they have a scanty supply of water in their wells but for nearly 8 months of the year the wells become godowns for them—they can almost store paddy in their wells during those 8 months of the year. While the husbands have to go to their fields in pursuit of their occupation, their wives have to go in search of water several miles away to other villages leaving their children and grown up daughters in their houses. While the parents are so occupied the children

cannot attend school, with the result that the education of the children is completely neglected. The people who go to draw water to distant villages suffer their own humiliations. The owners of the wells request them to do menial jobs in their houses, to sweep the compounds or chop firewood, all of which they are obliged to do in return for the favour of being allowed to draw water from their wells. The children who are normally not bathed for lack of water develop all types of skin and bowel diseases, while the women waste their energy in the effort to find water not only for drinking but for other purposes; so that you find a community of people living in wretched miserable conditions."—[OFFICIAL REPORT; 6th January, 1954; Vol. 16, cs. 1804-5.]

අ. හා. 7

කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපති

(குழுக்களின் பிரதி அங்கிராசனார்)

(The Deputy Chairman of Committees)

Order, please! The hon. First Member for Colombo-Central, Sir Razik Fareed, will now take the Chair.

අනතුරුව කාරක සභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ශ්‍රීමත් රසික් පරිච්ඡේද මූලාසනයට විය.

රාසමානික්කම් මයා.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

Several Members contributed to this Debate. Mr. M. E. H. Mohamed Ali, Major Jayewickreme, Hon. Dr. C. W. W. Kannangara and Mr. Edmund Samarakkody spoke. At the end of it, the Motion was passed unanimously in this House. As a result, the water scheme was inaugurated.

It was followed by the Department sinking a trial well. I have before me a letter from the Waterworks Engineer addressed to me on 30th November, 1954—Reference No. WD—wherein he says:

"A trial well has been sunk behind Karavaku North V. C. office in order to obtain the yield of the water at that place which has been earmarked as the source of supply of water to that scheme. A recuperation test of the well will have to be taken before proceeding further on

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

this. This test is normally taken during the drought season of the area. As such, further progress will be made after these results have been obtained."

On 30th November 1954, or roundabout that time, the test was taken and simultaneously with these investigations the plans and designs were drawn up here.

I invited the Hon. Minister of Local Government, Dr. C. W. W. Kanangara, to lay the foundation stone for this water supply scheme, and by letter addressed to me on 21st January 1955—Reference No. WD/2294—the Minister acknowledged my letter and promised to give me a date. Thereafter action was taken to proceed with this scheme but when Parliament was dissolved in 1956 the scheme came to a standstill.

In the Delimitation of 1957 or 1958 two villages from this group of three villages went to Kalmunai. While Thuraineelavanai remained in Paddiruppu Electorate, Naipattimunai and Chenaikudi went to Kalmunai.

When I came back to Parliament in 1960 I took the initiative to get this scheme going. I met the Commissioner of Local Government and the authorities concerned with this scheme and I got an allocation of Rs. 3½ lakhs to start the water scheme. Roundabout 1962 tenders were called to start this scheme. I believe the tenders were opened. Before the agreement was entered into, for some mysterious reason the then Minister of Local Government (Mr. Mahanama Samaraweera) stopped the scheme overnight by preventing the agreement from being entered into. In fact, I had occasion to refer to this matter on a previous occasion and I had very hard things to say about the action of the Minister. I do not want to repeat what I had said earlier but I must at least say that the action of the Minister was most reprehensible and most unworthy of a Minister. He stopped the scheme for some unknown reason. His reason I know but I am not inclined to divulge it here.

When I became aware of the Minister's action I went to meet the Minister. Unfortunately he was not there; he had been taken ill and removed to hospital. Then I met the Permanent Secretary and handed over to him a letter to be sent to the Minister in hospital. I wish to read the letter because I want it to go on record:

"Paddiruppu,
Kaluvanchkudai,
7th February, 1963.

Hon. the Minister of Local Government,
Colombo.

Dear Sir,

Pipe Borne Water Supply to
Thuraineelavanai, etc.

The following resolution was passed by the House of Representatives on the 6th January, 1954:

Hansard 1953-54, Vol. 16, Col. 1803. . . .

'That this House is of opinion that steps should be taken to provide an adequate pipe borne water supply to Thuraineelavanai, Naipattimunai and Chenaikudi'.

Following this resolution steps were taken by the Department of Local Government to investigate the scheme. Investigations were carried on, conferences held in Batticaloa and in Colombo, regarding details, the scheme was finally accepted and designs and drawings were completed. Careful investigations were made regarding the source of water supply by carrying on an yield test. Although the scheme won priority among rural water schemes in the Island, it was not taken up till recently.

Tenders for the constructions of the scheme were called for recently and I believe the successful tenderer has been selected.

On the eve of the agreement being signed, I understand, you are considering the alteration of the scheme by omitting Thuraineelavanai and proceeding with the other two villages.

I do not know the reasons why? Thuraineelavanai is the largest village in the scheme with a population of over 6,000 people. The suffering and difficulties that the people of this village undergo for obtaining their drinking water—for about eight (8) months of the year—is proverbial in the Batticaloa District and not second to the other villages.

I have as Member of Parliament of this area during 1952-56 taken a keen and abiding interest in this scheme and nursed it through all its stages.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කාරක සභාව

[රාජකාරිකම් සභා]

The Co-ordinating Committee of the Batticaloa District impressed on the urgency of the scheme persistently from 1952.

I do not know what has made you think in those lines except by a misrepresentation of facts by somebody.

I also wish to point out to you that this is an integrated water scheme for the three villages with head works on the main Batticaloa-Kalmunai road, and if Thuraineelavanai is truncated from it, it cannot proceed immediately.

A new scheme has to be prepared with all investigations afresh and will take perhaps several years again.

If there are any difficulties of running the pipelines through the paddy fields, it can be diverted along the main road. The M. P. for Kalmunai and I had a discussion about this and we have given a joint recommendation to the C. L. G. to take the lines through the main road (on 10.1.63) and proceed with the scheme.

Now that everything is ready to proceeding with the entire scheme for the supply of drinking water to these backward villages, I earnestly request you to reconsider the matter and proceed with the scheme as already prepared to fulfil the hopes of the thousands of people who are yearning for liberation from their want of adequate and pure drinking water.

I shall be glad to discuss the matter with you if further clarification is necessary. Trusting you would consider my case with justice and understanding."

After this letter was sent he had not the time to reply to me because a Cabinet reshuffle took place and the Hon. A. P. Jayasuriya became the Minister of Local Government and Home Affairs. I met the new Minister and represented matters to him. He arranged a conference with me and the hon. Member for Kalmunai. Unfortunately, on the day of the conference he fell ill and could not come. The hon. Member for Kalmunai too did not turn up. I had discussions with the Permanent Secretary and urged on him the need to settle this matter satisfactorily.

On a subsequent date, I met the Hon. Minister of Local Government and Home Affairs, and he asked me whether I was opposed to this water

scheme being separated into two different schemes, that is, one scheme for Thuraineelavanai, the largest village in the group of villages, and another scheme for Chenaikudiruppu and Naipaddimunai, which have now fallen into the Kalmunai constituency. I said I had no objection whatsoever, provided both schemes were started simultaneously.

The Commissioner of Local Government then wrote to me a letter on the 27th September 1963, letter No. CH. 62/223, which reads thus :

"Thuraineelavanai Water Supply Scheme

With reference to your letter of 6.9.1963 to the Hon. Minister, the estimate for the above scheme is being prepared and would be ready in two weeks."

I waited anxiously for tenders to be called again. I was told that the papers had gone to the Treasury. After this scheme was separated into two and two different estimates were prepared, the papers were sent to the Treasury. On investigation, I found that when this water scheme had been visualized as one integrated scheme, its cost was going to be Rs. 350,000. If separated into two different schemes, it was going to cost the Government Rs. 140,000 extra, that is, it was going to cost in all Rs. 490,000. Since the increased cost was over Rs. 50,000, it had to get the sanction of the Treasury.

I waited for Treasury approval to come, but to my dismay and surprise I subsequently discovered that arrangements were being made to call for tenders leaving out the main village in this group of villages and proceeding with the scheme in respect of the other two villages in the Kalmunai constituency without having located a site, without the initial test being carried out and even without investigations being made.

අ. නා. 7.15

Then I met the hon. Fair Parliamentary Secretary. The two of us along with the Permanent Secretary met the Minister of Local Government

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

—කරක සභාව

and I impressed on him again the injustice that was going to be perpetrated on the people in my electorate for some reason which I do not know still. I prevailed upon the Minister that there was absolutely no need to spend an extra Rs. 140,000 for the mere fancy of dividing this scheme into two. I pointed out to him that the distance between these two villages was only one mile and that the pipelines could be taken quite easily from one village to the other. There was, therefore, no need whatsoever to divide this scheme into two and spend Rs. 140,000 extra for the mere fancy of it. The Hon. Minister was good enough to stop further action being taken on this water scheme. I still maintain that there is no need whatsoever to separate these schemes which had been prepared over ten years ago with all the designs and estimates drawn up.

I still insist that a water scheme is necessary for these three villages because those people are suffering untold hardships due to lack of drinking water. I would urge therefore that this scheme, as originally envisaged—an integrated scheme for the three villages—should be inaugurated immediately and tenders called for and the work proceeded with. I hope I would be able to clear any obstacles in the way of running pipelines or any other obstacles that may arise. I hope the M. P. for Kalmunai too will be prepared to help in clearing these difficulties. May I, on behalf of the people of this area who have waited for the inauguration of this scheme for the last ten years, appeal to the hon. Fair Parliamentary Secretary to impress on the Minister the need to start this scheme forthwith?

One other matter about local government. The hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman) has very pertinently pointed out the need to bring the local government election laws in line with the parliamentary election laws. There were certain amendments made to local

government election law recently, but still there is some discrepancy between the recent amendments made to the Parliamentary Elections Ordinance and the Local Government Elections Ordinance. I hope the hon. Fair Parliamentary Secretary will take necessary action to bring this law up to date.

I have pointed out previously an anomaly that exists in our local government election laws with regard to the election of a chairman. There is a time lag between the election of members and the election of a chairman. What one would normally expect is that when the members of a village committee are elected, almost all of them will have their own individual way of thinking of the suitability of one among them as a candidate to be chairman and then come and vote on the day of the election. But quite unfortunately in this country, a different situation has arisen. This situation has not only attracted the attention of the public but it has become such an acute problem that now it is time that the Government took notice of it. It has now become a tradition to abduct members once elections are over. They are taken and hidden in various places; they are taken on pilgrimages, on pleasure trips and tours.

Some years ago this occurred immediately after the announcement of a member's election. Once a person found that he was elected his wife found that he was no more at home. He was bodily removed after the announcement of the election results. He was taken on a pilgrimage, provided with all the comforts of life, and brought back on the day the election of the chairman was to take place. It has become such a problem that the Government must take notice of it.

විසර්ජන කෙළවරින් පසුව, 1964-65

—කාරක සභාව

[රුසමානික්කම් යො.]

I understand that in India a similar situation arose and the Indian Government has overcome that situation by legislative means. I think it is very necessary that some method should be devised to control the election of chairmen of local bodies. Unless this is done, I am afraid, not only will the elections to local bodies become a racket but they will also become an occasion for bribery, corruption and other nefarious activities—including intimidation and bringing to bear undue influence. I feel that the Department of Local Government must look into the position and find a way out of this *impasse* and see that election of chairmen of local bodies is conducted in a fair manner.

මූලාසනයාලය මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

There are 20 other hon. Members to speak on this Ministry.

රුසමානික්කම් යො.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

I am finishing, Sir.

There is one other matter which I wish to refer to—that is with regard to excise policy. Under the Excise Ordinance the toddy that is tapped is collected at specified places authorized by the Excise Commissioner and then taken to taverns. This has to be done between specified hours of the day. What really happens now is that toddy is generally manufactured artificially and only a small proportion of genuine toddy is mixed with the artificially manufactured toddy. Therefore all the toddy that is collected at the collecting centres are sold there itself. So that in one

place there are numerous taverns, collecting centres that have been converted into taverns.

These collecting centres are situated in such a manner that they form hide-outs far away from the main roads of traffic. They have become veritable taverns where toddy is sold from morning till night. If this situation continues and the Excise Department and the Police do not take cognizance of these facts I am afraid we are leaving room for a lot of abuse. I wish to bring to the notice of the Excise Commissioner this fact. Where collection centres are established for collection of toddy, they must be established in public places where the people can have a close scrutiny, and toddy must be collected in these centres within specified hours without giving the opportunity for the collection centres to function as toddy taverns throughout the day. I believe, in their usual manner the Excise Department and the police close their eyes when they see these things. I hope the Excise Commissioner will see to it that this position is remedied.

Now, I come to the question of the manufacture of artificial toddy. In fact, it has become the order of the day as was pointed out by the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman).

අ. හා. 7.25

මූලාසනයාලය මන්ත්‍රී

(தலைமை தாங்கும் அங்கத்தவர்)

(The Presiding Member)

Order, please! Mr. Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව ඉබේ රජයේ සභික, මූලාසනයෙන් ඉබේ වූයෙන් කටයුතු වූ මූලාසනයාලය විය.

රුසමානික්කම් යො.

(திரு. இராசமாணிக்கம்)

(Mr. Rasamanickam)

As pointed out by hon. Second Member for Colombo Central the manufacture of artificial toddy has become the order of the day. I feel

விசேஷ கெட்டுப்பன் பணம், 1964-65

—காரக கலாவ

that unless proper investigations and checks are maintained by the Excise Department this menace will spread and subject the generality of the population to various kinds of diseases. I hope he will not only organize periodical inspections of these taverns but also see to the content and the quality of the toddy and promptly take action to destroy toddy which is not genuine toddy.

பி. சிவசுந்தரத்தி மன.

(திரு. ரி. சிவசுந்தரம்)

(Mr. T. Sivasithamparam)

Sir, the hon. First Member for Colombo Central (Sir Razik Fareed) said that horse-racing is a necessity because it brings millions of rupees, by way of revenue, to the Government and as such racing should not be banned. He also gave several other reasons. I was really surprised to hear this coming from such a respected Muslim. It cannot be considered that, if horse-racing is done without betting or without any money being involved in it, it is not gambling. According to the preachings of the Nabi, this should be strictly prohibited. It may be true that horse-racing will bring revenue to the Government in millions, but at the same time one should look at the other side of the picture. It affects the lives of a million people. I say that because there are so many who, as a result of horse-racing, have been reduced to the state of paupers. I will not elaborate on this.

டி. ஸா. 7.30

டி. ஸா. 7.30. காரக மன. (கேட்டுவது—காரக கலா நியோகம் கலாபி)

(ஐ.ஏ.ஐ. ஏ. காதர்—வேருவல—குழுக்க சின் உப-அக்கிராசனர்)

(Mr. I. A. Cader—Beruwala—Deputy-Chairman of Committees)

If racing is banned, you will double the number of paupers.

பி. சிவசுந்தரத்தி மன.

(திரு. ரி. சிவசுந்தரம்)

(Mr. T. Sivasithamparam)

Perhaps the hon. Member will, when his turn comes to speak, justify his statement by giving us reasons.

காரக மன.

(ஐ.ஏ.ஐ. காதர்)

(Mr. Cader)

I will.

பி. சிவசுந்தரத்தி மன.

(திரு. ரி. சிவசுந்தரம்)

(Mr. T. Sivasithamparam)

Coming to the Home Ministry, I would like to state this. There have been frequent transfers of Government Agents in some districts. As an example, may I point out that during the four years from 1960 to 1964 there have been no less than six different Government Agents in my electorate, Vavuniya.

Now, Sir, the functions of a Government Agent are not the same as those of a counter-clerk in a post office or an officer working in a railway station. In order to perform his duties properly, a Government Agent must, first of all, study the area which comes under his jurisdiction; he must study the people of the area and he must even study the officers who work under him. Then he would be able to co-ordinate the activities in the different departments for which he is responsible and carry out his duties efficiently and properly.

Therefore, it is very surprising that within a period of four years Vavuniya has seen no less than six Government Agents. We have had the following six gentlemen in Vavuniya as Government Agents during the period of four years: Mr. Speldevinde, Mr. Wanasinghe, Mr. Mushin, Mr. Seneviratne, Mr. Premawardena and now Mr. Senanayake.

Food production work and social service work are two of the more important activities in a kachcheri; but the functioning of the Vavuniya Kachcheri is in a pathetic state. I do not blame any officer for this state of affairs; I do not blame any of the Government Agents. It is all due to this frequent transfers of Government Agents.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කාරක සභාව

[වි. සිවසිංහම්පරම් මයා.]

I appeal to the hon. Parliamentary Secretary to note what I have said and to see that in future a Government Agent is allowed to be in a district for a period of two to three years at least. It takes about a year for him to get to know and understand the people of the area and the programme of work.

The other matter to which I wish to refer is the issue of licences to purchase and possess guns. In the Electorate of Vavuniya there are more than 200 villages scattered about and that amidst thick jungle. 99 per cent. of the population are *bona fide* farmers or cultivators. Leaving aside the protection of crops against wild animals, when a farmer travels from one village to another or when he goes in search of his cattle through jungle tracks, I think, he must possess a gun to protect his life against wild animals. I am sure the hon. Fair Parliamentary Secretary would not have gone to areas of the type I have just described. In fact, I have gone and interviewed the Government Agent of the district and inquired why he was restricting the issue of licences to *bona fide* cultivators to purchase and possess guns when they have the necessary qualifications and fulfil the various conditions, such as good character, having more than 3 or 5 or 6 or 10 acres of paddy land surrounded by jungle on all sides which is infested with wild animals, and when their applications have been recommended by the village headman or the *grama sevaka* of the area to the effect that the issue of guns is really essential to those applicants.

There are hundreds and hundreds of such applications recommended by the *grama sevaka*, recommended by D. R. O. and recommended by the police authorities, which have been simply shelved by the kachcheri. When I asked the Government Agent of the area, he said, "Well, I have received instructions from the Ministry to restrict as far as possible the issue of licences to purchase and

possess guns". I doubt whether it is the intention of the Government that these farmers should not be armed with guns, these single barrel, S. B. B. L. guns, because of the fear that somehow or other these farmers and peasants will come up with arms and oppose the Government. Why should a *bona fide* cultivator who should, and deserves to, own a gun in order to protect his own life and his own crops, he refused a licence? These farmers toil from morning to dusk throughout the entire year in order to cultivate their paddy fields. What is their position if, say, in one night the entire paddy field is damaged or eaten by wild boars, wild elephants or monkeys? Why do you want to restrict the issue of licences to purchase and possess guns? Just as much as the razor blade is equally a formidable weapon, I should say, to cut one's neck do you suggest that we must restrict sending out razor blades to these areas? I think hon. Members representing areas where there are peasants and farmers will really agree with my view and I hope that they also will jointly request the Government and the particular Minister not to restrict the issue of licenses to *bona fide* cultivators to purchase and own guns unless there is some valid reason for the issue of licences to be restricted.

I hope the hon. Fair Parliamentary Secretary will take special interest to see that the urgent need for guns by *bona fide* cultivators in those areas will be met and that she will send out instructions to the Government Agents of these areas to go through these applications which have been recommended by all the authorities concerned—some applicants have the requisite qualifications and some have more than what is required—and to expedite the issue of gun licences. I hope the hon. Fair Parliamentary Secretary will also take an interest to see that a sufficient number of cartridges are issued to these areas to meet the real needs.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පනත, 1964-65

—කරක සභාව

අ. හා. 7.45

I do not wish to speak anything more on this subject, but I would like to say a word about the Excise Department. Much has been spoken, specially by the hon. Second Member for Colombo Central (Mr. Keuneman), about the quality of toddy that is being sold in the taverns. I too would like to say something about the conditions prevailing in the taverns in the Vavuniya and Mannar Districts in the North. Although there are palmyrah and coconut trees in these areas the tree tax system does not operate but what is prevalent there is the tavern system.

I am not a drinker but I am told that the toddy that is sold in some of the taverns in these areas is really of very bad quality. I would like to mention a small incident that I heard regarding a tavern in a town. A small *garandia*, about three or four feet in length, had fallen accidentally into a pot where the toddy is kept for sale in the tavern. This was not noticed by the renter or the salesman. Nor was it noticed by the people who came to drink toddy. This went on for ten to fifteen days, and finally the only remains of the *garandia*, which was not a big one, were the bones, and these were just thrown out of the pot of toddy.

I am sure there are many hon. Members in this House who will be speaking about the irregularities and the shortcomings of the officers of the Excise Department. I would like to mention just one point. The officers of the department never take an interest in seeing that the toddy sold in the taverns is of good quality. Another function that is lacking in these officers is that they do not check the illicit sale of arrack and toddy. You would see around the quarters of the excise inspectors in all the four directions illicit arrack and toddy being sold. I have brought this to the notice of the excise officer in my area at the District Co-ordination Committee meetings held at the kachcheri. The answer he gave us was that they are unable to go round the area and check the illicit sales because their travelling allowances

had been cut and that they were not given satisfactory conveyances to get about with speed.

It is very necessary and very important to the entire nation to check the illicit sale of arrack, toddy or any other drink which is harmful and detrimental to the health of the nation. The Government and all of us must take suitable and satisfactory steps to see that this menace is eradicated.

With regard to local government I would like to make only one point. The financial assistance given by village committees and town councils, specially in village committee areas, to maintain and improve the roads in these areas is quite insufficient. I fully agree with the remarks made by the hon. Member for Uduvil (Mr. Dharmalingam) that these local bodies are dead horses. One village council will sometimes have under it some 70 to 100 miles of road. It gets a grant of only Rs. 5,000 or Rs. 6,000 out of which it is expected to maintain the entire roads that fall within the area of the local body. It is quite impossible to do so. You will see that these roads in the rural areas are therefore not tarred or metalled. All of them have gravel surfaces overgrown with weeds and plants. They are more or less in a semi-jungle state. It would require not Rs. 10,000 but Rs. 25,000 to Rs. 30,000 to clear the jungle. I would kindly request the hon. Parliamentary Secretary to pay special attention to the question of giving grants to local bodies and village councils in rural areas for the maintenance of the minor roads which are under their administration.

I come to the last point. I followed the speech of the hon. Member for Welimada (Mr. K. M. P. Rajaratna). He made special mention of the Kandyan Peasantry Commission. But he went a step further and requested the Government to include the North-Central Province within the purview of the Kandyan Peasantry Commission. I would like to speak a few words on that question.

විසර්ජන කෙටුම්පත් පණත, 1964-65

පරිපූරක මුදල්

[වි. සිවසිතම්පරම් මයා.]
Before the implementation of the recommendations of the Kardyan Peasantry Commission, the plight of the peasantry in the Kandyan areas was very deplorable. A similar situation prevails today in the dry zone. But the hon. Member for Welimada wants to stop at the boundary of the N. C. P. and does not like to go as far as the Northern Province. When we speak of the peasantry, let us speak of the peasantry of the entire Island. When we consider the plight of the peasantry in the Northern and Eastern Provinces of the dry zone, it is very necessary that the Government should establish a peasantry commission to go into the question of their urgent needs, future development and better conditions of living.

Finally, I would once again ask the hon. Parliamentary Secretary and the Government to give their particular attention to my humble request. I only want them to address their minds to the question of establishing a Dry Zone Peasantry Commission in order to solve the problems of the peasantry in the dry zone.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(කලාநிති டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)

Mr. Chairman, first of all, I wish to continue on the theme that was mentioned by the hon. Member for Vavuniya, (Mr. T. Sivasithamparam), namely the question of the finances of local bodies. I would like to know from the hon. Parliamentary Secretary whether the Government has any intention of implementing some of the feasible recommendations of the Choksy Commission.

You will recall the fact that the Choksy Commission issued its Report in 1955, just a year before the first Bandaranaike Government took office.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர்)
(Mr. Speaker)

Would the hon. Member like to stop now and continue his speech tomorrow? There is some Government Business which we can go through today.

ආචාර්ය ඩබ්ලිව්. දහනායක
(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)
(Dr. W. Dahanayake)
I have no objection.

එකල්හි වෙලාව අ. හා. 8 වූයෙන්, මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට ප්‍රශ්නය වාර්තා කරනු පිණිස සහායකී තුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් විය.

කාරක සභාව ප්‍රශ්නය වාර්තා කරයි; නැවත 4 සැප්ටිම්බර් 1964 සැප්තැම්බර් 4 වන සිකුරාදා.

පරිපූරක මුදල :

මාලිගාකන්දේ අග්‍ර ග්‍රාවක විහාර ගොඩනැගිල්ල වෙනුවෙන් ලංකාවේ මහාබෝධි සමිතියට ආධාර

குறை நிரப்பும் தொகை : அக்கிறகிராவக்க விகாரையைக் கட்ட இலங்கை மகா போதி சங்கத்திற்கு நன்கொடை

SUPPLEMENTARY SUPPLY: GRANT TO MAHA BODHI SOCIETY OF CEYLON FOR THE CONSTRUCTION WORK OF AGRASRAVAKA VIHARE

මතු පළ වන යෝජනාව සහ සම්මත විය :

“That a supplementary sum not exceeding Rupees One hundred thousand (Rs. 100,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of the Government of Ceylon, or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the Financial Year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto :—

Schedule	
Head 123—Department of Cultural Affairs.	
Vote No. 4—Services provided by the Department—Re-current Expenditure	Rs. 100,000”

සංස්කෘතික කටයුතු හා සමාජ සේවා ඇමති වෙනුවට [ගරු ද සොයිසා සිරිවර්ධන]

பரிபூரண இடம்

பரிபூரண இடம்

பரிபூரண இடம்:

பிரிவேன் ஸ்கூல் பிரிவேன்ஸில்

தொழில்நுட்பப் பள்ளி கிராமம்

குறை நிரப்பும் தொகை: பிரிவேனாக்களுக்கு
கூட, பிரிவேனாக்களுக்கு ஆசிரியர்களைப்
பயிற்றுவித்தலுக்கும்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: PIRIVENAS
AND TRAINING OF TEACHERS
FOR PIRIVENAS

இது படி வன ஸ்கூலில் ஸ்கூல் கமிட்டி விட:

"That a supplementary sum not exceeding Rupees Eleven million (Rs. 11,000,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of the Government of Ceylon, or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto:—

Schedule

Head 116—Education Department.
Vote No. 4—Services provided by the Department—Recurrent Expenditure 11,000,000 "

[அடிக்கணக்கில் உள்ளது: ரூ. 11,000,000]

பரிபூரண இடம்:

காணியூப் லிபிரேரி ஸ்கூல் கமிட்டி
இலாபகரமான ஸ்கூல் கமிட்டி
தொழில்நுட்பப் பள்ளி கிராமம்

குறை நிரப்பும் தொகை: அரசாங்க எழுது
வினைஞர் சேவைச் சங்கத் தலைமை அலுவலக
மும் சபா மண்டபமும் அமைப்பதற்கான
கடன்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: LOAN FOR
THE CONSTRUCTION OF THE G. C. S. U.
HEADQUARTERS AND AUDITORIUM

இது படி வன ஸ்கூலில் ஸ்கூல் கமிட்டி விட:

"That a supplementary sum not exceeding Rupees Three hundred and four thousand five hundred (Rs. 304,500) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of the Government of Ceylon or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, in settlement of the advance made from the Contingencies Fund for expenditure in the financial

years 1961-62, 1962-63 and 1963-64, on the services specified in the Schedule hereto:—

Schedule

Rs.

Head 44—Miscellaneous Services.
Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure .. 304,500 "

[இடம்: ரூ. 304,500]

பரிபூரண இடம்:

பாடப் பிழை இடம்

குறை நிரப்பும் தொகை: பாடப்புத்தகங்கள்
அச்சிடுவது சம்பந்தமான செலவுகள்

SUPPLEMENTARY SUPPLY: PRINTING OF
TEXTBOOKS

இது படி வன ஸ்கூலில் ஸ்கூல் கமிட்டி விட:

"That a supplementary sum not exceeding Rupees One million eight hundred thousand (Rs. 1,800,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other fund or moneys of, or at the disposal of the Government of Ceylon, or from the proceeds of any loans obtained by the Government of Ceylon, for the service of the financial year beginning on 1st October, 1963, and ending on 30th September, 1964, and that the said sum may be expended as specified in the Schedule hereto:—

Schedule

Rs.

Head 41—Government Press.
Vote No. 2—Administration Charges—Recurrent Expenditure .. 1,800,000 "

—[இடம்: ரூ. 1,800,000]

பரிபூரண இடம்:

தமிழ்நாடு பி. பி. பெரேரா மஹாஸேனா
பரிசுறுகாரிகளின் கருணை
கமிட்டி கமிட்டி

குறை நிரப்பும் தொகை: காலஞ்சென்ற
திரு. ஏ. பி. பெரேராவின் உரிமையாளருக்குத்
தண்ணளிக் கொடை

SUPPLEMENTARY SUPPLY: EX-GRATIA
GRANT TO THE HEIRS OF THE LATE
MR. A. B. PERERA

இது படி வன ஸ்கூலில் ஸ்கூல் கமிட்டி விட:

"That a supplementary sum not exceeding Rupees Ten thousand (Rs. 10,000) be payable out of the Consolidated Fund of Ceylon, or any other

கல் நுனி

Minister of Finance, by the Minister of Defence and External Affairs under Section 28A of the Police Ordinance (Chapter 53), as amended by Act No. 15 of 1962, which were presented on September 1, 1964, be approved."

—[உச்சரிக்கை என் விடேன் கடுமையான பிழிவடிவு
அதற்குப் பாரிசுமேன் குரேக்கி வெறுப்பை அருள்
கொடுக்க சிபிபிபி]

கல் நுனி

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

அருள் கொடுக்க சிபிபிபி

(கௌரவ டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

I move,

"That the House do now adjourn."

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The Hon. Minister of Health has a statement to make.

அவரின் விருந்தி. உதவியை

(கலாநிதி டப்ளியு. தகனாயக்க)

(Dr. W. Dahanayake)

Sir, we want to raise questions.

அருள் கொடுக்க சிபிபிபி (கௌரவ கடுமையான
பிழிவடிவு அதற்கு)

(கௌரவ பதியுத்தின் மஹ்முது—சுகாதார
அமைச்சர்)

(The Hon. Badiuddin Mahmud—
Minister of Health)

I want to make a statement.

அ. சமரவீரன் (மதரா)

(திரு. எம். சமரவீர—மாத் தறை)

(Mr. M. Samaraweera—Matara)

இருக்க சிபிபிபி அதற்குமே கலாவன்
கருவியை உதவி நமீ ஸ்கை பிழிவடிவு
உதவியை மென் வேலாவன் உதவி?

அருள் கொடுக்க சிபிபிபி

(கௌரவ பதியுத்தின் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

Last night a statement was made on the Floor of the House by the hon. Member for Matara (Mr. Mahanama Samaraweera) on the battle of

கல் நுனி

the Matara Hospital site. In doing so he made some unfortunate remarks about me and I do not want to go down to the level of replying to him in that language that he chose—

அ. சமரவீரன் (மதரா)

(திரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

You can never come down to my level; you must come up to my level!

அருள் கொடுக்க சிபிபிபி

(கௌரவ பதியுத்தின் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

I would like to state the bare facts relating to this battle of the sites. When I assumed office as Minister of Health I found in the Budget Estimates that Rs. 200,000 has been allocated for the extension of the Matara Hospital. I found that no work had been done and I requested the P.W.D. officers to come for a conference to discuss why buildings are being held up and delayed. The officers came.

அ. சமரவீரன் (மதரா)

(திரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

I was a member of the Cabinet that approved it.

அருள் கொடுக்க சிபிபிபி

(கௌரவ பதியுத்தின் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

I had the conference and the P.W.D. officers pointed out that with Rs. 200,000 they were unable to proceed with the work in connection with the Matara Hospital. The most that they could do was to put up one or two bungalows for the doctors. To do even that, they had, first of all, to spend more than Rs. 2.2 million on the water scheme and the sewerage system. Without that it was impossible to put up even those two houses for the medical officers in the premises that were acquired for the purpose at a place called Walgama, 2½ miles away from the present Matara Hospital. They

කල් තැබීම

කල් තැබීම

[ශ්‍රී ලංකාදීන් මන්ත්‍රී]

also stated that that land was not suitable for building. It is a land that is water-logged. It was purchased from Mr. Donald Ranaweera for 1½ lakhs of rupees and was in extent 29 acres.—[Interruption].

Whether one is a millionaire or a multi-millionaire, that has nothing to do with this matter. The land was acquired, but no money had been paid to him. They said they did not approve of this site for the new hospital. The Department of Health had also condemned this site. The people of Matara had objected to this site. They protested that the Matara Hospital, which is a base hospital meant for the entire Matara District, should not be shifted from the present premises. I have with me a petition submitted by the ratepayers of Matara, and I should like to read it for the benefit of the House.

“The Hon. Minister of Health and Housing,
Honourable Sir,

We have the honour to request you, on behalf of the residents of Matara Town, to have the existing hospital at Matara improved at its present site as it is situated in a central spot, easily accessible to all in the Matara District. There is sufficient land around for further extensions to the above. There are a number of new buildings added to the hospital. Sewerage and drainage facilities, important to the health of the people, can be easily provided here. The present hospital can be improved to be a fully equipped medical institution at a very small cost without having to spend a colossal sum of money for a new hospital elsewhere. And if the present hospital is shifted to the proposed site at Wewahamantuwa, the Government will have to incur an additional expenditure for the provision of roads, water pipes, electricity, drainage and sewerage, etc.

We also forward herewith copies of an appeal being prepared to be submitted to the Hon. Prime Minister on this matter.”

This petition has been signed by very respected citizens. The President is an advocate, the Secretary and the Treasurer are doctors.

සමරවීර මයා.

(ශ්‍රී. ජයරත්න)

(Mr. Samaraweera)

Read the names.

ශ්‍රී ලංකාදීන් මන්ත්‍රී

(කොළඹ ප්‍රතිපත්ති මණ්ඩලය)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

The names are here in Sinhala. The President is Peter Wickramasuriya, Advocate. The Secretary is Wickramanayake. The Treasurer is Kumarasinghe. It is also signed by 325 ratepayers of Matara and the signatures run into five pages. This is the petition submitted to me by the ratepayers of Matara.

This site was condemned by all. I said that since a decision had been taken to shift the hospital to that site, I would not be able to take another decision without inspecting the site. I therefore requested the P.W.D. officers, the Junior Minister and the Permanent Secretary to go along with the Health Department officers, to meet on the spot at Matara, and take a decision. The Government Agent was invited to be present. The Commissioner of Local Government was also asked to be present. All the Members of Parliament were invited to be present. Even Mr. Mahanama Samaraweera was asked to be present on that occasion. He sent me a telegram saying that he cannot come. Some other M. Ps were there, in particular Dr. S. A. Wickremasinghe. All the other M.Ps of the Matara District informed me that they were against the shifting of this hospital to the new site. All other M.Ps of the Matara District supported me and said that this hospital ought to remain in the old site.

Now, without any prejudice, I went and inspected the site. We went and saw the site that had been bought. It is a water-logged area and unsatisfactory for building; it is about 3½ miles from the Matara Town. The old site is near the bus stand and people could get there as soon as they got off the bus. If they have to go to the new site they have

කල් තැබීම

කල් තැබීම

to take a taxi and pay Rs. 10 as taxi hire. There are other important places close to the hospital. The market is there, the police station is opposite the hospital. Then there is the kachcheri, the post office, the esplanade and the bus stand all in close proximity to the present hospital.

The only thing that is needed for the present hospital is additional land for expansion. The P.W.D. land is just opposite the hospital, where the P.W.D. store is situated. I asked them whether they could kindly hand over the land which belongs to them and take a land in the new site we have selected for the hospital and shift their store and office. They said, "We do not want a piece of land there because it is unfit even for our purpose, but if you give us a land somewhere else we are prepared to shift our store and office and give you this land." At that time the engineer pointed out that there is a land available at Meddawatte, Brown's Hill, and that I could take that land. I know this Brown's Hill area, because I am from Matara. I said that Brown's Hill is the "Cinnamon Gardens" of Matara and I did not think I could agree to their shifting this store to Brown's Hill. Then the Government Agent said, "No, it is not Brown's Hill, it is their Meddawatte land." The hon. Member for Akuressa (Dr. S. A. Wickremasinghe) was present at the time this conversation was taking place. Then we went and saw that land. I knew that that land belonged to a certain party, and I told them immediately that the owner would not be willing to sell the land. It is a very valuable land and it is buildable; you can take it and sell it for lakhs. I added that if they were prepared to sell that land I was prepared to go ahead and take it.

In any case, I was not going to buy it for the Health Ministry. I did not want an inch of land from anybody except this Government land belonging to the P.W.D. and the U.C. With the U.C. land and the P.W.D. land that was available I could have

about 6 additional acres, and along with the land we already have it would add up to 9½ to 10 acres, which would be quite enough for our extension work.

All of us agreed that the hospital should not be shifted from the present site, that it must be extended at the place where it is and that the P.W.D. should find a suitable land to build a store. It is for the P.W.D. to find the land to shift their store and office.

I do not want an inch of land from anybody. To extend the Matara Hospital the land which belongs to the Government, that is the P.W.D. land and the U.C. land, is sufficient.

I am not interested in anybody's land. I am not interested in getting money from anybody or getting anybody to come and find a buyer for their land.

I do not know why the hon. Member for Matara is making all these insinuations now. If he is not satisfied he can fight it out on facts and he can come to Parliament. But, surely, to go down to a personal level and attack me is not becoming of a man who once happened to be a Member of the Cabinet. I was very hurt at the nasty reference he made to me yesterday, and I hope he will not repeat it.

This hospital, according to the new plan, would have cost the Government nearly 9 million—[*Interruption*]. Today it is going to cost us only about Rs. 2.6 million. The Government is going to save about Rs. 6 million by this.

I placed these facts before the Hon. Prime Minister and she readily agreed to my scheme; she asked me to go ahead with the expansion of the Matara Hospital according to my plan. That is the position.

I am not interested in getting Mr. Donald Ranaweera's land for a housing scheme for the Muslims as the hon. Member for Matara said at a meeting elsewhere—[*Interruption*]—nor am I interested in buying the

කල් තැබීම

කල් තැබීම

[ගරු බදිලද්දීන් මහමුද්]

land of a relation for use by my department. I have not been doing this kind of thing, nor do I propose to launch into this kind of activity in the future. The hon. Member for Matara as well as the whole of Matara know me very well. I am not only the son of a gentleman of Matara but I am myself a gentleman. I would like to remind the hon. Member of that fact before I sit down.

අ. හා. 8.7

කේ. අබ්දුල් ජබාර් මයා. (රජයේ වැඩ පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(ஜனாப் கே. அப்துல் ஜப்பார்—அரசாங்கக் கட்டுவெலை அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. K. Abdul Jabbar—Parliamentary Secretary to the Minister of Public Works)

ගරු කළානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් මගේ නමත් පුවත්පත් වල සඳහන් වී තිබෙන නිසා මාත් මේ ගැන වචන කීපයක් කියන්නට කැමතියි. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ගන්න යන මාර්ග ඉඩම සම්බන්ධව මගේ නමත් සඳහන් වී තිබෙනවා. වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් මගේ නැයකුගේ ඉඩමක් ගන්න යනවාය කියා මට චෝදනාවක් ද කර තිබෙනවා. ඒ චෝදනාව සම්පූර්ණයෙන්ම අසත්‍යයි. ඇත්ත වශයෙන්ම කියනවා නම් මුස්ලිම් ජීවන ක්‍රමය අනුව සෑම මුස්ලිම් ජාතිකයකුම මගේ නැයකු බව මතක් කරන්නට කැමතියි. අපේ ප්‍රතිපත්තිය ඒකයි. අක්කර 13½ ක ඉඩමෙන් හොඳටම සශ්‍රීක කොටසට ගැනෙන අක්කර 4 ක ප්‍රමාණයකුයි, රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවට ගන්නට යන්නේ. ඒ ඉඩම අයිතිකාරයන් ඒ අක්කර 4 දෙන්නේ ඇහැක් ගලවා දෙනවා තරමට හිතේ අමාරුවෙනුයි. නමුත් මාර්ග මන්ත්‍රීවරයා කියන අක්කර 30 ඉඩම ගැන සලකා බලන විට එය ආරෝග්‍යශාලාවක් සෑදීමට නොව පිස්සන් කොටුවක් සෑදීමට නම් සුදුසුයි.

රෝයි රජපක්ෂ මයා.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ச)

(Mr. Roy Rajapakse)

එතකොට අංශොඩ තිබෙන පිස්සන් කොටුව?

අබ්දුල් ජබාර් මයා.

(ஜனாப் அப்துல் ஜப்பார்)

(Mr. Abdul Jabbar)

මා කියන්නේ පිස්සන් කොටුවක් සෑදීමට වුවමනා නම් ඒ ඉඩම ගන්නට කමක් නැති බවයි. අනික් කාරණය නම්, මේ යන්නට යන ඉඩම ගැන ක්‍රියා කිරීම සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයට අයිති වැඩක් නොවෙයි. ඒ ගැන ක්‍රියා කරන්නට තිබෙන්නේ රජයේ වැඩ අමාත්‍යාංශයටයි. මින් ඉදිරියට මේ කාරණය ගැන අවශ්‍ය සෑම දෙයක්ම රජයේ වැඩ අමාත්‍යාංශයෙන් ලබා ගන්නා ලෙස මතක් කරනවා.

අ. හා. 8.9

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

I am not interested in the sites for the Matara Hospital but the remarks of the Hon. Minister are a strong reflection on the officers who were responsible for selecting the previous site for the Matara Hospital. It is supposed to be water-logged and entirely unsuitable not only for a hospital but even for the use of the Irrigation Department.

Why did the Hon. Minister acquire such lands? Why did you give your consent to such things? I do not know who the Minister responsible is. I would ask the Hon. Minister to give us the full facts as to the manner in which this land for the proposed hospital was acquired. We are not concerned with personalities; we are concerned with the money that has been spent by this Government on useless projects like this. If this project had gone through—

රෝයි රාජපක්ෂ මයා.

(திரு. ரோய் ராஜபக்ச)

(Mr. Roy Rajapakse)

Now this money is not being spent.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

Now the project will not go through. If it had gone through it would have been a colossal waste of

කල් තැබීම

කල් තැබීම

public money and the Hon. Minister would have stood up in this House and said: "No, it is not a waste of money to have acquired this site". Can you deny the fact that once you had acquired this land you were going to build on it? Why did you acquire this land if it was not suitable? Will the Hon. Minister find out who acquired this land and how this worthless land was acquired and see that a full statement is placed before the House for the benefit of hon. Members?

I have sent in three questions that I proposed to raise during the Adjournment Debate with the Hon. Minister of Lands and the Hon. Minister of Agriculture. They have informed me that they were not able to get the information and asked me to postpone the questions till the 22nd.

I regret very much that the Hon. Minister of Education is not here because I sent him a note regarding a very important and urgent matter. A school in my electorate, Ku/Katagamuwa was burnt down about two or three weeks ago. I have made several representations to the Hon. Minister and to the officials of the Department of Education, but up to date nothing has been done. Now the school has started and the children have no building. I am not asking for permanent structures. I am asking, Sir, that about Rs. 4,000 to Rs. 5,000 be given for a temporary structure to be constructed for the use of these children. I am appealing to the Hon. Ministers present to impress upon the Hon. Minister of Education the need to release at least Rs. 5,000 to Rs. 6,000 for this purpose so that about 150 students would benefit.

අ. හා. 8.12

සමරවීර මයා.

(තිரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

ගරු කථානායකතුමානි,—

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා කථා කරන්න යන්නෙ මොන කාරණයක් සම්බන්ධවද?

සමරවීර මයා.

(திரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

ඔබතුමාට මා කලින් කී පිළිවෙළට, දැන් මේ කියපු කාරණය ගැනමයි, මම කථා කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නෙ. අපේ සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා දැන් වැරදි අසත්‍ය ප්‍රකාශ කළා. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා ගැන කථා කරන විට මම පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ගැන වචනයක්වත් කියන්නෙ නැහැ. පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා මගේ පෞද්ගලික යහළුවෙක් හැටියට නොවෙයි—[බාබා කිරීමක්]—බදිලද්දීන් ඇමතිතුමාට පන්දම අල්ලන්න ඕනෑ.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

The hon. Member must be careful about the language he uses. The hon. Member's language was not very dignified yesterday.

සමරවීර මයා.

(திரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

මම වැරදි වචනයක් කිව්වොත් තමන් තාත්සෙ ඉල්ලා අස් කර ගන්නය කිවම ඉල්ලා අස් කර ගන්නමි.

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

That cannot be allowed.

සමරවීර මයා.

(திரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

I have apologized even for that statement.

අද සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා—බොරුය කිව්වොත් තමන් තාත්සෙ ඉල්ලා අස් කර ගන්නය කියනවා, තමන් අසත්‍ය ප්‍රකාශයක් කිව්වොත් තමන් තාත්සෙට ඉල්ලා

කල් තැබීම

කල් තැබීම

[සමරවීර මයා.]

අස් කර ගන්නා කියන්න ප්‍රච්චිතයක් නැහැ. ඒ නිසා—අද මේ ගරු සභාවේ අසත්‍ය ප්‍රකාශයක් කළාය කියා මම කියනවා. කියන්නට ප්‍රච්චිත සාම මුසාවාදයක්ම ඒ ඇමතිතුමා කීවා. මුස්ලිම් ආගමිකයෙක් හැටියට මුසාවාදය කියන්නෙ කුමක්ද කියා ඒ ඇමතිතුමා දන්නෙ නැහැ. අද බදිල්දීන් ඇමතිතුමා මේ කාරණය ගැන කළා කරනවාය කියා මට දැන ගන්න ලැබුණු නිසයි, මම හදිසියේ ආවෙ. අවශ්‍ය සම්පූර්ණ ලියකියවිලි මගේ අතේ ඇතිව නොවෙයි මම ආවෙ. නමුත් සමහර ලියකියවිලි තියෙනවා.

ඔබතුමාටත්, මේ ගරු සභාවටත් ගරු කිරීමක් වශයෙන්, උන්නතේ වගේ අසත්‍ය ප්‍රකාශයක් මම කවදාවත් කිව්වෙන් නැහැ, කියන්න බලාපොරොත්තු වන්නෙත් නැහැ. මෙන්න මම ලිඟ තිබෙන එක ලියමනක් මම කියවනවා.

“My No. BM 64J—14.8.64

Yr. No. CB 3/64 of 24.7.64

S/P. W.

Matara Hospital Extensions and New Buildings for the E. E's Office, P. W. D., Matara.

It was decided—”

Please remember, Sir, that this is signed by the D. P. W. This is the first time where a Minister of one Ministry dictates to another.

“—by the Hon'ble Minister of Health at our joint inspection of Matara Hospital on the 8th instant that the existing hospital should be improved and expanded and that the hospital should not be shifted to Issadeen Town.”

There was never a proposal to shift it to Issadeen Town. You do not know your facts.

“The Hon'ble Minister directed that the building works should proceed immediately and without delay”.

This is signed by the D. P. W.

“To give effect to the Hon'ble Minister's directive the following requirements which were discussed at the inspection are noted.

(a) The G. A., Matara to take possession of land of 3½ to 4 acres in extent at Medawatta and hand over to

the E. E., Matara pending finalization of acquisition to enable this department to put up the buildings for the E. E. Office, P. W. D.”

That is the land which belongs to the Hon. Minister's relation: Idroos Hadjar Mohamed Aroos of Beach Road, Matara.

අබ්දුල් ජබාර් මයා.

(ஜனாப் அப்துல் ஜப்பார்)

(Mr. Abdul Jabbar)

ඒ ඉඩම ගැන තමයි කියන්නේ. ඒක අපේ දෙපාර්තමේන්තුවෙන් යවා තිබෙන්නේ.

සමරවීර මයා.

(திரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

තමුත්තාත්සෙ වාඩි වෙන්න. තමුත්තාත්සෙ නොවෙයි, මේ ඕඩරය දීලා තිබෙන්නෙ සෞඛ්‍ය ඇතිවරයායි. මම කියපු එක අහගෙන සිටිය නම් හොඳට තේරෙනවා.

He has no right to do that.

ගරු බදිල්දීන් මන්මුද්

(கௌரவ பதியுத்தின் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

I never gave that order.

සමරවීර මයා.

(திரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

This is an official document.

ගරු බදිල්දීන් මන්මුද්

(கௌரவ பதியுத்தின் மஹ்முது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

I am not prepared to accept the official document of the hon. Member.

සමරවීර මයා.

(திரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

It is in black and white.—

[Interruption].

කථානායකතුමා

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please !

கல்நாடு

சுரு. மெய்யுவரர்

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

Table the document.

சுமரவீரர் மஹா.

(திரு. சமரவீரர்)

(Mr. Samaraweera)

I am prepared to table the document.

கா.நா.க.க.க.

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

That document should be tabled.

சுமரவீரர் மஹா.

(திரு. சமரவீரர்)

(Mr. Samaraweera)

நாடு ஹோடு ஸ்டீல் நிறுவனம்:

“(b) As it is not possible now to go through F. R. 37 procedure it was suggested”.—

—suggested by the Hon. Minister, Mr. Badiuddin Mahmud—

சுரு. பதிவாளர் மஹா.

(கௌரவ பதிவாளர் மஹா.)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

No.

சுமரவீரர் மஹா.

(திரு. சமரவீரர்)

(Mr. Samaraweera)

Yes.

—“that the cost of the P. W. D. buildings be included in the revised estimate to be sanctioned for the Matara Hospital Extensions, Head 161, Vote 5, S. H. 32. It will be noted that this item does not appear in the draft estimates for 1964/65 but it is an easy matter to re-open this Sub-Head in early October, 1964.”

நாடு நான்மேல் இன்னொரு வகையில்
ஒன்றை நான்.

சுரு. மெய்யுவரர்

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

மேலும் வேண்டுமா?

கல்நாடு

சுமரவீரர் மஹா.

(திரு. சமரவீரர்)

(Mr. Samaraweera)

ஓடு ஓடிக்கொண்டு வந்தன.

“The approximate cost of the P. W. D. buildings will be about Rs. 400,000.

(c) The D. H. S. should intimate to Chief Architect immediately his requirements in respect of the expansion. No sooner this is intimated, the C. A. will prepare plans for the buildings and layout for the approval of the D. H. S. Once approved a firm revised estimate will be prepared.

I shall thank you to pursue these matters and instruct me.”

This is an official document signed by the D. P. W. I have given the reference numbers already.

சுரு. பதிவாளர் மஹா.

(கௌரவ பதிவாளர் மஹா.)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

Mr. Speaker, that document is quite in order—

சுமரவீரர் மஹா.

(திரு. சமரவீரர்)

(Mr. Samaraweera)

Then why did you deny it?

சுரு. பதிவாளர் மஹா.

(கௌரவ பதிவாளர் மஹா.)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

—according to the decision taken on the spot.

சுமரவீரர் மஹா.

(திரு. சமரவீரர்)

(Mr. Samaraweera)

What?—[Interruption].

சுரு. பதிவாளர் மஹா.

(கௌரவ பதிவாளர் மஹா.)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

The P. W. D. wanted to shift their stores to a certain land and they wanted to buy that land. That was decided by the P. W. D. and I gave my consent to stop the payment on Mr. Donald Ranaweera's land and to pass on that money to the P. W. D.

கல் நலம்

கல் நலம்

[ஓர் அங்கத்தினர் பேசுதல்]

to buy their land. The P. W. D. stated that they wanted Rs 400,000 for their buildings and the land that I proposed to take over from them for the hospital. That I said was a different matter which could be looked into departmentally. This letter is quite in order. There is nothing wrong with that letter.

சமரவீர மஹேஸ்வரன்.

(திரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

ஒவ்வொருவரும் சொன்னால் ரகசியம் கொண்டு பதிலைக் கொடுக்க வேண்டும், அது “லெட்டர்” அல்லது “லெட்டர்” அல்லது “லெட்டர்” [பொருள் கிடைத்தல்]

ஓர் அங்கத்தினர் பேசுதல்

(கௌரவ பதியுத்தின் மஹ்மூது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

What is the hon. Member saying—
[Interruption].

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please!

ஓர் அங்கத்தினர் பேசுதல்

(கௌரவ பதியுத்தின் மஹ்மூது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

He is talking nonsense.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Will the hon. Member for Matara please sit down.

ஓர் அங்கத்தினர் பேசுதல்

(கௌரவ பதியுத்தின் மஹ்மூது)

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

He cannot stand straight and make a speech.

விவியன் குனவர்தன மஹேஸ்வரன்.

(திருமதி விவியன் குனவர்தன)

(Mrs. Vivienne Goonewardene)

The hon. Member is drunk. Sir, you should not allow Members who are drunk to come into the Chamber.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Order, please! Will the hon. Member for Matara please sit down.

The real point that was raised yesterday by the hon. Member for Matara was how the land that was earmarked for a hospital in Matara, belonging to Donald Ranaweera, came to be abandoned and a new site chosen. I think that is the crux of the matter.

சமரவீர மஹேஸ்வரன்.

(திரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

No, Sir.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Will the hon. Member for Matara please sit down?

சமரவீர மஹேஸ்வரன்.

(திரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

I am sorry, Sir.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

If that question is answered by the hon. Minister, no problems would arise.

சமரவீர மஹேஸ்வரன்.

(திரு. சமரவீர)

(Mr. Samaraweera)

There is another matter which arises from the answer of the Hon. Minister.

கலாநாயகர்

(சபாநாயகர்)

(Mr. Speaker)

Will the hon. Member for Matara please sit down?

If the Hon. Minister is not ready, I will not ask him to reply now.

කල් තැබීම

(Mr. Roy Rajapakse)

to shift the hospital was taken when the hon. Member was already in the Cabinet. We are in a hell of a—*[Interruption]*.—Sir, I withdraw.

(Mr. L. de S. A. Gunasekera)

(Mr. Stanley Molligoda)

Order, please !

(Mr. Stanley Molligoda)

I would like to know from the Hon. Minister of Health—
[Interruption].

(The Hon. Badiuddin Mahmud)

Sir, the hon. Member for Matara made some very bad remarks last night; he used unparliamentary words. I would ask you, Sir, to request the hon. Member to withdraw them.

(திரு. ஸ்டான்லி மொல்லிகொட—நிவிதி
கல)

(Mr. Stanley Molligoda—Niwitigala)

I would like the Hon. Minister of Health, because there is a lot of misunderstanding in this matter, to kindly tell us whether the shifting of the Matara Hospital was dropped after the hon. Member for Matara resigned from the Cabinet, or when he was in the Cabinet. The hon. Member for Matara points out that because he resigned from the Cabinet the decision to shift the hospital was dropped, and that the decision

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ප්‍රශ්නය සම්බන්ධයෙන් කරුණු කීපයක්ම දැනගන්නට කැමතියි. එදා, රජයේ ඇමතිවරුන් දෙපළක් විසින් මෙම ස්ථානයේ මුල්ගල් තැබුවා නම් අද එම ස්ථානය සුදුසු නැතැයි පී. ඩබ්ලිව්. ඩී. එක කියනවා නම්, එදා මුල්ගල් තබන විට එය කියන්නට බැරි වුණේ මන්ද, මුල්ගල් තැබුවේ ඒ නිලධාරීන්ගෙන් අයා නොවේද, කියා මම ප්‍රශ්න කරනවා. එදා ඒ නිලධාරීන් කීවේ නැද්ද මෙම ස්ථානය සුදුසු නැත කියා? එහෙම කීවා නම් අද ඔය ප්‍රශ්නය මතුවෙන්නේ නැහැ නොවේද? මාතර මන්ත්‍රීතුමා (මහානාම සමරවීර මයා.) කොහොමද කියන්නේ අසවල් තැන සුදුසුය, අසවල් තැන සුදුසු නැත, අසවල් ස්ථානයේ හරි ගස්සන්නය කියා? එහෙම නම් එදා සුදුසුය කියා අනුමත කර තිබෙන්නේ මේ නිලධාරීන්ම නොවේද? [බාධා කිරීමක්] ඔව්, මම දන්නා හැටියට ඇමතිවරුන් දෙදෙනකුම මුල්ගල් තැබුව. මේ කටයුත්ත සඳහා ලක්ෂ ගණනක් වෙන් කළා නම්, එය අනුමත කළේත් ඇමතිවරයාම නොවේද? කැබිනට් අනුමැතියක් නැතුව එතරම් විශාල මුදලක් ඇමතිවරයකුට වෙන් කළ හැකිද? ගරු කථානායකතුමනි, අකුරුස්සෙ ගරු මන්ත්‍රීවරයා (වෛද්‍ය චාර්ස් එස්. ඒ. වික්‍රමසිංහ) එදා මේ ගැන ප්‍රශ්න කළා. මෙය වෙනස් කරන ලෙසද යෝජනා කළා. නමුත් අද ඊට වඩා වෙනස් පියවරක් නොවේද රජය ගන්නේ? එම නිසා මේ පිළිබඳව සම්පූර්ණ විස්තර සපයන මෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

(Mr. William Fernando)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු කම්කරු
ආමන්තුමාට කල් දුන් ප්‍රශ්නයක් පිළි
බඳව ආසීමටයි, මා නැඟී සිටියේ. නුවර
එළියේ බීර සමාගමේ අද වැඩ වර්ජනයක්

කල් තැබීම

[විලිසම් ප්‍රකාශය මගේ.]

ඇති වී තිබෙනවා. ඒ බිරි නිෂ්පාදන
ගාරයට අළුතෙන් පත් වී සිටින යුරෝපීය
මහත්මයාගේ දරුණු පාලනය නිසා
සේවක මණ්ඩලයත් ස්වාමි පක්ෂයත්
අතර ඇති වූ සටන්තරයක් උඩ අද වැඩ
වර්ජනයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ නිසා
ගරු ඇමතිතුමා ඒ ගැන වහාම ඉදිරිපත්
වී සුදුසු කටයුතු කරන මෙන් මම ඉල්ලා
සිටිනවා.

තවත් කරුණක් ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානයට යොමු කරන්න කැමතියි. මෙම සංස්ථාව මගින් විශාල මුදලක් පිරව යවනවා, අමු ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීම සඳහා. ඒ ව්‍යාපාරය ගැනත් සොයා බලා මෙය ලාංකික සංස්ථාවක් හැටියට පත් කිරීමට කටයුතු සලසන මෙන්ද මම ඉල්ලා සිටිනවා.

එස්. කේ. කේ. සුරියරත්න මයා.
(අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු
මන්ත්‍රී)

(திரு. எஸ். கே. கே. சூரியாரச்சி—கல்வி அமைச்சரின் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி)

(Mr. S. K. K. Suriarachchi—Parliamentary Secretary to the Minister of Education)

නිකවැරටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (කේ. හේරත් මයා.) ඇසූ ප්‍රශ්නය ගැන කියන්නට තිබෙන්නේ මෙයයි. ෭෦/කටගමුව පාසල සඳහා ඇත්තේ තාවකාලික ගොඩනැගිල්ලක්. සති කීපයකට උඩදී එය ගිනිගන්නා. එ් සඳහා මුල්ගුරු මහතා ඇස්තමේන්තුවක් පිළියෙල කර අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවට එවා තිබෙනවා. දෙපාර්තමේන්තුව එය අනුමත කර දැන් ගොඩනැගිල්ල තැනීමට මුල්ගුරු මහතාට අවසර දී තිබෙනවා.

කේ. හේරත් මයා.

(திரு. கே. ஹேரத்)

(Mr. K. Herath)

ඉක්මනින් මුදල් දෙන්න කියායි, මම
මල්ලන්තෝ.

සුරියාච්චි මයා.

(திரு. சுரியாரச்சி)

(Mr. Suriarachchi)

මුදල් වෙන් කර මුල්ගුරු මහතාට
දන්වා යවා තිබෙනවා, ගොඩනැගිල්ල
තනවත්තටය කියා.

කල් තැබීම

ගරු ද සොසිසා පිරිවර්ධන

(கௌரவ டி சொய்சா சிறிவர்தன)

(The Hon. de Zoysa Siriwardena)

නුවරඑළියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. විලියම් ප්‍රනාන්දු මයා.) විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද කාරණය ගැන වහාම පරීක්ෂා කර බලන ලෙස මම නිලධාරියෙක් පත් කරන්නම්. ඔහුගේ පරීක්ෂණය අනුව තීරණයකට බහින බව මම එතුමාට දන්වන්න කැමතියි.

ගරු පී. බී. එම්. හේරත් (ග්‍රාම හා කර්මාන්ත සංවර්ධන කටයුතු පිළිබඳ වැඩ බලන ඥාති)

(கௌரவ ஈ. பி. எம். ஹேரத்—கிராம, கைத்தொழில் அபிவிருத்தி பதில் அமைச்சர்)

(The Hon. T. B. M. Herath—Acting Minister of Rural and Industrial Development)

රජයේ සංස්ථාවන් පිළිබඳව ඇසූ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දීම සඳහා ගරු ඇමති තුමා පැමිණේ යයි මම බලාපොරොත්තු වුණා. එය විකක් කල්පනා කර පිළිතුරු දිය යුතු ප්‍රතිපත්ති පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. ඒ නිසා මම එය ගරු ඇමතිතුමාගේ සැලකිල්ලට යොමු කරවන්නම්.

එකල්හි වේලාව අ. හා. 8.30 වූයෙන්, කථානායක තුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවිමසා මන්ත්‍රී මණ්ඩලය කල් තබන ලදි.

මන්නි මන්ඩලය ඊට අනුකූලව,
1964 අගෝස්තු 27 වන දින සහ
සම්මතය අනුව, 1964 සැප්තැම්බර්
4 වන සිකුරාදා දූ. හා. 10 වන තෙත්
කල් ගිණිය.

சபையினது 1964 ஓகஸ்ட் 27
ஆம் தேதிய தீர்மானத்திற்
கிணங்க, பி. ப. 8.30 மணிக்கு,
1964 செப்டம்பர் 4 ஆம் தேதி
வெள்ளிக்கிழமை மு. ப. 10 மணி
வரை சபை ஒத்திவைக்கப் பெற்
றது.

Adjourned at 8.30 p.m. until 10 a.m. on Friday, 4th September, 1964, pursuant to the Resolution of the House of 27th August, 1964.

சுந்தர பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்; கனிப்பிரதி சதம் 30. தபால்மூலம் 45 சதம். முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
Rs. 32.00 (uncorrected copies Rs. 35.00) Half rates for 6 months. Each part
30 cents, by post, 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT, GOVERNMENT
PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1

இலங்கை, வாழைச்சேனை ஈஸ்ரேண் பேப்பர் மில்ஸ் கோப்பரேஷனாலு் உற்பத்தி செய்வப்பட்ட
காகிதத்தில், இலங்கை அரசாங்க அச்சகத்திற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது

Printed at the Government Press, Ceylon, on paper manufactured at the Eastern Paper Mills Corporation, Valaichchenai, Ceylon.